

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ,

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ

ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ,

ΝΙΚΗΤΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, καὶ ΙΩΣΗΦ,

ΤΩΝ ΚΤΙΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ

ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ,

ΤΗΣ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΣ, ΝΕΑΣ.

Τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἔξ ἀεπαρθρίας Μαρίας, ἥτε Ἰσορῶς τῆς Μοῦνης, ἔξ θαύματά τινα παραδόξα παρὰ τῆς Θεομήτορος τελεωθέντα.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΝΤΑ

ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΘΕΝΤΑ, ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ

ΕΝ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΙΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΧΙΟΥ,

Τῶ ἐκ τῆς αὐτῆς Νέας Μοῦνης, καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα, ἀναλώμασι τῶ ἐκ τῆς αὐτῆς Μοῦνης Πανοσιωπάτου καὶ τῶ μάλιστα φιλοκάλε ἐν Ἱερομονάχοις Κυρίε Κυρίε Παῖσις τῶ πικρῶ Μπαρμπαραῖ. Ἰνα διανέμονται δωρεὰν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτῶ σωτηρίας.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, α ω δ'. 1804.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ ᾧ Ἰωαφμίμω.

Con Sovrana approvazione.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΤΙΜΗΣΑΜΕΝΟΝ
ΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

Τῆς πρώτης ἐγὼ τάξεως μὲν τῷ Ἡσιόδῳ,
Τίθηναι τῷ ἐπαινέτῳ, ὡς οἶμαι, μὲν λόγῳ,
Τὸν δὲ οἰκείας ἀγαθῆς καὶ φιλοκάλες γνώμης,
Διὰ δαπαίνης καὶ σμικρᾶς κοινώσαντα τοῖς ὅλοις,
Καὶ δωρεὰν παρέχοντα οἰκείοις τε καὶ ξένοις,
Τῷ Βίβλον ταύτῃ, ὅθεν δὲ σέφεσθαι τοῖς ἐπαινοῖς,
Τίς δὲ καὶ πέφυκεν αὐτός; γνωστὸν ἔστω τοῖς πᾶσι,
Παῖσιος ὁ σεβαστὸς ἐν Γερομονάχοις,
Ὡς ἀποδῶν Κύριος τοῖς ἀμοιβάς ἀξίας,
Λιταῖς τῆς Θεομήτορος καὶ πανάγνης Μαρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ,
ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΩΝ
ΤΟΥ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ ΛΟΙΔΙΜΟΥ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥ,

Τῷ Κτίτορος τῆς Μοῦνης.

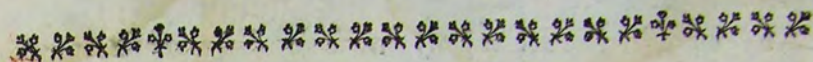
”**Δ**ὲ καὶ ἡ Θεοσεφὴς ἡμῶν γαλιωότης, τῇ ἐν
Χίῳ Νέα μοῦν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς ἄνδρες
ἀλλαβεῖς ἐκ βάθρων αὐτῇ ἀνεγείραντες, ἐν αὐτῇ ἐ
τὰς καλύβας ἐπήξατο, ἐκ τῶν τὰς φιλεργῶν μελίσ-
σας, τὸ καλὸν ἐν αὐταῖς τῆς ἀρετῆς μέλι φιλοπό-
μως, συλλέγοντες παντοθεν, ὥστε ἐν σὺμβλοις ἐρα-
ποτίθεται, τὸν ἐκ τῆς φωτισμοῦ ἐκείνου αἵδιον,
ἐκ τῷ γλυκυτάτῃ τῆς ἀφθάρτου περὶ τῆς ἀπεκδεχό-
μενοι μετέξι. κτ.

Τῷ αὐτῷ. Ἡ ἑτέρα Χρυσοβούλλη.

Πολὺ γὰρ οἱ ἐκέσε μομαχοί, (οἱ ἐν τῇ Χίῳ)
τῷ καὶ Θεὸν βίᾳ ποιησάμενοι λόγον, εἴπερ τι-
μὸς ἑτέρῃ φροντίσαντες, ἀναλόγως τῷ βίῳ, καὶ τὸν
παρὰ τῆς Βασιλείας μὲν ἐπεσπασατο ἔλεον. κτ.

Τῷ αὐτῷ. Ἡ ἑτέρα Χρυσοβούλλη.

Οὐ γάρ τοι παρὰ τῇ ῥηθείᾳ σεβασμῇ μοῦν, (τῇ
Νέα) διὰ βίᾳ προσάμενοι ἡρημεῖοι τῇ Θεομήτο-
ρι, ἐκ τῆς πρὸ τῆς ἄλλων ἔργου τῆς σπασματοτάτω
τιθέμενοι, καρδίαν καθαρὰν, ἐκ πνεῦμα ὁδοῦ, τῷ
μὲν ἐν αὐτοῖς αἰείπως κτιζομένῳ ἔχειν ὁρᾶν, τὸ
δὲ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἐγκαιρίζομενοι. κτ.

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.
ΤΗ ΥΠΕΡΕΝΔΟΣΩ ΔΕΣΠΟΙΝΗ,
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΩ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙ,

Τῷ δελικῷ προσκυνῶσιτι.

Μετ' Ἀλαβείας Γεῖρας, ἐ πόδα διαπύρξ,
Συνέγραφα ὁ ταπεινός, ὦ μήτερ τῆ Κυρία,
Τῷ Γιορίᾳ ἥρ σεπτήρ θαυμάτων σε ἐ δέωρ,
Τῶν τελεωδύτων ὑπὸ σὲ παρτάρασσα ἐ Χίω,
Κατὰ τῷ Νέασ σε μορῷ, τῷ εἶτω κεκλημενῷ,
Τῷ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ σῶ τετιμημενῷ.
Καὶ ἥδη ἀπατίθηναι τῇ δόξῃ σε τῇ δέῃ,
Σμικρὰ μὲν, ἀλλ' ἐγκάρδιον ὄντως ἀχαριστία,
Ως ἀπαρχῇ ὁ δὲ λόγος ἥρ ταπεινῶν με πόμωρ,
Εἰς σε τῷ ὑπερένδοξον Βασίλισσαν ἥρ ὅλωρ.
Τῶν εἰς ἐμέσ ἀγαθῇ, ὑποῖων ποικίλωρ,
Οτι ἐ τῇ θαράτῃ με ὀχέρπασας ὡς δῆλον,
Τῆς παρολέθρου λοιμικῆς, δι' ἧς τῷ τάφῳ οἶμοι,
Προσέγγισα ὁ δελταῖος εἰ ἐκ ἐρρύσω ἥδη.
Ταύτῃ γινώσκω παρὰ σὲ ἀεργεσίαν πρώτῃ,
Δι' ἧς τῆς ματαιότητος τῆ Κόσμου ἐλυτρώθῃ,
Καὶ τῇ Μορῇ τῇ Γεῖρᾳ τῇ σῇ δοτὸς ἐδόθῃ,
Ο ἡ ψυχὴ με ἐκ παιδὸς παρθεύε ἐπεπόδε,
Εκωλυόμενῃ δὲ αἰεὶ ὑπὸ ἥρ γυμνότητων,
Μέλις δ' ὑπεράγαθε, διὰ θαράτῃ φόβον,
Τὸ εἰς ἐμέ, βεβίακας ἐκείνης συμφερόντως,
Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ποιήσασθαι ὡς ἐπεπόδην ὄντως.

Καὶ δὴ ὀφείλω σοι ἀγνή, πολλὰς ὠχαριστίας,
Τῆς ἐπ' ἐμὲ τὸν δόλον σε, ταύτης οἰκονομίας.
Εμτεῦθεν τί μοι ἔπεται; γέροντι θαυμασίῳ,
Υπηρετῆσαι ἐν χαρᾷ τῷ ἀκλεῖ Ἀρδίμῳ,
Τῷ σεβασμίῳ ἔ σεπτῷ ἔ ἀγαθῷ πρεσβύτῃ,
Τῷ κεκλημενῷ τοῖς πολλοῖς Ἀγιοπατερίτῃ.
Εἴτα τί μοι πεποίηκας ἡ ἀγαθὴ προσάτις;
Σὺ γὰρ ἔ τέτε ἀλυθῶς αἰτία μοι ὑπάρχεις.
Μαθήσεώς με μεταχέει ἡξίωσας τῆς ἔξω,
Καὶ τὰ θαυμάσια τὰ σὰ συγγράφαι ἤξελέξω,
Εμὲ τὸν πάντων ἔχατομ, ἔ τεταπεινωμένον,
Απάντων τὸν μεώτερον ἔ ἤξεθεννέμον.
Δὶ ὃ ὑμῶν δοξαζῶσε ἔ δυσωπῶ Κυρία,
Καὶ τῆ λοιπῇ μοι γέμοιο τῆ βίς προσάτια,
Σὺ Ἰωάννη Ἰωσήφ, ἔ τῷ κλειρῷ Νικήτῃ,
Αεὶ περιφρῶσά με ἡμέραν τε ἔ νύκτα,
Καὶ σινεργῶσά μοι ποτε μὴ παύσῃ Παπαγία,
Εἰς τὸ ποιῆν θεάρεστα, δι' ὧν ἡ σωτηρία.
Ης τύχοιμι παμάμωμε, διὰ τῆς σῆς πρεσβείας,
Ρυθίς ὁ δείλαιος ἐγώ, τῆς ἄδῃ τιμωρίας.
Αξιωθεῖω δ' ὁ οἰκτὸς τῆς ἀψῶ Βασιλείας,
Πατρὸς Τίθ ἔ Πνύματος τῆς θείας Θεαρχίας.
 Ἀμὴν.

Ο ταπεινὸς ἔ ἀνάξιός σε δόλος.

Νικηφόρος

ΤΟΙΣ

Εν τῷ τῷ μὲν τῷ χήματι αὐτὴ βρέφους, εὐρηται ἐν τῇ Μυρσίῃ,
 εὐρητάζεται δὲ κατὰ τὴν ἰ. τῇ Αὐγῆς μὲνός.

ἡ δὲ βόλε σὺν τοῖς ἄλλοις μεγαλήτεροις ἁγίοις :

ΤΟΙΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΔΕΛΦΟΙΣ,
ΤΗΝ ΜΕΤ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ,

Καὶ τὸν ἐκ ψυχῆς ἁσπασμόν.

Η Νῆσος Χίος, ἐγάθη ἔῃ βέβαια πάντοτε,
λαμπρὰ ἔῃ ἐπίσημος, διὰ τὰ καλὰ μὲ τὰ ὅποια εἶ-
ραι ἀνέκαθεν καταπλητισμένη. ἡ πολύγλωστος αὐ-
τῆς φῆμη, τὴν κηρύττει ἀπαρταχθεῖς ὡς τοιαύτῳ. ὁ
δὲν ἔῃ προλαβὼν ἡμᾶς σοφὸς ἀνὴρ, εἶπε δὲ αὐτῷ,
ὅτι δὲν εἶραι ἀπλῶς καλὴ, ἀλλὰ συνδρομὴ ἐκ ἁλ-
είμων καλῶν. ἔῃ μὲν αὐτῇ καὶ διὰ τὰ ἄλλα
τῆς ἀξία πολλῶν ἐπαύρων, πλεον ὅμως ἐπαιρεῖται,
ἔῃ μὲ τὰ ἑξαίρετα ἧς ἐγκωμίων ἀνθὶ κατὰέφεται,
διὰ τὰ θεῖα καὶ πρῶματικά αὐτῆς καλὰ. αὐτῇ,
(ἀποσιωπῶ τὰ ἄλλα τῆς θεῖα ἀνχήματα) καθὼς
εἶραι τὰς πᾶσι δῆλον, ἔῃ μὲ αἵματα μαρτυρικὰ πα-
λαιῶν ἔῃ μέων ἀθλητῶν ἡγιάθη, ἔῃ μὲ ἀγῶνας ἀσκη-
τικὰς ἐλαμπρύνθη. τοῖς τοι ἐγάθησαν ἀπὸ μὲν τῆς
παλαιᾶς, ὁ ἐμδοξος μάρτυς Ἰσίδωρος, ἔῃ ἡ σὺν ἁθλῶς
αὐτῷ Μυρώπη, ἔῃ ἡ ὑπὲρ σωφροσύνης σφαγιαθεῖσα
καλλιμάρτυς ἔῃ Θαυματουργὸς Μαρκέλλα ἡ ἀπὸ χω-
ρίου Βολιωτῆ. ἀπὸ δὲ τῆς μέγας, ὁ θεῖος Θεόφιλος ὁ
ἐκ Ζακύνθου, ἔῃ οἱ Φερώνυμοι, ἔῃ τῆς κατ' ἐχθρῶν
ρίκης ἐπώνυμοι, Νικήτας ὁ Νυσίτιος, ἔῃ Νικόλαος ὁ
Χίος, ἔῃ Μαργηλ ὁ ἐκ τῆς Κρήτης, ἔῃ τελευταῖος ὁ
Θαυματουργὸς Μάρκος ὁ ἐκ τῆς Σμύρνης.

Τί δὲ ἡ Ὀσία Ματρώνα; δὲν ἐλάμπρισε καὶ
αὐτῇ, ἔῃ εἰς πολλότατα μέρη τοῦ Κόσμου ῥηπλώσε τῆς
Χίου τὸ ὄρομα, μὲ τὴν ἀγιότητά της, καὶ μὲ τὴν
χα-

χάρις ἥ ἀπείρων αὐτῆς θαυμαίων· ἄλλοι ὅμως ἐπὶ τῆς θαυμασίας αὐτῆς Οσίας, ἐλαμψαν εἰς τὴν ἀσκησιν, ἐμὲ τὰς ἀκτῖνας ἥ δεινὴν τὴν ἀρετὴν, τὴν ῥῆσιν ταύτῃ ἐφώτισαν, καὶ μὲ τὰ λαμπρά τῆς κατορθώματα, ἐαῖδοντες καὶ ροιτῶς τὴν ἐφαίδριον τιμὴν ἔτοι· οἱ ἀλαβεῖς μοραχοί, καὶ θαυμαστοί, (καθὼς λέγει περὶ αὐτῶν ὁ ἀείμνητος ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος ὁ Δεκάς οἱ σύμφυχοι ἐὼς ὁμοῦστοι, ἐπὶ τὴν ψυχὴν ὁ μαίμενος, οἱ ἀσεβεῖς ἐ Γεροί, οἱ θεῖοι καὶ τὰ θεῖα σοφοί, ἡ πεισάριμος λέγω χορεία ἥ Οσίας ἐ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα, Γωάρη, ἐ Γωσήφ. αὐτοὶ οἱ πεισμακάριοι, ἐ θεότατοι Πατέρες, ἀποφυγόντες τὸ σκοπὸς τῆς κοσμικῆς μεταίτητος, ἐλαμψαν ὡς ἀγέρες ἐν ἑραῶν, εἰς τὰ ἔρημα ὅρη τῆς Χίος, ἐπὶ τὴν ἔρημον ταύτην, ὡς ἄλλος Ἀρτῶριος ἐπόλισαν, Ναὸν ἐν αὐτῇ περικαλῆ, καὶ Μορῶν Γεραῶν καὶ θαυμασίων ἀφ' ἐγείραντες, εἰς δόξαν Θεῶν, ἐ εἰς ψυχῶν σωτηρίαν. ἐ διὰ τούτων, ἐπὶ τὴν Χίον πᾶσαν ἐκόσμησαν, ἐπὶ τὴν φήμῳ τῆς πανταχῶς ἐξήπλωσαν. ἐ ἔτω μετ' ἐφάμνησαν περὶ φασίς ἐ ἐπίσημοι κατ' ἐκείνης τῆς χρόνης, οἱ παραιοῖδοι ἔτοι Οἱοί, ἐ ζῶντες καὶ μετ' ἑαμένον. δεῦρ' ἡξάρω ὅμως ἀδελφοί, πῶς ἥ τοῖς τῶν ἀγίων αἱ ἀρεταί, καὶ οἱ ἀσκητικοὶ ἀγῶνες, ἐπὶ τὰ θεῖα κατορθώματα, δεῦρ' ἐτέθησαν ποτὲ εἰς τὴν λυχνίαν τῆς τύπης, καὶ ἔτω μὲ λαμψαν εἰς ὅλον τὸ χειρτεπώριμον πλήρωμα, ἀλλ' ἐμεινεν ἡρόπων τῆς κεκαλυμμένης, ἐπὶ τοῖς χρόνῳ, τὸ κλέος αὐτῶν ἐ ἡ δόξα ἀπηναικῶς, ἐ τέλει ἐκινδυνάει μὲ ἀποσβεσθῆ.

Συνέβη ὅμως μὲ ἔλθῃ εἰς Χίον τὴν πατρίδα τῆς, ὁ μακαρίτης ἐκείνος, Κωνσταντῖμπεύς (τὸν Μαυροκαρ-

κορδάτον ἐρροῶ) τῆς αὐθεντίας ἐκπεσῶν. ἐ διατρέβωρτας ἐν αὐτῇ, ἀπῆλθε καὶ εἰς τὴν Νέαυ μορῶν προσκυνησεως χάρις. Ἰδὼν δὲ ἐκεῖ τὸ κάλλος τοῦ Ναῶ, ἐπὶ τὴν λαμπρότητα, ἐπὶ τὴν ἐν αὐτῷ βασιλικὴν φιλοτιμίαν ἐ μεγαλοπρέπειαν, ἐθαύμασε, καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν ἐσκήρτισεν ἡ καρδία τῆς, ἐπὶ τὴν πατρίδα τῆς ἐμακάριζεν, ὅτι ἡξιώθη μὲ ἔχει ἐν αὐτῇ, βασιλικῆς φιλοτιμίας καὶ μεγαλειότητος ἐπίδειξιν, τὴν Νέαυ ταύτῃ μορῶν. μετ' ἑτοῦτο, θεωρήσας ἐπὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἦτον ἄξια θεωρίας ἐν τῇ μορῇ, ἐζήτησε ἐπὶ τὴν Γεορίαν ἥ γεγορότων, ἐ μὴ ἀνῶν αὐτῷ τετυπωμένῳ, ἐ μετ' τὸν πόδον τῆς ἐξηκριβωμένῳ, ἐλυπήθη, ἐ ζῆλον ἀξιεπαιμον ἔδειξε, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς Μορασῆς, ἐ ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος ἀπλῶς. ὅθεν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν διδάσκαλον Παππᾶ Κυρ Γαβριὴλ (ὡσπερ ὅπως ἦτον καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Νέας μορῆς) καὶ πολλὰ τὸν ἐπαρακίνησε, μὲ ἔξακριβώσῃ τὰ πράγματα, ἐ μὲ συγγράφῃ τὴν Γεορίαν τῆς Μορῆς, ἐπειτα μὲ τυπωθῆ ἐ μὲ δίδωται δωρεὰν εἰς τῆς προσκυνητῆς, καθὰς καὶ ὁ ἅγιος τάφος, ἐ ἄλλα πολλὰ μορασῆς, χαρίζῃ τὰ λεγόμενα προσκυνητάρια. ἐ καλὸς μετ' ἦτον ὁ σκοπὸς (ἐλεγε ὁ μακαρίτης ὁ διδάσκαλος) τῆς φιλοκάλης ἐ φιλοπάτριδος ἐκείνης αὐθεντίας, ἐ ἀξιεπαιμος ἡ γνῶμη τῆς, καὶ ἐγὼ τὸ ἡγάπημ, ἐλεγε, μὲ κάμω εἰς τοῖς τῶν πόρῃ, ὅμως δεῦρ' μοι τὸ ἐσυγχωρῶσαν τὰ περιστατικά μῃ, ἡ σῴσιμός μοι ἀδελφεία δηλοῦσι, ἐ τὸ ἔργον τῆς Σχολείας, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀμβωρος, ἐ ἄλλαις καθημεριναῖς φροντίδες, ἐμεινεν ὅμως εἰς τὴν μνήμῃ μῃ πάντοτε, καὶ πολλάκις ἡ συνείδησις μὲ ἡλεγε, πῶς δεῦρ' ἐβίασα τὸν ἑαυτόν μῃ ὅταν

ὅταν ἡμεῖς μεώτερος, μὰ κάμω εἴα τοῖς τοῦ καλόν.
αὐτὰ μοι ἐδινῆθῃ μὲν πολλῶν χρόνων παρέλῳ, ὁ
μακαρίτης ὁ διδάσκαλος, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἐδιδασκομένη
παρ' αὐτῆς, γραμματικὰ μαθήματα, ἔτελευταίον ἐπέ-
φερν, ὅτι εἰς ὁ Θεὸς σὺ χαρίσῃ ζωὴν, καὶ λάβῃς
προκοπὴν μαθημάτων (ἡμεῖς δὲ τότε 18 χρόνων)
μὴ ἀμελήσῃς μὰ τελειώσῃς, ἐκείνο ὅπῃ ἐγὼ δὲ
δύστησα μὰ κάμω. ὅθεν ἐγὼ ὁ ἀτελής, καὶ κτ'
πάντα ἀνάξιος, ἐρδυμέμερος τὴν ἐπτολὴν, καὶ πα-
τρικῶν αὐτῆς προσηπὶν, καὶ εἴα μετ' τὸ κείμενον τῆς
παρακοῆς φοβέμερος, ἄλλο δὲ ζῆλον ἐθέτον λαβὼν
ἐν τῇ καρδίᾳ μετ' ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἔκ τῆς δόξης τῆς Ο-
σίως, ἀρχισα μὰ ἐράμω τὰ πράγματα. ἔκ θεωρήσας
ἐν πρώτοις μετ' ἐπιστάσας τὴν ἀκολυθίαμτες, δὲ εἰ-
χε τι ἀξιόλογον, ὅδε οἰκεία εἰς τὰς ἀγίας δὲ ἦτον,
ἀλλ' ὡς φαίνεται τῆς παλαιῶν ἐκείνων διαφθαρσί-
των, κάποιος μεώτερος ἔκαμεν αὐτὰ τὰ σωζόμενα,
ἀλλὰ τῆς προπαρίων σωτήρας, ἀλλὰ ἐρασιμαίμερος ἀ-
πὸ τὴν Α'κολυθίαμ, τῆς τῶν Γεραρχῶν, ἔκ τῆς Α'-
γίης Α'ρτωρίης, καὶ Εὐθυμίας, ἔκ ἄλλα ὅς ἄλλων λα-
βὼν, ἔκ μετακερτίσας αὐτὰ, ἀπεπλήρωσεν ὡς ἐδινῆ-
θῃ τὴν Α'κολυθίαμ αὐτῶν, πλὴν ὅχι τόσο οἰκείως
ἔκ καταλλήλως, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν ὑπόθεσιν. φαί-
νεται δὲ μὰ εἴγινεν αὐτῇ, ἀφ' ἧς ὁ μακαρίτης ὁ Παπ-
πᾶ Γερεμίας (περὶ τῆς ὁποίας θέλομεν εἶπῃ ἄλλοθι)
ἔκαμεν Ἐκκλησίαν τὸ πῶνλαιον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον
ἀσκήτῳ οἱ Ὅσιοι. ἐπεὶ μερικὰ προπαρία ἀρμόζον
μὰ φάλλωνται μόμον μέσα εἰς τὸ Γερόν πῶνλαιον,
ἀλλὰ πάλιν ἀρμόζον εἰς μόμον τὸ πρόσωπον τῆς Γε-
ρεμίας, ἔκ ὅχι μὰ εἶναι εἰς πάντα κοινά.

Λοιπὸν πρῶτον ἔργον ἐδικόν με ἐτάδῃ μὰ σωθέ-

σω

σω ἄλλῳ Α'κολυθίαμ οἰκείαν ὅσον διωκτῶ ἔκ καταλ-
ληλον εἰς τὰς ἀγίας, ἔκ εἰς τὰς ἐκείνων ἀρετὰς, καὶ
τὰ κατορθώματα. ἔκ δὲ τὴν ἐσωθεῖσα, τῇ αὐτῆς θεῖα
χάριτι, ἔκ δύο Καρόρας προσέτι παρακλητικῆς. ὅσα
δὲ ἀπὸ τὰ παλαιὰ προπαρία εἰς τὴν Νέαμ Α'κολυ-
θίαμ ἔβαλα, τὰ ἐσημείωσα ἔξωθεν με ἀφερίσκῃς. ἔ-
πειτα καὶ τὸν βίον αὐτῆς θεωρήσας εἰς τὴν ἀπλῶν
διάλεκτον, ἔκ με τὸ Ἑλλωικὸν ὑπόμνημα παραβα-
λὼν, δὲ εὐρηκα ὅδε εἰς αὐτὸν τὴν ἀκρίβειαν, καὶ
τὴν ἀληθείαν τῆς πραγμάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀμύρμος
ἐκείνος μεταφράσης, λέγει, ὅτι ἀκῆσας ὁ Μομομά-
χος περὶ τῆς Α'γίως Πατέρων, ἡλθεν εἰς τὴν Χίον,
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὅπῃ ἀσκήτῳ ὁμοιομοιότητος
χάρις, καὶ τότε οἱ Ὅσιοι ἐπροφήτῳσαν εἰς αὐτὸν,
πῶς μέλλει μὰ βασιλεύσῃ, ἔκ ὅτι τὸν ἔφεραν εἰς τὴν
Μυροίτην διὰ μὰ προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα ὅπῃ εὐρον,
ἔπειτα ἔκ Ναὸν τῆς ἐξήτησαν μὰ κτίσῃ. ἔκ ἡθελε μὰς
βάλλῃ εἰς ἀμφιβολίαμ τιμὰ μὲν αὐτὰ ὅπῃ λέγει, αἶ
ἡθελε συγγραφῇ τὸν βίον, ἔκ ὅχι μὰ τὸν μεταφράζῃ.
ἐπεὶ δὲ ἐνδέχεται μὰ εὐρεθῇ διαφωρία εἰς δύο συγ-
γραφῆς. μὰ ὅταν αὐτὸς δὲ συγγραφῇ, ἀλλὰ τὰ
παρ' ἄλλῃ συγγεγραμμένα μεταφράζει, ἔκ ἔπειτα λέ-
γει τὰ ἐραπρία ἀπὸ ἐκείνα ὅπῃ λέγει ὁ συγγραφεὺς,
πῶς πρέπει μὰ τὰ δεχθῶμεν ὡς ἀληθινά; λέγει
αὐτὸς, ὅτι ἡλθεν εἰς τὴν Χίον ὁ Μομομάχος, καὶ
πολλοὶ ὅς αὐτῆς μαθόντες τὸ κηρύττεσιν, ὅμως λαμ-
θαύονται, ἐπεὶ δὲ ῥητῶς λέγει τὸ Ἑλλωικὸν (εἰς τὸ
ὁποῖον ἔχομεν ὅλον τὸ σέβας, ἔκ τὴν καλὴν ὑπό-
ληψιν, διὰ τὴν ἀρχαιότητά τῃς, καθὼς ἔκ ἀπὸ τὴν
φράσιν, ἔκ ἀπὸ τὸν Ἑλλωισμόν τῆς λέξεων φαίνεται.)
ὅτι ὁ θεὸς Νικήτας σὺ τῷ Γωσῆφ ἐποράδῃσας εἰς
τὴν

τῷ Λέσβου. ὅθεν ἐγὼ ἐκ τῶν ἀγαθαῖς με-
τέφρασα αὐτὸν μετ' ὅλῳ τῷ ἀκρίβειαν τῆς ἀληθείας
εἰς τὰ ροήματα, ἐπρόδρασα δὲ ἔτι προοίμιον, ἔτι εἰς τὰ
ἐλλείποντα τὸν ἀνεπλήρωσα ἀπὸ τὰ Χρυσόβλλα ἢ
ἀειμνήσων Βασιλέων, Ἰσαακίῃ τοῦ Κομνηνῶ, καὶ
Κωνσταντίνῳ τῷ Δεκά, ἔτι ἀπὸ θαύματα τινα, ἔτι εἰ-
δήσεις μεταγενετέρας. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἐκείρο ὑπό-
μνημα, τὸ ἔταξα μετ' τὸν οἶκον, καὶ μίμησιν τῶν Μη-
ναίων, πρὸς πίτῳσι καὶ βεβαίωσιν, ἢ παρ' ἐμῶν λεγο-
μένων· ἔτι ἀκολούθως ἐπειδὴ μέσα εἰς τὰ Χρυσόβυλ-
λα ἢ ἀειμνήσων Βασιλέων, φαίνονται τὰ λαμπρὰ
προνόμια τῆς μοῦνης, ἔτι τὰ βασιλικά δωρήματα, καὶ
χαρίσματα, ἔτι σιτηρέσια, (ἔτι μάλιστα ὅπως τινὲς εἴ-
πον, αὐτὰ μόνα τὰ Χρυσόβυλλα μὲν τυπωθῆναι) διὰ
τῆς ἐκείρου εὐλογίᾳ μὲν σωτάξω τινα καὶ αὐτῶν ἐν
τῷ παρόντι, διὰ τῆς αἰτίας. πρῶτον εἰδήσεως
ἔτι Ἰστορίας χάριν. δεύτερον διὰ μὲν ἀναφανῆ ἔτι μὲν
γνωριῆς ἢ ἀγαθῆς προαίρεσις, ἔτι ὁ ζῆλος εἰς τὰ κα-
λὰ, ἔτι ἡ πρὸς Θεοῦ ἀσέβεια, ἢ ἀειμνήσων ἐκεί-
ρων Βασιλέων, ἔτι ἐκ τῆς μὲν λαμβανώσι τὸν δίκαιον
ἐπαῖνον, ἔτι τὸν ὀφειλόμενον μακαρισμὸν. τρίτον τὸ
ὅποιον ἦτορ ἔτι τὸ κυρίως αἷτιον, καὶ ὁ σκοπὸς μου,
διὰ μὲν ἀναφανῆ, ἔτι Ἡλίας δίκην μὲν λάμψῃ, ἢ με-
γάλην ἀρετὴν ἔτι ἀγιότης ἢ Ὁσίων Πατέρων, διὰ τὴν
ὅποιαν εἶχαρ τὸς ὅλῳ ἀλάβειαν ἔτι σέβας εἰς αὐτοὺς οἱ
Βασιλεῖς. τέτος λέγω ἦτορ ὁ σκοπὸς μου, ἀλλ' ἐπει-
δὴ τινὲς μὲν εἶπον, ὅτι δεῦρ διώκεται μὲν σωτάξω ἐν-
ροίαν καὶ αὐτῶν οἱ κοινοὶ ἀνθρώποι, μὲν τὸ μὲν εἶναι
εἰς Ἑλληνικῶν φράσιν, ἔτι ἀκολούθως ἐζήτην μὲν τὰ με-
ταφράσω εἰς ἀπλῶν, (τὸ ὅποιον ἠθέλε προσηύχῃ
πολὺ ὄγκον εἰς τὸ βιβλίον) διὰ τῆς ἐλαβὼν μό-
ρας

ρας ἐκείρας τὰς εἰδήσεις, ὅπως συμβάλλω εἰς τὸν ὑ-
πόθεσίμην, ἔτι μὲν αὐτὰς, ἔτι ἄλλας, καὶ ἄλλων Ἰστο-
ρίων, καὶ παραδόσεων, σωτάξω καὶ Ἀκολούθῳ
ὅπως ἐδωκέναι, τῷ Ἰστορίᾳ τῆς Μοῦνης, ἀπὸ τῷ
ἀρχῇ, ἔως τῷ παρῶν αὐτῆς κατάστασιν. ἔπειτα
ἔτι ἐκφράσιν τινα ἔτι περιγραφῇ, ἔκκαμα τῷ Ναῦ,
ὅχι βέβαια κατὰ ἔτι πρεπε, καὶ κατὰ ζήτην ἢ ἀ-
κρίβεια τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ κατὰ ἡμῶν ἡμῶν.
μετ' αὐτὰ, ὡς ὑπερογενῆ, Ἰστορίᾳ ἔτι σωτάξω, ἔτι εἰς
τὸ φῶς τῶν τύπων μετ' ἢ ἄλλων ἀγαθῶν, ὡς οἰκία
καὶ μάλιστα ἀπαραίτητα εἰς τὸ προκείμερόν μου, τὰ
πλέον ἀξιόλογα καὶ βεβαιωμένα θαύματα, ὅπως πα-
ραδόξως ἐμήνησεν καὶ καιρὸς ἢ Κυρία Θεοτόκος, εἰς
ἐκείρας ὅπως μὲν τῆς τοῦ ὀνόματος (Παραγία Νέα Μο-
νη) τῷ ἐπεκαλέσθην εἰς βοήθειαν. καὶ ἔτι συμ-
πληρῶ τὸ βιβλίον, μὲν τῷ Ἀκολούθῳ ἔτι τὸν βίον
ἢ Ὁσίων, μὲν τῷ Ἰστορίᾳ τῆς μοῦνης, μὲν τῷ πε-
ριγραφῇ τῷ Ναῦ, ἔτι μὲν τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου.
τῆς τῶν μου τὸν μικρὸν ἔτι ἀτελῆ κόπον, τὸν ἀνέγνωσα
μετ' ἔτι ἄλλοι, τὸν ἀνέγνωσε δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἔτι
ὁ ἐν Γεροδιδασκάλοις ἐλλογιμώτατος Κύριος Γάκωβος
ὁ Μαῦρος, ἔτι ἐπὶ πᾶσι τῶν τοῦ ἀνέγνωσε ἔτι τὸν
ἐπέκειμε ἔτι ὁ κριτικώτατος, ἔτι σεβασμιώτατός μοι δι-
δάσκαλος Κύριος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος. καὶ πάντες
συμφώνως ἀξιὸν φῶτος τὸν ἐκείραν.

Δεῦρ λοιπὸν αὐτὸν, ἀδελφοί ἐν Χριστῷ περι-
πόνητοι, τὸν ὅποιον ἀγαθὰ καὶ κατ' ἐπιτολὴν ἐπε-
χείρησα, ὡς προῆπον, ὅμως διὰ τῷ πρὸς τὰς Ὁσίας
Πατέρας ἀλάβειαν ἔτι τιμῇ, ἔτι διὰ τῷ ἐκ τῆς ὑ-
μετέρας ὠφέλειαν, ἔτι πως ἐκ διαφόρων εἰδήσεων
ἀνεπλήρωσα ἔτι ἐτελείωσα. εἰδὲ καὶ καὶ τὸ πρέπον
B δαί

δεῦρ ἐσαφίριδθῃ ἡ Γεοργία τῆς Μοῦνης, συγχωρεῖτέ μοι
 ἀγνωνώως, ἐπεὶ δὲ ὅσον ἤτορ δυνατὸν μὰ ἐρδμή-
 σω, ἔ μὰ ὕδακρυβώσω (1) τὰ πράγματα, παπτελῶς
 δεῦρ ἡμέλῃσα. δεξαθε λεγῶ ἔ ἀγαγινώσκετε, ἔ ἦρ
 ἀγίωι τὸν βίον, καὶ τῆς ἀειπαρθένῃς τὰ παράδοξα
 θαύματα, μνημονύοντες ἔ τῆς ἐμῆς ἀξιοῦντος, ἔ-
 μα τῆς μετ' ἡ ἀκαταιχιώτῃ προσασίᾳ καὶ μητρικῇ
 μεσιτείᾳ, ἦρ δὲ ταῖς πρὸς Θεοῦ ἀπροσδέκτοις Ἰκε-
 σίαις, ἐρ μετ' τῷ παρόντι Βίῳ ἀψώτεροι ἦρ ροντῶν
 ἔ αἰδῆτῃρ ἐχθρῶν διατηρηθῶμεν, ἐρ δὲ τῷ μέλλοντι
 τῆς ὑραφίᾳ Βασιλείας ἀξιοθῶμεν. χάριτι καὶ φιλαμ-
 θρωπία τῆ Κυεῖς ἡμῶν, Ἰησοῦ Χειρῆ, ᾧ πρέπει ἡ
 δόξα ἔ τὸ κράτος, σὺ τῷ ἀμάρχω αὐτῷ Πατρὶ, ἔ
 τῷ παραγίῳ ἔ ἀγαθῷ ἔ ζωοποιῷ αὐτῷ Πράματι,
 εἰς τὰς αἰῶνας ἦρ αἰῶνων Ἀμὴν.

Τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ἐρ Χειρῷ ἀδελφός,
 ἔ ταπεινός ὑπηρέτης

1802 Οκτωβρίαι.

Νικηφόρος Γεροδιάκομος.

Τ Η

(1) Ὅτι ἄλλοι δεῦρ εὕρηκα γεγραμμένον παρέξ τὸν βίον ἦρ
 Ὁσίῳν κατ' ὁποῖον, ὡς φαίνεται εἰς τὴν 5. σελίδι.

ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΟΥ ΜΑΙΟΥ ΜΗΝΟΣ,
ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ

ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΝΙΚΗΤΑ, ΙΩΑΝΝΟΥ, καὶ ΙΩΣΗΦ,

ΤΩΝ ΚΤΙΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΤΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ,

ΤΗΣ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΝΕΑΣ.

„**Ε**ν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ Γεῶμεν εἴχας, δ. καὶ
 ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια ἡχος α΄.

Τῶν ὑραφίῳ ταγματῶν.

Δεῦτε πιστοὶ σιωελδόντες, ὑμῖν τοῖς τιμήσωμεν,
 ὡς καὶ τὰς πρεῖς ἡμῶν Πατέρας, τὰς τιμήσαντας
 σφοδρὰ, Τριάδα παραγίᾳ παντοδαπῶν, ἀρετῶν ἐπι-
 δείξει, ἔ γὰρ Ἰσάγγελον βίον ἐπὶ τῆς γῆς, ἔ ὑρά-
 μιον διλύουσαν.

Β 2

Τῶν

Πῶν ἐγκωμίων τὰ αὐτῇ, περιδρεψάμενοι, ἀειθα-
λῆς γεφύρας, ἀπαπλέξωμεν τούτοις, πρὸς γὰρ
τὰς ἀοράτους ἡμῶν δυσμενῶν, ἀνδρικῶς ἠγωνίσασθαι, ἐ-
πὶ τὰς ἐκείνων κατήργησάν μνηστῆρας, τῷ σταυρῷ τῇ θείᾳ
χάριτι.

Φαινοτάτης φωστῆρας, ἡ Χίος ἔγρωκε, ἡ ἀρετὴ
ταῖς αἰγλαῖς, καταυγάζουσα ταύτῃ, ὑμᾶς θεοὶ
Πατέρες, ἡ ἀσκητὴ, ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀρ-
χηγὸς μοιροτρόπων ἡ ἐν αὐτῇ, θεοσόφους ἐ συλλή-
πτορας.

Πρὸς ἀκηράτους ἐ θεῖς, καρπὸς τῆ πράματος, ἐ-
πὶ τῆς γῆς Πατέρες, ὡς θεόφυτα ξύλα, βλα-
στήσαντες ἀξίως ἐν ὑρανοῖς, τῆς κυψῆς ἀπολαύετε,
τῷ γηρωτικῷ καὶ ἀφθάρτῳ ξύλῳ σεπτοῖ, θείας γη-
σεως πληρῶμενοι.

Δόξα ἡχος πλ. α΄.

Οἱ Πατέρες, Νικήτα, Γωάρη, ἐ Γωσήφ, ὁ Κόσ-
μος καὶ Παῦλον, ἔχ ὑμῶν ἐφάνη ἄξιος. ἐν ἐρη-
μίαις γὰρ πλαιώμενοι, ἐ ὁρεσὶ ἐμπεφόμενοι, ὡν-
λαίοις τε ἐ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς ἐροικῶντες, ὑπερκό-
σμοι γεγόνατε, ἐ τῷ ὑρανοῦ οἰκήτορες ἄξιοι αἰτήσα-
τε ἡμῖν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μὴ τῆς τυχῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στίχον. ἡχος β΄.

Οἶκος τῷ Εὐφραδί.

Ἄπαντες ἀδελφοί, σὺν ἑλθόμεν προθύμως, τῷ
μνήμῃ ἐορτάσαι, Νικήτα, Γωάρη, ἐ Γωσήφ
τῷ Μακάρος.

Στίχ. Τίμιος ἐρατῖον Κυεῖς.

Χάρις προφητικῇ, τοῖς θεοῖς ἐπέδοθι, Νικήτα, Γωάρη,
ἐ Γωσήφ τῷ θεῷ, τῷ γηῶναι τὰ ἐσόμενα.

Στίχ.

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον.
Εν ὑψέ ἀρετῇ, ἡγάτα ὡς ἀσέρες, δι' ὃ καὶ τῆς
ἐμθέας, ἡξιώθησαν δόξης, Θεῷ μὴ παριστάμενοι.

Δόξα ἐ μὴ.

Πράξατε ἀγνῇ, σὺν τοῖς σεπτοῖς Οἰοῖς, ποιή-
σατε προσβείαν, πρὸς τὸν ἐκ σὺ τεχθέντα,
περιφρεῖν τῷ ποιμνίῳ.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΟ, ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΤΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ,

ΙΣΤΩΜΕΝ ΣΤΙΧ. Η'. ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ,

Τῆς τυχεύσης ἑορτῆς, ἢ ἡγίω τὰ παρόντα προ-
σώμοια. Ἐὰν δὲ ἔξω ἡς Πεντηκοστῆς ἡμερῶν
τύχη ἢ μνήμη ἡ Οἰώμ, δώτερῶς αὐτά.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι;

* **Π**οίαν ὑμῶν διάμ προσοίσωμεν, ἐπαιρῶντες ἐπα-
ξίως τοῖς πατράσι τοῖς σεπτοῖς; ὃς Τριάς ἡ
παμαγία, κατεσέφατο λαμπρῶς, ὡς ταύτῃ εἰκομί-
ζοιτας τῷ πρῶματι, καὶ θείοις ἀγωνίσμασι ἐμπρέ-
φαρτας, θεῶν Ναόν τε ἐγείρατας, περικαλλῇ ἢ θαυ-
μάσιον, αἰτῶντας δὲ, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Οἱοι Πατέρες θεωπέσιοι, καὶ χεῖρος ἀφημεῶν, τὴν
ἀγῶνας τὴν σεπτῆς, ὃς ὑπέστητε γεμναίως, κατ'
ἐχθρῶν ἡ ἀφαιρῶν, ἢ μίκτης κατ' αὐτῶν ἡρατε τσό-
παια, τῷ ὅπλῳ τῷ σταυρῷ καθοπλισάμενοι, ἢ προ-
σώχων ἐν τοῖς βέλεσι, δειμῶς αὐτὴν τσαυματίσα-
τες, πρεσβάσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡ. 5

* **Π**ί ὑμᾶς προσείπω θαυμάσιοι; Γωάμην θεορρήμον
ἢ Νικήτα θαυμαστῇ, Γωσήφ ὁ ἐγκρατείας,
στάμην ἀφ' αὐτοῦ ὁφθαλμοῖς; τὴν χάριν γὰρ Θεῷ ὁ μετ'
ἐκτίσαστο, τὴν μίκτης κατ' ἐχθρῶν ἑτεροῦ ἡρατο, ὁ
δὲ τὸ σῶφρον ἐπνύξῃσε, τῷ συνωρύμῃ τὰς χάρισι.
αἰτῶντας, τὴν εἰρμύῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πί ὑμᾶς καλέσωμεν Ὅσιοι; ἀρχηγὸς ἡς μοραζοῖ-
των, ἡς ἐν Χίῳ θαυμαστῇ, ἢ μιγάδων θεῶν
στάμην, ἢ κατόμα Γερόν; ἀσκήσεως γὰρ πόνοις μό-
ροι πρότερον, Γσάγγελον ἐκτίσασθε πολίτῃμα, εἴ-
τα Μορμὴν ἀνυγείρατε, τῆς ἀρετῆς παιδὸν ἡμῶν, καὶ
ὁφθαλμοῖς, ὁδηγοί τε ἢ προσάται ψυχῶν.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

* **Π**σχητικῶς ὁδῶσαυτες ὁδόν, παθῶν σαρκὸς ὁρ-
μᾶς ἐμεκρῶσατε, Πατέρες τρισόλβιοι. ἐν γὰρ
δυσβάτοις ὁρεσι, καὶ κρημνώδεσι φάραγξι διαιτώμενοι,
τὸ κατ' εἰκόνα Θεῷ ἀλώβητον ἐπὶ ἡσάσατε. ὁθεν θεῶν
εἰκόνα τῆς ἀειπαρθεῖας ἢ Θεομήτορος, περιλαμπομέ-
νῃ φωτὶ, ὡς ἀστὴρα φαιρὸν ἐν τόπῳ ἀλσώδει θεω-
ρήσαυτες, Ναόν ἐκείνῃ περικαλλῇ ἢ ὡραῖον, ἢ Μορμὴν
τὴν Νέαμ, βασιλικοῖς ἀγαλμάσι ἀνῶδοδομήσατε.
τὴν τὰς ὑμετέραις ἀλῆαις, ἀσπρῇ εἰς τὴν αἰῶνα φυ-
λάττοιτε, ἀποσοβῶντες τὰ θράση ἡ βαρβάρων ἐχ-
θρῶν, ἢ πᾶσαν ἐπὶ ἡσάσατε.

Καὶ μὴ τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τῆς τῆς ἀναγνώσεως.

Ετη Σολομῶν καὶ πρόσωπον τῷ θυσιαστηρίῳ Κυρίῳ,
ἐμώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, ἢ διεπέτασε
τὰς χεῖρας αὐτῷ εἰς τὸν ὄρατον, ἢ εἶπε. Κύριε ὁ

Θεός Ισραηλ, ἔκ ἐστι Θεός ὡς σὺ ἐν τῷ ὕμνῳ ἄ-
 ρω, ἐ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. εἰ ὁ ὕμνος τῆς ὕμνης ἔκ
 ἀρκέσασί σοι, πῶς ὁ οἶκος ἔστος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ
 ὀνόματί σου; πλὴν ἐ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τῷ δένει μου,
 Κύριε ὁ Θεός, Ισραηλ, ἀκέραι τῆς δένσεως, ἐ τῆς
 προσάχης, ἥς ὁ δδλός σου προσάχεται ἐνώπιόν σου
 πρὸς σέ σήμερον, τῆ εἶναι τῆς ὀφθαλμῶς σου ἀφωγ-
 μένης εἰς τὸν οἶκόν σου, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὀνο-
 μά σου ἐκεῖ, τῆ εἰσακτεῖν τῆς προσάχης, ἥς προσά-
 χεται ὁ δδλός σου εἰς τὸν τόπον σου. ἐ σὺ εἰσα-
 κτεῖς εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικησεώς σου ἐν τῷ ὕμ-
 νῳ, ἐ ποιήσεις ἐ ἰλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ὃ μὴ ἀφίεται
 αὐτῷ βάσανος. ἔδοξα ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
 τεθραύσαι, ἐ ἐλογίσθη κακῶς ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ
 ἀφ' ἡμῶν πορεία σωτηρία. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ.
 ἐ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων ἐὰν κολαδῶσιν, ἡ ἐλπίς
 αὐτῶν ἀθαρσίας πλήρης, ἐ ὀλίγα παιδάσονται, με-
 γάλα ἀεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεός ἐπέραςεν αὐτὰς,
 ἐ εὗρεν αὐτὰς ἀξίους εἶναι. ὡς χρυσὸν ἐν χωρῇ
 εἰς ἐδοκίμασεν αὐτὰς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας
 προσεδέξατο αὐτὰς. ἐ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀ-
 ραλάμψαι, ἐ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶν-
 ται. κερῶσιν ἔθνη, ἐ κρατήσονται λαῶν, ἐ βασιλεύσει
 αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐ-
 τῷ σωθήσονται ἀλήθειαν, ἐ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-
 μεῶσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις ἐ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐ-
 τῶν, ἐ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀπαύσει ἔ-
 σται.

σαι. γῆρας γὰρ τίμιον, ὃ τὸ πολυχρόμιον, ὅτε ἀει-
 θμῶν ἐπὶ μεμέτρηται. πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώ-
 πων, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. ἀάρετος
 Θεὸς γερόμενος, ἡγαπήθη, ἐ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν
 μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σωσίῃ αὐτῆς,
 ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχῇ αὐτῆς. βασκαμία γὰρ φαν-
 λόγητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, ἐ ρεμβασμός ἐπιθυμίας
 μεταλλάξῃ μὲν ἀκακίαν. τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλή-
 ρωσε χρόνος μακρὸς. ἀρετὴ γὰρ ὡς Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
 αὐτῆς. διὰ τῆς ἐσώσεως ἐκ μέσης πορνείας. οἱ δὲ
 λαοὶ ἰδόμενοι ἐ μὴ μόνοντες, μὴ δὲ θεῖτες ἐπὶ δια-
 μοῖα τὸ τοῖστον. ὅτι χάρις ἐ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις
 αὐτῶν, ἐ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Ἰδιόμελα εἰς τὴν λιτὴν. ἡχος α'.

Πλὴν ἱεραὶ τῆς Χίς ἀπαρχῇ, ἐ τὸ σεπτὸν πρὸς
 Θεὸν ἀκροθίμιον, ἀφηνήσωμεν πιστοὶ, τὴν τρι-
 σάριθμον χορείαν τῶν ὁσίων, ἐ τριφῶτον λαμπά-
 δα. ἔσται γὰρ πρῶτοι τῶν ἐν αὐτῇ, πάντα καταλιπό-
 ντες τὰ ἐν γῇ, ἐ Χριστῷ ἀκολουθήσαντες, διὰ πα-
 τοίων πόρων τῆς ἀσκήσεως, αὐτῷ ἀνρέσασιν, ἐ ταῖς
 ἀκτίσι τῶν θεουργῶν ἀρετῶν ἀσφαλαίτες, ὁδηγοὶ κοι-
 μῆς ἐ ἀγγελόφρονος βίης ἐχρημάτισαν. ἐ μὴ ἐν ἑ-
 ραμοῖς, τῷ θείῳ τῆς ἀρχιφώτης Τριάδος φωτὶ παρι-
 σταίμενοι, πρεσβύσιν φωτιδιῶναι καὶ σωθῆναι τὰς τι-
 μῶντας αὐτὰς.

Ὁ αὐτός.

* **Π**ὰ τῆς Χίς περικαλλῆ ἀσκήματα, σήμερον πι-
 στοὶ ἀξίως ὑμνήσωμεν, Νικήτα τὸν ἐμδοξον,
 ἐ τὸν Θεοφόρον Γωάρην, σὺν Γωσήφ τῷ κληρῷ.
 ἔσται γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, τὰς φάλαγγας τῶν δαιμό-
 νων προπώσαντες ἐν γῇ, ἐ ὕμνοις ἐπαξίως αὐλί-
 ζον-

ζονται, ἔ ἀμέσως τῇ τριάδι παραγάμενοι, πρεσβύτοι
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β.

Η'χος β.

ΕΨΕΣΗ ΗΜῖν ἡμέρα χαρμόσυνος, ἔ' ἑορτὴ παρσεβά-
 σμιος, ἡ' θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων. δεῦτε δὴ
 πάντες οἱ τέτων ὁπαδοί, τινὲς Θήκῃ ἡ' ἱερῶν αὐ-
 ἡ' Λειψάων, μετ' ἀλαβείας κυκλώσαρτες εἴπωμεν.
 Πατέρες θεοί, οἱ τὸν ζυγὸν τῆς Χρῆστ' προθύμως
 ἀράμενοι, ἔ' πὰς ὤτολὰς αὐτῆς καλῶς φυλάξαρτες,
 ἔ' ἡμᾶς τὰς ἀδελφάς, εἰς τινὲς αὐτῶν ἐμῆχύσατε τήρη-
 σιν, τῆς ματαΐας ρυόμενοι τύρβης, ἔ' γεωδὸς προσα-
 θείας. ὑπὸ γὰρ τῆς τέτων ζοφωθεΐτες ἀχλὺς, ἡ' ἡ'
 πρὸς Θεὸν συνθηκῶν ἡμῶν ἐπελαδόμεθα. ἀλλ' ὥς
 τῷ ἀπροσίτῳ τῆς θεότητος φωτὶ παριστάμενοι, καὶ
 ταῖς παρ' αὐτῆς θεαῖς ἐλλαμπόμενοι ἀκτῖσι, φωτισ-
 μὸν ἔ' ἱλασμὸν ἡμῖν ῥῆσαι, τοῖς τινὲς ἱεραὶ ὑ-
 μῶν μνήμῃν γεραίρῃσι.

Ἦχος γ'.

Η̅χος γ'.

¶ ὧς ἐπιγεῖς ἀγγέλους, ἐ ἑραμίης ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τὰς τρεῖς θεοφόρους ἡμῶν Πατέρας, δεῦτε παῖτες ἀφηνήσωμεν. ἔτοι γὰρ οἱ ἀοίδιμοι, ἡρ ἑραμίῳ ἐφίεμεροι ἀγαθῶν, ἡρ ἐπὶ γῆς τερπνῶν κατεφρόνησαν. δι' ὃ καὶ τὸν σταυρὸν ἀλαλαβόρτες τοῦ Χριστοῦ, ἀπαρτα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἀρετῆς ἀγωνισῆσιον ἀνεδείξαντο. Νικήτας ὁ ρίκλι κατ' ἐχθρῶν ἀράμερος, ἐ Γωαῖνης ὁ χαελτῶρμος, σὺ Γωσῆφ τῷ τεισολβίῳ. ὡς ἐχορτες ἔρ παρρῆσίᾱ πρὸς Χριστὸν, Πατέρες ἑραμόφρομες, καὶ ἡμέτεροι προσάται, αὐτοῦ ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η'χος δ'.

Επιλαίψ ἐφωκῆσατε διὰ βίᾱς, τινὲς τῶ ἐν ὡπηλαίῳ τε-
χθεύτος, μιῆμεροι πτωχεῖαν, ἀποχωρήσαρτες
δὲ τὸν μῆν, τῷ ὑλικῶν ἀπαίτων, δι' εὐκρατείας
ψαλ-

ψαλμοδίας τε καὶ προσόχης, αὐτῷ προσεκαρτερήσα-
τε. ὁ θεὸς τῷ πνεύματι τινὶ διαφωτῇ ἐλλαμψθεύτες,
τὰ μέλλοντα τῷ Μοιρομάχῳ προεῖρηκατε, ἐπὶ τῷ τῆ
περικλεεστάτῃ τῇ Ναὶ οἰκοδομίᾳ ῥητήσασθε. ἐν ᾧ
ἐν ἡμεῖς συνεληθόμεν, ἐορτάζομεν πόθῳ τινὶ μνήμῃ
ὑμῶν, ἐκτενῶς δεόμενοι, ἵνα πρεσβεύετε πρὸς Κύ-
ριον, τῇ οἰκτερίᾳ καὶ σωσῇ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἡ̅χος πλ. ᾱ.

Παρηγύρεως ἡμέρα τῇ Θεοφώρῃ ἡμῶν Πατέρων,
συνάφραμθῶμεν ἐνθέως ἀδελφοί, ἔ πρῶματι-
κῶς μελωδῶντες, ἀψήνησωμεν αὐτές. Χαίρετε λέ-
γοντες, Ὁσίῳ ἐγκαλλώπισμα, οἱ κτ. Παῦλον σκύ-
βαλα ἡγνῶμενοι πάντα, ἔ τῷ Χριστῷ ὁλοφύχως
ἀκολουθήσαντες. Χαίρετε οἱ ἐν ὄρεσι ἔ σπηλαίοις, ἔ
ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς ἐγκρυπτόμενοι, ἔ μόρως μορῶι,
τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως προσδύχομενοι. Χαίρετε οἱ τὰς
ψυχὰς ἀγριθεύτες Θεοπρεπῶς, ἔ πρῶματικῆς πλη-
θεύτες χαριτος, εἰς τὸ προφιντεύειν τὰ μέλλοντα.
ἐπίγειοι ἄγγελοι, ὑψίτοι ἀμῦρωποι, θερμοὶ προσάται
ἡμῶν καὶ κηδεμόνες. ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς
Θεόν, αἰτήσατε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς
ἐκ πόθι τελῶσι τῷ μνήμῳ ὑμῶν.

Καὶ γινῶ τῆς Ἑαυτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Λεύτε οὖν θεοῖς ὑμῖν προῖ, τὰς τρεῖς Πατέρας
εὐφηνήσωμεν σήμερον, Νικήταρ τὸν καθαιρέτην,
τῷ ἀρχεκάκῳ ἐχθρῷ, Ἰωσήφ τὸν θεῖον καὶ θεόφρο-
να, τὸν σάρκα τῷ πνεύματι, δαλωσάμενον ἄεστα,
ἐν Ἰωάννῳ τὸν δοχεῖον γεγόμενον, θεῖας χάριτος,
ἐν ἀξίῳ ἐπώνυμον, κράζοντες παρρησίου, Πατέ-
ρες

ρες δοξαζόμεν, τὰς ἱερὰς ὑμῶν ἁθλῆς, καὶ τὰς ἀγῶ-
μας θαυμάζομεν, ὅς ἐνθέως ζῶντες, ὑπινεύκατε
προθύμως μακαριώτατοι.

Τίμιος ἐρατῖον Κυεῖν.

Χαίροις ἡ ἱεὺ Οσίωμ Τειᾶς, ἡ θεῖα θεῖως τῷ
Τειάδα λατρεύσασα, Πατέρα Τίον ἐ Πνεῦμα,
τῷ ἐρίαιον ἀρχῇ, ἐν ψαλμοῖς ἐ ὑμνοῖς ἐ δέησε-
σι, ἐ πόμοις ἀσκήσεως, ἐ ἀγῶσι μακάριοι, σῶμα με-
κρῆντες, ἐ ψυχῇ ἐκκαθαίροντες, θεοῖς μάμασι ἱεὺ
δακρύων ἐκάστοτε, σκλῦμα ἱερώτατον, αὐτῷ ἐποίη-
σατε, τῆς θεῖας χάριτος ὄντως, ἐ οἰκητήριον ἁγίου,
ἡς ἀξιώθῃαι, καὶ ἡμᾶς ἐκδυσωπεῖτε τὸν παροικτήρ-
μοι.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἱεὺ ἀσκητῇ ἡ πειᾶς, Νικήτα ρίχης, ὁ φε-
ρώνυμος Χαῖρέ μοι, ἐ χάριτος τῆς ἐνθέως, ὁ ἐ-
πωρῦμως κληθεῖς, Γωαῖν χαῖρε παραοίδιμε, Πα-
γκάλῃ ὁμῶνυμε, Γωσῆφ καὶ ὁμότροπε, χαῖρέ σοι ἁ-
δω, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, ἡ τειᾶς ὁμῆ, χαίροις
πᾶσα τῆρησασα, ὅλως ἀδιαλώβητον, εἰκόνα τῆς κτί-
σεως, ἐ ἐφικτὸν ὡς λῶ ὄντως, ταῖς ἀρεταῖς πρὸς
ὁμοίωσιν, Θεῷ ἀπαβάσα, ὅν ἰκέτῃ σωθῆναι τὰς ἀ-
νυμῆρτάς σε.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Επομῶν μετ' ὁ θαυμάσιος, πάλαι τὸν Ναὸν οἰκο-
δομήσας, ἔστη πρὸ τῆς θυσιαστηρίου παρὰ Θεῷ ἐ-
ξαυτέμερος, εἶναι τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ἀφεργμερούς
εἰς αὐτὸν, καὶ εἰσακτεῖν τῆς ἐν αὐτῷ τῆς λαῶ δει-
σεως. ὑμεῖς δὲ παύδφνημοι τὸν περικλυτὸν τῆτον
δομῃσάμενοι Ναὸν, ὑμῖν τοῖς ἐν αὐτῷ ἀπ' ἀξίως προ-
σάχομενοις, διανεκῶς παρ' αὐτῆς, ἱεὺ ἀμαρτιῶν ὄξαι-
τέ.

τέσσε τῷ λύσιν, καὶ τὸ θεῖον αὐτῆς ἐ πλάσιον ἔ-
λεος.

Καὶ μὴ τῆς Εὐορίας.

Α' πολυτίκιον ἡχος α'.

Πρὸς τῆς Οσίως Πατέρας, τὰς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμ-
ψαντας, καὶ τῷ Χίον πᾶσαν, ἐνθέως βίβ ταῖς
ἀκτῖσι φωτίσαντας, τοὺς θεοκλήτους Μοιῶν, τοῖς
μοροτρόπων πλήθεσιν, ἀφεγείραντας ἀξιάγαστον, τὸν
ἐνδοξον Νικήταν, ἐ Γωαῖν τὸν χαριώτατον, σὺν
Γωσῆφ τῷ γεμναίῳ ἐ τὸν μετ' θεόφρονι. πάντες οἱ
ἱεὺ τρόπων αὐτῆς ἐραταί, ἀθροιστέες ὑμνοῖς τιμή-
σωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῆς Τειᾶς ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲν πρεσ-
βάσι.

Καὶ μετὰ τὰ σιωνῆν. Α' ῥαγμωσις εἰς τὸν Βίον

ἱεὺ ἀγίωμ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετ' τῷ α'. σίχ. Κάθισματα.

ἡχος α'. Τὸν τάφομ σὺ Σωτήρ.

Ασκήσει τῷ ψυχῇ, καθαρθεύτες ἐνθέως, ἐφά-
ρμυτε λαμπροὶ, ἀρετῆς ταῖς ἀκτῖσι, Πατέρες
παραοίδιμοι, τῆς Τειᾶς, ἰσάριθμοι, ἐ τὰ μέλλου-
τα θεόθεν θεοὶ προγρόντες, ἐδηλώσατε τῷ Μοιμά-
χω ἐν Λέσβῳ, ἐ ἔργον ἡ πρόρρησις.

Δόξα ὁμοιον.

Πειάδα τῷ σεπτῷ. ἱεὺ Οσίωμ ὑμῆντες, βοήσω-
μεν Χριστῷ, πολυέλεε Σῶτερ, Γλάδῃτι τοῖς
δύλοισι σου, ἰκεσίαις δεξάμενος, ἱεὺ ἀγίωμ σου, ἱεὺ ἐν
ἀσκήσει λαμψάτων, ἐ ὑπόδειγμα, ἐνθέως βίβ ὁφ-
θεύτων, ἐν Χίῳ λαμπρότατον.

Καὶ μὴ τῆς Εὐορίας.

Εἰς τῷ β'. σίχ. Κάθισμα ἡχος πλ. δ'.

Μετ' αὐτῶν τῷ Σοφίᾳ ἐ Λόγον.
ἐωσέως τῷ ζήλῳ ἐ Ἡλῖθ, ἐ Προδρόμῳ μνήσει
θεῖα.

Θεῖα σοφοί, ἐρήμοις ἐν ὄρεσι, διὰ βίαν ᾠκήσατε, ὦ
Γωαμὴν μάκαρ, Νικήτα αἰοῖδιμε, Γωσήφ Θεοφόρε,
τῆς Χίς βλασφήματα, ὅθεν καὶ τὴν χάριν, προφη-
τείας ἀξίως, θεόθεν εἰλήφατε, προθεσπίσαι τὰ μέλ-
λουτα, Κωρσατίμω τῷ Ἀρακτι. πρὸςβύσατε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ἡς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορταζοσι πόθω τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα ὁ αὐτός. Τὸ προσαχθεῖ.

Πὸ ἐκ Θεῶ προγνώσθαι οἱ Θεοφόροι, λαβόμεντες ἅμ-
φω, Γωσήφ τε καὶ Νικήτας, πρὸς τὴν Λέσβοι
ἐπλάσασιν ἐν τῷ Κωρσατίμω, ἐδήλουν λόγοις ἀπλα-
στοῖς, ἐν τῷ πολλῷ, ἀγίαν τὴν ἐν ἐκείνῳ μεταβα-
λεῖν, ἐπερωῶντο οἱ παύσοφοι, τὴν Βασιλείαν λα-
βεῖν, προλέγοντες ἐκ πρῶματος, ἐν πίστευσαι παρέ-
παισαν.

„**Εἶτα** Ἀράγνωσις εἰς τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου.
καὶ γεμέσθω ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῆ προομιῆς ἡς θαυμά-
των, καὶ τελειωθῆτω, ἕως τῆ θαύματος τῆς
τῆς Χαρίτι γενομένης.

„**Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. ἡχος πλ. α΄.**

Τὸν σὺναρχον Λόγον.

Θεοφόροι Πατέρες ὡς πρὶν ἐρρύσασθε, τῆς λοιμικῆς
ἀδελφείας τὸν προσφυγόντα ὑμῖν, καὶ δεόμενον
θερμῶς, τυχεῖν ἰάσεως, Γερεμίαν τὸν ὑμῶν, οἰκέ-
την ἅγιοι πιστὸν, ὁράματι ἐποφθεύετε. ὕψω ἐν ὑμῶν
τῶν κατεχόντων, παθῶν, πρεσβάσατε ῥυθλιῶναι ἡμᾶς.

Δόξα ἡχος δ΄. Εἰπεφάνης σήμερον.

Πρὸς τὴν θεῖαν μνήμην σὺ, Τριάς Οσίων, ἐν ᾧ
δαῖς γεραίροντας, καὶ ἀφηνιῶντας ἀσιγείς, σῶζε
ταῖς θεαῖς πρεσβείαις σὺ, ῥόσων παρτοίωρ ψυχῆς τε
ἐν σώματος.

Καὶ

Καὶ μὴ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ ἀπαβαθμοί, τὸ ἀ. ἀντίφωνον τῆς δ΄. ἡχος. Προ-
κείμενον. Τίμιος ἐμάρτιον Κυρίως. Τί ἀνταποδώ-
σωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. **Πᾶσα** πρην.
Εὐαγγέλιον ζῆτει Οσιακόν. ὁ Ν. Δόξα ταῖς τῶν
σῶν Οσίων. ἐν ὑμῶν ταῖς τῆς Θεοτόκῃς. **Ε**λέησόν
με ὁ Θεός. **ἐν τῷ ἰδιόμελῳ πλ. β.**

Τὸν σάγγελον βιοτῶν ἐν γῇ βιώσαντες Θεοφόροι, ἰ-
σάγγελον ἐν ἑραμῷ παρὰ Θεῶ ἐκομίσασθε εὐ-
κλειαν, Γωσήφ, Νικήτα, ἐν Γωαμῇ. μὴ ἔν ἐλλίπῃ
τε πρεσβάοντες αὐτῷ, τῷ ἐλεῆσαι ἐν σῶσαι τὴς τι-
μῶντας ὑμῶν τὸ μνημόσιον.

„**Εἶτα ὁ Καρὼν τῆς Ἑορτῆς ἐν τῶν ἀγίων.**

Καρὼν α΄. ᾠδὴ α΄. ἡχος δ΄.

Αἰροῖξω τὸ εἶμας.

Πρὸν ῥῆμα καταύγασον, Τριάς ἀγία σαῖς λάμψε-
σι, καὶ φώτισον δέομαι, τῷ ἀνυμνήσαι σὺ, τὴν
τεισάειδμον, χορείαν τῶν Οσίων, πηγὴ φωτοπάρο-
χε τὴν σὲ δόξασαν.

Πατέρες θεόφρονες, Τριάδος θεῖας θεράπορες,
ἡμῖν καταπέμψατε, χάριν ἑραμῶν, τοῖς γεραί-
ροισιν, ὑμῶν τὴν πολιτείαν, τὴν ὁρτως ἰσάγγελον
ἐν ὑπὲρ ἀνθρώπων.

Κόσμον ἀρνησάμενοι, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ αἰοῖδιοι,
καυροὶ δὲ ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὧμων ὑμῶν. τὸν
ἀνθρώπον ζυγόν, Χειρὶ τῷ πραοτάτῃ, ἐν ᾧ θεῖαν εὐ-
ρατε, ψυχῆς ἀπάπαυσιν. **Θεοτοκίον.**

Διωάμωσον Δέσποινά, τὸ ἀδελφὸς τῆς καρδίας μου,
ἐν εἰρήνῃ πάθει περὶ τρεπόμενον, ὅπως πίστε-
σε, ἐν πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀμακαρίστον ἐν παπα-
μῶντον.

Εὔτε

Ε'τερος Καψών. ἤχος πλ. δ'.

„ Ἀρμαπλάτῳ Φαραώ. ὃ ἡ ἀκροστιχίς. κχ' ἀλ-
φάβητορ. ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Νικηφόρος.

Απὸ χελέων ἐραγῶν παμάιοι, ὑμνον προσάδω ὑ-
μῖν, ὁ ῥυπαρὸς ὅλος, ψυχῇ τε ἔ σώματι, ἀλλ'
ἀμερῶς προσδέξαδε, Χειρομήντοι τῆτορ, ἔ καθαρ-
θῶμαι με πρέσβδε, Τειὰς τῶν Ο'σίων πρὸς Κύριον.

Βίον ἀγγέλων ἀληθῶς ἰσαγγελοι, διαβιῆντες ἐν
γῇ, Ο'σιοι Πατέρες, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, ἀ-
πάθειαν ἐκτήσαδε, ἔ πρὸς ἐμῶν ὕψος, τῶν ἀρε-
τῶν ἀνεδράμετε, ἔ μὲν τοῖς ἀγγέλοις λῶθήτε.

Γέγονας τύπος καὶ καψὼν ἀσκήσεως, ὦ μακαρία
Τειὰς, εἴπα κοιρὲ βίβ, ἱερῶς προέστητε, Νικῆ-
τα παμμακάριστε, Γωάμνη θεόφρον, ἔ Γωσήφ πα-
μαοίδιμε, λύχνοι παμφαεῖς διακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Ναοὶ Τειάδος λογικοὶ γεγόρατε, θεοπρεπῶν ἀρε-
τῶν, τῷ ἐνθέῳ κάλλει, θείως καλλιωόμενοι,
δι' ὅσας παμαμώμητε, τὸν περικλυτὸν τῆτορ, Ναὸν
ἐν γῇ ἀνηγείρατο, οἱ σοὶ Θεοφόροι θεράπομτες.

Ω, δὴ γ. τὴς σὺς ὑμολόγους Θεοτοκε.

Ποῦντες τυχεῖν τῶν ὑραρίων, τερπνῶν ἔ ἀρρή-
των ἀγαθῶν, σπηλαίῳ ἐμφήσατε, μόνῳ Θεῷ
προσέχομτες, Πατέρες παμσεβάσμιοι, ὦν μὲν τυχόν-
τες ἀγάλλεθε.

Ηλίαν ζηλῶντες τὸν Προφήτῳ, ἔ τρείβοις ταῖς
θείαις ἀπλαμῶς, τῷ Βαπτιστῇ ἐπόμμενοι, Πα-
τέρες ὑραρόφρονες, τὸν βίον διλυνάτε, ἐνθέως παμ-
τα αοίδιμοι.

Προβάτειον ὅρος ἡγιάθη, Ο'σίων τοῖς βήμασι περὶ
ἐκεῖ γ' κατεπάτησαν, τῷ κεφαλῷ τῷ ὀφείως,
τῷ

τῷ ἐν ἐδέμ τὸ πρότερον, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰν πτερνή-
σαμτος.

Θεοτοκίον.

Εξ ὕψους τῷ ὄρει καθεώρων, ἐν ἄλσει τῷ σωέγγυς
ρυκτὸς, φῶς ἀπαγράφτορ Παράγμε, ὡς Μωϋ-
σῆς ἐν ὄρει Σινᾶ, ἐμῶν εἰκόμα εὐροσας, σὺ τῆς Θεο-
τοκῆς οἱ Ο'σιοι.

Ε'τερος. Ο' φερεώσας κατ' ἀρχάς.

Λαβιτικῶς τὴς ὀφθαλμῆς, εἰς τὰ ὑραρία ὄρη, τῆς
ψυχῆς ὑμῶν Πατέρες ὕψιντες, ζήτητέδε ἐκ-
τερῶς, θεόθεν τῷ βοήθειαν, ἥς περ ἐπιτυχόμετες, ἰ-
χυὸν δαιμόνων ὠλέσατε.

Επὶ τῶν θείων ἐντολῶν, τῷ ἀρραγῇ Χριστῷ πέ-
τησαν, ἐπερήσατε ἐδραίως τὴς πόδας, Θεοφόροι ἔ
ὁδὸν, τῷ κχ' βίον ἀπασαν, ἀπτῶτως διελθόμετες,
ἐν ὑραοῖς ἐσκληνώσατε.

Ζωὸν θεόφρονες σοφῶς, τῷ κχ' Κόσμον μισῶντες,
καὶ πτερῶμενοι Χριστῷ τῇ ἀγάπῃ, ἡρετίσαδε οἱ-
κεῖν, ἐν ἐρημίᾳ Ο'σιοι, τῷ μακαρίῳ ὁμῶς, ζωὸν
ποδῶντες καὶ ἄληκτορ.

Θεοτοκίον.

Ιχυὸς μοι δώρησαι ἀγνῆ, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων,
ἔ πρεσβεύεις σὺ περὶ ζωσὸν κράτος, κατ' ἐχθρῶν
τῶν ροντῶν, καὶ αἰδνητῶν ἐκλύτρωσαι τῆς ἐπηρείας
κόρη, τὸν ἰχυρὸν ἡ κυήσασα.

Καθ. ἤχος πλ. δ'. Τῷ Σοφίᾳ ἔ Λόγον.

* **Ε**ν ἀσκήσει ἐκλάμψαρτες ροντῶς, ὡς τρισήλια
φῶτα ἐπὶ τῆς γῆς, θαύμασιν ἐκλάμπετε, τὰ
τῆς Χίς πληρώματα. δι' ὃ λησὰς βαρβάρους, ἀθέους
αἰθίοπας, τῇ Μορῇ προσελθόμετας, ὡς ταύτῳ συ-
λύσομτας, ἔ πρὸς Ναὸν τὸν θείον, τὸν ὁμῶς παμ-
θαύ-

Θαύμαστον, αὐτὸν ἀναβαίνας, καὶ ὁρύσσοντας σμύλην,
πῦρ ἀθρῶον πέμφαυτες, τέτρεσσι ἀπετεφρώσατε, καὶ
τὸ Θαῦμα κηρύττεται, ἕως τῆς μῦς ἐν τῇ Μορῇ. ἡ
γὰρ ὁπῇ τῆς τοῦ δείκνυσιν, ἡ ἐν τῇ γῇ ὁρωμένη παρ-
Θαύμαστοι.

„ Δόξα ἔνι μῦς τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Ἀράγνως εἰς τὰ λοιπὰ Θαύματα τῆς Θεοτόκου.

Ωδὴ, δ. Τὴν ἀντιχρίστου.

Ερωτῶσαι ποδοῦντες τί ἄρα τὸ φῶς, πωδὴ Θεοφό-
ροι ἀπῆρξαθε, τὸ ἄλλος καίειν, ἀλλὰ ἔστιν Θαυ-
μαστῶς, ἡ φλόξ ἡ ὑπερβάλλουσα, τῆς μυρσίνης ὁ-
λως μὴ φαύσασα.

Πορρωθεὶς ὁρῶντες τὸ Θαῦμα ὑμεῖς, ἐκθαμβοὶ γε-
γόνατε ἅγιοι, ὅτι τῆς μύρτις, ὃ καδῆναι τὸ
πῦρ, ἐφῆρτοι προσηλάσαντες, εὗρατε εἰκόνα τὴν
ἄλφατον.

Πρὸ τῆς ρομικῆς ὀρχήμερος Κιβωτῆς, πάλαι μεν-
Δαβὶδ ὁ Θεόληπτος, ἔφαλλε χαίρων, τῇ εἰκό-
νι δὲ ὑμεῖς, γορυκλιτῆντες Ὅσοι, λίαν ἀσυγκρίτως
ἠγάλλεσθε.

Θεοτοκίον.

Οτε τὴν εἰκόνα σε εἶδον ἄγνη, ἡδομῆς ἀφάτης ἐ-
πληθύνω, ἔνι ἀφροσύνῃς, οἱ θεράποντες οἱ σοὶ,
ὑμῶντες ἔνι δοξάζοντες, τὴν σὺν πρὸς αὐτὴν θείαν
πρόμοιαν.

Ἑτερος. Σύ μὲν ἰσχυρὸς Κύριε.

Ησύχω μῶ, Ὅσοι Θεῶν ἐνέμεροι, τῷ αὐτῶς,
ψυχαῖς ἐμβατάουσι, ταῖς καθαραῖς ἔνι ἄρε-
τῇ, κατηλαίσμεναι, ταῖς λαμπηδόσι μακάριοι,
προέγνωντες τὰ πόρρω, ὡς παρόντα βεβαίως, καὶ ἐκ-
τέττε τοῖς πᾶσι ἐγνώθητε.

Θεός.

Θεὸς ἡμᾶς, Θαύμασι δοξάσας ἔδειξεν, ἐν τῷ Κόσμῳ,
ἔνι σαφῶς ἐγνώρισε, Νικῆται μακάρι σὺν Ἰωσήφ,
ἔνι τῷ Ἰωάννῃ, ἔνι ιδιώταις ἔνι ἀρχαῖς, πρὸς δὲ καὶ
Βασιλεῦσιν, ὡς Προφῆτας ἐνέει, ἡμῶν μελλόντων Πα-
τέρες, Θεωπέσιοι.

Ελὼν πατέρων, πρότερον ἀποξηράσαντες, ἐν ἀσκή-
σει, θεοὶ κακῶν ἡμερῶν, καὶ ἀπαθείας τῷ ἀγχι-
σμῷ, ὅλως ἀγχιδοῦντες, καὶ ἀρετῇ ταῖς ἐλλάμψεσι,
τὸν μὲν καταυγαδίζοντες, ἐσομένην τὴν γῆν, Θεο-
φόροι θεόθεν ἐδέξαθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ σὺ εἶ, ἄλφατε, ἡν ἐδεάσατο, τεταμένῃ,
γῆν πρὸς ἑρμῆα, ὁ Ἰακώβ πάλαι μυθικῶς,
δὲ ἡς ἑρμῆος, εἰς γῆν κατήλθεν ὁ Ἰησοῦς, ἔνι
σωσῇ ἀπολαύχῃς ἡμῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ἔνι πρὸς
ἐμῶν δοξᾷ ἀνῆγαγεν.

Ωδὴ ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ενέως παράλφατε, ἔνι ἀλαβῶς κατέχοντες, τὴν
σὺν παρσεβάσμιον εἰκόνα, ἔνι εἰς τὸ ὅρος ἀνδρα-
μόντες πωδὴ, ἀπέδωκεν ἐν τῷ ἑαυτῷ, πηλαίῳ γη-
δόμοι, ὡς περ θεῶν κειμήλιον.

Χαράς ἐμεπλήθητε, ἀρρήτως ὡς θεοτάτοι, Πατέρες
ἐπὶ τῇ ἀνδρείῃ, τῇ θείᾳ τύπῃ τῆς Θεοτόκου ἀ-
γνῆς, ρυκτὸς δ' ἀπειρῆτος ἀφ' ὑμῶν, ὅλη μετεβάλ-
λετο, ἡ χάρις εἰς κατήφειαν.

Ηρέτισας ἄλφατε, τέμερος δομηθῆναι σοὶ, ἐνταῦ-
θα ἐντα ἡ σὴν ἀνδρῆν, εἰκὼν ἡ θεία, δὲ ὁ ἔχ-
ῃς ἔνι δις, ὡς Θαῦμα φρικτὸν ἀποχωρεῖ, τῇ πη-
λαίᾳ θείᾳ, εἰς τὴν μύρτιν τὴν θάλλουσαν.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὅτε σε, τὸ τῆς μορφῆς εἰκόμισμα, παρθέ-
με οἱ ἅγιοι ἐώρων, ἐπὶ τῷ θάλλει τῷ τῆς μυρ-
ρίνης

С 2

ρίνης ἐ πῶς, ὡς ἔμπρηξ ἐλθῆσατο φυγῇ, ἀπορῶν-
τες ἐκραζον, μέγα θαῦμα ὁ γέγονεν.

Εὔτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Κεκρυμμένοι σπηλαίῳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ διά-
γοιτες ἄγνωστοι, θαῦμα μέγα θεῖοι, πῶς λαμ-
ποῖ ἐπίσημοι ὤφθητε. τῆς γὰρ βασιλείας, τῇ ἀσ-
φαλεῖ προαγοράσει. βασιλεῦσι ἐ πᾶσιν ἐγνώθητε.

Πύχνοι τὸν Μομομάχον, προφητείας τῷ φέγγει
καταφωτίζοντες, ὤφθητε Πατέρες, προδηλῶν-
τες ἀδήλων τὴν δηλωσιν, ὅτι πάντως ἔξει, παρὰ
Θεῶ τὴν Βασιλείαν, ἐ ἀχλὺ τὴν τῆς λύπης ἐλύ-
σατε.

Μετ' αἰδῶς τε ἐ πόθῳ, τὸν αὐτὸν δακτύλιον ὑμῶν
παρέχετο, ἀσφαλείας χάριν, Θεοφόροι Πα-
τέρες ἐ σύμβολον, ἧς ὑπερχημεῖων, ὁ Κωρυθαπτήριος
ὡς ἀγνώμων, πρὸς ὑμᾶς ὡς τῆς Θεοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Μδομῆς μοι ἀφάτης, πρόξενος καθίσταται ὁ θεῖος
οἶκος σὺν, ἄλλαυτε παρθεῖ, ὅν οἱ θεῖοι Πα-
τέρες ἀνήγειραν, μεγαλοπρεπείας, βασιλικῆς ὑπάρ-
χων ἔργον, ἐ χειρὸς φιλοτίμου κατόρθωμα.

Ωδὴ γ'. τὴν θεῖαν ταύτην.

Πίς ἀπ' ἀξίως ὑμνήσῃ, τὴν πόνην ἧς ὑμεῖς ὑπε-
μείνατε, Πατέρες τίμιοι, ὅπως Ναὸν τὸν περὶ-
κλυτον, τῷτον ὕψι ἐγεγέρητε τῇ Θεομήτορι.

Εκ γὰρ τῆς Χίς ἀπάραυτες, πρὸς τὴν πλησίον
Λέσβον ἐδράμετε, μύσει τῇ κρείττορι, ἵνα σαφῶς
προφητεύσητε, τῷ Μομομάχῳ πάντα τὰ γενησόμενα.

Εν ὑψὶ λάμποντες ἅγιοι, ἐφθέρ πολυτείας προέ-
γυνωτε, καὶ καθαρότητι, ἐ προηγείλατε χάριτι,
περὶ ἀρχῆς ἧς ὅλων ἐ διαδήματα.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Πρὸς Παρθεῖ Θεόρρυθμε, ἡ Δέσποινα ἀπάσης
τῆς Κτίσεως, ἡ ὑπερ ἡδύοκνος, Μομῶν ἐρταῦ-
θα γεμέσαι σοι, ὅς ἐπηρεῖας πάσης σῶζε πρεσβείαις σου.

Εὔτερος. Ἰλασθέντι μοι Σωτήρ.

Ηόμοις Χειρῶν Γερόις, ὑπείκουτες παρσεβάσμοι,
Νόμος σεπτὸς ἐ καμῶν, καὶ θεῖον ὑπόδειγμα,
ἀσκήσεως ὤφθητε, καὶ μομήρας βίαν, θεῖα ὄντως δια-
τύπωσις.

Σερώσαυτες ἑαυτὰς, ἧς ἐπὶ γῆς ἐραμόφρομες, καὶ
τὰ ἐν βίῳ τερπνὰ, σοφῶς καταλείψαυτες, Θεῶ
ὑπεκώθητε, Ὅσοι Πατέρες διὰ βίαν καθαρότητα.

Οἶκος τῷ πάντων Θεῶ, καὶ ἱερὸν ἐνδιαίτημα, κτι-
θεῖτες τῶν ἀρετῶν, τοῖς λίθοις μακάριοι, Ναὸν
χειροποιήτον, ἀνεγείραι θεῖον, τῇ παρθεῖ ἡγιώθητε.

Θεοτοκίον.

Φωρῆς τῶν σῶν οἰκετῶν, ἐπάναυσον παρμαμώνητε,
ἧς ἀλαβεία ψυχῆς, ἐ πόθῳ βοώμεται σοι, ἐν
Ναῶ τῆς δοξῆς σου, πρὸ τῆς σῆς εἰκόμος, ἐ παράχῃ
τὰ αἰτήματα.

Κορυθαπτήριον. Η'χος π.δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πρὸς τῆς Πατέρας τῆς σεπτῆς μὲν μακαρίσωμεν,
ὡς τὰ τῷ Κόσμῳ ἀπαντα καταφρονησάυτας, σπη-
λαίοις τε καὶ ὄρεσι κατοικῶντες, ἀλλ' ὡς ἐχορτες τὴν
χάριν τὴν ἐρασίον, ἐκ τῆς ὑψὺς ἡμῶν, πᾶσι χάριν
πέμψατε. ὅπως κραζώμεν, χαίρετε Πατέρες τίμιοι.

Οἶκος.

Ως ἄγγελοι ἐπίγειοι, ἐ ἀνθρώποι ἐραῖοι, ἐπὶ τῆς
γῆς οἰκῶντες μακάριοι, ἐφαιμῶν αὐτοῖς τὸν
Βίον διλωύσατε, σκυβαλα πάντα καὶ Παῦλον ἡγνῶσα-
μενοι. ὅθεν καὶ τὸν ὕμνον ἐπάξιον μελποῦντες ὑμῶν

С 3

βοῶ-

βοῶμεν. Χαίρετε, δι' ὧν ὁ Χριστὸς ἐδοξάσθη. Χαίρετε, δι' ὧν ὁ ἐχθρὸς κατήχυνέθη. Χαίρετε, ἧς μομασίων ἡ κρηπίς, καὶ τὸ στήριγμα. Χαίρετε, ἧς μιγάδων ἀρετῆς τὸ ὑπόδειγμα. Χαίρετε, ὅτι περιβόητον Μορὶν ἀνεδείμασθε ἐν γῇ. Χαίρετε, ὅτι Ναὸν περικαλλῆ, ἐκ βαθρῶν ἠγείρατε ἐν αὐτῇ. Χαίρετε, οἱ ἐν ὠηλαίῳ διὰ βίβ οἰκῶντες. Χαίρετε, οἱ μετὰ τέλος τοῖς ἀγγέλοις σινοῦντες. Χαίρετε, οἱ τῷ Μομομάχῳ τὰ μέλλοντα ὄξαιπόρτες. Χαίρετε, οἱ ἧς δεομένων τὰς αἰτήσεις πληροῦντες. Χαίρετε Πατέρες τίμιοι.

ΜΗΝΙΜΑΙΩ, Κ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΝΜΩΝ,

ΝΙΚΗΤΑ, ΙΩΑΝΝΟΥ, & ΙΩΣΗΦ

Τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ ἀσκησάντων.

Οἱ Τρισμακάριοι ἔστωι, & θεότατοι Πατέρες & ἀσκηταί, ὑπῆρχον ἐν τοῖς χρόνοις Μιχαὴλ τῷ Παφλαγῶντος, & τοῦ Καλαφάτη Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως. διέταμε δὲ ἡ ζωὴ τῶν, & μέλει Κωρσατίης τῇ Μομομάχῃ, & Θεοδώρῃ, & Ζωῆς ἧς βασιλίδων, ἐκ ταύτης τῆς Νήσου ὁρμώμενοι, (α) καὶ ἀσκήρτες ἅμα οἱ πρεῖς, ἐν τῇ ἧς ὁρέων τῆς Νήσου, καλῶς μετὰ προβατείῳ, χιλίων ἥδη ἐπὶ παραρρύσι-
των, ἀπὸ τῆς τῇ Κυρίῃ & Θεῷ ἡμῶν, πρὸς ἀνθρώπου ἐπιδημίας. ἔστωι τοῖς οἱ ὁρεσίτες, & τῆς ἀγίας Τριάδος ἐρασταί, & εἰκόρες, καὶ τῷ ἧς ἀρετῇ ὁμοιότητα, ὡς διωκτὸν ἀνθρώπου, τῇ ἐρμηκῇ & ἀγγελο-
πρεπεῖ διαγωγῇ λιπαρῶς ἐνήθλην, τῆς προσύλης καὶ ἐγκοσμίου διαγωγῆς, ὅσον τῇ ἐρατῇ γῇ ἀφίσταται ἀ-
φι-

(α) Ἀπὸ τὸν ἐκ τίνος μέρες ἦσαν τῆς Χίῳ.

φιτάμενοι, καὶ πρὸς τὰς ἡβὺς ὑπὲρ μεφῶν ἀρετῶν με-
 τασίας τὴν ψυχὴν, ρυθμιζόμενοι τε ἔγγυμναζόμε-
 μοι, ὡπληαίῳ τιμῇ ὄρεσ ὑπερτάτῃ, καὶ ὑπεραμεσσηκό-
 τος ἐποψίᾳ τῆς Μοῦσῃς, ἔοικόνσεως τῆς Ὑπεραγίας
 Θεοτοκῆς ἐμεδράοιτες, καὶ τῷ ὄρει ἐκείνῳ μεμόμενοι,
 εἰρμῶ τιμῇ ἀπαραβάτῳ, πρὸς μόρον τὸ περας τῆς
 αἰωνίᾳ καὶ ἀλήκτῃ μακαριότητος σωρῶοιτες. τὰ τε
 ἐν ποσὶν ἀτιμάζοιτες, καὶ τὸν ὕραον τῇ θεᾷ περι-
 πολῶντες, καὶ τὸν ἀγείρω Κόσμον καὶ μὲν ἀπαπο-
 λῶντες τῆς ἀθανάτῃ φύσεως, τῆς τῷ σώματος ἀγχι-
 γείας, τὴν τῆς ψυχῆς προταξάμεντες. καὶ αὖτε ἀληθῶς
 Οἰσὼν διαφοίᾳς ὀξύτητι δεδορκεία τὰ ὑψηλὰ, ἔ-
 τὴν τῷ μεγάλῃ Ἀρτωρίᾳ, τὴν παύσασκενικῶν δια-
 γυγῶν, κομιδῇ ἀπνηκρυβωμένη, διὰ τῆς ἐβδομάδος ἀρ-
 τοσιτῶσα καὶ ὑδροποτῶσα. μικρόν τι χαμᾶνῶσα, τὸ δὲ
 ὅλον εἰς παρρυχίᾳς, ἔ- παρηνμερίᾳς ὀχῆας, ἔ-τω προ-
 βαίνῶσα, ὥς τε μὴδὲ μέλῃ βλεφάρων ὡς δεδῶται τῷ
 ὕπρῳ. κρυφαλοῖς καὶ πρᾶμασι καὶ μνηστοῖς προπα-
 ρασόμενῃ, διὰ τὸν πρὸς Θεὸν ἔρωτα. ἔ-τως ἄρα οἱ
 παμφαῖς τῆς ἐπικρατίᾳς ἀσκήσεως λαμπτήρες ἀσκή-
 τες, ἐν τῷ εἰρημῶν ὄρει, πολλαῖς ἐπεὶ μὲν ἐπὶ ἐπὶ
 χετο, ἐν τῷ σὺνέγγυς τῆς ὑπάρχειας κειμένῳ κατα-
 τικρὺ ἄλσει, φῶς ἐώρων καταλαμπον. κατιόντων δέ,
 ἔ- τῷ πυραυγῇ καὶ ἀποσίλβοιτι πρὸς τὸν μυκτερί-
 σιον ζόφον φωτὶ, προσελαῖσαι προδυμναμένων, (ὡς
 ποτὲ Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης) τὸ φῶς ἐκ τῆς μέσῃ ἀ-
 πείᾳ καὶ ὥχετο, ὅθεν κατατεδαμνημένοι ἔ- τεθνηπό-
 τες, ἔ-χ ἡττον περὶ τῆς ἀπείας, ἢ τῆς παρδείας,
 τῆς φωσφόρος ἐλάμψεως, δεῖν ἐγνώσαν ὅλον κα-
 ταΐδειν τὸ ἄλσος, καὶ δὴ καίειν ἀπὸ ἡξάμετο, εἰς μὲν
 τῷτο θεῖοι, ὡς εἰ ἐκ Θεοῦ τὸ φαιρόμενον φῶς ἔστι,
 παύ-

παύτως διὰ τῆς ὑλῶδους φλογός, ὁ τόπος οὐ κα-
 ταφλεχθήσεται, ὅθεν τὸ φαιρόμενον φῶς διέξεισι.
 καιομένων τοῖσι τῶν ἀπαύτων ἡβὺς φυτῶν, τῆς σωρη-
 φῆς ἐκείνης μάπης, ἢς τὸ πῦρ κατέδραμε, μυρρίνη
 μινδῶ τῆς ἀκαταφλέκτῃ ἀπειοικεία βάτῃ, ἀπὸ ἡμαρτος
 ἔμενε, τῆς ἀπομαρμαρθείσης ἐν ἐκείνῃ φλογός, μὴ
 διωηθείσης ὅλως τὴν λιβάδα καὶ τὸ ποτερόν ἐκείνης
 σιτίσασθαι. τὴν δὲ ἐπὶ ἡσασθαι πύρῳσι λήξασθαι, οἱ πα-
 ραιόιδιμοι Πατέρες ὁρώμεντες, ἔ- τὴν Μύρτον πόρρω-
 θεν ὀπταζόμενοι ἀφλεκτορ, εἰς τὴν μάπῃν εἰσιᾶσι
 καὶ προσίεσθαι. ὁρῶσι δέ τὴν Μύρτον παρτοίᾳς κα-
 τῶνδῃς, καὶ λιγυρῶν ἀπὸ πηλαυγῶν περὶ δράξεως
 τῆς ἐπικαύματος. εἰκομὶ δέ τῆς Θεομήτορος ἐμαρμί-
 ζοι, τῆς κλάδῃ τῆς μυρτίνης ἔ-ζητημένη, ἢς τὸ πῦρ
 ἔ-κατεμενῆν, μὴ ὅμως τὸ μογογενές, βρέφος ἐμνηκα-
 λισμένη. τότε δὴ μὲν πολλῆς αἰδῆς ἔ-τέρψεως ἰε-
 ρες, παρθερικᾶς ὑμνωδίας ἀμέμελτον, ἔ- ἐπωμάδιον
 τὴν εἰκόνα ἀράμενοι, εἰς τὸ ἐαυτῶν ἐκομίσαντο ἀπὸ
 λαιον. ἢ δὲ εἰκὼν ἀποχωρῶσα τῇ ὡπληαίᾳ, τῷ θάλλει
 τῆς Μυρρίνης προσήπτετο. ὅθεν οἱ μέγιστοι ἔ-τοι
 καὶ θεοὶ ἀσκηταὶ, ἰδιοχείρως μεοποιῶντες, ὡς ἢ δύ-
 ναμις, Σηκὸν σμικρότατον παύσ δομναμένοι, τῷτον τῇ
 Θεομήτορι ἀφωσώσαντο, σὺνέγγυς τῆς Μυρρίνης κεί-
 μενον. καὶ παιαρίζοι χαετήρια, καὶ ὑμνῶσι δὲ χα-
 ετήρια, ἔ- κροτῶσι σωτήρια. τότε δὴ τότε, καὶ Κω-
 ρατῆρος ὁ Μορομάχος, τῇ ἐπιταγῇ τοῦ Βασιλέως
 Μιχαὴλ τῷ Παφλαγῶνος, ἀπακοισμένος ὡς τῷ Βυ-
 ζαντίᾳ, ἔ- πρὸς Λέσβον τὴν Νῆσον ἔ-ξόριτος. θεόθεν
 δέ οἱ θεοὶ Πατέρες ὡς τῆς Βασιλείας, ὅσον ἔ-πω μέλ-
 λει κρατῆσαι. Μαθόντες, ὁ θεὸς Νικήτας, σὺν τῷ
 Ἰωσήφ πρὸς Λέσβον ἀπαίρσιν, καὶ τῷ Μορομάχῳ
 συγ-

συγγίνομται, καὶ εἰς τέρψιν τὴν λύπην τὴν ἐπε-
 ρῶντο μεταρρύνειν, τῷ ἐκείνῳ τὴν Βασιλείαν κα-
 ταφοιβάειν, ἥς ὅσον ἔγω μεταποίησθαι ἔμελλε, διὰ
 τῶ παλαιαῖς καὶ ἀφαιρέτε τῶν δεινῶν Θεῶ. (ἡ-
 σαρ γὰρ ὡς ἐφθίω εἰπὼν ἐκείνῳ προφητικῶς ἐρο-
 πτεζόμενοι) ὁ δὲ Μομομάχος, ὁ μόνον μὴ ἐπιτυ-
 χεῖν κατὰ τὴν τῶν Οἰσίων προῤῥησιν (ὡς παρὰ δο-
 ξολογίαν εἶναι οἰόμενος) ἀλλὰ μήτε τῶν ἐπικρεμα-
 σμένων οἱ δεινῶν, μήτε τῶ ἐπικρημένων ἐχάτε κιν-
 διῶν ἀπαλλαγῆσθαι, (ἐφ' ᾧ προσαρακλάεσθαι τοῖς
 κακοῖς ἐκκείμενος) ἔφασκεν. οἱ δὲ Πατέρες αὖ πάλιν,
 ἀντίσταστο τῇ δόξῃ τῶ Μομομάχῃ, τὴν ἀχθῆ-
 δόνα ἀνακαλέμενοι. ὅθεν ἀπικρυς θάρρει, ἔφασκεν,
 ὦ Δέσποτα· καὶ ἡδίας τὰς ἐλπίδας ἔχε, ὅτι τῆς
 Βασιλείας τάχις ὑπὸ τῶ ἀεργέτι σοὶ Θεῷ προσγε-
 ρησομένης, ἐπαπτήρροπος ἀφροσύνη τῆς λύπης ἔσται
 σοι, καὶ ἔξω σοι μῶν, ἀκεσώδιον τὸ οἰόημα, ὑπὸ
 Θεῷ ἡμῖν ἀποκεκαλυμμένον. Τότε δὲ ὁ Κωρυθαπτή-
 ρος ψυχαγωγούμενος, ἔτι παραθάρρυνόμενος, τῇ τῶν
 δεινῶν Πατέρων προῤῥησιν, ὡς μὴ ἔτι ἐπιτεχνίας ἔ-
 ὑπαισθητοῦς μηχανορραφίας, ἀλλ' ἀπλοῦς τῆς λό-
 γος διατιθεμένων, κακῆθεν γλυκυθυμίας αἰσθασιόμε-
 νος, καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ ῥέον τῆς λύπης ἀπτεχῶν, ἀλλ'
 ὦ Πατέρες τῷ Θεῷ πολυτίμητοι, ἔφη, εἰ ἀπραγνή-
 σω, ὡς ὑμεῖς μοι προκαταγγέλετε, συλλήβδην, ὡς ἀπ'
 βελήνῃτε ἀεργετημάτων, ἐντὸς γενησέσθαι. αὐτοῖς
 δ' οἱ Πατέρες ἀμοιβαίως λόγοις τὸν ἀπόλογον συμ-
 πλέξαντες, εὖ ὡς μέγιστε Αὐτοκράτορ, ἔφασκεν, ἐπι-
 δεῶς ἔχομεν. ἐμφανίσαντες αὐτῷ, καὶ λαμπρολογη-
 σαντες, τότε τῆς εἰκότος, ἔτι τῆς ἀκαῆς μυρρίνης μέ-
 γα θαῦμα, ὡς καταλυμήνασθαι ὡς περ τ' ἄλλα τῶν πέ-
 ρει

εἰς φυτῶν ἐκ ἰσχυρῶν ἢ ὑπερβάλλουσα φλοῆς, ἢ δια-
 καύσαι, ἢ ὅλως καπνίσαι. καὶ ἔτι τὸ λαμπρὸν καὶ
 παμφαῖνον φῶς. ἔτι τὸ κτ' τὴν βάτον ὄραμα, κτ'-
 τὸν Μωϋσῶν, (διαβάς γὰρ ἔφη, τὸ ὄραμα τῷτο ὁ
 ἴσται) τί δὲ τὸ εἰ ἐκείνο; Ναὶ ἔφασκεν, ἡ εἰκὼν
 ἁγία, ἀνυχώρῃ, ὑψηλῇ καὶ πολυμόρφῃ, μετὰ καλ-
 λίστης τέχνης καὶ Βασιλικῆς φιλοτιμίας, (Βασι-
 λικὸν γὰρ μέλλει τὸ ἀνάθημα ἔσεσθαι.) καὶ τοίχοις
 ἐρυμνοῖς ὡχυρωμένῃς, πρέπει γὰρ τῇ τοιαύτῃ εἰκόνι,
 τοιοῦδε τέμενος. τότε αὐτοῖς ὁ Μομομάχος, εἰ ἐγκρα-
 τῆς, ἔφη, τῆς Βασιλείας. (ὡς ὑμεῖς φασὶν γενησο-
 μαι) ἀμέλει ὦ Μομαχικῇ τριάς, τῷ Μωϋσῇ εἰκαζο-
 μένῃ, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἀμεινῶς ἐκ τῶν
 ἡμῶν ἀεργεσιῶν διατεθήσεται, καὶ ὁ Νεὸς τῆς πα-
 ράγωγης καὶ ἀκρηάτης Θεομήτορος, ἀμείνω ἔξει τῆς
 ὑμετέρας ἐλπίδος τὴν ἐμαρμόμιον σωθεῖσιν. οἱ δὲ
 Πατέρες ἐμαργεσέραν καὶ βεβαιωτέραν ἡτῆρτο τὴν
 τῶ Μομομάχῃ ὑπόχρεσιν. ὅθεν τὸν σηματήρα αὐτοῦ
 δακτύλιον, ὡς ἐμέχερον αὐτοῖς ἐπιδεδωκεν. ἐπὶ ταῦ-
 ταις ἔν ταῖς ὑποχέσεσιν οἱ θεοὶ Πατέρες, πρὸς τὴν
 ἐμεγαλύνειν ἐπαρῆκον. οὐ μακροῦ δ' ὑπεροχῆ παρα-
 δραμόντος τῶ ἁγίου, ἔτι τοῖς δυοῖν Βασιλεῶν θαυμά-
 ροις, ἡ Βασίλισσα Ζωὴ τῶ σκήπτρῳ τῆς Βασιλείας
 ἐγκρατὶς γενομένη, αὐτίκα τὸν ἀνδρα διὰ τεινῶν
 εἰς εἰς αὐτὴν μεταπέμπεται, ἔτι αὐτῇ ἔξορίας καὶ δεσ-
 μῶν, τὰ σκήπτρα αὐτῷ ἐμεχέρισμα, ἀνδρα τῷτο
 γησίον εἰς αὐτῆς διὰ τελείας γὰρ ποινησμένη. Ταῦτα
 δὲ καταμαθόντες οἱ Οἰοὶ ἀσκηταὶ, ὅσον τάχος τὴν
 Βασιλίδαν κατέλαβον, καὶ τῷ Μομομάχῳ ἡδὴ Βασι-
 λῶντι προσῆλθον, τῆς ἐπιτελῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ
 ὑπομιμνήσκοντες, καὶ τὸ τῆς μνήμης σύμβολον ἐπι-
 δυ-

δυσκινώτες τὸν δακτύλιον. ὁ δὲ ὑπέμνησέ με, Φησί, ὁ δακτύλιος, (τῇ ἱκετηρίᾳ ἐρεδίδοντο καὶ δυσωπώμεναι πᾶντε Μοιρογενεὺς Τίς τῷ Θεῷ, ἐκ τῆς ὑπεράγης Μητρός. Ὡς ὁμειῶν καὶ ἡπίων ἐπιτυχῆν, καὶ κτῶν ἐφύρτων ἡμερίσασθαι.) (α) ὁ δὲ τὸν πέμπει τὸν τῆς οἰκοδομητικῆς κορυφαῖον καὶ ἀρχιτέκτονα, καὶ ἄλλας τὰ δώτερα μεταποιεσμενὰς καλλιτεχνίας, συνεπαγόμενον, Νεὼν τῇ Θεοτόκῃ οἰκοδομήσαντας. πέμπει δὲ καὶ πολλὰς μαρμαρίνας φύλους, πᾶν διαφανεῖς. ἀλλὰ δὴ καὶ πορφυρόχρῳα μάρμαρα, ἐσοπρώδῃ ἐκ διαφανῆ. καὶ ἄλλα πρὸς τῷ Βασιλικῷ οἰκοδομῷ φέροντα. ἔχονται δὲ τῆς ἐπιδημίας, καὶ τῷ τῆς Χίς προχόντες λιμερί, καὶ ἡξελθόντες, φιλοπόνως ἄγαρ καὶ προθύμως ἰχνηλατοῦσι τὰ πρὸς τῷ παρυπερτάτῳ καὶ ὁμειγῆθαι οἰκοδομήσιν συνετίοντα. οἰκοδομεῖται δὲ δωδεκαετία τῆς Βασιλικῆς μισθοφοραῖς καὶ δαπαμαῖς, τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ζῶντος, καὶ ὅσον εἰς καλλιτεχνίαν καὶ ὁρμογίαν. (β) ἡξήσονται, καὶ ἴσα ταῖς πρωτίταις οἰκοδομαῖς τῇ ἐπὶ τὰ θεαμάτων τετίμνται, κομιδῇ χαλεπῶς τὸν ἱερὸν σπηλεὶ τῇ οἰκοδόμῳ δειμασμένῳ. καὶ δὲ τῷ δωδεκαετία, τῷ Βασιλέως ὅσῳ τέλει τὸν βίον καταλύσαντος, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς Ζωῆς πρὸ αὐτῆς, ἢ οἰκοδομῇ πρὸς ὀλίγον ἐπαύσατο. ἀλλ' ὅν ἔρωσθεός.

(α) Δεφθαρμύον εἶναι τὸ παρὸν χωρίον δοκεῖ, ὅθεν καὶ ἄπορον.

(β) Τὰ ἐξῆς δὲν ἐμετεφράδηνσαν, ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ ὅπως διὰ

βραχέων καὶ συνεπτυγμένως, καὶ σκοτεινῶς λέγουσιν, ἔχουσι γὰρ τὰ ἐξετάσασθαι ἐμπεδοῖν, καὶ πλάτος καὶ ἀνεπτυγμένως καὶ καθαρώς.

θεός τῇ ἀδελφῇ τῆς Βασιλίδος Ζωῆς (τῇ Θεοδώρᾳ φημι) ἐγγίγεται, τὸ ἐνδεὸν τῇ θεῇ οἰκοδομῇ μεγαλοπρεπῶς προδιῶναι. καὶ δὴ εἰς τέλος ἡξέβη, τὸ λοιπὸν οἰκοδομήμα, ἄριστον ἐκ πολυήρατον. Ἐν δὲ τῷ δώτέρῳ ἔτει τῷ Ναῷ οἰκοδομησάμεν, ὁ πατριάρχης Βασιλῆς, χορηγίας καὶ ἐπικυρίας, ἐκ πόρων κερδῶν, ἐκ δαφιλῆς ἀφοσιώσατο, πρὸς τὰς ζωοτροφίας τῇ Μοιραχῶν σωτελεῖντας, (α) τότε χωρίον τῷ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ἐπιλεγόμενῳ συκῆσιν, ὡς ἐν τῷ τῆς πόλεως μύθῳ. (β) προνομίᾳ διακαταρτίζεται. μετοχὰς λιμνῆς, ἐντελόμενα, οἰκῶν φοροθεσίας, τελῶν ἀπαλλαγὰς, ἐκ ἄλλας μισθομαρίας, καὶ εἰσφορὰς, καὶ ἀπαρξίας, ἐκ ἀπαύλας, ἔκτε τῆς ἀπατολῆς καὶ τῆς δύσεως, τῇ σιτιγῶν τόπων σιταγωγίας, αὐτονομίας, καὶ αὐτοκρατορίας, μό-

(α) Σημειῶσαι ὅτι ἐκ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅσον εἰς καλλιτεχνίαν καὶ ὁρμογίαν τετίμνται ἴσα ταῖς δαμασκαῖς ἐκείναις, οἰκοδομαῖς.

(β) Δόγμα, γυνὴ ἐρμηνεύεται. καὶ νόστρον δόγμα ἡμετέρα γυνή. κατ' ἐξοχὴν δὲ λέγουσιν ἐπὶ τῆς ἀγιωτάτης παρθενοῦς Μητρός τοῦ Θεοῦ, (ἐκ τῆς λεξιμῆς τῆς κρητικῆς) νόστρον νότον λοιπὸν ἢ ἀγία παρθενοῦς, ἢ ἡ Θεομήτωρ Μαρία. ἐν ταῦτα δὲ νόστρον νότον Εἰνοεῖ, Ναὸν τῆς Θεοτόκης, ἐν τῇ πόλει τῆς Χίς, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον μονήδεον γυναικῶν τότε, ὡς ἀδεται λόγος, καὶ ἐκ τούτου ὅπως λέγει, ὅτι τὰ προνομία τε διε-

λαμβάνον, περὶ πραγμάτων τῆς Νέας Μονῆς, συμπεραίνεται, ὅτι ἦτον ὑποκείμενον εἰς αὐτῷ. πλὴν δὲ εἶναι δὴλον πότε τὸ ἐξασίσαν οἱ Φράγγοι, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβε νόστρον νότον. τῷ σήμερον ὁμῶς εἶναι τζαμί. εἰς αὐτὴν λοιπὸν τῷ Ναῷ καὶ τῷ μονηδεῖ τὸ προνομίον, φαίνεται ἀφιερωμένον εἰς τῷ ἡμετέρῳ Μονῷ τὸ χωρίον τῷ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, καὶ ἄλλα. πλὴν ἀφ' ἧς ἡ νόστρον νότον, ἡλλάξε τύχην, καὶ τὸ προνομίον τῆς ἔχασε, καὶ εἴ, τι ἦτον ἐν αὐτῷ τῇ τῆς Μονῆς ἐχάσθη.

μόν τῷ Ἡγουμενῷ τὰ ἱερὰ Μοραχῶν διέποντες τε ἔ
διωδιώοι. αὐτομόμον ἔ αὐτοδέσποτον τῷ Μορῷ
ἀποφῆμας, ὡς τὰ πρῖτα ἱερὰ προνομίῳ δηλοῖ, ὑπὸ
ἱερὰ μετέπειτα Βασιλέων κεκυρωμένα, Ἰσαακίῳ δηλο-
ρότι τῷ Κομνηνῷ, ἔ Κωνσταντίνῳ τῷ Δεκά, ἔ Ρωμα-
νῷ τῷ Διογενῆς, ἔ Μιχαὴλ τῷ Δεκά, ἔ Νικηφόρῳ τῷ
Βοταφειάτῃ, ἔ Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολόγῳ, ἔ ἐτέρων
κατιόντων. ἔ οἰκείοις ἐτι προνομίοις ἐπισφραγισαμένων
τὰ πρῖτα προνομία. προσέτι παρεκελεύσατο, μηδεὶς
ἱερὰ ἀποίκων, ἐν τῇ Μορῇ οἰκῶν, ἔ ἰδίῳ ἔχειν οἰ-
κισιν, ἀλλὰ μήτε γυναικῶν μηδολως εἰσεῖναι ἐνδον τῆς
Μορῆς, ἢ αὐτῷ τῷ Ναῷ ἀπεφῆματο, ὡς ἡ παλαιὰ
δηλοῖ συνήθεια. μὲν δὲ τινὰς χρόνους ἀνεπαύσατο ἐν
Κυρίῳ ἐν διαφόροις καιροῖς, ἔ οἱ Μακάριοι Πατέ-
ρες. τὰ δὲ τίμια αὐτῷ ἔ ἅγια σώματα, κατέθετο
ἐν τῇ Μορῇ ἐνδον τῷ Ναῷ, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Φιά-
λιον, οἱ τῶν φοιτηταὶ καὶ ὁπαδοί, ἄλλοι τῷ πα-
ρόντι σωζόμενα, καὶ ἀμνηστῆς θαυματουργίας ἐπι-
τελῆντα τοῖς μετὰ πίστεως προστρέχουσιν, ὡς ταῖς
πρεσβείαις Χειρὲς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἔ σῶσον ἡμᾶς.

Ω, δὴ ζ'. Οὐκ ἐλάττωσαμ τῇ Κτίσει.

Ως ἐπέγνωντε, τὸν Κωνσταντῖνον Οἰοῖ, τὰ σκῆ-
πτρα δεξαδαί, αὐτῷ ἐλθόντες πωχῇ, τὸν αὐ-
τῷ δακτύλιον ἐπεδεικνύετε, ὅς ἀνέμνησε, ἱερὰ ἐν τῇ
Λέσβῳ πρότερον, πρὸς ὑμᾶς ἐπηγγελμένων.

Εὐγνωμόνως ἔμ, Πατέρες Οἰοῖσιν, ἀπὸς ἀπέ-
στατον, οἰκοδομῆσαι Ναόν, ὡς ὑμῖν ὑπέσχετο πε-
ρικαλλέστατον, ὃν ἀνέθετο, τῇ μόνῃ Θεομήτορι, Βα-
σιλείᾳ κράτῃς δαίμα.

Οἰοῖσιν, Πατέρες ἔ Θεοτάτοι, πόθῳ γεραίρομεν,
πόθῳ ὑμῶν τῷ πολλῷ, τῆς Θεῆς ἀσκήσεως, ἔ
τῷ

τῷ καμάτῳ δὲ, ὅς ὑπέσχητε, κατὰ τὴν γλῶσσαν ἔ θα-
λατταν, τῆς Μορῆς ἔρεκα ταύτης.

Θεοτοκίον.

Παραμώμητε, Παρθεῖ καδικέταε, ὃν ἐσωμάτω-
σας, φιλαφθροπορ Ἰησοῦ, φυλάττεται τῷ ποί-
μνῳ, ὅς ἐπηρεάστε, ἔ κακώσεως, ἐχθρῶν παρ-
τοῖων ἱμάσε, ὡς προσάτιδα γεραίρη.

Εἰτερος. Παιδες Εὐραίων ἐν καμίνῳ.

Ποίαις ἀσμάτων ὠφειμαῖς, στεφανώσωμεν ἀξίως
τῷ Οἰοῖ; τῷ προσάτας ἡμῶν, ἔ Θεῆς ὠερ-
γέτας, καὶ πρεσβύτας πρὸς Κύριον, ἀπροσδέτως εἰς
αἰῶνας;

Εὐσαθε ποίμνῳ τῷ τιμῶσα, τῷ παρίερον καὶ
Θεῷ ὑμῶν μνήμῳ, ὅς ἐχθρῶν αἰδονῶν, καὶ
μονῶν Πατέρες, καὶ ἐκ Θεῷ αἰτήσατε τῷ εἰρῶν
εἰς αἰῶνας.

Εῷμα μεκρώσαντες ἐν Κόσμῳ, ἀπελάβετε ζωῇ τῷ
αἰῶνι, Θεοφόροι Χειρῶν, σωόντες εἰς αἰῶνας,
ἔ σὺν Ἀγγέλοις ψάλλοντες ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἷμα τῷ ἔ τῷ καρδίᾳ, παραμώμητε πρὸς σὲ
μὲν ἀματίῳ, πρεσβειῶν φωτὶ, ὅλον καταύ-
γασόμε, καὶ πρὸς τὸ Θεὸν θέλημα, καθοδηγήσοι
παρθεῖ.

Ω, δὴ η'. Παιδας ἀγαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Πύποι καὶ καφόρες ἐν τῇ Χίῳ, ἀσκήσεως πρῶτοι
ὠφῆντε σεβάσμιοι, πάντων γὰρ ἀφῆμενοι, καὶ
Χειρῶν ἐπόμφοι, αὐλῶστε βιώσαντες, πᾶσι ἐγνώ-
σῃτε, μιγάσι τε ἔ Μοραταῖς ἢ τῷ θάμνῳ, Θεῆς πολι-
τείας ἔ ὑραῖς βίᾳ.

Πεῖς σεβασμία ἱερὰ Οἰοῖ, Τεῖαδα τῷ Παρα-
γίᾳ

γίαν ἰκετάσαστε, δῶραι ἡμῖν ἄφεσιν, ἥν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὡς παρρησίᾳ ἔχορτες πολλῶν παρὰφνημοι, δεήσεις πρὸς αὐτῷ ἀφάφετε, ὑπὲρ ἥν τιμῶντων τῷ θεῷ ὑμῶν μνήμην.

Θεῶν θησαυρὸν θεῶν χαρίτων, τῷ λάρνακα ἥν λειψάων ὑμῶν ἅγιοι, ἔχορτες δοξάζομεν, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα, καὶ πίσει ἀσπάζομενοι ἀγιαζόμεθα. ἡ θεία γὰρ τῷ Πρῶματι Χάρις, μέλει ἀχωρίως, ἐν τοῖς ὑμῶν ὁσέοις.

Θεοτοκίον.

Εὐμεν σκέπη εἰς προστασία, Παρθένε ἄγνη, ἀντίληψις καὶ λύτρωσις, τείχος εἰς ἀσφάλεια, ὅθεν μεγαλιώσας, ἡ σὴ Μορὴ κηρύττωσα τὰς διωσθείσας, πρὸς ἀπαρτας, ὅτι εἰ μὴ ἡ Μύρτος, ἀφλεκτος ἐσώθη, ὡς ἡ βάτος πάλαι.

Εἰτερος. Τὸν ἐν Ὄρει Ἀγίῳ δοξαζομένη.

Πῶ ἀσέκτω, μὴ παρεσῶτες Θρόνῳ, τῆς Τριάδος, πεισάμενοι Πατέρες, τῆς πριλαμπῆς πληρόμενοι λαμπρότητος, χαίρομεν ὑμῖν, εἰς ὑπερίψετε, αὐτῷ εἰς τὰς αἰῶνας.

Υπερφῶτε, Τριάδος ταῖς ἀκτίσι, ἥν Ὁσίῳ, ἡ πριφεγγὴς χορεία, ἐλλαμπομένη σὺν Ἀγγέλων τάγμασι, θεῶς γνόμενῃ, μέλπει ἀσιγήτως, αὐτῷ εἰς τὰς αἰῶνας.

Φεγγοβόλοις, ἀνγαῖς φωτὸς ἀδύτης, τῆς πριφώτης, καὶ πριφεγγῆς Οὐσίας, Πατέρες θεῶν καταγαλίζομενοι, ἄδορτες ὑμῖν, καὶ ὑπερυψῶτε, αὐτῷ εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐσαι ποιμῆν, τῷ σοὶ ἀνακεμενῶν, Θεοτόκε παρμήντε Παρθένε, ἐκ τῆς ὁρμῆς τῆς μνηστῆμε λείοντος, τῷ ὀρυόμενῳ, καὶ καταπιεῖν με, ζήτητος εἰς ὀλέσαι.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, Ὁ. Ἀπας γυνήεις.

Πῶς μὴ ἐκ πλαγῆς, Πατέρες θεοτάτοι, τὰς ὑπὲρ ἀνθρώπων, πόνης τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὰς ἀγῶνας εἰς διλύσαστε, μνηστῆς καὶ δεήσεων ἐραχολόμενοι, ἐροικῶντες, φαραγῆ κρυμώδεις, τῷ δὲ θεῷ πότῳ πυρᾶμενοι.

Δέξαδε σεπτοὶ, ὡδῶν ὑμνητήριον, καὶ καταπέμψατε, τῷ δὲ ἐκ πορνήσαντι, καὶ τοῖς συμψάλλουσι χάριν ἀψῶν, ὅπως ὀρθῶς βιώσαντες, ζώω αἰώνιον, Θεοφόροι, δι' ἰκεσίῳ ἡμῶν, πρὸς Χειρὶ τῷ Θεῷ ἀπολαύσωσι.

Δέσωπα Χειρὶ, πρεσβείας δεξάμενος, τῆς κησάσης, καὶ ἥν ἀψῶ πᾶσιν, ἥν Ἀποστόλων εἰς ἥν Μαρτύρων, Γεραρχῶν Ὁσίῳ, ἡμᾶς ἐλέησον, καὶ παράχες, ἄφεσιν τοῖς δούλοισι, ἥν πολλῶν ἐκκλησιῶν ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Δέσωπα ἄγνη, ὡς πάλαι ἐπῆρσας τῷ Μύρτον ἀφλεκτον, ὅτῳ τῷ Μορῶν τῷ σὺν, φέρει σιωπῆν καὶ διαφυλάττε, ἐκ πάσης περιστάσεως ταῖς σαῖς δεήσεων, ἥν ὑμῶν, καὶ πᾶσι δοξάζομεν, σὲ Παρθένε ἡμῶν προστάδισαν.

Εἰτερος. Εἰφριξε Πᾶσα ἀκοή.

Χαῖρε σοὶ ἄδω ἐκ ψυχῆς, ὡς πᾶσι ἥν ἀσκήσῃ θεοσύλκετε, καὶ θεοτίμντε, ἡ τῷ Τριάδα τῷ ὁμοῖον, ἔργοις ἐνδεοῖς ἱερῶς, βῆσα ἐδόξασας, καὶ μὴ ἀπείληφας, τὰ βραβεῖα, ἥν σὺν πόρων ἐπάξια,

Πάλλων ἐν Πρῶματι Δαβὶδ, ἥν Ὁσίῳ ὁ θεοτάτος θαύματος, τίμιος ἔρατι, ἔφην, Κυρίῳ, εἰς ὁ σοφώτατος, φάσκει δικαίῳ αἰ ψυχῇ, χεῖρ εἰς

ἢ

μυτάρ

ρυσάρχου, Θεὸς τῆς σωζομένης, καὶ εἰ μὴ αὐτῷ καθά-
φεται βασανός.

Ωσεβασμία μοι τριάς, ὦ χορεία ἥ Ὀσίωρ Θεό-
λεκτε, λαμπὰς ἡ τριφῶτος, Τριάδος Θείας,
θεοὶ θεράποντες, τῷ ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἐν ὑμνοῖς δο-
ξάσασι ὑμᾶς παυδάφημοι, ὁφλημάτων ἕξαιτέτε τὴν
ἀφῆσιν. **Θεοτοκίον.**

Οὐκ ἠδυνήθη τῆς φλογός, τῆς μυσιῶνς τὸ χλοά-
ζον λυμήνασαι, ἡ ὑπερβάλλουσα, διώαμις κόρη,
μόνη παρὰ λησιν, ὡς εἰδὲ πάλαι ἐν Σινᾷ, τὴν βά-
τον εἰς ἐφλέξεν, ἡ προετύπασε, μυσικῶς τῷ Μωϋ-
σῇ, καὶ ἐκκόμισεν.

Ἐξαποστάλειον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντες.

Τὸν δρόμον διαρυσάμετες, ἀπλαμῶς Θεοφόροι, τῆς
ἱεράς ἀσκήσεως, πρὸς σκηνώματα θεῖα, ἐφθά-
σατε καὶ σὺν πᾶσι, ἥ ἁγίωρ τοῖς δῆμοις, ἐνδοξως,
ἐσκηνώσατε, ἐν πρυφῇ τῆς ἀλήκειας, ἐν μετοχῇ, γε-
ρόμενοι πάντως τῇ ἀνεκφράστῳ, ἀγάλλεσθε μακάριοι,
τῷ Θεῷ παρεσῶτες.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, ἐν Παρθένῳ Μαρίας, Νι-
κήτα παμμακάριστε, ἐν Ἰωσήφ Θεόφρονι, σὺν
τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ Θεῷ παρεσῶτες, τῷ Κόσ-
μῳ τὰ σωτήρια, ἕξαιτέτε ἀπαύτως, καὶ τῇ αὐ-
τῶν, ποιήμῃ ὁμόνοια καὶ εἰρήνῃ, λὺν περικεποιήσα-
θε ἐν ἀνθρώποις καμάτοις.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν αἶψαν ἡ. ἡχος π. δ'.

Ὁ τῆς παραδόξου θαύματος.

* **Π**άτερ Νικήτα Μακάριε, σὺ ὁρῶς Νίκη Θεῶν,
ἐπαξίως ὠμόμασαι, ὡς ρηκῆσας Ὀσίε, τοὺς
ἀσάρκους ὁ ἐμσαρκος. τὸν γὰρ σταυρόν σου, ἀλαλαβόμε-
νος,

ρος, τῷ θεῷ λόγῳ κατηκολύθης, ἔχων ἀκλόνη-
τον, τὴν ψυχὴν ἐν ἀκαμπτον πρὸς πειρασμούς, τὴν
ἐπαγομένης σοφίας, ἥ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ω Ἰωάννη Θεόσοφε, τῶν ἀρετῶν ἡ κρηπίς, Μο-
μαζόντων τὸ καύχημα, τῆς ἐμθέου χάριτος,
ἐπαξίως ἐπώνυμος, ὁ τῆς Προδρόμου, τοῖς θεοῖς ἴχ-
μεσιν, ἀκολούθησας καὶ μιμησάμενος, τὸ ὁρεσίπλοον,
σὺν τοῖς Θεοφόροις σου συνασκηταῖς, μεθ' ὧν γυνὴ ὑ-
μνήμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

* **Η**μεκρωμένον ζώον, ταῖς τῶν παθῶν προσ-
βολαῖς, τεταρμμένον ἀπάσῃσιν, Ἰωσήφ πα-
ράρισε, τοῦ παγκάλλου ὁμῶνυμε, τῆς σωφροσύνης,
ἐσθλῆς ἡ ἐμθέου, ὁ κατακλύμας, τὸν πολυμήχανον,
ὁφιν τὸν δολιον, ἐν τῆς Εὐας Ὀσίε τὸν πτερνιστῶν,
τὸν εἰς ὑψος ἀμετρεῖα, κατακαυχώμενον.

Χίς τὰ θεῖα βλαστήματα, τὴν ἱεράν πρὸς Θεὸν,
ἀπαρχὴν ἀφῆμῃσιν, ἱερώς φιλέορτοι, ἐν σε-
πτῶν ἀκροδύριον, ἐν ἐπιστοῖς, ὑμνοῖς γεραίρομετες,
τὴν τῶν ἀθλῶν καὶ τὰ παλαιόματα, καὶ τὴν τῆς
σώματος τῆς ἡμετέρας, δι' ὧν Χειρῶν, προσφο-
ραὶ προσήχθησαν, λίαν ἀπρόσδεκτοι.

Δόξα ἡχος π. δ'.

Τῶν Μομαζῶν ἡ πληθὺς, τὴν καθῆκοντα καὶ ἀρ-
χὴν ἡμῶν Πατέρας, ἀξίως τιμήσωμεν. εἴτοι
γὰρ οἱ ἀξιοθαύμαστοι τὴν ἐμῇ καὶ τεθλιμῇ τῆς
ἀσκήσεως ὁδόν, ἀσφαλῶς ὁδῶσαντες, ζωνὴν αἰώνιον,
ἐν ἀπάσῃσιν εὖρον αἰδίων, ἐν τῆς Μακαρίας ἐκείνης
τῆς Κυρίας Φωρῆς, ἀκῆσαι κατηξιώθησαν. εὖ δὲ λοι-
πὸν ἀγαθοὶ ἐν πίστει, οἱ τῆς ἡμέρας τὸ βάρος βαρύνον-
τες, ἐν τῷ δοθέν ὑμῖν τάλατον ἀνέστησαντες, εἰσελθετε
εἰς τὴν χαρὰν τῆς Κυρίας ἡμῶν, αἰωνίως ἀγαλλόμενοι.

Καὶ μὴ τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Καρόμου.

Ὡδὴ γ. καὶ ς.

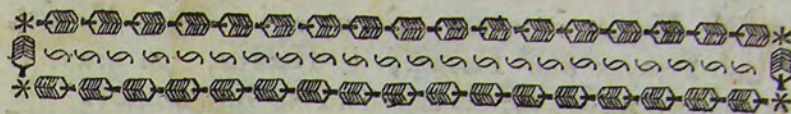
Ἀπόστολον. Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Ἀγίας Ἀρτωμίας. Κοιμητηρίου. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον. **Μεγαλυνάρεα.**

Πρὸς τῶν μομαζόντων καθηγῆται, ἔκ τῶν μομοτρόπων, Διδασκάλους ἔδνηγες, τὰς ἀνὰ φανέρους ἐν Χίῳ θείας βίης, ὑπόδειγμα ἐν ὑμῖν ἀνὰ φημῶν.

Ποίμην τὴν τιμωσάμεν ὡς τριάς, τῶν κλεμῶν Ὁσίων, διατηρήσαντες ἀσπὴν, ἐκ παντοίας βλάβης αὐτῇ ἐπερχομένης, ταῖς πρὸς Θεοῦ ἀληθινοῖς παρακλήσεσι.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

Κ Α,

(α) ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥΣ

ΠΑΤΕΡΑΣ ΗΜΩΝ.

ΝΙΚΗΤΑΝ, ΙΩΑΝΝΗΝ, ΕΙΩΣΗΦ.

Τροπάειον. ἤχος δ. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτεμῶς.

Τοῖς Θεοφόροις ἔσεπτοῖς μὴ προσφύγωμεν, θείοις πατέράσι ἔκ ἡμῶν ἀντιλήπτοισιν, ἐκ καταρτίξεαι κράζοντες ὅτι ὅλης ψυχῆς, Ἀγιοὶ προφθάσατε, ἐφ' ἡμῖν πλαγχόμενοι, ἔκ δεινῶν λυτρώσασθε, τὰς ὑμᾶς ἀνυμνήσαντας, ὡς παρρησίᾳ κεκτημένοι πρὸς Θεοῦ, ὅν δυσωπεῖτε ὡς ἡμᾶς ἔλεος.

Καὶ μὴ Θεοτοκίον, Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτεμῶς.

Ὡδὴ, α. ἤχος πλ. δ. Τῇ δὴ διδοῦσα.

Πρὸς Χριστὸν ποδῶντες εὐχόμενοι, Ὅσοι Πατέρες, ἀπληρῆνθῃτε ἑαυτοὺς, ἔκ τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀγῶσι, τέτρω προθύμως ἐλατρώσατε.

Ὡς

(α) Τὰς παρακλητικὰς τέτους καὶ ζυμὰς νὰ φάλλονται καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κοινῶς, ὅτι σχεδὸν οἱ περὶ ἡμᾶς παρακλητικοὶ Κανόνες, οὐκ ἔχουσι ἀπόσπαστον.

D 3

Ως Κόσμος ἐάσαπτες τὰ τερπνὰ, Ὅσοι Κυρίου,
Γωάρη σὺ Γωσήφ, ἐ Νικήτα, τῷ μίκτης ἐ-
παυρῶν, καὶ μετὰ τῆς τῆς ἀπάτης λυτρώσασθε.

Εκείνης προσέρχομαι τῇ ὑμῶν, Θερμῇ προστασίᾳ, ὡς
Ὁσίωρ ἡ καλλομένη, Γωσήφ, Νικήτα Γωάρη, ἐ
μὴ κερύμε τὸν ἄθλιον πέμψετε.

Θεοτοκίον.

Εἶσαι ροσῶτά με χαλεπῶς, τῆς θαλατφόρου, ἀ-
δυνασίας τῆς σαρκικῶν, ἀγνῇ ψυχικῶν τε παθῶν
μάτῳ, ὅπως ἐν πίσει αἰετὶ μακαρίζωσε.

Ω, δὴ, γ. Οὐρανίας ἀφίδος.

Οὐρανίας τυχόντες, παρὰ κλεῖς Ὅσοι, δόξης ἐ ἀ-
φράστῃ ἀξίως Μακαριότητος, τῆς αἰωνίᾳ ποιότητος,
ἐ ἀφορήτῃ αἰχμῇ, ῥύσατέ με δέομαι, Χειρῶν πρεσ-
βάουτες.

Αμερίμως διάγω, ἐ ἀμελῶς Ἀγιοί, ἐ τῆς φοβε-
ρᾶς καὶ δικαίας Χειρῶν ἐτάσεως, ἀμνημονῶ τῆς
φεικτικῆς, ἥς μοι τὴν μέριμναν δότε, ὅπως διορθώσω
μοι τὰ πεπραγμένα αἰχρῶς.

Κοσμικῇ προστασίᾳ, ἐ ἡδομαῖς ἔλκομαι, ἐ ταῖς
πονηραῖς συμβαλῖαις τῆς πολεμότητος, ὅλως ὑ-
πέκνω αἰετὶ, ἐ τῆς ὑμῶν θείας βίης, ἵχθυος ἐκ ἐξήλω-
σα, οἱμοὶ τῷ τάλαντι.

Θεοτοκίον.

Ηὦν ἐ φρενὶ καὶ λόγῳ, δῶρον Θεοῦ εἰληφά, ὅ-
πως ἐπιγνῶς τὸν Δεσπότην ἐργοῖς τιμῶσω κα-
λοῖς, ἐγὼ δὲ πάθωσι τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δο-
τῆρα ὑβρίσας Δέσποιναν σῶσόν με.

Ω, δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ανδρικῶς ἐρησάμερον, καὶ τῆς παθῶν Νικήτα
Φερῶν με, ἐκτενῶς καθεκτάσας, τῆς ψυχῆς
τὰ πάθη ταπεινώσά με.

Γωάρη.

Εωάρη Μακάριε, χάριτος ἐπαύρῃ με σύ μοι δάρι-
σαι, τὴν σὺν χάριτι τὴν ὑπαίτιον, τῆς ἱχθυολατῆ-
σαι τὰ σὰ βήματα.

Εωφροσύνης ὑπόδειγμα, Γωσήφ παμμακάρι σὺ ἐ-
χρημάτισας, δι' ὃ σῶφρονά με ποιήσῃς, τῆς σα-
ρκὸς τὰ πάθη καταγέλλων με.

Θεοτοκίον.

Πῶν παθῶν με τὸν ταραχόν, ἡ τὸν κυβερνήτην
τεκῶσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατὰ νῆσον,
τῆς ἐμῶν πταισμάτων Θεορῶν με.

Ω, δὴ, ε. Φωτισὲν ἡμᾶς.

Αἰξόμ με Σωτῆρ, πληρωτὴν τῆς προσταγμάτων σου,
τῆς Ὁσίωρ σου ταῖς θείαις λιταῖς, ὥς μὴ προ-
βάλλομαι πρέσβεις, τῆς ἀσπλαγχνίας σου.

Πείβον τὴν σφύλιν, ἐ τεθλιμμένῳ ὠδύσασθε, δι'
ὅμε ἰδυάτε ὡχάις ὑμῶν, πρὸς σωτηρίαν τῆς
βίης, Χειρῶν παρὰ φημοί.

Ακρυσὶ Θερμοῖς, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀγρίσασθαι,
τὴν μολυνθεῖσαν ἀμαρτίαις πολλαῖς, ἀξιωθῆ-
μαί με θεοὶ Χειρῶν πρεσβάσατε.

Θεοτοκίον.

Εύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κηρυγῶν Θεοτόκε ἀγνῇ, ἡ αἰ-
μαρ τεκῶσα λύτρωσιν, ἐ τὴν εἰρήνην τὴν παύ-
τα μὲν ὑπερέχουσαν.

Ω, δὴ, ς. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

Προσάτας με τῆς ζωῆς ὡς εὐροίμι, Θεοφόροι ἐ σε-
πτοί με Πατέρες, τῆς λυπηρῶν διαλύοντες μέ-
φος, ἐ συμφορῶν τὰς ἐφόδους ἐλαύνοντας, γαλιῶν
δὲ τὴν ψυχικῶν, δωρεμένων μοι ὅπως γεραίρω ὑμᾶς.

Απαύτως ὑπὲρ ἐμῶν πρεσβάετε, Θεοφόροι ἐ προ-
σάται με θεοὶ, πρὸς τὸν Κεῖτλιν ἐ Θεόν μου
ἐ πλάσιν, τῆς οἰκτερῆσαι με τὸν παράθλιον, ἐν ᾧ

ρα φεικτῇ καὶ φοβερά, τῆς δαυτέρας αὐτῆς ἐπελά-
σεως.

Εκοτέμενον ἀμαρτίας ζόφωμε, φωτίσατε λιτάζω.
Οσίωρ, πείας σεπτή, τῆς Τεταδος τῇ αἵγλῃ,
τῆς ὑπερφώτῃς ἢ συμπαρίσταδε, δικαίωρ δῆμοις ἐχο-
ροῖς, ἡρῶν ἑραμίωρ Νόωρ παμάρημοι.

Θεοτοκίον.

Ως τέχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, ἐ ψυχῶν σε
παμτελῇ σωτηρίᾳ, καὶ πλατυσμῶν, ἐν ταῖς
θλίψεσι κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα, ὡ
δέσποια ἐμῷ ἡμᾶς, ἡρῶν παθῶν ἐ κηρυγῶν διά-
σωσον.

Κοιτάκιον. ἦχος, β'.

Προσασία ἡρῶν Χειριστῶν.

Προσασίᾳ τῷ ὑμῶν ζῆαιτέμενοι, τῷ ἰκεσίᾳ
ταύτῃ προσάγομεν, μὴ δὲ παρίδῃτε ἡμῶν δέη-
σιν περιχαρῇ, ἀλλὰ προφθάσατε ὡς ἀγαθοὶ εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν ἡρῶν θερμῶς κραυγάζοντων ὑμῖν, Ο-
σοι τῷ Κυρίῳ, ῥύσαδε ἡμᾶς. πάντων, ἡρῶν ἐν βίῳ
δεινῶν ἐ ἀλγεῶν.

Ω, δὴ, γ'. Οἱ ἐκ τῆς Γαδαίας.

Επιλάμψῃς θείαις, τῷ ἐμῷ ἐλαμφθῆναι ἐκδυ-
σωπέτε ψυχῇ, τὸν ζόφον τῆς κακίας, αὐτῆς
ἀποσοβῆντες, ἵνα ψάλλω σωζόμενος, ὁ ἡρῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εχῆμα τῆς μεταμοίᾳς, ἐμεθύθῃς ὁ τάλας, ἀλλὰ τὰς
ταύτης καρπὸς, ἐκ ὠνέγκας Σωτῆρμα, δι' ὃ μὴ
με ἐκκόψῃς, ὡς τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπυρῶν, ἀλλ' οἰκτε-
ρῆσαις Χειρὶ, λιταῖς τῶν σῶν Οσίωρ.

Θελητῆς ὡρ ἐλέος, Κύριε μακρόθυμε, ἐ οἰκτιρῶν
ἢ πηγῇ. τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων, ἀπόπλυνον
τὸν

τὸν ῥύπον, τῆς ψυχῆς με κραυγάζοντος, ὁ ἡρῶν Οσίωρ
ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸν Σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τῷ σε
κυνήσασα, ἐ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετα-
μοίᾳς, τοῖς κραυγάζοντι ἐδείξας, ὁ ἡρῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ω, δὴ, η'. Τὸν Βασιλέα ἡρῶν.

Εάρκα τῷ λόγῳ καδυποτάξαι ἐμφρόνως, καὶ διά-
γειν σωφρόνως Πατέρες, ἐμχύσατέ με θείαις ὑ-
μῶν πρεσβείαις,

Εν τῷ σπηλαίῳ ὡς ἐν θεάτρῳ Πατέρες, ἡγωνίσθη-
τε θερμῶς Θεοφόροι, κατὰ πολέμιον ἀσάρκων ἀο-
ράτων.

Ω Γωάμην σὺν Γωσήφ ἐ Νικήτα, τὸν Θεὸν ἐκ-
δυσωπέτε ἀπαύτως, τὰ κατ' ἐμᾶς σωτήριαι
ἡρῶν πολέμητων βέλῃ.

Θεοτοκίον.

Πῶν περασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκεδιώκεις, καὶ
παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνήμεν
εἰς πάντα, τὰς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Νικήτα μίκτης κράτος, Γωάμην χάριν, καὶ Γωσήφ
σωφροσύνην δωρήσασθε, κατὰ παθῶν ἡρῶν ἀπαύ-
τως παρεμοχλῶντων μοι.

Νικήτα Γωάμην, Γωσήφ τεισμάκαρ, ὑπὲρ ἐμᾶς ἰ-
κεσίᾳ ποιήσατε, σὺν τῇ ἀλαμῇ παρθεῖναι
πρὸς τὸν ἡρῶν ὅλῳ Θεό.

Πλὴν περιχαρῶν ταύτῃ, δέησιν Πατέρες, ἡρῶν ἀκα-
θάρτου μοῦς τε ἐ φόματος, προσαγομῶν ὑμῖν
ἀποδεξάσθε.

Θεο

Θεοτοκίου.

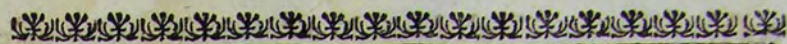
Εὐώ μὲ ἦν δακρύων, μὴ ἀποπονήσης, ἢ τὸν παπ-
τὸς ἐκ προσώπῃ παπὶ δάκρυον, ἀφῆρηκότα Παρ-
θεύε Χειρὸν κινήσασα.

Μεγαλυνάριον.

Πράξεων ἐνθέων ταῖς φαειναῖς, αἰγλαῖς Θεοφό-
ροι, ἀπαγράφατες θαυμασῶς, πρὸς ὁδὸς ὡ-
δείας, ἦν δεινὰ θελημάτων, ἦν μομφῶν τὰ πλή-
ρη καθωδηγύσατε.

Οσὶ Νικήτα σὺν Γωσήφ, ἐκ τῆς Γωαμνῆ, Θεοφόροι
ὡς ἀληθῶς, τῆς Τριάδος λάτρευαι, τῆς τριλαμ-
πῆς ἐκ δείας, ὡχαῖς ὑμῶν ἀγίαις, ἡμᾶς φωτίσατε.

ΕΤΕ

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ,
ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΤΙΚΤΙΚΟΣ
Εἰς τοὺς ΟΣΙΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ.

Ω, δὴ, α. ἦχ. πλ. β. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζώσας.

μ.

Νῦν πρὸς ὑμᾶς καταφάγω δέλοι Χειρῶν, ἐ-
οικτεῶς παρίσταμαι, τῇ εἰκόρῃ τῇ σεπτῇ,
ὑμῶν καὶ δαλείας τῆς ἐχθρῆς, λυτρωθῆναι ὕψαιτῶμαι
δάκρυον.

1. **Ε**χρηλατῶ με Πατέρες τρέβας ὑμῶν, τὰς ἐνθέας
δέομαι, ἐπιχύσατε ἐκ ζῆν, θεαρέτως ἐκ θεοφι-
λῶς, καὶ ζῆλον τὸν ὑμῶν Θεῷ θεράποντες.

κ. **Κ**ολάσεως αἰώνις ἢ φοβερά, ἀπειλὴν ταραττει μου,
κτὶ διαφοίαν ἐκ γὰρ, ἔργα ταύτης ἄξια ποιῶ,
ἀλλ' αὐτοὶ με ταῖς λιταῖς ὑμῶν λυτρώσασθε.

Θεοτοκίου.

η. **Η** τὸν Θεὸν συλλαβῶσα τὸν δι' ἐμὲ, γεγενημένη
ἀνθρώπου, τῆτον αἰτῆσαι ἀγνὴν, ἐν ἡμέρᾳ δί-
κης τῆς φεικτῆς, οἰκτηρῆσαί με πολλὰ ἡμαρτηκότα
αὐτῷ.

Ω, δὴ, γ. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

φ. **Φ**εῖσαί μὲ δέσποτα Χειρῶν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης,
ταῖς ἦν σὺν θεράποντων, ἀπὸ προσδέκτοισ προ-
σὸν ὡχαῖς, ἐκ μὴ ἐλέγξης θυμῷ ἐκ παιδῶν τὰ πολλὰ
μὲν πταίσματα.

Οἱ

α. **Ο**ἶδα Πατέρες Γεοῖ, ἑμαυτὸν μολυνθέντα, μολυσμοῖς ἁμαρτίαις, ἐκ μὴ ὄντα ἱκανόν, προσβλέπειν τε ἐδράμ, τὴν εἰκόνα τὴν ὑμῶν ὁ βέβηλος.

ο. **Ρ**ώμην δοθῶναι ἐῖχον, τῇ ἐμῇ ἀδυναμίᾳ, Θεοφόροι Πατέρες, ῥηταῖμα παρ' ὑμῶν, ἵνα τὰ θεῖα ποιῶ, τῷ Σωτῆρι Ἰησοῦ ἐπιτάγματα. **Στ.**

υ. **Ο**μβρὺς δακρύων ἀγαθῇ, δίδου μοι Παμαγία, στεφάνος τε ἐκ λυπῶν, τὴν ἐμὴν ἐκ τῆς ψυχῆς, κατὰ μυστῆρσιν σωτικῶν, ἐμπούσας τῇ ἐμῇ πρεσβείαις σου.

Ω, δὴ, δ. Χειρὸς μου δυνάμις.

υ. **Υ**μῶν καὶ δέσπον, προσφέρω Ἄγιοι, τῇ ὑμῶν παραλαβῇ παρεστηκώς, εἰκόνι βοῶν ὑμῖν, τὸ κατ' εἰκόνα με Θεῷ, ἐμυχύσατε τηρήσασθαι.

Ρύποις ἐρρύπωσα, ἐκατεσπίλωσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ κάλλος ἁμαρτιῶν, ἐκ ἐμὴ ἀξίως, τὸν χαρακτῆρα καθοράμ, τὸν ὑμέτερον δεσπότην.

Υμᾶς θεοτάτοι, ἐδουλοπάθητοι, ἱκετάω Πατέρες, ἐδυσωπῶ, τῷ ἀεὶ προϊστάσθαι, τῆς παμαθλίας μου ψυχῆς, ταῖς ὁχαῖς ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μὴ δείξης Δέσπονα, μὴ δείξης ξέρον με, ξενωθέντα τῆς σκέπης τῆς σου Τίτ, ὅλον καὶ ἀνάξιον, ἀλλὰ ἀπόπλυνον καὶ ἐκ τῆς ῥύτης τῆς πταισμάτων μου,

Ω, δὴ, ε. Τῷ θεῷ φέγγεις.

Πρὸς μετανοίας τὴν ἀγαθὴν, ὁδόν τε καὶ τείνονα ταῖς λιταῖς, τῇ σὺν Οσίων κατὰ θυμῶν, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, ἁμαρτωλὺς καλέσαι ὡς πρῶτος πέφυκα.

Νικῆτα θεῖε σὺ Γωσήφ, ἅμα Γωάρη τῷ κλειρῷ, ἀρχὴν βαλεῖν μοι δωρήσασθε, ζῶν ἐν μετανοία

νοία καὶ τὸ ὑπόλοιπον, τῷ βίου διαμῦσαι ἐν θεῷ.

Ως παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἔχοντες Πατέρες Γεοῖ, αὐτὸν ἐμοὶ ἰλεώσατε, ταῖς παρὰ προσδέκτοις ὑμῶν δέσπειν, ὅπως μοι μετανοίας καιρὸν δωρήσιντε. **Θεοτοκίον.**

Πῶς θεῷ φέγγεις ἀγαθῇ, φωτισὸν καὶ τὸς ὀφθαλμούς, ἐσκοτισμένους τοῖς πάθεσι, ῥύσαι με δαιμόνων αἰχμαλωσίας πικρᾶς, καυχῶνται γὰρ ὁρῶντες με ἀπροσάτατον.

Ω, δὴ, ς. Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν.

Τέως ἐκέντημαι, παρρησίαν ῥηταῖν, ἁμαρτιῶν τὴν ἀφῆσιν, ἐβίβω τὴν διόρθωσιν τῆς λοιπῆς, δι' ὅπερ προσάγωσιν, λυτῶν τῶν Οσίων μεσιτάδων.

Ρεῖας ἢ τὸν Κύριον, θεραπεύσασα καλῶς, ἀγῶσ τῆς ἀσκήσεως, μηδείας ἐδένεσι καὶ πολλῶν, ἰδρώτων ταῖς χύσεσι, τῇ Οσίῳ ὑπὲρ ἐμῆς ἱκετάς.

Ρὰ πάθῃ μεκρῶσαρτες, ὡς Νικῆτα θαυμαστῇ, καὶ Γωάρη παύσεπτε, σὺ Γωσήφ τῷ θεῷ δότε καὶ ἐμῇ, τῇ παθῶν τὴν μεκρῶσιν, τῇ δυνάμει τῇ θεῷ πρεσβεῶν ὑμῶν.

Θαυμάζωσιν Κύριε, ἐπ' ἐμὲ τὸν ταπεινόν, τὸ πλάσιόν σου ἔλεος, ὁ σῶζων τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε, ἐβίβω διόρθωσιν, πάραχέ μοι πρεσβείας τῇ Οσίῳ σου.

Τὴν ταπεινῶσιν, σωτηρίῳ τε τῆς ἐμῆς, ψυχῆς ἐκ μὴ ἀπώσῃ με, ἀλλὰ συγγνώμῃ δίδου μοι πολλῶν, πταισμάτων ὡς εὐσπλαγχνος, Ἰησοῦ με Μητρός σου ταῖς ἐπιτάξεσιν.

Ω, δὴ, ζ. Δροσοβόλον μετ' τὴν κάμνον.

Ως ἐμάραμνος Χειρὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν, ἐν τῇ καμίνῳ

μὴ φλόγα ποτὲ, ὅπως εὐωπλαγχμε, μάραρον τῆς
φλόγα ἢ ἐμῶν, παθῶν τῶν καταφλεγόμεν με
αἰ, τῶν σῶν Οσίων ἀπροσδέκτοις παρακλήσεσι.

Πῶ θυμῶς μὴ ἐλέγξης με μακρόθυμε, μηδὲ κατα-
δικάσης με εἰς πῦρ, ἀλλ' οἰκτείρησον τῶν σῶν θε-
ραπόμεν ταῖς ἀχαῖς, λύϊκα τῷ βήματι τῷ σῶ, τῷ
ἀδεκάσῳ παρασῶ ἀπαπολόγητος.

Γκετάομαι Σωτὴρ μὴ πολυέλεε, πρόσδεξαι τὰς Ο-
σίους τὰς σὰς, ἐκολάσεως αἰωρίσ με καὶ τῷ πυ-
ρὸς, ἐκλύτρωσαι ἐκ τῆς ἔραυῶν, χαρὰς ἀλκήν τε κα-
ταξίωσον ὡς εὐωπλαγχμος.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὴν πᾶσαν Δέσποινά ἐλπίδα μου, ἀνέστη-
κα ὁ ἄσωτος, μὴ ἀποσρέψης ἀπ' ἐμὲ τὸ πρόσω-
πόν σου μὴ, μὴ σπλάγχνα φιλανθρώπων τὰ σὰ, μὴ
κλείσης με. Μήτηρ τῆ Θεῶν, ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ω, δὴ, ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Οσίοις.

Πρὸς ἐν Κόσμῳ θορύβος ἀποκρυσάμενοι, ἡσυχίας
τῷ ἔρωτι παραοίδιμοι. γῆς ἐν ταῖς ὁπαῖς, καὶ
σπηλαίοις ἐν ὄρεσιν, ἀποπτα τὸν βίον λύσσετε προ-
θύμως.

Προσάσιν ἐκ σκέπῃ καὶ τὴν ἀντίληψιν, τὴν ὑ-
μῶν ῥηαυτῆμαι Πατέρες Οἱ, θεῶν Γωσήφ,
Γωαμὴν αἰοῖδιμε, καὶ Νικήτα μάκαρ, ἐν ὅλῳ μου τῷ
βίῳ.

Καθ' ἐκάστῳ ὁ πάλας τοῖς ἀμαρτήμασι, περιπί-
πτω ἀφρόνως, γνώμης φαυλότητι, μὴ δὲ πᾶ-
ν ὑμῶν, Θεοφόροι παρίσταμαι, εἰκόμι κραυγάζω, τῶ-
ν λυτρώσασθέ με.

Θεοτοκίον.

Μή με γήνης ἐν ὥρᾳ Δέσποτα Κρίσεως, μὴ τῶν
κατακείτων ὄντα κατὰ κείτον, ἀλλὰ τὸν μικρὸν
τρεμα-

τρεμαγόμεν μὴ δεξάμενος. σῶσόν με πρεσβείαις τῆς σῆς
Μητρὸς οἰκτίρμον.

Ω, δὴ, ἡ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Πολλοῖς ἀσκήσεως πόροις Ἄγιοι, παθῶν σαρκὸς
ὁρμας, ὁλοτελῶς ἐνεκρώσατε, διὰ τὸ τοῦ δέομαι
Πατέρες σεπτοὶ, πάσας ἐπαμαρτάνουσας κατακοιμήσα-
τε, τῶν ἐμῶν παμτοίῳ, τῆς σαρκὸς παθῶν ἀχαῖς
ὑμῶν.

Ω, δὴ ἰκέσιν μὴ ἀπόσῃ μου, τρεῖς σεπτὴ Οσίων,
ἀλλὰ πρόχες καὶ δέξαι μου, τὴν ἀπὸ χαλέων
ῥυπαρῶν προσάχλιν, ἐκ τῶν πρὸς Σωτηρίαν δίδας αἰ-
τήματα, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Θεὸν ὑμῶν
δεήσεσι.

Πρὸς περιχαρῆ μου ταύτῃ παρακλήσιν, ἐκ φόματος
βεβήλῃς ἐρεχθεῖσιν δεξάμενοι, πρὸς ὑμᾶς θεό-
φρονες προσάται θερμοὶ, φάμντέ μοι ἐν βίῳ ἐκ ἀντι-
λήπτορες, ἐκ πρὸς Σωτηρίας, ἀπλαφεῖς ὁδὸς ἀθύ-
ρατε.

Θεοτοκίον.

Εξατος Μαρτύρων, Οσίων σύλλογος, Γεραρχῶν
Πατέρων Προφητῶν Ἀποστόλων τε, τῶν Ἀγίων
Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μὴ τῆς σὲ τεκνύσης ἐκδυσω-
πιδσί σε, σῶσον ἡμᾶς οἰκτεροῦ Χειρὸς ὡς πολυέλεος.

Μεγαλιωάρια.

Ως ἡμῶν προσάτας καὶ πρὸς Θεὸν, πρεσβείας θερ-
μοτάτας, ἀφηνεῖς ὑμᾶς σεπτοὶ, Πάτερ Γωαμ-
ν, σὺ τῷ κλεινῷ Νικήτᾳ, Γωσήφ τε τῷ θεῷ καὶ
μεγαλιώμεν.

Πρὸς ἐκ πόθῳ πάντας τῇ ἱερᾷ, ὑμῶν ἀντίληψι,
καταφύγοντας ἐκ παθῶν, λυτρώσθε παμτοίῳ
Πατέρες Θεοφόροι, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Χειρῶν
πρεσβάουτες.

ΒΙΟΣ

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ

ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΝΙΚΗΤΑ, ΙΩΑΝΝΟΥ, & ΙΩΣΗΦ.

ΕΤΛΟΓΗΣΟΝ ΠΑΤΕΡ.

Αγαλά καὶ οἱ Ἄγιοι τῷ Θεῷ, δὲν ἔχουσι χρεῖαν ὑπὸ
ἀνθρωπίνῳ δόξαν καὶ τιμὴν, μὲν τὸ νὰ εἶναι εἰς τὴν
Οὐρανίον καὶ θείαν δόξαν, ζῶντες εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
τὸν Σολομώντα, καὶ αἱ ψυχὰς αὐτῶν εἶναι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ τὰ ὀνό-
ματά τας εἶναι καταγεγραμμένα ἐν Βίβλῳ ζωῆς, μὲν ὅλον τὸ πο-
τεῖν ἔχομεν χρεὸς ἀπαραίτητον, νὰ γεραίρωμεν τὰς βίβας καὶ τὰ κα-
τεργάματά τας, εἰς δόξαν αὐτῶν καὶ εἰς τιμὴν, καὶ ἀπολέθως νὰ
τὰς ἐπαινώμεν, καὶ νὰ τὰς μακαρίζωμεν, ὡς πιστὰς δέχτες τῷ Θεῷ,
ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὡς γνωστὴς φίλους. ὅτι καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον,
ἢ πρὸς τὰς ἀγαθὰς τῶν ὁμοδελῶν τιμὴν, ὑποδείξιν ἔχει τῆς πρὸς
τὸν κοινὸν Δεσπότην ὀνοίας, καὶ μάλιστα ἐν αὐτοῖς οἱ ἀγαθοὶ δὲ-
λοὶ τῷ Θεῷ, δὲν εἶναι Ἄγιοι ἀπλῶς, δὲν ἠγωνίσθησαν μόνον
ὑπὲρ τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας, ἀλλὰ εἶναι κοινοὶ ἀεργεῖται, καὶ ὑπὲρ
τῆς πολλῶν σωτηρίας ἠγωνίσθησαν, καὶ μυρία ἰδρω-
τας ἔχυσαν. ὅταν λέγω οἱ Ἄγιοι εἶναι ποῖτοι κοινοὶ ἀεργεῖται, τότε
καὶ ὁ ἐπαινός τας εἶναι δικαιότερος, καὶ τὰ ἐγκώμιά τας πλέον γε-
νέμεται. ποῖτοι ἐσάθηνσαν ἀδελφοί, εἰς τὴν Νῆσον ταύτην, οἱ
Οἱ σιοι

Οἱ σιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Νικήτας, Γεώργιος, καὶ Γε-
σίου, τῶν ὁποίων τὴν μνήμην ἐπιτελέωμεν σήμερον. ἐπειδὴ αὐτοὶ
δὲν ἠγωνίσθησαν μόνον ὑπὲρ τῆς ἐδικῆς τας σωτηρίας, ἀλλὰ ὑπὲρ
τὰς ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκείνας ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, εἰς πολλῶν
χρόνων διάστημα ὑπέμειναν, τότε καὶ ὑπὲρ τῆς πολλῶν σω-
τηρίας ἐφρόντισαν, καὶ ἐκ ἀπλῶς ἐφρόντισαν, ἀλλὰ καὶ μυρία κό-
πας, καὶ εἰς γῆν καὶ εἰς θάλασσαν ὑπέμειναν, καὶ πολλὰς ἰδρω-
τας ἔχυσαν οἱ ἀοίδιμοι, ὑπὲρ τὰ οἰκοδομήσαν Μοναστήρια, εἰς ψυ-
χιτὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν, καθὰ καὶ τὰ ὁμοδόμησαν, καὶ
πολλὰς ἐσωσαν μὲν τὸ θεῖον παράδειγμα τῶν ἀρετῶν τας, καὶ μὲν
τὴν θεοπνεύστον διδασκαλίαν τας. ὅθεν δικαίως πρέπει νὰ ἐπαι-
νῶνται ὡς κοινοὶ ἡμῶν ἀεργεῖται, καὶ τὰ κατεργάματά τας νὰ κη-
ρύττωνται, εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐνδοξαζομένη ἐν πῶς Ἄγιοις αὐτῶν,
καὶ εἰς ἀφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων καὶ ἀκούοντων τὴν εὐθεῖαν ἐκεί-
νων Πολιτείαν, καὶ τὰς θεοειδῆς ἀρετὰς. πρέπει δὲ νὰ ἀρχίσω-
μεν αὐτῶν καὶ ὡς ἀρχὴν καὶ τὰξιν αὐτῶν τὴν διήγησιν.

Οἱ ἱερομακάριοι λοιπὸν ἐπὶ Πατέρες, καὶ θεοτάτοι ἀσκηταί,
ὁ Νικήτας λέγω, ὁ Γεώργιος, καὶ ὁ Γεσίος, εἶναι ἀνθρώματα καὶ
ἐνέματα τῆς Νήσε Χίος, καὶ ἡμαῶν καὶ τὰς χρόνας ὅτε ἐβασί-
λευσαν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, Μιχαὴλ ὁ Παφλαγῶν, καὶ Μιχαὴλ
ὁ Καλαφάτης. ἐβασίλευσε δὲ ὁ μὲν Παφλαγῶν, καὶ τὰς Χιλίας ἔβι-
ναι τέσσαρας χρόνας ἀπὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Καλαφάτης, καὶ τὰς Χιλίας σα-
ρανταένα. ἐπεκράτησε δὲ ἡ ζωὴ τας, ὡς καὶ εἰς τὸν καιρὸν ὅτε ἐβα-
σίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὴν Βασι-
λείαν, μὲν τὸν Καλαφάτην Μιχαὴλ καὶ τὰς Χιλίας σαρανταπέντε
χρόνας ὑπὸ Χριστοῦ. (α) καὶ τὰς χρόνας λέγω ἀνεφάνησαν καὶ
ἐγνωρίσθησαν εἰς τὸν Κόσμον οἱ Οἱ σιοι, πρὸ χρόνων ὅμως ἱκα-
νῶν, ἀφῆσαντες τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα, ἦλθον καὶ ἐκα-
τοίκησαν, καὶ ἀσκητικῶς Πολιτείαν ἐπολιτεύοντο, εἰς εὐα βυθὸν τῆς
αὐτῆς Νήσε προβάτεον καλέμενον, κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ δύο αὐτά-
δελφοὶ μόνοι, ὁ θεῖος Νικήτας καὶ ὁ Γεώργιος, ὕστερον δὲ προσε-
κολ-

(α) Ὅρα τὴν Χρονολογίαν τῶν μὲν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῆς
ἐρημικῶν Βασιλέων ἐν τῇ β'. Τό- ἱερὰ Μελετία Ἀθηνῶν.

κολλήθη εἰς αὐτὰς, καὶ ὁ Μακάριος Γωσήφ. δὲν ἡζέδρωμυ ὁμῶς
 νὰ εἰπεῖμυ ρητῶς, ὅτῳ ποῖον μέρος τῆς Χίε ἦτον. τάχα νὰ ἦ-
 τον ὅτῳ τῶν Χωρίων, ἢ ὅτῳ κἀνείνα Χωρίον; καὶ αὐτὸ ἐκαταγοντο
 ὅτῳ χωρίον, τάχα ποῖον ἦτον αὐτὸ, ὅτῳ ἐβλάστησε τὰ Θεοφύ-
 τώτα ταῦτα δειόρα, τὰ ὁποῖα λῶθησαν καὶ νύξισαν, καὶ θαυμα-
 σίως ἐξέδρεψαν τὰς Πνευματικὰς καρπὰς τῶν ἀρετῶν; ἦτον βέ-
 βαια κατὰ πολλὰ ἐπιθυμητὸν εἰς ἡμᾶς, νὰ ἡζέδρωμυ ἀκριβῶς,
 τῶν Παρίδα, τὰ ὀνόματα τῶν γονέων, τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν θείων
 τέτων ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐνθὺς πολιτείας των, πᾶς διηλα-
 δὴ, καὶ τότε, καὶ πρῶτον ἔστησαν τῶν παλαιστῶν τῶν ἀσκητικῶν
 τὰς ἀγῶνων, τάχα εἰς κἀνείνα Μοναστήριον, καὶ ἔπειτα κατ' ἐρω-
 τα Θεωριώτερας ἡσυχίας, ἐλθόντες κατέκνησαν μέσα εἰς τὸ σπῆ-
 λαιον τῶν ποροβατῶν Ὁρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκατάρθωσαν τὰς ὑπερ-
 φυεῖς ἐκείνας ἀρετὰς, καὶ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος ἀνέδραμον, ἢ
 παρὰ τοῦτο ὅτῳ τὸν Κόσμον ἠρνήθησαν, ἔβρεξαν ἐκεῖ ὡς διψασμέ-
 ναι ἔλαφοι; ὅλα αὐτὰ καθὼς εἶπον ἐπιθυμητὸν ἦτον νὰ τὰ ἡ-
 ζέδρωμυ ἀκριβῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ κἀνείνα ὅτῳ αὐτὰ τὰ ἀξιοσημείω-
 τα Θεωρητικά δὲν ἔχομυ, διὰ τὸ ὅτῳ διηγηθῶμυ τὰ φανέρὰ,
 δηλαδὴ ἐκεῖνα ὅτῳ εἰσέκουμυ γεγραμμένα.

Οὗτοι λοιπὸν ὀποχωριζόμενοι πλέον τῶν ὕλικῶν ἀπαύτων οἱ
 αἰσθητοί, ἀσκήτηδες καὶ ἡγωνίζοντο ἐπιμόνως καὶ ἐπιμελῶς, μό-
 νοι μόνῳ Θεῷ προσκαρτεροῦντες, δι' ἐγκρατείας ψαλμωδίας τε καὶ
 προσευχῆς. καὶ καταφρονεῖντες ὅλα τὰ γήινα καὶ πρόσκαιρα, εἰς
 μόνον τὰ ἔρῳα καὶ αἰῶνια ἀπέβλεπον. εὖ καὶ μόνον ἐπόθεν καὶ
 ἐπεθύμουν νὰ κατορθώσων οἱ ἱσχυροὶ καὶ θειότατοι. ποῖον;
 νὰ καθάρσων τῶν ψυχῶν τὰς ὅτῳ πᾶσαν κοσμικὴν ἐπιθυμίαν,
 νὰ ἐξαλείψων ὅτῳ τῶν ὁμῶν τὰς ἰδέας καὶ τὰς τύπας τῶν
 κοσμικῶν πραγμάτων, νὰ γυμναδῶν εἰς τὰς μεγάλας καὶ ὑψηλὰς
 ἀρετὰς. ὅθεν ἠκολούθουν πάντοτε εἰς μίαν ἀπαράβατον καὶ ἀπαραί-
 τητον τάξιν, ἔφεχον ἀκαταπαύτως τὸν Σωτήριον δρόμον τῆς ἀρε-
 τῆς, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ τὸν Προφήτῳ διατιθέ-
 μῳ, καὶ χεδὸν ἐφθασαν οἱ Μακάριοι, εἰς τῶν ἀκρίβειαν τῆς ἀ-
 σκητικῆς ζωῆς καὶ ἐνθὺς πολιτείας τῶν Μεγάλων Ἀντωνίων, ὡ-
 σαν ὅτῳ ἐκεῖνοι εἶχον παράδειγμα, καὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἀγῶνας
 ἀπέβλεπον. ὅθεν μὲ πόσῳ σκληραγωγίᾳ καὶ κακοπάθειαν ἐβα-
 σμίζον τὸ σῶμά των, ὥστε ὅτῳ μίαν μόνον φοράν τῆς ἐβδομάδος
 ἔβω-

ἔτρωγαν. καὶ τί ὕπερον ὅτῳ τῶν ἡμερῶν νηστειὰν ἔτρωγαν; ὁλί-
 γον ψαμί, καὶ ὁλίγον γερὸν ἐπιναν, ὁλίγοντι ἀνταύστον εἰς
 ὕπνιον, κέμῳ ἐπάνω εἰς τῶν γλῶν χερσὶν ἐράμα, ὅλον δὲ τὸν
 ἐπίλοιπον καιρὸν τῆς ζωῆς των, τὸν ἐξώδδον εἰς ὁλονυκτίας ἐσ-
 σεις, καὶ ὀλημεριὰς προσευχῆς οἱ θειότατοι, ὅτῳ τῶν πρὸς τὸν
 Χριστὸν ἡγῶντο ἀγάπῳ, ἀλλὰ μήπως ἡγωνίζοντο, ἐταλαιπα-
 ρεῖντο, καὶ ἐκακοπάθειαν, μόνον μὲ τὰς μακρὰς νηστειὰς, μὲ τὰς
 ὁλονυκτίας ἀργυπνίας, μὲ τὰς ὀλημεριὰς προσευχῆς; μήπως λέ-
 γω μόνον μὲ τὰ πᾶντα ἐκακοπάθειαν, καὶ ἔπειτα εἶχαν ὁλίγῳ
 ἀνέσιν, καὶ ὅτῳ τὸν τόπον τῆς κατοικίας των; ὅχι ἀδελφοί ὅχι
 ἀλλὰ ὁ τόπος μάλιστα πρὸς ἐποχὴν τῶν μεγαλιτέρων ταλαι-
 πωρίων καὶ κάκωσιν. ἐπειδὴ καθὼς εἴρηται εἶναι βεβὸν ὁ τόπος
 καὶ πᾶν βενν, πετρώδες δηλαδὴ καὶ δυσκολοθετητόν, ὅτῳ
 δὲν ἔχει πεδὸν γλῶν ὁμαλῶν νὰ πατήσῃ ἀνδραπο. ἔτε ἔχει
 γερὸν εἰς κἀνείνα πλυσίον μέρος. ἔξω ὅτῳ αὐτὰς τὰς δυσκολίας,
 εἶναι καὶ ὑψηλότερον. καὶ ὅτῳ αἰτίας τοιαύτης, δέχεται σφοδρὰ καὶ
 ὀρμητικὰς ὄλες τὰς ἀνέμους. πῶς συλλογιζέτε, ὅτῳ ἀκαλῶς
 εἰς καιρὸν χειμῶνος ὅτῳ ἐγίνοντο ὑπερβολικὰ κρύα, ὅτῳ συχνὰ
 ἐπιπτεν ἢ χιῶνες, ποῖαν ἀνάπαυσιν, ἢ νὰ εἰπῶ καλλίτερα, ποῖαν
 ὑπαικαπῶν καὶ κακοπάθειαν, καὶ ὁδὸν δὲν ὑπέμῳν ποροθύμῳ
 οἱ ὀλογομῳοί, κατοικεῖντες μέσα εἰς εὐὰ ὑπόγειον σπῆλαιον;
 Οὗτοι λοιπὸν ἐνασκήμῳ εἰς αὐτὸ τὸ ὅρος, καὶ ὡς ἄλλος Μαυ-
 σῆς εἰς τῶν ἔρημον τῶν Σινῶ κακοπάθει, ἢ ὡς ἄλλος Ἡλίας
 εἰς τὸ ὅρος τῶν Καρμῆλε ταλαιπαρέμῳ, ἢ ὡς ἄλλος πορόδρομος
 Γωσήφ εἰς τῶν ἔρημον τῶν Γορδῶν, ὅτῳ καθεὶ ἀνδραπῶν συ-
 ναναστροφῶν ὀποχωρισμῳοί, εἰς ποῖον ὕψος Θεωρίας λογιζέτε
 δὲν ἐφθασαν; ὅτῳ τῶν μεγάλων τῶν ἡσυχίαν, ὅτῳ τῶν πολλῶν
 καθαρότητι τῶν ἰοῶν; ποῖας ὀπτασίας δὲν ἔβλεπον; βεβαιότα-
 τα μεγάλας, ὑψηλὰς, θαυμασίας, καθὼς εἶναι ἀκόλαστον. ἐπει-
 δὴ ὅτῳ ὁ Μαυσῆς ἦτον ψυχὴ ἀγίατα, νῆς καθαρῶτατος, ὅτῳ
 τῶν ἡζέδρω νὰ ἰδῇ τὸ ὄραμα τῆς καιομῆς καὶ μὴ καιομῆς
 βάπτῳ. ὅτῳ ὁ Ἡλίας ἦτον ζηλωτῆς, καὶ θερμότητος ἐραστῆς
 πρὸς Θεόν, διὰ τὸ ὅτῳ ἡζέδρω νὰ τὸν ἰδῇ ἐν εἰδει αὐρας λεπ-
 τῆς. τίς τὸν πορόδρομον κατηξίωσε νὰ βαπτίσῃ ἰδιοχείρως τὸν
 Χριστὸν; νὰ ἰδῇ ὀφθαλμοφανῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἰ-
 δει Θεωριῶν, νὰ ἀκούσῃ ἐρανόθεν τῶν Πατρικῶν Μαρτυρίων;

τί ἄλλο βέβαια, παρὰ ἡ μεγάλη τε ἀγιότης; τίς τὰς κορυφαίας τῆς Ἀποστόλων, Θεωρὲς τῆς θείας φωτὸς, καὶ τῆς θείας δόξης ἀπέδειξεν, ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Θαβάρ; ὅχι ἡ ἀρησις τῆ Κόσμου; ὅχι ἡ Ἀκολούθησις τῆ Χειρῶ; ὅχι τὸ σῶμα τῆ Εὐαγγελικῆς Σταυρῶ; ὅχι ἡ ὑψηλὴ καὶ μεγαλήτης ἀρετὴ; αὐτὰ ἀναμφιβόλως τὰς ἡξιώσαν τῆς θείας ἐκείνης χάριτος καὶ Θεοφανείας. λοιπὸν ὅταν ἔπος ἔχει ἡ ἀλήθεια, τίς δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ, αἰσῶς καὶ οἱ Ἄγγιοι ἔπι, ἡξιώθησαν ὀπτασιῶν θείων, καὶ Θεωριῶν ὑπερφῶν; ὅταν μὲ ὑποσολικὸν ζῆλον ἀρησθέντες τὸν ἑαυτῶν, μὲ τὸν Εὐαγγελικὸν Σταυρὸν εἰς τὰς αἰσας, ἡκολούθησαν τῇ Χειρῇ; ὅταν μὲ ἀσκητικῶς ζῶν, μὲ ἐρημικῶς ἡσυχίαν, μὲ προφητικῶς νῆψιν καὶ καθαρότητα, ἔχουσιν καὶ ἐπολιτίζοντο; δὲν ἔχομεν βέβαια νὰ εἰπῶμεν ῥητῶς, ὡς αὐτὸ λογῆς ὀπτασίας ἔβλεπον, εἰς ποίαν θεωρίαν ἤρπάζετο ὁ νῆς των ποροδουλομένων, αὐτὸν ἔβλεπον θεῶν φῶς, αὐτὸν ἐσυνωμιλῶσαν μερικαῖς φοραῖς καὶ μὲ Ἀγγέλους, καθὼς εἶναι ἀκόλυθον, καθὼς φαίνεται εἰς πολλῶν Ὁσίων Βίος. Οὐτε αὐτὰ λέγω δὲν ἡξίωμεν νὰ τὰ εἰπῶμεν ἀπειρώς. ἐκείνα ὅμως ὅπως διεύσκομεν γεγραμμένα, καὶ εἶναι βέβαια, καὶ ἔξω ὑπὸ κάθε ἀμφιβολίαν, μᾶς δίδει νὰ καταλάβωμεν, ὡς αὐτὸ λογῆς Ἄγγιοι καὶ Θεοφόροι ἄνθρωποι ἦτον. ἐπεὶ δὲν ἔχοντες ἀσκητικῶς ἐκεῖ εἰς τὸ ποροβάτειον ὄρος, μὲ ὅλῳ τῷ νῆψιν καὶ καθαρότητα, πολλὰς φορὰς ἀφ' ἧς ἔφθανεν ἡ νύκτα, ἔβλεπον φῶς ὅπως ἔλαμπε μέσα εἰς τὸ δάσος, ὅπως ἦτον κάπως τῆ Ὁρῆς. καὶ λοιπὸν θέλοντες νὰ γνωρίσων τὸ ἦτον ἐκεῖνο τὸ φῶς, ἐκατέβαινον τῷ ἡμέρῳ εἰς τὸ δάσος, μὲ πολλῆς ποροθυμίας νὰ ἴδων τὸ ἦτον τὸ ὄραμα, καθὼς ποτὲ καὶ ὁ Μωϋσῆς. καὶ πλησιάζοντες εἰς τὸν τόπον τῆς φαινομένης φωτὸς, ἐκρύπτετο, καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ τὸ εὗρυν. ὅθεν ὑπορῶντες οἱ ἀλογημιῶσι καὶ θαυμάζοντες, ὅχι πόσον ἔχοντες ἔβλεπον τὸ φῶς, ἀλλὰ ἔχοντες δὲν ἐδύναντο νὰ καταλάβωμεν τὸ ἦτον, ἔκαμιν ὑπόφασιν, ὅτι νὰ καύσων ὅλον ἐκεῖνο τὸ δάσος, μὲ ποῖον σοχασμὸν, ὅτι αὐτὸ ἦτον ἐκ Θεοῦ τὸ φῶς ὅπως ἔβλεπον, δὲν ἠθελε κατακαῖν ὁ τόπος ὑπὸ τὸν ὁποῖον εὗραντο. ἔπος εἶπον καὶ ἀπεφάσισαν, ἔπειτα ἀρχισαν νὰ καίεν τὸ πυκνότεον καὶ κατὰσκιον ἐκεῖνο δάσος.

Εἰς καιρὸν λοιπὸν ὅπως ἐκαίοντο ὅλα τὰ φυτὰ τῆ κατεσκιασμένης ἐκείνης λαγκαδίος, καὶ ἔρχεσα μὲ πολλὴν ὀρμὴν ἡ φλόγα ἔξα-

πλά-

πλάετο ἐδὼ καὶ ἐκεῖ εἰς τῷ ὅλῳ τῆ δάσους, εἰς εὐὰ ποῖον καιρὸν, φθάνεσα ἡ πόσον ὑπερβολικὴ καὶ φοβερά φλόγα, εἰς μίαν Μυρσινίαν, ἐσάθη ἐκεῖ καὶ ἔσβυσε, καὶ ἔμενε ἡ Μυρσινία ἀβλαβὴς, ὡς τῆ θαύματος, ὡς αὐτὴ τῷ ἀκατάφλεκτον βάτον τῆ Μαῦσέως, χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ εἰς αὐτὴν ἡ μεγαλωπία ἐκείνη φλόξ, ἡ ὁποία κατέκαυσε καὶ ἠφάνισε πόσα ἄλλα ἔξωφωρα δένδρα, ὅπως ἦτον ἐκεῖ, χωρὶς νὰ διωκθῇ λέγω νὰ μαρῶν καὶ τῷ δροσίαν καὶ τῷ φρασινάδα τῆ φύλων τῆς. τί σὰς φαίνεται ἀκροαταί; μιμνῶν ἦτον τὸ ποῖον; δὲν ἦτον μεγαλωπία καὶ ἀκατάφλεκτον θαύμα; νὰ ἀνάψῃ μία πόση φοβερά φλόξ, νὰ ὀρμήσῃ καὶ νὰ ἔξαπλώθῃ μέσα εἰς εὐὰ πυκνότεον δάσος ὑπὸ ἔξωφωρα δένδρα, καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ κατακαῖν καὶ νὰ ἀφανισθῇ, καὶ μία Μυρσινία, εὐὰ μικρὴ καὶ ἀπλὴς φυτὸν, τελείως νὰ μὴν ἐγγιχθῇ, ἀλλὰ νὰ μένῃ μὲ ὅλῳ τῷ χλωρότῳ καὶ τῷ φρασινάδα τῆς. μέγα ὄντως καὶ ὑπερφῶς τὸ θαῦμα. ὅμως καθὼς ἡ βίατος ἐφαίνετο εἰς τὸν Μαῦσῶν, ὅτι ἐκαίετο, καὶ δὲν ἐκατακαίετο, ἐπεὶ δὲν ἦτον τύπος τῆς Παναγίας Θεοτόκου, καὶ τὸν ὅμοιον ἔοπον καὶ ἡ Μυρσίνη, δὲν ἐκάν, ἀλλὰ ἀντεσάθη εἰς τῷ τῷ δυνάμει τῆς πυρὸς, ἔχοντες ἡ αὐτὴ ἐπάνω τῆς, τὸν ἱερὸν τύπον, καὶ τῷ ἀγίαν εἰκόνα τῆς Παναγίας Θεομήτορος, καθὼς ποροχωρῶν ὁ λόγος θέλει τὸ φανερῶσθαι. ὁμοῦς λοιπὸν ὅπως εἶδον ὑπὸ μακρὰν οἱ Ὁσίοι, ὅτι ἔσβυσεν ἡ φλόγα, καὶ εἰς τὸ ὑπὸλοιπον δάσος δὲν ἔξαπλώθη, ἐπεμεργάζοντο νὰ γνωρίσων τῷ αἰτίαν, ὅθεν πλησιάζοντες ἀφ' ἧς ἔσβυσεν ἡ πυρκαϊά, βλέπεσι μὲ πολλὴν ἐκπληξιν, ὅτι ἡ Μυρσίνη ἐσάθη ὡς αὐτὴ εὐὰ τῆς εἰς τῷ ὀρμῇ τῆς φλογὸς, καὶ καὶ δὲν τῷ ἀφῆσε νὰ περάσῃ παρεμφῶς. βλέποντες δὲ καὶ πεμεργάζοντο τὸ φυτὸν, πῶς ἐδυνήθη νὰ ἀντιστάθῃ εἰς τῷ δυνάμει τῆς πυρὸς; εἶδον καὶ ἐκρέματο εἰς τὰς κλάδας τῆς μία εἰκὼν τῆς Θεομήτορος, ὅμως ἦτον ἰσορρομῇ μοναχὴ ἡ Θεομήτωρ Μαρία, χωρὶς νὰ ἦναι ἐνηγκαλισμένη τὸ μοιγαγῆς βρέφος τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἀλλ' ὅτι μὴ ταῦτα εἶναι ἀληθέστατα, τινὰς δὲν δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ. ποῖος δὲ, καὶ ἔχοντες ποῖαν αἰτίαν ἔφερον ἐκεῖ τῷ Θαυματουργὸν αὐτῷ εἰκόνα, εἰς τὸ ποῖον ὑπόκεισιν δὲν ἔχομεν. ἡ ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆς εἰκοτομαχίας ἔμενον ἐκεῖ κεκρυμμένη, ἡ κἀνείας παλαιότερος ἀσκητὴς ὑπὸ τῆς Ὁσίως τῷ ἀφῆσεν ἐκεῖ, ἡ καὶ μόνη ἡ εἰκὼν θεία δυνάμει ἐφυγεν ὑπὸ

Ε 3

καὶ

κάνειν ἄλλο μέρος καὶ ἦλθεν ἐκεῖ, θέλῃσα ἡ Θεοτόκος νὰ γυρῇ ἐκεῖ τὸ Μοναστήριον, καθὼς καὶ μὲ ταῦτα τῶν θείων τῆς ἐδεί-
ξεν, ἢ ἕτως ἢ ἄλλως, τί νὰ εἰπῇ δὲν ἠξάνομεν. αὐτὴ λοι-
πὸν τῶν Ἀγίων εἰκόνα δρόντες οἱ Ὅσιοι, ἐχάρησαν χαρὰν με-
γάλῃ σφόδρα, καθὼς ἦτον ἀκόλῃστον, ὡσὰν ὅτε ἐγνώρισαν,
ὅτι ὑπὸ αὐτῇ ἐπορεύετο τὸ φῶς. ἔπειτα λαβόντες αὐτὴν μὲ
πολλῆς δαβείας, με παρθενικῆς ὑμνῳδίας, καὶ ψαλμῳδίας,
τῶν ἔφεραν εἰς τὸ ἱερὸν σπήλαιον ὅτε ἐκατοικῆσαν. τί δὲ τὰ μὲ
ταῦτα; τάχα ἐτελείωσεν ἕως ἐδῶ τὸ θαῦμα; τάχα μόνον νὰ δῶ-
ριθῇ ἡ εἰκὼν, ἦτον τὸ θέλημα τῆς Παναγίας, καὶ ἄλλοι τι φε-
ρόμερον δὲν ἦτον; ὅχι Χρῆστιανοὶ ὅχι. δὲν ἦτον τὸ μόνον, ἀ-
λλὰ ἐτελείωσεν ἕως εἰς τὸ τὸ θαῦμα. ἀλλὰ τί; εἰς τὸ θαῦμα
τὸ, θαῦμα ἐπικολέθησεν ἔπειτα, καὶ αὐτὸ μέγαλον καὶ διηγή-
σεως ἄξιον. τί δὲ ἦτον αὐτό; ἡ Κυρία Θεοτόκος, ὅτε καὶ ἔ-
πον ἀκατανόητον, ἔδειχεν ἀπὸ καιρὸς τὸ φῶς εἰς τὰς Ὅσιους,
ὅτε ἀφ' ὧν ἐφύλαξε τῶν Μυρσινίων ἀκατάφλεκτον, με τῶν
Ἀγίων εἰκόνας, ὅτε δόκνησε νὰ ἀρεθῇ ἐκεῖ, αὐτὴ εἶχε βέ-
βαια ἄλλον σκοπὸν, καθὼς ἐφανερῶς ὑπερῶν. εἶχε λέγει σκο-
πὸν, ὅτι εἰς τὸν τύπον ὅτε ἀρεθῇ ἡ εἰκόνα τῆς, νὰ γυρῇ εἰς τι-
μὴν καὶ δόξαν αὐτῆς, Ναὸς μεγαλοπρεπῆς, μανδρά Πνευματικῇ
δὲ τὰ λογικὰ ἀνέβηκε τῇ Τίμῃ καὶ Θεῷ αὐτῆς, νὰ ᾄδῃ δηλαδὴ
Μοναστήριον ἱερὸν, τὸ ὅποιον καὶ ἔγινε μὲ ταῦτα. δι' αὐτὰ λοιπὸν
τὰ αἷτια, καθὼς τὰ πράγματα ἔδειξαν ὑπερῶν, φέγγον ἀπὸ τὸ
σπήλαιον θεία δυνάμει ἡ ἀρχαῖος εἰκὼν, ἦρχετο καὶ ἐκρέμαζετο
εἰς τὰς κλάδας τῆς Μυρσίνης ὅτε τὸ πρῶτον τῶν ἡνῶν. ὅθεν
ἀφ' ὧν ἔγινε τὸ πολλὰς φορὰς, γνωρίσαντες οἱ Ὅσιοι, ὅτι ἐκεῖ-
νον τὸν τύπον ἐδιέλεξεν ἡ Θεοτόκος εἰς κατοικίαν ἐδικῇ τῆς, ἐκ-
τίσαν ἰδιοχείρως καθὼς ἐδυνήθησαν, εἰς μικρότατον Ναὸν,
πλησίον τῆς Μυρσίνης, καὶ τὸν ἀφιερώσαν εἰς τῶν Θεομήτορα, καὶ
μέσα εἰς αὐτὸν ἔβαλαν καὶ τῶν θείων εἰκόνα, ψάλλοντες ψαλμοὺς
καὶ ᾠδὰς δαχρυερθεῖας εἰς τῶν Θεοτόκον ὅτε τῶν ἐφανέρωσαν εἰς
αὐτὰς.

Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ὅτε ταῦτα ἔγινον εἰς τῶν Χίον,
ἦτον διαγμῆρος ὑπὸ τῶν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ὁ Κωνσταντῖος
ὁ Μονομάχος ἐπιεγόμενος, καὶ δέεισκειτο ἐξέλιξαι εἰς τῶν Μη-
τυλίνῃ τῶν Νήσων, καὶ προσελθὼν τῷ τότε Βασιλεύοντι Μι-
χαὴλ,

χαὴλ, τῷ Παφλαγγῶν. ἔμεινε δὲ εἰς τῶν ἐξορίαν, ἕως ὅτε ἔ-
λαβε πάλιν τῶν Βασιλείων ἡ Θεοδώρα καὶ ἡ Ζωὴ αἱ Πορφυρογῆ-
νητοι. καὶ τότε ἀφ' ὧν αὐταὶ ἐβασίλευσαν, δόκνησεν ὁ Θεός, ὅτε
μόνον νὰ ἐλθῇ δὲν τῶν ἐξορίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ Βασιλεύ-
σῃ. οἱ δὲ θεοὶ Πατέρες ἡσυχάζοντες εἰς τῶν Χίον, ἐγνώρισαν
ὑπὸ θείαν ὑποκάλυψιν τὸ μέλλον, ὅτι δηλαδὴ ὁ Μονομάχος ὑπὸ
τῶν ἐξορίαν μέλλει νὰ ἀνακληθῇ εἰς Βασιλείαν, τίς νὰ μὴ θαυ-
μάσῃ τὸ πορορατικὸν καὶ διορατικὸν τῆς Ὀσίων; ὁ Μονομάχος ὁ
δυσυχής, ἐ μόνον ἀνάκλησιν ὑπὸ τῶν ἐξορίαν δὲν ἠλπίσεν, κα-
θὼς μόνος τῷ τὸ ἔλεγε ὑπερῶν εἰς τὰς Ἀγίας, ἀλλὰ καὶ φε-
ρόμερον τίποτε κακὸν ἐπορεύετο νὰ τῷ ἔλθῃ. μόνον δὲ οἱ Ὅσιοι
ὅτε ἔπε Μονομάχον ἦκσαν ποτὲ, ἔπε τί γίνεται εἰς τὰ Βασι-
λεῖα ἡξάνον, αὐτοὶ μόνον λέγου οἱ ἐρημίται, ἔμαθον ἐκ Πνεύ-
ματος Ἀγίου, ὑπὸ θείον φωτισμὸν, καθὼς ἔρηται, ὅτι ἔμελλε
νὰ Βασιλεύσῃ ὑπερῶν ὑπὸ ὀλίγον καιρὸν. καὶ λοιπὸν πληροφορη-
μένοι αὐτοὶ περὶ τῷ μέλλοντος, ἐπὶ ἐξέδωσαν εἰς τῶν μητυλί-
νῃ, (α) ὁ θεὸς Νικήτας, καὶ ὁ θεὸς Γωσῆφ, καὶ ἐγνώρισαν
με τὸν Μονομάχον. καὶ συνομιλῶντες με αὐτὸν, ἐδοκίμαζον με
κάθε λογῆς ἔλεγον νὰ τὸν παρηγορήσῃ, καὶ νὰ καταπαύσῃ τῶν
λύπῃν ὅτε εἶχε δὲ τῶν ἐξορίαν. ἔπειτα καὶ τῶν καλῶν καὶ χα-
ροποιῶν εἰδῶσιν τῷ ἔδωσαν, πῶς δηλονότι ἐγνώρισαν αὐτοὶ ἐκ
θείας ὑποκαλύψεως, ὅτι μέλλει νὰ βασιλεύσῃ μετ' ὀλίγον. ὡσὰν
τί λογῆς σοχάζετο διετέθη τότε ὁ Μονομάχος; τάχα ἐχάρη; τά-
χα ἐσκήρτισεν ἡ καρδιά τῇ δὲ μίαν ποιούτῃ ἀνέλιπτον εἰδῶσιν;
ὑπὸ ἐξορίαν καὶ δυσυχίας νὰ λάβῃ τὸ μέγιστον τῆς κοσμικῶν ἀ-
γαθῶν, τῶν Βασιλείων; ἦτον βέβαια ἀκόλῃστον νὰ χαρῇ. ἀλλὰ
πόθεν νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, (κα-
θὼς ἐφαίνοντο ὑπὸ τὸ χῆμα καὶ ἀπὸ τὰ λόγια τῆς) ποροφιδέ-
σι; δὲ τὸ ὅχι μόνον ἔλεγε πῶς δὲν ἐπιτυχαίνει τῆς Βασι-
λείας, καὶ τῶν τῆς Ἀγίων Προφητείων, σοχάζομενος αὐτῶν πα-
ράδοξον καὶ ἀπίστῳ, ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν ἠλπίζε νὰ ἐλθῇ δὲν
καὶ νὰ γλυτώσῃ, ἀπὸ τὰ κακὰ καὶ τὸν ἔχον κίνδυνον ὅτε ἐπὶ-

Ε 4

κρέ-

(α) Ἡ ὁποῖα ἀπέχει τῆς Χίος Μίλια 50.

κρέματο εἰς αὐτὸν, ἔχ' τὰ ὅποια καὶ ἔκλειε, καὶ ἐλυπεῖτο καὶ πολλὰ. Οἱ δὲ Πατέρες πάλιν, ἔχοντες ὅλῳ τῷ πείνῃ εἰς τὰς ἀποκαλύψεις, καὶ πληροφορημένοι τῷ ἀλήθειαν, ἐναντιώοντο καὶ αὐτέλερον εἰς τὰς σοχασμέτους, καὶ μὲ χαροποιᾶς καὶ βεβαίας ὑποχέσεις ἐδοκίμαζον νὰ ἀγάγῃ τὸ βάρος τῆς λύπης ἀπὸ τῶν καρδιάντων, λέγοντες πρὸς αὐτὸν. ἔχε θάρρος ὦ Αἰθερύντα, καὶ ἔχε καλὰς ἐλπίδας, ἐπεὶ δὲ ἀπερῆ πολὺς καιρὸς, ἀλλὰ τώρα ὀγλήγῃ, μέλλει γὰρ σοὶ δοθῇ ἡ Βασιλεία, παρὰ τῷ ἁγίῳ Θεῷ, καὶ τότε ἀντὶ ταύτης τῆς λύπης, θέλεις λάβῃς χαρὰν μεγάλην. ἔχε ἱσχυρὸν τῆς λύπης σου, τῷ Προφητείᾳ ταύτῃ ὅτι σὺ ἀπολόγησιν, ἡ ὅποια ἀπεκαλύφθη καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς παρὰ Θεοῦ.

Τότε λοιπὸν, ἀγκαλὰ καὶ καθὼς εἶπον, ἐνόμιζον ἀπίθανον καὶ ἀπίστον ταύτῃ τῷ Προφητείᾳ, ἐπαρηγορήθη ὅμως καὶ ἔλαβε κάποιον θάρρος, καὶ κατ' ὀλίγον ἄρχισε νὰ δέχεται καὶ νὰ πισδῇ τὰ λεγόμενα. ἐπεὶ δὲ ἐπατήρησε καὶ χωρὶς καμμίαν τέχνην καὶ πανουργίαν, μάλιστα μὲ πολλὴν ἀπλότητα καὶ ἀκακίαν, ἔλεγον τὰς λόγίας οἱ Ὅσιοι. καὶ κάμνοντας τοιαύτῃ πατήρησιν, ἔλαβον ἀκολούθως καλῶς ὑπόληψιν περὶ αὐτῶν, ὅτι δὲ ἦτον πλάσιοι τινὲς καὶ ἀπακάτους ἄνθρωποι, ἀλλ' ἦτον ὄντως Θεοφόροι καὶ Ἄγιοι, καὶ ἀληθινῶν παραγμάτων ἀληθεῖς Προφῆται. ὅθεν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὦ Πατέρες τιμιάτατοι, κοιτᾶ εἰς τὸν Θεόν, ἐὰν ἐγὼ εὐτυχίσω τοιαύτῃ εὐτυχίᾳ, νὰ Βασιλεύσω καθὼς μοι προλέγετε, καὶ ὑπόχεθε, ὅλας οὐκ ὅσας διεργεσίας βέλεθε, θέλετε λάβῃ παρ' ἐμὲ. τί δὲ οἱ Ὅσιοι ἰδὲ ὁποῖων ἦτον ἡ ἀκτιμοσύνη τὸ καύχημα; ὥσπερ νὰ ἔλεγον μὲ τὸν Παῦλον, ἡμῖν ὁ Κόσμος ἐσαύρωται, καὶ ἡμεῖς πρὸς Κόσμον, ὥπως ὑποκρίνονται πρὸς αὐτὸν, δὲν ἔχομεν χρεῖαν ὦ μέγιστε Ἀυτοκράτωρ, ἀπὸ κανενὸ ἄλλο παραγματος, εἰδὲ κανενὸ ἄλλο δὲν ζητῶμεν παρὰ σοῦ, παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μόνον χρειαζόμεθα, καὶ αὐτὸ ζητῶμεν. ἔπειτα ἐδιηγήθησαν λεπτομερῶς, καὶ ἐφανέρωσαν λαμπρῶς, τὸ μέγα θαῦμα ὅπως ἐγένον εἰς τῷ Μυρσίνῳ. ὅτι δηλαδὴ ἔμεινεν ἀκαυστος ἀπὸ τῶν υπερβάλλουσιν ἐκείνῳ φλόγα, καὶ ὁλόπελα ἀκάπνιστος. καὶ ὅτι ὁρέθη κρεμασμένη εἰς τὰς κλάδας τῆς ἡλικῆς τῆς Θεομήτορος, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, καθὼς ἀπολαβόντες τὰ ἐδιηγήθημεν, καὶ πρὸ πάντων τὸ λαμπρότατον ὅπως ὅπως ἐβλεπον ἀπὸ τὸ ὄρος, παρομοίως μὲ τὸν Μαῦ-

Μαῦσιῳ, πρὸς τὰ νὰ γίναν αὐτά. διηγησάμενοι λοιπὸν καὶ λαμπρολογήσαντες πάντα τὰ γινόμενα, τότε ἐπρόβαλον καὶ τὸ εἶναι ἐκεῖνο ζήτημα, ἔχ' τὸ ὅποιον εἶχον χρεῖαν ἀπὸ Βασιλικῆς βοήθειαν. τί δὲ ἦτον ἐκεῖνο τὸ ζήτημα; ἦτον τὸ ἀκόλουθον. Ἡ εἰκὼν αὐτῇ (εἶπον πρὸς τὸν Μονομάχον οἱ Πατέρες) ὅπως εὐρίσκειται, χρεάζεται Ναὸν ἀρχαῖον, ὑψηλὸν καὶ πολὺμορφον κατεσκευασμένον μὲ καλλίστῃ τέχνῃ (ἔχ' ὅτι ὁ ποιῆς Ναὸς θέλει εἶναι Βασιλικὸν δῶρον εἰς τῷ Θεομήτορα, καὶ ὅχι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε) καὶ νὰ εἶναι μὲ τίχης σερεῖς, καὶ δυνατές. ἐπεὶ δὲ πρέπει (τῷ εἶπον) εἰς τοιαύτῃ θαυματουργὸν εἰκόνα, καὶ ποιῆς θαυμάσιος Ναὸς. τότε πάλιν ὁ Μονομάχος, λέγει πρὸς τὰς Πατέρας, ἀνίσως ὦ Μοναχικὴ ξιάς, τῶν ἀσκητῶν ἐγκυκλίωπσιμα, παρομοία μὲ τὸν Μαῦσιῳ, καὶ τὸ ὄραμα τῷ φωτὶ, καὶ καὶ τὸ θαῦμα τῆς ἀκαταφλέκτου Μυρσίνης, ἀνίσως λέγω, λάβω τῷ Βασιλείᾳ καθὼς μοι λέγετε, βεβαιότατα θέλετε λάβῃ μεγάλας διεργεσίας παρ' ἐμὲ, καὶ ὁ Ναὸς τῆς πανάγνης καὶ ἀκνράτης Θεομήτορος, θέλει λάβῃ τῷ ἐναρμόνιον συνθέσειν καὶ πολλὰ καλλιωτέρων, παρὰ ὅπως ἐλπίζετε νὰ γίνῃ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κωνσταντῖνος ὁλοπρόθυμος ὑπέχετο καὶ ἔταξε. τί δὲ οἱ Ὅσιοι; οἱ ἀπλοὶ δηλαδὴ καὶ ἀπεριέργοι, καθὼς τὰς ἐνόμιζον; ἀπλῶς τάχα καὶ ἀπερίεργως ἐδέχθησαν τὰς ὑποχέσεις αὐτὰς, μὲ λόγια μόνον; ὅχι ὅχι, ἀλλὰ μὲ καθελογῆς ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα οἱ Θεόσοφοι. ἐζήτησαν δηλονότι καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῶν, εἰς ἐνθύμησιν καὶ ἀπόδειξιν τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκείνων ὑποχέσεων, τὸ δακτυλίδιον, τὸ ὅποιον εἶχε τὴν βεβαίαν ἐπαύω. καὶ ὥτως ἀφ' ἑπλέον ἔλαβον βεβαίως καὶ ἀσφαλεῖς τὰς παρ' αὐτῶν ὑποχέσεις, ὑπέσχεσαν καὶ ἦλθον εἰς τῷ Χίον τὴν Παῖδα τῆς.

Δὲν ἀπέρασε πολὺς καιρὸς, καὶ ἀπέθανον οἱ προειρημένοι ἐκεῖνοι δύο Βασιλεῖς, ὅτε Μιχαὴλ ὁ Παρλαγὰν (ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν ὀξορῆσαι) καὶ ὁ μετ' ἐκείνων Μιχαὴλ ὁ Καλαφάτης. καὶ πάλιν ἡ Βασίλισσα Ζωὴ τῆς Παρλαγῶνος ἡ σύζυγος (τὴν ὁποίαν εἶχον ὀξορῆσαι βασιλεύσας ὁ Καλαφάτης) ἦλθεν εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ ἔλαβε τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας. καὶ παρ' αὐτῆς ἔστειλε κάτεργα, καὶ ἔφεραν τὸν Κωνσταντῖνον εἰς τὴν Βασιλεύσαν, καὶ λαβῶσα αὐτὸν εἰς αὐτῆς γνήσιον ἔχ' τελεία γάμους, ἀντὶ τῆς προτέρας ὀξορίας, τῷ ἐνεχείρησε τὰ σκήπτρα καὶ τὴν Βασιλικὴν ἐξου-

ἔχουσαν, καὶ τὰς 1045. Χρόνος ὑπὸ Χρυσῆ, καὶ ἔτις ἐβασίλευ-
σε καὶ τὴν Προφητείαν τῆς Οὔσιων Πατέρων. τότε λοιπὸν Μα-
θόντες αὐτοὶ τὸ γεγονός, (ὅτι δηλαδὴ, ἐβασίλευσεν) ἔφθασαν
τὸ ὀλιγορότερον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ προσελθόντες, εἰς
τὴν Βασιλείαν, ἐνθύμησαν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν ὅπως εἶχε τὰς
δύσας, εἰς τὴν Μιτυλήν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐ-
δειχίαν ἐν ταύτῃ καὶ τὸ δακτυλίδι ὅπως εἶχε δοσμὸν εἰς αὐτὰς
σημεῖον ἐνθύμησης. ὁ δὲ Βασιλεὺς ταῦτα ἀνέσας, καὶ ἰδὼν τὸ
δακτυλίδι, μετ' ἐνθύμησης (εἶπε πρὸς αὐτὰς) τὴν ὑπόθεσιν
ταύτην τὸ δακτυλίδι. ποίαν δὲ δόξαν ἔλαβε τότε ὁ Βασιλεὺς
καὶ τὰς Οὔσιους, ὅταν ἐπληρώθη ἡ Προφητεία, καὶ ποῖον σέ-
βας ἔδειξεν εἰς αὐτὰς, καὶ ἀκολούθως ποίαν δεξιῶσιν, ποίαν πε-
ριποίησιν, φεγγῶν εἶναι τὰ τὸ λέγαμεν. ἐπειδὴ εἶναι φανερόν,
ὑπὸ τὴν μεγάλῃ φιλοτιμίᾳ ὅπως ἔδειξε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν οἰ-
κοδομὴν τῆς Ναῦ, καὶ εἰς τὰ ἀφιερώματα καὶ εἰς τὰ προνόμια ὅπως
ἐχάρισεν εἰς τὴν Μονὴν. ἐπειδὴ τότε παρὰ τοῦ ἐπεμψέντος τὸν Ἀρ-
χιεπίσκοπον τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἄλλους ἔχοντας τὰ δούρεϊα τῆς καλῆς
λιτεργίας, καὶ εἰς τὴν οἰκοδομήσασιν τὴν Ναὸν τῆς Θεοτόκου. πέμπει
δὲ καὶ πολλὰς μαρμαρίνας σύλας, ἡγὼν κολώνας, καὶ πολλὰ ἁγ-
φαιεῖς καὶ λαμπράς, καὶ ἄλλα πορφύρεα Μάρμαρα, ἐσοπξά-
θη καὶ ἁγία. καὶ ἄλλα χρειαζόμενα εἰς τὴν τοιαύτῃ Βασιλικῇ
οἰκοδομῇ. πλῆσαντες δὲ ἐκεῖθεν, ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα τῆς
Χίου, καὶ ἐξελθόντες μετὰ πολλῇ φιλοπονίᾳ καὶ προσθυμίᾳ, ἄρ-
χισαν τὰ συντέτοντα καὶ χρειαζόμενα εἰς τὴν μεγαλωτάτῃ ἐκεί-
νῃ οἰκοδόμησιν. ἐκτίετο δὲ δώδεκα χρόνος, μετὰ πληρωμὰς καὶ
ἐξόδα Βασιλικὰ, ζῶντες ἐτι τὰ αἰοδίμῃ Κωνσταντίνῃ. καὶ ὅσον
εἰς τὴν καλλιτεχνίαν καὶ διαρμυσίαν, τὸσον καλὰ ἐπιμελήθησαν
οἱ οἰκοδόμοι, καὶ τὸσον καὶ πολλὰ χαλεπῶς τὸν ἱερὸν Ναὸν ὡ-
κοδόμησαν, ὅπως σχεδὸν ἴσα μετὰ τὰς πρώτας οἰκοδομὰς τῆς ἐπὶ
Δεσμῶν ἐτιμήθη. μετὰ δὲ τὰς δώδεκα χρόνος, ἐτελεύτησε καὶ
ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, μετὰ Οὔσιον καὶ καλὸν τέλος, ὁμοίως καὶ
ἡ Ζωὴ ἡσύχως. καὶ ὅτι αἰτίας τοιαύτης, δηλαδὴ καὶ τὸν θά-
νατον τῆς Βασιλείας, ἐμποδίσθη καὶ ἐσάθη ἀτελείωτος ὀλίγον και-
ρὸν, ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ναῦ. κινηθεῖσα ὅμως ὑπὸ Θεῖον ἔρωτα καὶ
ἀγάπῃ ἡ Θεοδώρα ἡ ἀδελφὴ τῆς Ζωῆς (ἡ ὁποία διεδέχθη τὴν
Βασιλείαν) ἀνέπληρωσε καὶ ἐτελείωσε μεγαλοπρεπῶς τὸ ἔργον
μέ-

μέρος τῆς Θείας αὐτῆς οἰκοδομῆς, (α) καὶ ἔτις ἐτελείωθη ὅλη
ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ναῦ. πλὴν ἀγχαλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε
πρὸ τῆς τῆς λαβῆς τέλος ἡ οἰκοδομὴ, τὰ ἀφιερώματα ὅμως ὅπου
πρὸς τὴν Μονὴν ἀφίερωσε, τὰ ἔδωκε κατ' ἀρχὰς ἀπεργάντας δύο
χρόνοι, ἀφ' ὧς ἄρχισαν τὰ κτίζαν. ἔδωκε δὲ πολλὰς δωρεὰς καὶ
βοηθείας καὶ πλεονέκτους πόρους, καὶ πολλὰ εἰσοδήματα, καὶ τὰ ζω-
φεύονται οἱ ἐνασκήρυτοι Μοναχοί. ἔπειτα καὶ καὶ Χρυσοβέλων
Βασιλικῶν ἐπεκύρωσε καὶ ἐβεβίωσε, καὶ τὰ παρ' αὐτῇ ἀφιερωθέν-
τα, εἰς τὴν Μονὴν, καὶ ὅσα ἄλλα ἄλλοι τινες, ἀφίεραν, ἡ
καὶ οἱ Πατέρες ἡγόρασαν. καὶ μετὰ ἄλλα πάλιν Χρυσοβέλων, ἐθέ-
σισε καὶ ἀπεφάσισε, τὰ εἶναι ἡ τοιαύτη νέα Μονή, ἐλευθέρα
παντάπασι, καὶ ὑπὸ παντὸς προσώπου ἀπλῶς ἀνερχόμενος, καὶ ἀ-
πέρατος καὶ πάντα, καὶ ἀσίδος, καὶ ἀνέξεστος. ὁμοίως καὶ αἱ
Δέσποιναί, αἱ πορφυροκόνητοι, ἡ Ζωὴ δηλονότι καὶ ἡ Θεοδώρα,
ἐφιλοτιμήθησαν εἰς τὰ ἀφιερώματα τῆς Μονῆς, καὶ τὸ πάντῃ ἐλ-
θεῖν καὶ αὐτοδέσποτον, συμφώνως μετὰ τὴν Βασιλείαν καὶ κτίτορα,
ὡς κτίτοισαι καὶ αὐταὶ ἐχάρισαν εἰς τὴν Μονὴν, καὶ μάλιστα ἡ
αἰοδίμῃ Θεοδώρα, ἡ ὁποία ἔλαβεν ὅλην τὴν Βασιλικὴν ἐξ-
ουσίαν μοναχῇ, μετὰ τὴν Κωνσταντῖνον. μετὰ δὲ τὴν σύστασιν καὶ
τὴν τελείωσιν αὐτῆς τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία ἔγινε καὶ καποικίαν ἀν-
δρῶν, ἐκτίσαν καὶ ἄλλο Μοναστήριον οἱ Πατέρες, καὶ καποικίαν
γυναικῶν, (β) εἰς τόπον ἐπιτήδειον ξημακρυσμῶν ὑπὸ τὸ ἀν-
δείκειον Μοναστήριον, ἔπειτα ὡσαν καλοὶ Πατέρες, ὅλα ἐκεῖνα
τὰ ἀφιερώματα καὶ σιτηρέσια τῆς πρώτης Μονῆς, τὰ ἐμοίρασαν καὶ
εἰς τὰ δύο Μοναστήρια, ὡσαν εἰς δύο τὰς ἡγαπητὰ τέκνα, καὶ
ἔδωκεν εἰς κάθε εἷα ὅσα ἦσαν ἀρκετὰ καὶ τὰ ξέφανται, οἱ ἐν
αὐτῇ ἀσκήρυτοι, ἔχοντες τὴν προσασίαν καὶ τὴν φροντίδα, καὶ τῇ
δύο αὐτῇ Μοναστηρίων.

Δεῦ

(α) Αὐτὸ τὸ μέρος εἶναι ὁ χώματος.
προναρτῆς, τὸ λεγόμενον φιάλιον. (β) Τὸ γυναικεῖον αὐτὸ Μο-
ναστήριον, τὸσον ἡφανίσθη, ὅπως
τὸ ὁποῖον καὶ τὸ μόνον διαφέρει ἀ-
πὸ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Κωνσταντίνου,
καὶ ὅτι ἐκεῖναι μετὰ εἶναι ἰσομε-
μεῖαι μετὰ τῇ, αὐτὸ δὲ εἶναι μετὰ

Δὲν ὑπέφερον ὁμῶς ὁ ἐχθρὸς τῷ ἀνθρώπινῳ γένει θάβηλος, γὰρ βλέπει τοῦτο λογῆς καὶ πράγματα, γὰρ βλέπει λέγων γὰρ αὐτοῖγεται ἀγωνισμένη πῆς ἀρετῆς, καὶ Μοναστήρια εἰς ψυχικὴν τῆς ἀνθρώπων σωτηρίαν. ὅθεν καὶ ἐμποδίσῃ τὸ τοῖσιν καλόν, τί κάμνει; ἐπαρκαλίσθη τινὰς δὲ πῶν Χίον, καὶ γὰρ συκοφαντήσαν τὰς Ἀγίας. καὶ δὴ τὰς ἐσυκοφάντησαν, καὶ συκοφαντίαν ὅχι παρὰ μικρὰν καὶ ὑποφειτὴν, ἀλλὰ μεγαλωπιάτῃ καὶ ἀνυπόφορον. ἐκατηγόρησαν λέγων, ὡς δυσσεβεῖς καὶ κακοδόξους, τὰς ἀσκητικότητας καὶ ὀρθοδόξους, καθὼς λέγει ρητῶς, περὶ αὐτῶν ὁ ἀείμνητος Βασιλῆδης Κωνσταντῖνος ὁ Δεκάς, εἰς τὸ ἐδικόν τε Χρυσόβελλον. ὅθεν οἱ διοικηταὶ ὅπως εἶχε τότε ἡ Βασίλισσα Θεοδώρα, χωρὶς γὰρ ἔχῃ ἐκείνη εἰδῆσιν (ὡσὰν ὅπως ὡς γυνὴ ἦτον ἀπειρος, καὶ τῆς ἱερῶν καὶ τῆς πολιτικῶν πραγμάτων) (α), ἀπεφάσισαν ἐξορίαν ἀδικῶν κατὰ τῆς Οὔσιων, οἱ ἀδικοὶ καὶ παρανόμοι. καὶ λοιπὸν τότε πλέον ἀφ' ἧς ἔπαυσαν οἱ ἐξωτερικοὶ κόποι καὶ ἡ πολλὰς φροντίδες, ὅπως εἶχαν καὶ τὰς οἰκοδομὰς τῆς Μοναστηρίων, οἱ ἀλογημῆτοι Πατέρες, καὶ ἐμελλαν γὰρ ἡσυχάσαν καὶ γὰρ καταγίνωται πλέον εἰς μόνους τὰς Πνευματικὰς ἀγῶνας, τότε λέγων, ὅλον τὸ ἐναντίον ἔγινεν εἰς αὐτὰς, καὶ σέλλονται εἰς ἐξορίαν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα. καὶ τὸ χειρότερον ἦτον, ὅπως δὲν ἀχαιετήθησαν εἰς μόλις τὴν ἐξορίαν ἀλλὰ καὶ τὰ Μοναστήριά τας, τὰ ἦσαν μὲν τὸ οἰκοπράσειον (β) καὶ ἀκολούθως τὰ Θεῶν ἀφιερωμῆτα Μοναστήρια ἤρπασαν καὶ τὰ ἑκάμην κοσμικὰ πράγματα. ἔμελλαν λοιπὸν εἰς τὴν ἐξορίαν οἱ Μακάριοι, ἕως ὅπως ἐπεδόπισαν ἡ Βασίλισσα Θεοδώρα, καὶ Μιχαὴλ ὁ Στρατιωτικὸς, ὁ μετ' αὐτὴν Βασιλεύσας. καὶ τότε Βασιλεύσαντος Ἰσαακίου τῷ κομνῆνῃ, ἠΐρην καιρὸν ὅππῃ δειον, καὶ ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν τας, καὶ αὐτὸς ἐξετάζωντας τὰ πράγματα, ἐγνώρισε τὴν συκοφαντίαν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἐκείνων ὅπως τὰς ἐκατεδίδασσαν. ὅθεν τὰς μὴ διοικῶντας τότε τὴν Βασίλισσαν Θεοδώραν, ἐκατηγόρησε καὶ ἐμέμφθη, ὡσὰν ὅπως ἑκάμην (καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῇ αὐτῇ Χρυσοβέλλῃ) ἐναντία

εἰς

(α) Καὶ πῦτο ἐκ τῆς Χρυσοβέλλης Ἰσαακίου τῷ κομνῆνῃ.

(β) Ποῖον ἦτον αὐτὸ τὸ οἰκοπράσειον ἀγνοῶμεν.

εἰς τὰς διατάξεις, καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας, αὐτὸς δὲ ὁ αἰδιδίμος, καὶ καὶ τὸ δίκαιον, καὶ διὰ τὴν εἰς τὰς Ἀγίας ἐλάθειαν, καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῆς Κωνσταντίνου τῆς Κτίπτως, ὅπως εἶχε τὰ Μοναστήρια πάντῃ ἐλδοτέρα, καὶ μάλιστα διὰ τὸ Χρυσόβελλον ὅπως εἶχε δώση ἡ ἴδια Θεοδώρα, περὶ τῆς ἐλδοθερίας τῆς Μοναστηρίων, διὰ ὅλα αὐτὰ λέγων, ἔδωκεν εἰς τὰς Οὔσιους νέον Χρυσόβελλον ἐδικόν τε, μὲν τὸ ὁποῖον ὑποστῇ τὰ Μοναστήρια δὲ τὸ οἰκοπράσειον, καὶ τὰ ἀφίνει εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὰς Πατέρας ἐλδοτέρα, καὶ ἀντιέχλητα ἀπὸ παντὸς προσώπου, μὲν ὅλα τὰ πράγματα ὅπως εἶχαν, καὶ μὲν ὅλα τὰ προνόμια, μὲν τὰ ὁποῖα τὰ ἐτίμησεν ὁ ἀείμνητος Κωνσταντῖνος πρότερον. καὶ τότε ὑπέσχεσαν οἱ Μακάριοι Πατέρες, καὶ ἡσυχάσαν εἰς τὸ Μοναστηρίον τας, ἀφ' ἧς ἰκανῶς ἐταλαιπωρήθησαν εἰς τὴν ἐξορίαν. καὶ ἔπειτα ὑπεράσσαντες ἐκεῖ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τας, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ μὲν τὰς συνηθισμένους ἀρετὰς, πρὸς Κύριον ἐκεδήμηνσαν, πρῶτος ὁ Θεὸς Νικήτας, καὶ τὴν εἰσοχὴν τῆς Μαίης Μιῶς, ἔπειτα ἐν ἄλλοις καιροῖς, καὶ οἱ ἄλλοι δύο ὁ Μακάριος Γωάννης, καὶ ὁ Θεὸς Γωσφόρος. τὰ δὲ τίμια καὶ Ἀγία αὐτῶν Λείψανα, ἐτέθησαν εἰς τὸν Νάρθηκα τῆς Ναῦς ὅπως λέγεται φιάλιον, (α) ὅπως καὶ τὴν περιεδομένῃ ἐκεῖνῃ φεικτῶν θαυματουργίαν εἰς τὰς βαρβάρους ἐτέλεσαν ὕψερον.

Εἴσοδοι καὶ καταδρομαὶ τῶν βαρβάρων ἐγίνοντο τότε εἰς ὅλῃ τὴν Νῆσον, ἦλθον δὲ μίαν φορὰν καὶ εἰς τὴν Μονὴν οἱ βάρβαροι ἐκείνοι Αἱραβες, καὶ γὰρ ἀρπάξαν ὅτι ἤθελαν, ἡμπορήσῃ. καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὸν Ναόν, ἐπειδὴ καθὼς λέγουσι, δὲν ἐδωκῆσαν γὰρ ἀνοίξαν τὸ καθολικόν, ἐμποδίζόμενοι ἀπὸ τὸν φόβον μιᾶς θαυμαστῆς καὶ μεγαλοφρεπῆς εἰκόος τῆς Δεσπότης Χειρῆς, ὅπως εἶναι ἐξωραφισμένη μὲν ψυχὴ ἐπάνωθεν τῆς πύλης τῆς καθολικῆς, διὰ τὸ ἐδείξαν ὅλῃ τας τὴν μανίαν, καὶ τὴν βαρβαρότητα, εἰς τῆς Νάρθηκας. ὅθεν ὅλῃ ἐκεῖνῃ τὴν ὀρθωμαρμαρῶσιν ὅπως εἶχον οἱ τοῖχοι, μὲν ἀρίστῃ τέχνῃ καὶ ἀρμολογίᾳ, τὴν ἐχάλασαν

(α) Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς ἄλλης πολλὰ μέρη, πλὴν ἀγνώρι- σήμερον σώζεται ἡμῖα κάρη, καὶ ἡ ἑα τίνος τῆς ἑταῖρας εἶναι.

σαν οἱ ἐπάρατοι, καὶ τὰ θραυῆ ἐκεῖνα πορφυρόχροα μάρμαρα
 πὰ ἐπῆραν. ἦλθον δὲ καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἡ θήκη
 τῆς σεβασμίων Λευφάνων τῆς Οὔσιων, ἀπὸ πορφυρόχρων μάρ-
 μαρον, καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐχαλῶσαν τὰ πλησίον μάρμαρα δύο Ἀρά-
 πιδες, καὶ ἀκόλαστον, ἵπτον πλέον νὰ ἀνοίξουν καὶ τὴν ἱερὰν ἐκεῖ-
 νω Λάρνακα, ἔπεισαν εἰς τὴν γλῶσσὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς εἰδός ἡ
 σμύλα, καὶ ἐκεῖθεν, ὡς τὸ πᾶσι δόξε. θαύματος, δι' ἣν ἐξα-
 φανὰ μία φοβερὰ φλόγα, καὶ ἐκατάφλεξε τὰς πολυμύρας ἐκεῖνας βαρ-
 βάρους. καὶ ἔμεινε περιχρόμῳ τὸ θαῦμα ἕως τῆς σήμερον. ἀκό-
 μα καὶ ὁ τοῦχος φαίνεται καπνισμῶς καὶ μαῦρος. ὁμοίως καὶ ἡ
 δοκός, τὸ κοινῶς λεγόμενον κλειδίον, φαίνεται κεκαυμένη. εἰς ἀ-
 πόδειξιν δὲ καὶ αἰώνιαν μνήμην τῆς θαύματος, τὰ μὲν ἄλλα
 χαλασμένα μέρη τὰ ἐδιώρθωσαν ὑπερον, καὶ τὰ ἐζωγράρισαν, τὸ
 δὲ μέρος ἐκεῖνο μῆνι χαλασμένον μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ἀζωγρά-
 ρισον. μὴ δὲ χρόνον πολλῶν παρέλθουσιν, ἦλθον ἀπὸ τῆς Κρή-
 τως εἰς τὴν Γερομόναχον, Γερεμίας ὀνομαζόμενος, καὶ ἐζήτησε τόπον ἐρ-
 μόδιον διὰ νὰ ἡσυχάσῃ, (καθὼς ἐν καιρῷ κινδύνῳ ὑπεσχέθη
 εἰς τὸν Θεόν.) καὶ λοιπὸν οἱ τότε ὄντες Μοναχοί, τὴν ὡ-
 δήγησαν εἰς τὸ προβάτειον ὄρος, εἰς τὸ Γερόν σπηλαίον ὅπου
 ἀσκήτουσαν οἱ Οὔσιοι. ὅτε τὸν ὁποίου πολλάκις ἐπαρμ. ὁ δὲ
 Γερεμίας ὄρων τὸν τόπον ἐπιπείθει καὶ τὸν σκοπόν τε, ἔμεινε
 ἐκεῖ. ἀλλαβέμενος δὲ τὸ σπηλαίον ἐκεῖνο, ὡς ἱερὸν καὶ Ἄγιον,
 ἀπὸ τοῦ ἀσκητικοῦ ἀγῶνος τῆς Οὔσιων, ἐγκαίνισεν αὐτό, καὶ
 καθεύρωσε, καὶ εἰς Ἐκκλησίαν τὸ μετεσκέδασεν, ἐπ' ὀνόματι τι-
 μωρῶν τῆς Οὔσιων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα, Γωάννη, καὶ Γω-
 σήφ. ἔπειτα καὶ μερικὰ κελλῖα ἔκτισεν. ἔκτισε δὲ καὶ ὅτε
 φραγμα πύχνη πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ μονήδειον εἰς ἀσκήτην κα-
 τοικίαν τὸ ἐκατασκεύασεν. αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἱερὸς Γερεμίας, καὶ
 πρὸς θέρᾶν τῆς Οὔσιων, ἐκεῖ ἡσυχάζωντας, δὸν ἡξάδω πό-
 δον, ἐκτυπήθη ἀπὸ πανέκταν, καὶ αὐτὴ τὴν ἐφοβέριζε θάνατον.
 ὅθεν τί κάμνει; ἀνηλπισμῶς ἀπὸ ἀνθρωπίνῃ βοήθειαν, κα-
 τέφυγεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἀγίας, καὶ πηγαίνοντας μέσα
 εἰς τὸν Ναὸν ὅπως ἠμπόρισεν, ἔπεισαν ἔμπροσθεν εἰς τὴν σε-
 βασμίων εἰκόνα τους, καὶ μετὰ τὴν δέσιν ἐζήτησε τὴν ἐκείνων
 ἐπίσκεψιν. τί δὲ οἱ θεοὶ Πατέρες, τίχα ἄφισαν ἀβοήθητον εἰς
 τοιαύτῳ ἀνάγκῃ, τὸν δέον καὶ φίλον τους; ὅχι ἀδελφοὶ ὅχι.
 ἀλ-

ἀλλὰ τί; κέρμενος ἐκεῖ ὀλίγον ἀπεκοιμήθη. καὶ ἰδὲ φαίνονται
 ἱεράμμοι ἐπάνωθεν οἱ θεοὶ Ἄγιοι, ἀλογῶντες αὐτόν, καὶ τὴν
 νόσον ἀποδιώκοντες. ὁ δὲ Γερεμίας ἀποτινάξας τὸν ἐλαφρὸν ἐκεί-
 νον ὑπὸν, ἀνέβη ὅλος ὑγιής, δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ τὰς Οὔ-
 σίαις, τὰς θεῖαις αὐτῶν ἀεργέταις καὶ προστάταις, ὅθεν εἶναι μὴ πρὸς
 ἀχαρείαν τῆς Ἀγίας, καὶ ἄλλο εἰς μνήμην τῆς θαύματος, ἐ-
 ζωγράρισεν ἰδιοχείρως (τὸ γὰρ ὡς αὐτὴ ἐπιπείθει) τὰς Ἀ-
 γίας, καὶ τὴν φανείσαν αὐτῷ ὀπτασίαν, ἐπάνωθεν τῆς πόρτας
 τῆς κελλίας, τὴν ὁποίαν καὶ πολλοὶ ἀκόμα τὴν σήμερον ἐνθυ-
 μῶνται καὶ τὸ λέγουσι.

Αὕτη εἶναι ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες ἡ Οὔσια ζωὴ, καὶ ἐνάρετος πο-
 λιτεία τῆς Οὔσιων καὶ Θεοφῶρων Πατέρων ἡμῶν Νικήτα, Γωάν-
 νη, καὶ Γωσήφ. ἔγω μὲν Ἀποστολικὸν ζῆλον ὡς ἠκέστατε, ἄφισ-
 σαν πάντα, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ οἱ Μακάριοι. ἄφισαν λέ-
 γω τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ὡς ἄλλος Μωϋ-
 σῆς εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σινᾶ, ἢ ὡς ἄλλος Ἡλίας εἰς τὸ ὄρος
 τῆς Καρμὴλε, ἢ ὡς ἄλλος ἀπόδρομος Γωάννης εἰς τὴν ἔρημον τῆς
 Γορδαίνης, ἐκακώχοντο καὶ ἐταλαιπωρῶντο ἐπάνω εἰς τὸ προβάτειον
 ὄρος οἱ θεῖοι πατέρες, μετὰ νηστείας μακρὰς, μετὰ προσευχῶν ἀδαλεί-
 πτης, μετὰ ἀρετῶν ὁλονυκτίας, μετὰ πόντου καὶ δάκρυα ἀσύναντα, ὑπο-
 φέροντες τὰς παγετὰς τῆς χειμῶνος, ὑπομύροντες τὰς καύσωνας τῆς θέρης,
 ὅθεν καὶ Προφητικῶς ὡς ἐκεῖνοι ἠξιώθησαν χερσίσματος, καὶ ἔχοντες
 παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐρατὴν Βασιλέα, καὶ τὴν πρὸς τὰς
 ἐπιγείας Βασιλεῖς παρρησίαν, θαυμασίως ἐπλέτισαν, καὶ Ναὸν θαυ-
 μάσιον ὡς ἄλλος Σολομὼν ἔκτισαν, καὶ Μοναστήρια, καὶ Κοινόβια ὡς
 ἄλλος Εὐθύμιος, καὶ Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης, καὶ Σάββας ὁ Ἡ-
 γισμῶς ἐσύστησαν. καὶ ἀσκήσεως καὶ Μοναδικῆς ζωῆς τύπος καὶ ὑπο-
 γραμμὸς, ὡς Παῦλος ὁ Θηβαῖος, καὶ ὁ μέγας Ἀντώνιος εἰς τὴν Νῆ-
 σον ταύτῃ ἐφανήσαν. ἡμεῖς λοιπὸν ἀδελφοὶ τί θέλομεν ἀπαποδώ-
 σιν εἰς αὐτὰς, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκαν ἡμῖν; ὅτι μὲ ποῖας
 πολλὰς καὶ ἀμειβόμενας μᾶς ἔκτισαν τοῖσιν ὅτε κατέλαβον Ναὸν,
 μᾶς ἔκτισαν Μοναστήρια ὅτε τὴν σωτηρίαν μας, τὰ κατεπλέτισαν
 μετὰ πολλὰ καὶ ἁγία φάρμακα, μετὰ πολλὰ εἰσοδήματα καὶ σιτηρέσια,
 καὶ πρὸ πάντων, ὅτι εἶναι προστάταις μας, ὅτι κατ' ἐξάρετον
 νόμον ὁρῶντες τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀδαλείπτης; τί ἀπα-
 ποδώσωμεν αὐτοῖς λέγω, ὅτε πάντων ὧν ἀνταπέδωκαν ἡμῖν; με
 ποῖας

ποιῶν ὕμνους θέλομεν τὰς ὑμνήσῃ; με ποίας δοξολογίας θέλομεν τὰς δοξάσῃ; με ποίας ἀχαιρείας θέλομεν τὰς ἀχαιρείσῃ; βεβαιότατα ὅσα καὶ αὐτὸν κάμωμεν εἰς τιμὴν αὐτοῦ, ὅσον καὶ αὐτὸς δοξάσωμεν, ὅσον καὶ αὐτὸς ἀχαιρείσωμεν, δεῦν πληρώνομεν ἱκανῶς τὸ μέγαλον χρέος ὃ πρὸς ἑχομεν εἰς αὐτόν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, ὁδὸς τὸ κατὰ δυνάμιν ὅλον τὸν Νόμον ἐπλήρωσε. πρέπει γὰρ κάμνωμεν ὅσα δυνάμεθα πρὸς ἀχαιρείαν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ ὡς Χειρομήντοι τὰ δέχονται εὐμενῶς, καὶ ἀποδίδον εἰς ἡμᾶς τὰς μισθὰς καὶ ἐν τῷ νυν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καθὼς ἐκ τῆς ἐναντίας ἐμὴ λείψωμεν ἀπὸ τοῦ χρέους μας, ὃ μὴ ἴσμεν, θέλωσι μᾶς ἀποδώσῃ τὴν τιμωρίαν τῆς ἀχαιρείας μας.

Ἀλλ' ὦ Πατέρες τιμιάτατοι καὶ θεοτάτατοι, ἐσεῖς ὅτε πρῶτον ἐστάθητε Διδάσκαλοι τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς Μοναδικῆς ζωῆς καὶ Πολιτείας, εἰς ταύτην τὴν Νῆσον, ἐσεῖς ὅτε μυεῖς κόπας ὑπεμείνατε καὶ εἰς ξηρὰ καὶ εἰς θάλασσαν, δεῦν γὰρ συστήσατε Μοναστήρια, εἰς λαβείαν καὶ δόξαν Θεῶν, καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, μὴ παύσητε δεόμενοι τῆς Παναγίας καὶ προσκυνητῆς Τριάδος, γὰρ μᾶς φωτίσῃ τὸν νῦν καὶ τὴν διανοίαν, ὅτε ἐσκοτίσθῃ ἀπὸ τῆς ἀχλὺς τῆς ματαιότητος τῆς Κόσμου, με τὰς ἀκτῖνας τῆς Θεῆς καὶ ἀνιπέρει αὐτῆς φωτὸς, γὰρ μᾶς θερμάνῃ τὴν καρδίαν, εἰς ἔρωτα αὐτῆς καὶ πόθον, ὅτε ἐκαταψυχῶνθῃ ἀπὸ τῆς προστάθειας τῆς κοσμικῆς καὶ προσωκαίρων παραγμάτων. γὰρ μᾶς δώσῃ προθυμίαν καὶ ἀγάπην, καὶ δυνάμιν εἰς τὴν φύλαξιν τῆς Θεῆς καὶ Σωτηρίαν αὐτῆς ἐντολῶν, γὰρ μᾶς χαρίσῃ ἀγάπην πνευματικὴν, εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν ἀδελφικὴν, διὰ γὰρ μὴ καταντίσωμεν οἱ τάλανες εἰς τὰ βάραιθρα τῆς Ἀγίας, ἀλλὰ γὰρ ἀξιοθώμεν τῆς ἐρανίης καὶ ἀπελότητος Βασιλείας, ἐλπίς καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία, αὐτῆς τῆς Παναγίας καὶ ζωοποιῆς καὶ ἀδιωρέτης Τριάδος, τῆς εὐδίας καὶ μόνης τῆς ὅλων Θεῆς, ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ ἈΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΗΣ
ΕΝ Τῇ ΜΥΡΓΙΝῃ

(α)ο

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Καὶ τοιαύτη θαυμασὴ, ἐσάθη ἡ ἀρχὴ τῆς Γεράς ταύτης Μονῆς, καὶ ἔτι τὴν σύστασιν ἔλαβεν, ὡς ἐκ τῆ Βίβλου καὶ τῆς Γεράς Ἰσορίας τῆς Οὐρανίου Πατέρων ἐμάθην. πῶς δὲ ἐποικίσθη, καὶ νυκτωρ μετὰ τὰς Βασιλικὰς δωρεάς, καὶ ἐκαποικίσθη ἔπειτα, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐδοικετο καὶ ἐκυβερνᾶτο, καὶ ποίαν ἀπολήψιν εἶχον εἰς τὸν Κόσμον οἱ ἐν αὐτῇ ἀποκείμενοι, καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μοναδικῆς τῶν πολιτείας, ὅς ἄλλων δὲ ὑποκείμενοι τὰ τὰ μάθωμεν βεβαιότερον καὶ ἀσφαλέστερον παρὰ ἀπὸ τῆς Χρυσόβουλλας τῆς αἰοδιμῶν Βασιλείων, ὅπως διαλαμβάνωσι περὶ αὐτῆς τῆς Μονῆς. ὁ Μοναχὸς ἐκεῖνος Κωνσταντῖνος ὁ Μοναχὸς ὁ Κτίτωρ, δὲ ἐπρόσμενε νὰ τελειώσῃ τὰ πράγματα, καὶ ἔπειτα νὰ ἀφιερώσῃ ἐκεῖνα ὅπως ἀφιερώσῃ καὶ ἐποικίσει τὴν Μονὴν, ἀλλὰ ὥσπερ νὰ τὸν ἐβίαζε καμμία θεία δύναμις, ἀπεριγὰντες δύο χρόνοι, (καθὼς καὶ προλαβόντες εἶπομεν) ἀφ' οὗ ἄρχισαν τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ναῦ, ἐδείξεν αὐτὸς τὴν φιλοτιμίαν καὶ γνώμην, καὶ τὴν ὄντως ἀγαθὴν προαίρεσιν, εἰς τὰ πρὸς τὴν Μονὴν ἀφιερώματα. καὶ δὴ ἀφιερώσῃ πάμπολλα, καὶ ἐδὼ εἰς τὴν Νῆσον ἐπάνω, καὶ εἰς ἄλλας τόπους, καὶ ἐ μόνον τόπος ἀφιερώσῃ, ἀλλὰ καὶ διάφορα ἄλλα σιτηρέσια. ἐδώκει πρὸς τοὺς ἄλλους μετὰ χρυσόβουλλας, νὰ δίδονται εἰς τὴν Μονὴν, ἐν καιρῷ θέρους, ὑπὸ τὸ πρᾶγμα τῆς βισῶν, ὅπως δέδοικτο κατὰ τὴν Ἀγίαν, τὸ διακρισμὸν καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸ σκερπετόν τῆς βαπαιοφόρου, νὰ δίδονται λέγω σιτὰρ μόδια χίλια. καὶ ἄλλα δὲν ὑπὸ τῆς Μονῆς τῷ τροπαιοφόρου μόδι. 30. καὶ νομίων

F

Ἡ ἈΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΕΝ Τῇ ΜΥΡΓΙΝῃ

(α)ρδύω μόνοι ὁ Θεὸς Νικήτας καὶ ὁ Ἰωάννης, εὗρον τὴν εἰκόνα .

μίων (α) μυλιαρίσια 30. (β) τὸ δὲ θαυμαστὸν καὶ ἀσέβον εἶναι, ὅτι τὰ 30. ἐκεῖνα μόδια προσάξει νὰ ἀλέθωνται καὶ νὰ ζυμῶνται, καὶ ἄρτος τέλειος νὰ γίνωνται, ἢ γὰρ παξιμάδι, ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Μονῆς τῆς τροπαιοφόρου. διὰ τὰ μὲν ἐναχολῶνται, λέγει, εἰς ἀλέσματα καὶ ζυμώματα οἱ Μοναχοὶ τῆς νέας Μονῆς. ἀλλὰ νὰ εἶναι παντάπασιν ἐλπίδες ἀπὸ κάθε φροντίδα, διὰ τὰ ὑπερβῶνται θερμότητα τῆς Βασιλείας τῆς. „ Ἀλλήθευται γεμῶν λέγει, καὶ τὰς κατ' ἑκάστον χρόνον παρεχομένης τοῖς Μοναχοῖς, „ ξιάκονται τὰ σίτη μόδιες, καὶ ζυμῶνται καὶ εἰς ἄρτον ὑποκαθίσταται τέλειος, παρὰ τῆς Μονῆς τῆς τροπαιοφόρου ἀνακελεύομεθα. ἵνα μὴ ἐντεῦθεν οἱ τῆς ἐν Χίῳ Μονῆς πράγματα ἔχοιεν, φυράμασι καὶ ζύμῃ προσανέχοντες, καὶ περὶ τὴν ἀρτοποιίαν ἀπαχολῶμενοι, ἀλλὰ τέλειον καὶ ἐν τῇ ἀφροντισῶντες (γ)

Θερ-

(α) Νεμίον, καὶ νεμία πληθυστικῶς, λατινικὴ ἢ λέξις, εἶδος νομίσματος, ὅπου τὸ Νεμῶν τινὸς Βασιλέως τῆς Ρωμαίων, ἔτω κληθῇ. Ἐπιφανίους Κύριος περὶ σαθμῶν. ἀδελφός δὲ ἡμῖν ἡ ποσότης αὐτῶν.

(β) Καὶ μυλιαρίσια, ὁμοίως λατινικὴ, ὃ ἐρμηνεύεται. κατὰ τὸν αὐτὸν, στρατιωτικὸν δόμα. ἀδελφός δὲ καὶ αὐτῶν ἡ ποσότης.

(γ) Ἐὰν ἐξετάσῃ τις τὰ εἰρημικά τὰ παρασάινει τὸν μακαρίτην τὸν Κωνσταντῖνον, εἴα ἀπλὴν καὶ ἀπαράμουν ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ ἀληθινὰ τὸ νὰ ἔχουσιν οἱ Μοναχοὶ φροντίδας, καὶ φεισασμῶν, πόθεν νὰ ἀγάλλων τὴν ἀναγκαίαν τὴν ζωοφροσύνην, καὶ μάλιστα νὰ εἶναι καὶ πολλοὶ, ἐμπόδιον τῆς γίνονται εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς, ὅχι ὁμῶς τῆς ἐμποδίζει καὶ τὸ νὰ καμῶν

μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον τὰ ἔργα καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Κοινοβίου, οἷον ζυμώματα, μαγειρώματα καὶ τὰς τοῖς ὁμοίαι, καὶ ἐπεὶ τῶν ἡττων Μοναχοί, καὶ δὲ ἔπρεπε νὰ ἐναχολῶνται, οἱ δὲ τῆς Μονῆς τῆς Μαργαρίτων (αὐτὴ εἶναι ἡ Μονὴ τῆς τροπαιοφόρου τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ ἴδιος Κωνσταντῖνος) δὲ ἡττων Μοναχοί, καὶ δὲ τῶν ἔπρεπε νὰ καταγίνωνται εἰς τὰ τοιαῦτα. ἐτὶ φαίνεται βέβαια. πλὴν τὰ πολλὰ αὐτὰ καὶ ὑπερβολικά, δὲ τὰ ἔκαμνεν ὁ ἀείμνηστος ὅπου ἀπλόπῃ, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὰ ἔκαμνεν ὅπου μίαν ὑπερβολικῶς ἀγάπῃ εἰς τὴν Οὐσίαν ἡμῶν Πατέρας, ὅπου μίαν μεγαλαυχίαν ἀγνωμοσύνην, καὶ ὅπου μίαν ὑψηλοτάτην ὑπόληψιν εἰς αὐτὴν, ὅπου τὰ προλαβόντα αἰτία. δόξα δὲ ὅτι ὅπως αὐτὸς Κτίτωρ καὶ τῆς Μονῆς τῆς Μαργαρίτων, καὶ τῆς

Νέας

„ θερμότητα τῆς Βασιλείας ἡμῶν ὑπερβῶνται. καὶ ἐπαύω εἰς ὅλα ἀφῆκε τὴν Μονὴν αὐτοδέσποτον, καὶ αὐτεξέσιον, καὶ ἐλπίδες ἀπὸ παντὸς προσώπου, Βασιλικῆς, ἀρχοντικῆς, καὶ ἀρχιερατικῆς, καὶ ὅλης τῆς τῆς δόξης, καὶ μόνες τῆς Μακαρίας Οὐσίας καὶ Κτίτορας, ἀφῆκε νὰ τὴν διοικῶσι καὶ νὰ τὴν κυβερνῶσι κατὰ τὴν θέλησιν, ὡς Κτίτρες, καὶ Κύριοι, καὶ ἐξουσιασταί, καὶ καθεξῆς ὁ κατὰ καιρὸν ἡγεμῶν καὶ οἱ Μοναχοί, κατὰ τὸ ἐξήπισαν οἱ Οὐσιῶν. κατὰ μίμησιν δὲ τῆς, καὶ αἱ Βασιλίσσαι, ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Θεοδόρα αἱ δύο ἀδελφαὶ αἱ πορφυρογέννητοι, ἀφιέρωσαν καὶ ἐκεῖναι ξεχωριστὰ ἀφιέρωματα, (πλὴν κατὰ μέρος δὲ τὰ ἡξέρομεν, ἐπεὶ τὰ Χρυσόβελλα τῆς δὲ σώζονται. τὸς μόνον φαίνεται εἰς εὐὰ ἐπικυρωτικὸν Χρυσόβελλον Κωνσταντῖνον τὸ Δέκα, ὅτι ἔχων διωρισμὸν νὰ δίδωνται εἰς τὴν Μονὴν κατ' ἑκάστον χρόνον, δύο λύβας χρυσίῳ) ἐμοίως καὶ οἱ ἐντόπιοι πολλοὶ ἀλαβείαν ἐδείξαν εἰς τὴν Μονὴν, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτῶν ἀφιέρωσαν καὶ τὴν δωροδοκίαν. ἀλλὰ καὶ οἱ Πατέρες ὅσα ἦσαν χρειάζομενα καὶ δὲ τὰ ἔχον, ἐπεμελήθησαν καὶ τὰ ἡγόρασαν, καὶ ὅσα πάλιν δὲ ἦσαν εἰς τὴν ἐκπαιδείαν, τὰ ἐπώλησαν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὅπου τῶν ἦσαν εὐκόλα ἡγόρασαν, εἰς μερικὰ καὶ ἀλλαξίας ἔκαμαν μὲ ἄλλως. καὶ τῶν ἔτω γινωσκῶν καὶ φαινομένων, ἀνεκῶν δὲ καὶ τῶν ἀγνωσκῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεοῦ, πολλοὶ ἐπὶ ἀκινῶντο καὶ ἐπὶ ὁρῶντες εἰς τὴν Μονήν, ὡς εἰς λιμὴν σωτήριον, καὶ ὅλης αὐτῆς τῆς ἐστυρνεν ἐκεῖ ὡς ὁ μαγνήτης τὸν σίδηρον, ἡ μεγάλη ὑπόληψις, καὶ ἡ θαυμαστὴ ἀρετὴ τῶν Οὐσιῶν Πατέρων, καὶ τὸς ἐσάθη γλυκὺ καὶ παμπόθητον τὸ ὄνομα τῆς Νέας Μονῆς τῆς καιρῆς ἐκείνης, ὡς ὅπου πολλοὶ ἀφῆσαν τὰ σπουδασιμὰ τὰς ὀνόματα, καὶ ὀνόμαζον τὰ παιδία τῆς εἰς τὸ Ἁγίον Βάπτισμα, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς Μονῆς, τὸ ὁποῖον καὶ ἔως τὴν σήμερον σὺν

δίζε-

Νέας Μονῆς, ἦτον ἔσποτον τινὰ Πατὴρ καὶ τῶν δύο. ὅθεν εἶχε καὶ τῆς καὶ ἐκεῖνες τῆς Μοναχῶν οἰκίας καὶ ἐδικῆς τῆς, ὡς ὅπου τέκνα, καὶ οὕτως

εἰς αὐτὸν ἐφαίνετο βαρὺ νὰ τῆς προσάξῃ, ἔτε εἰς ἐκεῖνες ἐφαίνετο βαρὺ τὸ πρόσαγμα.

δίξεται εἰς τὰ χωρία (α). καὶ ποιήτης λογῆς μεταξὺ ὀλίγων χρόνων ἐκατοικίθησαν καὶ τὰ δύο Μοναστήρια, καὶ τὸ τῆς ἀνδρῶν, καὶ τὸ γυναικείον. οἱ δὲ Πατέρες ἐφρόντιζαν καὶ διὰ τὰ δύο αὐτὰ Μοναστήρια. εἰς ὅλας τὰς χρειαζόμενα.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ πράγματα τῆς Μοῦνης ἐπληθύνθησαν, καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἐσωμάρτυον μετὰ τὰ κοσμικὰ, ἐφρονόησαν αὐτοὶ, ὅτι ἐνδέχεται νὰ τὰς ἐνοχλῶν οἱ γείτονες οἱ κοσμικοὶ, καὶ καμμίαν φορὰ νὰ τὰς σύρην καὶ εἰς Κεῖτηα, διὰ τὰς διαφορὰς καὶ θεωρήσεις, ὅπως ἤθελον ἀπολεθῆσαν ἀναμεταξύτως, καὶ ἔτω νὰ ἦναι εἰς τὴν Κεῖτηα θύρα πρὸς ἄρσαν ἔτοιμος κατὰ τὴν παροιμίαν, καὶ ἀπολέθως νὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν θεωρίαν, ἐπειδὴ λέγω δικαίως εἶχον ποιήτους φόβους, διὰ τὸ ἐξήτησαν ἀπὸ τὸν αἰμύνησον Κωνσταντῖνον ἔσπον, διὰ πῦ ὁποῖα νὰ ὑποφύγῃ τὰς ἐνδεχομένας πειρασμούς. καὶ αὐτὸς χρεὶς ἀναβολὴν καιροῦ, μετὰ πολλὴν προθυμίαν μάλιστα, πὺς ἔδωκε Χρυσόβαλλον, διὰ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται καὶ προσάγει, ὅτι καὶ τῆς Κεῖτης νὰ μὴ θεωρῇ ποτὲ κείσιν τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μοῦνης, μήτε νὰ δείχνῃ τινὰς καμμίας λογῆς ἐξασίαν εἰς αὐτὴν, ἢ εἰς τὰ πράγματά της, ἢ εἰς τὰς σκλάβους της, ἀλλὰ ἀνίσως ἤθελον ἀπολεθῆσαν καμμία διαφορὰ τῆς Μοῦνης, μετὰ ἄλλας τινὰς κοσμικὰς, καὶ θέλουν οἱ Πατέρες νὰ τὰς σύρην εἰς κείσιν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίκαιόν της, νὰ πηγαίνῃ ἀνεμποδίστως εἰς ὅποιον Κεῖτην θέλουν, εἰ δὲ ἡ κείσις κινεῖται ἀπὸ ἄλλας διαντίονεῖς τὰς Μοναχὰς, νὰ μὴν ἔχῃ ἄδειαν ἄλλος τινὰς, νὰ τὰς κείνῃ, ἀλλὰ ἡ κείσις αὐτὴ νὰ ἀναφέρεται εἰς μόνον τὴν Βασιλικὴν μεγαλειότητα, καὶ αὐτὴ μετὰ δικαίαν κείσιν, ἢ νὰ λύῃ καὶ νὰ παύῃ τὰς φιλονεικίας ὅπως ἔχον ἀναμεταξύτως, ἢ αὐτὴ εἶναι ἔσπος νὰ τελειώσῃ ἐκεῖ ἡ κείσις, νὰ ὑποφασίξῃ ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὁ Κεῖτης τὸ τότε νὰ τελειώσῃ τὴν κείσιν καὶ τὰς Βασιλικὰς ὑποφάσεις. Θεωρεῖται (ἡ Βασιλεία μετὰ δὴ) ,, διὰ τὴν παρόντος ,, αὐτῆς ὑπερβὰς Χρυσόβαλλε λόγῳ, ὥστε ἀπὸγε τὴν νύκτ, καὶ εἰς ,, τὰς ἐξῆς ἁπαντας καὶ διανεκίς Χρόνης, μὴ τινὰ Δικαστὴν εἰς ,, τὴν δηλωθεῖσαν Μοῦνην περιέναι δίκῳ, οἷας δῆμιος εἴκεν αὐ-

,, τίας,

(α) Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Νεαμονήτης.

33 τίας, μήτε τί σύμβολον ἀρχικῆς δυναστείας κατ' αὐτῆς, ἢ τῆς
,, ἐν αὐτῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν ὀπιδέκνυται, ἀλλ' εἴποτε διαφοραὶ καὶ
,, διαφοραὶ τινές, εἰ μὴ πῶς τῆς Μοῦνης πρὸς τινὰς ἑτέρας ὀπι-
,, θροῖντο, καὶ βέλονται, ταύτας ἔποι, καὶ τῆς ἀντιφερομένων ἐγ-
,, γυμνάζειν, ἀκαλύτως κινεῖν, καὶ τὸν Νόμον δέξασθαι διαιτητὴν
,, τὴν καλῶς ἔχοντος, εἰ δ' ἄφ' ἑτέρων κατ' αὐτῆς κινεῖται, καὶ
,, διασπασίαν πρὸς ἀλλήλους, ὅπως δίκαιος, ἢ περὶ τόπων
,, ἀφαιρέσεως, ἢ μετὰδέσεως ὄρων, τῆς ὑπ' αὐτὰς πάντων κτι-
,, μάτων, ἢ καινοτομίας ἑτέρας τινός, καὶ ἀμφιβολίας, μήτε θε-
,, ματικόν, ἢ πολιτικόν, ὡς εἴρηται, Δικαστὴν, μήτε τινὰ τῆς
,, ἄλλων ἀρχόντων, ἢ Βῆμα δικαστικόν πῶς ἐνάγειν ἀπαττύ-
,, σιν, καὶ τὰς περὶ τῶν ἀγωγὰς ἐγγυμνάζειν, ἢ ψιφίξεται,
,, ἢ ὅπως ἀγώγιμον τινὰ τῆς ἐν τῇ Μοῦνῃ ποιῶν, καὶ καθέλειν
,, εἰς Δικαστήριον, ἀλλὰ τὰ κατὰ τῶν κινεμένων, τῆς μείζονε
,, τῆς ἄλλων ἀφιστάει Δικαστήριον, καὶ μόνον ἀποσάει τῶν, τὸν
,, τὴν Ἀυτοκράτορα λαχόντα δέπειν ἀρχὴν. ἀρρεπεῖτε καὶ ἀδεκά-
,, σω κείσει, ἢ θαλεῖν τὰς ἀπὸ μέσον τῶν ἀμφισβητήσεως,
,, ἢ τὸ δεδομένον μὴ ὑποφάνεθαι, τὸν δὲ Κεῖτην δεχόμενον,
,, καὶ τὰς Βασιλικὰς ὑποφάσεις πληρῶν. Ἰνα ὡς ἐν ἀδύτοις
,, τισὶ μετὰγωγέμενοι, καὶ τὸ ἡρεμαῖον καὶ γαλήνιον πάσθῃ
,, ἔχοντες, ἀνεπιδολῶτες τὰς ὑπὲρ τῆς Βασιλείας ἐκτελείας πρὸς
,, Θεὸν ἀναφέρωσι. μετὰ ταῦτα καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀφιερώματα καὶ
,, πράγματα τῆς Μοῦνης, ἐξήτησαν οἱ Πατέρες ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα
,, Κωνσταντῖνον, νὰ τὰ ὀπικρώσῃ καὶ νὰ τὰ βεβαιώσῃ διὰ Χρυσό-
,, βάλλον, καὶ αὐτὸς τὸ ὀπικρώτερον ἐτελείωσεν τὸ ζήτημά της, καὶ
,, πρὶν ἢ καθαρῶς (λέγει ὁ ἴδιος) αὐτὰς δηλώσαι τὴν αἴτησιν,
,, ταύτης ἁπαντὰ τὸ πέραν εὐδύς. καὶ ὅχι μόνον τὰ ἐν τῇ Χίῳ,
,, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόχιον ὅπως εἶχον εἰς τὸ πέραμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ
,, Ἀγίου Εὐσταθίου, καὶ ἄλλο μετόχιον ἐν τῇ θέματι τῆς θρησκ-
,, σίων μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸ ὅποιον ἡγόρασεν οἱ Πατέρες ἀπὸ
,, τῆς Τῆς τῆς κατακαλῶν, καλοθήκη καὶ καλοθήκη λεγόμενον, καὶ
24. παροίκους ὅπου εἶχον εἰς αὐτὸ πρὸς δόξασιν καὶ φύλαξίν
,, τα, καὶ ἄλλους 24. ὅπως ἐχάρισεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἄλλας πα-
,, ροίκους (α) εἰς τὴν Χίον κηπαίων 43. ὁμῶς μετὰ παιδία της,
,, ὅλα

(α) Παροίκαι λέγονται, οἱ ἀπὸ ἀλλοθίων τόπων παρὰ τὴν Βα-

ὅλα αὐτὰ λέγω τὰ ἐπεκύρωσε διὰ τὰ σώζονται τὰ πάντα εἰς παντοτεινὴν ἀσφάλειαν. πρὸς δὲ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς μὲ τὰς δόποιας ἐπλότσε τὴν Μονὴν, ὑπέταξε καὶ ὑπεδέλωσεν εἰς αὐτὴν ἐγγράφως μὲ Χρυσόβελλον, (τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἀσείον) τοὺς ἐν τῇ Χίῳ Εἰβραῖς δεκαπέντε ὁλοκλήρης φαμελίας, ὅθεν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀσειζόμενος ἔχει τὴν θείαν ἐγκατάλειψιν τὴν εἰς τὰς Εἰβραῖς ρηγορύβω, καὶ τὸν ἀκόλουθον ἔσπον ἀρχιῶ τὸ περὶ αὐτοῦ Χρυσόβελλον, λέγων. τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς καὶ Θεὸς παρωσάμμος, τὸν Νέον ἐξελέξατο, καὶ τὰ τὸν ἐκεῖσε πορεῖας, λαὸν φειλάσιν, καὶ μερίδα ἐπιθυμητὴν, καὶ κληρὸν οἰκεῖον αὐτῷ ὀνόμασεν. Ἐνθεν τοι καὶ τῷ Χεισιανῶ φύλῳ, τὸ Ἰσραὴλ καθευπέταξε, καὶ τὸ πιστὸν καὶ εὖνεν, καὶ γὰρ τὸ ἀπίστους κατέρχεν καὶ ἀγνώμονος ὠκονόμουν. ταύτη δὴ τῇ θείᾳ οἰκονομίᾳ, καὶ ἡ Βασιλεία ἡμῶν κατακολεθεῖσα, πρὸς ταῖς ἐτέραις δόποιαις, ἃς πρὸς τὴν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ Νέαν Μονὴν ἐποίησε, καὶ τὰς ἐν ταύτῃ Νήσῳ Γεδαίως ἐλδύδες παντάπασιν ὄντας, καὶ μηδαμῶς ὑποκειμένους, τῇ Μονῇ προσαφώρισε, καὶ ὑποκεῖσθαι ταύτῃ τάς τε δωρεάς. διὰ δὲ ὅτι μόνον ἐγὼ ὁ ἐπίγειος Βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς καὶ Θεός, ἀπέβαλε καὶ ἐμίσησε τὰς Εἰβραῖς, καὶ ἐδιόλεξε τὰς Χεισιανὰς, καὶ τὰς ἐπορίμουν ὑπὸ ἐκείνας, καὶ τὰς ὀνόμασε λαὸν φειλάσιν, καὶ μερίδα ἐπιθυμητὴν, καὶ κληρὸν οἰκεῖον. ἔχει τὸ καὶ τὰς Γεδαίως ὑπέταξε, καὶ ὑπὸ κάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Χεισιανῶν τὰς ἔβαλε, καὶ οἰκονόμουνε νὰ ἐξουσιάζουν οἱ πιστοὶ καὶ φίλοι τῆς Χεισιανῶν, τὰς ἀπίστους καὶ ἀχαρίστους Γεδαίως. λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὴν θείαν οἰκονομίαν ἀκολοθεῖσα καὶ ἡ Βασιλεία μὲ, κοντὰ εἰς τὰς ἄλλας δὲργασίας ὅπῃ ἔκαμε πρὸς τὴν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ Νέαν Μονὴν, ἄρῃσα τὰς Εἰβραῖς ὅπῃ εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν Νήσον, ἐλδύδες παντάπασιν, καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς κανὸν μέρος, τὰς ἐδιώρισε νὰ ὑπόκλινται καὶ νὰ εἶναι δέλοι εἰς τὴν Μονὴν, καὶ νὰ εἶναι ἐλδύδες ὑπὸ καθεὶ πρὸς ὅσον ἀρχον-
τικόν,

σιλέως προσηλωμένοι τῇ Μονῇ κα-
τὰ τὴν ἐξήγησιν Ἰωάννη τῆ πρω-
τοπατρίως τῆ Βασιλείας, Ἀλεξί-
α Μεγάλῃ Κομηνῶ.

τικόν, ἱερατικόν, καὶ ὑπὸ καθεὶ πείραξιν καὶ ἀγγαρίᾳ, ὅπῃ ἴ-
σως ἤθελεν ἔλθῃ εἰς τὴν Νήσον, καὶ πρὸς αὐτὴν Βασιλικὴν, ἢ
ὑπὸ ἄλλον τινὰ ὅπῃ ἔλαβεν εἰς τὴν ἐπιστάσιον τῆς καμμίας δέ-
λδυσιν τῆς Δημοσίης. „ Πάσης χειρὸς τε καὶ ἐξουσίας λέγει, ἀρ-
„ χοντικῶν τε καὶ ἀρχιερατικῶν προσώπων τῆς ἐλδύδης, καὶ
„ ὑπὸ πάσης ἐπιείας καὶ ἀγγαρίας κατὰ πρὸς αὐτὴν Βασιλικὴν
„ ἴσως ἐπαγομένης, ἢ ἐτέρῃ τινὸς τὴν οἰανὴν ἐμπεπιστευμένη τῇ
„ Δημοσίᾳ δελείᾳ γινομένης, καὶ μόνῃ ὑποκεῖσθαι τῇ Νέᾳ Μο-
„ νῇ ὀριζόμεθα, ἀφ' ὧν (δηλαδὴ Εἰβραίων) καὶ ἡ κεφαλι-
„ τῶν, (α) ἐπιστάς παρὰ τῆς Μοναχῶν ἀπαιτηθήσεται. πλὴν
ὅλα αὐτὰ ὅπῃ διηγόμεθα ἐσταῦθα, ἐγίναν πρὸ τῆς νὰ τελειω-
θῇ ὁ Ναός. Ἐδὼ ὅμως ὡς ἀκαλῶ τὴν ἀναγνώσιν, νὰ καμὴ
μόνος τε οὗτος σοχασμὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς δύναται νὰ καταλάβῃ σα-
φῶς, πόσον ἐφρόντισεν ὁ αἰετὶς Βασιλεὺς ὁ Κτίτωρ, νὰ μέ-
νῃ πάντῃ ἐλδύδῃ, αὐτεξέσιν καὶ αὐτοδέσποιν, τὸ Μοναστήριον.
Καιρὸς πλεόν ἦτον καὶ ἡ χρεία, τὸ ἐζητεῖ νὰ προσκαλέσεν Ἀρχι-
ερεῖα, ἔχει νὰ ἐγκαινίσῃ καὶ νὰ καθιερώσῃ τὸν Ναόν, καὶ νὰ χει-
ροτονήσῃ ἱερεῖς καὶ Διακόνους, πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς Ναῦ. ἀλλὰ διὰ
νὰ μὴ τύχῃ καὶ ζητεῖ νὰ ἐξουσιάζῃ ὁ προσκαλεσθεὶς Ἀρχιερεὺς
ἔχει τὸν ἐγκαινισμὸν, ἢ ἔχει τὰς χειροτονίας, ἔχει τὸ ἐπρόνοση,
καὶ λέγει ὁ Μακαρίτης, μέσα εἰς τὸ περὶ τῆς Γεδαίων Χρυσό-
βελλον, προσάξει ἡ Βασιλεία μὲ, ὅτι ὁ ἱερός Ναός τῆς πιαύ-
της Μονῆς, νὰ ἐνθρονισθῇ ὑπὸ ὅποιον Ἐπίσκοπον θέλουν οἱ ἐν
αὐτῇ ἀσκέμμοι, καὶ ὑπὸ ὅποιον θέλουν νὰ χειροτονῶνται, χρεία
ἔσται. ὅχι ὅμως νὰ ἔχουν κανὸν δίκαιον, καὶ καμμίαν ἐξουσίαν
εἰς τὴν Μονὴν οἱ Ἐπίσκοποι, ἐξ αἰτίας τῆς ἐνθρονισμῆς ἢ τῆς
Χειροτονίας. „ πρὸς τέτοις ἀνελδύεται ἡ Βασιλεία ἡμῶν, καὶ τὸν
„ ἱερόν τῆς πιαύτης Μονῆς Ναόν, ἐνθρονισθῇ παρ' αὐτῶν ἐδέ-
„ λειν τῆς Ἐπισκόπων, οἱ περὶ ταύτῃ ἀσκέμμοι εἰ ποτὲ
„ χρεία καλεῖ τινὰ τῶν ἀδελφῶν, Διάκονον ἢ ἱερεῖα χειροτονή-
„ ναι,

(α) Κεφαλαιτῶν τὸ Χρονικὸν φαλιατικόν, καὶ τερκιστὶ χαρά-
δοσίμον, τὸ κοινῶς λεγόμενον Κα-
τῆσον.

„ ται, παρ' ἑ τινὸς αὐτὸν πάλιν οἱ αὐτοὶ βεβηθῆεν, ἡ Χειροτονία
 „ προβήσεται· πλὴν ἡ τῇ ἀφορμῇ τῇ ἐνθρονισμῷ, ἡ τῇ χειρο-
 „ τονίας, δίκαιόν τι ἐπὶ τῇ Νέᾳ Μονῇ ὁ ἐνθρονισμὸς, ἡ ὁ χειρο-
 „ τονισμὸς ἔχει, ἡ ἀναφορὰς ἐντεῦθεν, ἡ σφραγίδος δράζεται ἡ
 „ γαμῶν, ἡ ὅλως εἰς κατακυρίωσιν τῆς Μονῆς ἀποβαλεῖται πᾶν
 „ οἶον ἀπόφασιν, τὸ γὰρ τοῦτον τέλει ἀπεργάζομεν, καὶ ἐλθὼν
 „ δέραν εἶναι τῷ Μονῷ παντὸς ἀρχοντικῆς καὶ ἱερατικῆς προσώ-
 „ πω βεβηθῆτα, καὶ τὸ ἀπογεγονὸς τῆς Βασιλείας ἡμῶν Χρυσό-
 „ βάλλον· πλὴν ἀγαθὰ καὶ πᾶσαν ἐπλάττει τῷ ἐλθόντι Μονῷ ἡ
 „ Μονὴ καὶ πάσης ἐπιχειρίας καὶ ἐνοχλήσεως ἦτον ἀνὰ πᾶν, μετ' ὅλον
 „ τὸ αὐτὸς ὁ ἴδιος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, πᾶν ἐνωχλήσειε πολ-
 „ λαῖς φοραῖς, ἐναντία τῆς γαμῶν καὶ τῆς δοξασιῶν καὶ ποιῶν,
 „ χαρὶς γὰρ τὸ καταλάβει· τί λογῆς; μετ' ὅλον ἀνδράπων ἐπὶ ἔσει-
 „ λον ἐκείνους· τὸ ὅμως δὲν ἔμεινον εἰς πολὺν καιρὸν, ἐ-
 „ πειδὴ οἱ θεοὶ Πατέρες ἔχοντες τῷ δύνοντι καὶ τὸ δάβρως, ἐ-
 „ φαίερονται εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ ἐξορίστοι ἐκείνοι ἐπὶ ἐπεμπεύον ἐπεί,
 „ τῆς ἐνωχλήσεως, καὶ τῷ ἐφετῶν καὶ ἡσυχίᾳ ἐνεκοπτο· καὶ λοιπὸν
 „ ἐξέδωκε παρὰ τοῦ Χρυσόβαλλου, καὶ δι' αὐτὸς ἀποσάξει, ὅτι εἰς τὴν
 „ ἐν Χίῳ Νέαν Μονὴν, γὰρ μὴ πέμπεται ἐξορίστος ἀνδρὼς, ἡ
 „ κατάκειτος, ἔτε δὲ ἀποσπῶν ἐξορίαν, ἔτε δὲ παντοπενίᾳ, ἀλ-
 „ λά γὰρ εἶναι ἐλθόντες οἱ Μοναχοὶ, ἀπὸ πᾶσαν ἐνοχλήσιν, καὶ
 „ κάκωσιν, καὶ ὑπὸ πάντα περιστάσιν καὶ ἁσέεισιν, καὶ γὰρ
 „ ἀποσπῶσι, λέγει, τὰς δεινὰς καὶ τὰς ἀποσπῶσιν εἰς τὸν
 „ Θεὸν ἀποσπῶν καὶ ἐκτενέστερον, ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, καὶ
 „ ὑπὲρ τῆς Κόσμου παντός, ἡσυχάζοντες μοναχοί τες, καὶ λαβόν-
 „ τες τὸν Θεόν, καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀμέσως ἀποσπῶντες μετ'
 „ αὐτῶν. „ Διορίζεται γὰρ ἡ Βασιλεία ἡμῶν, καὶ τῇ παρόντος αὐτῆς
 „ Χρυσόβαλλου σιγῆς, ὥστε πρὸς τῇ ἐλθόντι τῇ ἄλλῃ ἐ-
 „ πιχειρίας, μηδὲ ἐξορίστον τινα, ἡ κατάκειτον εἰς αὐτῷ παρα-
 „ πέμπεται, καὶ ἡ βεβηθῆτα, ἡ μετ' ἐπεμπεύ, ἡ ἀποσπῶσι δι-
 „ καῖς ἐξορίας, ἡ ἀποσπῶσι ἀγαθῆς, πρὸς τὴν τοιαύτῃ Μο-
 „ νῇ, ἀποσπῶνται τινα· ἵνα καὶ μόνος ἑαυτοῖς καὶ τῷ Θεῷ
 „ ζῶντες, καὶ ἀμέσως ὡς δυνατὸν ἀποσπῶντες αὐτῷ, ἀποσπῶ-
 „ κτικώτερον καὶ ἐκτενέστερον ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῇ Κόσμῃ παντός,
 „ τὰς δεινὰς ἀποσπῶσι. καὶ ταῦτα γράφας, παρακαλεῖ φιλι-
 „ κῶς καὶ τοὺς μεταγενέστερους Βασιλεῖς, γὰρ τὸ φυλάξαι ἀσφαλῶς.

ἔπειτα

ἔπειτα αὐτῷ δεῖσα λοιπὸν ἡ Μονή, τῆς ἐχειρῆσιν καὶ ἀπλῆ-
 κτον, ἦγεν κονάκι εἰς τὴν Βασιλεύσαν Πόλιν, ὅταν δὲ καμ-
 μίαν χεῖρα ἤθελεν ὑπάγει ἐκεῖ οἱ Μοναχοί· καὶ ζήσαντες αὐτὸ
 ὁ Καθηγούμενος Νικήτας, καὶ ὁ συναδελφὸς αὐτῶ Γεωργίος, καὶ οἱ
 λοιποὶ Μοναχοί, ἀποθύμως καὶ ὁμολογῶς ὑπήκουσε, καὶ δὲ Χρυσό-
 βάλλου σιγῆς διορίζει, ὅτι γὰρ ἔχασιν δὲ Μετόχιον, εἴνα ἀ-
 ναγωγὰς ἀπὸ τῶ ἐνοικιακὰ ὁσπῆτα τῆς Μονῆς πῦ ἱεροπο-
 φόρε. τὸ ὁποῖον καὶ περιγράφει μετ' ὅλας τὰς περιστατικὰς, καὶ
 γὰρ γνωρίζεται ποῖον εἶναι. καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ ἀνακαινίζει καὶ γὰρ
 τὸ διορίζον τὸ σκεπτεται τῇ ἱεροποφόρε. οἱ δὲ Νεομνηστὴς Μο-
 ναχοί, γὰρ τὸ διορίζον ἐπιμον ὅταν δὲ χρεῖαντες ὑπάγει εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. διορίζεται λέγει, (ἡ Βασιλεία) καὶ
 „ τοῦ παρόντος Χρυσόβαλλου. σιγῆς, ὥστε ἀπὸ τῆς ἐνοικιακῆς
 „ τῆς Μονῆς τοῦ τροπαιοφόρου, ἔχειν αὐτῶς τὸ ἀναγωγὰς
 „ οἶκημα, τὸ ὃν ὑπὸ τῷ τοποθεσίᾳ πῦ ἀγγεῖα, πλυσίον
 „ τῆς Ἀγίας Νικολάου, μετὰ τῇ περιουσίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποσπῶσι ἡ-
 „ λιακῆς, καὶ τῇ Σπύλῃ εἰς ἀπλήκτον. καὶ καταβῆναι ἐν αὐτῇ
 „ τοὺς ἀποσπῶντες παρ' αὐτῶ Μοναχὸς ἀπεριόκτως· ἀνικο-
 „ δομεῖσθαι δὲ καὶ ἀνακεραμεῖσθαι τὸ τοῦτον οἶκημα, παρὰ τοῦ
 „ σκεπτεται, τῇ τροπαιοφόρου, καὶ αὐτῶς ἀνακοπῆς ἀποσπῶνται,
 „ καὶ ὑπερδύσθαι τῆς Βασιλείας, ἐκτελεῖν καὶ τῷ τυπω-
 „ θῆσαν αὐτοῖς ἱερατικῶν εὐχῶν (α) ἀδιαλείπτως. καὶ ὅχι μόνον
 „ αὐτῶς ἐδιώκον, ἀλλὰ καὶ μέσα εἰς τὸ Βασιλικὸν παλάτιον
 „ τῶς ἐδιώκον ἀλλο Μετόχιον, ἐκεῖ ὅπῃ ἐκόνδον οἱ Μοναχοὶ οἱ
 „ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸ ὄρος τῆς Οὐλύμπου. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἀποσπῶ-
 „ ρήσεως, αὐξήσεως καὶ καποικήσεως τῆς Μοναστηρίου ταῦτα δὲ
 βραχέων λόγων.

Πῶς δὲ ἐπολιτεύοντο καὶ ἐζῶσαν τῷ καὶ Θεῷ ζῶν οἱ ἐν αὐ-
 τῇ καὶ ποῖαν ὑψιλῶς ὑπόληψιν εἶχον τῆς ἀρετῆς, καὶ μόνον ἐπά-
 τω εἰς τὴν Νῆσον ταύτην, ἀλλὰ καὶ πανταχῶς, καὶ εἰς ἰδιώτας,
 καὶ εἰς ἀρχοντας, καὶ εἰς αὐτῶς ἀκόμα τῶς Βασιλεῖς, φανερόν εἶναι
 ὅχι μόνον ἀπὸ τῶς ἐν ἀρχῇ τῆς Βιβλίας ἀφ' ὧς μαρτυρίας τῆς
 Βασιλείας, οἱ ὁποῖοι σύγχρονοι ὄντες, καὶ αὐτῶς τῶς πραγμά-
 των

(α) Τὶς γὰρ ἡ εὐχὴ αὕτη ἀπὸ τοῦ ἡμῶν.

των ἐγίνοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰς ὅπως ἐδὼ ἀναφέρωμεν περὶ τῆς
ἐν τῇ Νέᾳ Μονῇ ἀσκημάτων. Ἰδὲ ῥητὸς ἔτι λέγει, προσομι-
ζόμενος εἰς οὐατὴ Χρυσόβελλον ὁ αἰδίδμος Κωνσταντῖνος ὁ Μο-
νομάχος. „ Ἀλλὰ τίτων ἄλλων ποσῶν, ὅσον τῆς τὴν Μονάδα
„ βίον ποιοῦμεν, καὶ γῆν ἐπίτης βδελυξαμένων, καὶ ὅσα γῆ-
„ να, μέλει Θεῷ; ἐπεὶ καὶ κείνοις πάντως μέλον Θεῷ, ἵστο ποῦ
„ τῆς ἄλλων σκευάξουσιν, θεραπεύειν Θεόν, καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείναις
„ ζῆν ὀφθαλμοῖς, καὶ τὰ ἐκείναις πρεῖν κείμενα· ὡς ἡ ἐπιθυμία
„ καὶ τὴν Θεὸν φᾶναι Δαβὶδ, χρυσίον καὶ λίθων τιμίον ἐπέ-
„ κεινα, καὶ γλυκυτέρα κηρίου καὶ μέλιτος· τῆς δὲ ἐν τοῖς ποικύτοις καὶ
„ ποιοῦντες ὅσον εἰκὸς, τὸν φιλάρετον ἢ φιλόθεον, εαυτῷ δὲ
„ τῶν τῶν Θεῷ ποιοῦντων ποιοῦμεν ποιοῦμεν, καὶ πᾶσι ἔσοις
„ περιποιῶντες αὐτοῖς τὴν ἡσυχίαν ἀσκησιν, ἵνα ἀπεριπάτως
„ πρὸ Θεῷ συγγινόμενοι, θερμότερας τὰς ὑπέρ τε τῶ κοινῷ, καὶ τῆς
„ Βασιλείας αὐτῆς ἐντέλλεται προσάγειν· ταύτηται καὶ ἡ Θεοσεφής
„ ἡμῶν Γαλιωτός, τῆς ἐν τῇ Μονῇ τῆς Θεομήτορος, ἢ καὶ τῶν
„ Νῆσον Χίον ἡσυχίας, Νέα ποιοῦνται, ἡσυχίας ἀ-
„ λαβάν Μοναχῶν, οἷς ὁ καὶ Θεὸν ἐμπολιτεύεται Βίος, καὶ ἀγ-
„ γελική καὶ δυνάμιν ἐποτυπᾶται ἡσυχίᾳ καὶ κατὰ τὰς, ἐδέ-
„ το μὲν καὶ ἄλλως ποιοῦνται, μεταδῶσα τῆς εαυτῆς χαρίτων, γνῶ-
„ σις αὐτῶν καὶ τοῖς τῶν ἀφ' ὅπου δεξιῶν. ἤγουν δὲ ποῖας ἄλλας
„ ἀνθρώπων φροντίζει πόσον πολλὰ ὁ Θεός, ὅσον φροντίζει δὲ ἐ-
„ κείναις ὅπως ἐποτίμωσαν τὴν Μοναδικὴν ζωὴν ἀπὸ τὴν Κοσμι-
„ κῶν, καὶ ὅπως ἐμίσησαν τὴν γλῶσσαν, καὶ ὅλα τὰ γῆνα; ὡς αὖ ὅπως
„ φροντίζει βέβαια καὶ ἐκείνοις τῶ Θεῷ, καὶ περισσώτερον ἀπὸ ὅλων
„ καὶ ἄλλων, σκευάξουσιν τὰς θεραπεύειν τὸν Θεόν, καὶ τὰ ζῶσι κα-
„ λῶς καὶ δικαίως ὑπὸ κάπῳ εἰς τὰς ὀφθαλμούς, καὶ τὰ φυλάτ-
„ τωσι τὰ ἐκείναις κείμενα καὶ δικαιώματα, τῆς ὁποῖαν ἡ ἐπιθυμία
„ κατὰ τὸν Δαβὶδ, εἶναι ἀνώτερα χρυσίου, καὶ λίθων τιμίον. καὶ
„ γλυκυτέρα κηρίου καὶ μέλιτος· πρέπει λοιπὸν τὰ ἐπιμελεῖται πύς
„ ποικύτοις, καὶ φιλάρετος, καὶ φιλόθεος ἄνθρωπος, καὶ δὲ μέσου
„ τῆς ποιοῦντας ὅπως κάμνει εἰς αὐτὰς, τὰ φέρει εἰς τὸν εαυτὸν τε
„ τὴν Θεῷ ποιοῦντων, καὶ πρέπει μὲν καὶ καθ' ἑαυτὸν, ἔσπον τὰ
„ ποιοῦντες εἰς αὐτὰς ἡσυχίαν καὶ ἀφροντισίαν εἰς τὴν ἀσκήσιν τους,
„ δὲ τὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Θεόν θερμότερας τὰς δεήσεις καὶ πα-
„ ρακαλέσεις ὑπὲρ τῶ Κόσμου πάντος, καὶ ὑπὲρ τῆς Βασιλείας αὐ-
„ τῆς,

τῆς, ἐνέμενοι μὲν τὸν Θεόν καὶ μέγα τῆς ἡσυχίας· καὶ τὰ καὶ
ἡ Θεοσεφής ἡμῶν Γαλιωτός, ἐφρόντισε καὶ ἐπιμελεῖται, καὶ πολ-
λὰς χάριτας καὶ πλεονεξίας ἀργείας μετέδωκεν, εἰς τοὺς
ὀφθαλμοὺς Μοναχῆς τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς τῆς Θεομήτορος, εἰς
τὰς ὁποῖας εὐρίσκεται θάλασσα ζωῆς, καὶ Ἀγγελική καὶ δυνάμιν
ἐποτυπᾶται ἡσυχίᾳ καὶ κατὰ τὰς, καὶ ἐν ἄλλῳ Χρυσόβελλῳ
πάλιν λέγει. „ Ἀρετῆς ἀντιποιεῖται ἀνδράσι, καὶ τὸν χῶν καὶ
„ τὰ τὰ χὼς ἀποσκόλασμάς, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ζωὴν ἐπει-
„ γομήσει καὶ σκέψεται, σιωπῶντα μετέδωκε τῆς ὁδοῦ, καὶ
„ σιωπῶντα αὐτοῖς τὴν ποιοῦντων, καὶ χεῖρα βοηθείας
„ ἐκ τῆς ἐνόντων παρέχειν, καὶ τὰς ἐξωθεν περικόπτειν φροντί-
„ δας καὶ περισπασμούς, μεγίστην οἶδε φέρειν ψυχῇ τὴν ὁδοῦ.
„ καὶ τοῖς ἀσύλοις ταμείοις θησαυρὸν τινὰ τίμιον ἐναποτίθεσθαι.
„ ὅθεν καὶ ἡ Βασιλεία ἡμῶν τὰ ψυχῶν ἀφελόντα μεταδίδωκεν,
„ καὶ τῆς ὁδοῦ ἐρῶσα μακαριότητος, καὶ τοῖς καὶ τὴν Μονὴν τῆς
„ Θεομήτορος ἡμῶν Δεσποίνης ἀσκημάτων Μοναχῶν, ἵτις Νέα
„ μὲν κέκληται, κατὰ δὲ τὴν νῆσον Χίον ἵδρυται, ἀρετῆς εἰσιν
„ ἐργάταις, καὶ κατ' εαυτὰς ζῆν περὶ τοῖς, σιωπῶντα τῆς
„ σκευῆς, καὶ αὖ μὴ πρὸς τὰς τὰς ζῆν ἀφορμὰς περισπασμοί,
„ ἐνίοτε τῆς Θεῷ ὑμνοῦντων καπολιγαρῶσι, καὶ τῆς καὶ Θεὸν πο-
„ λιτείας, ἐμποδῶν αὐτοῖς εἶναι τὸ μετῴν, ὅθεν αὖ καὶ τὰ ἀ-
„ ναγκαῖα ποιοῦνται, ἤγουν τὸ τὰ βοηθῆ τινὰς λέγει, εἰς ἀν-
„θρώπων ὅπως οἰκιοποιῶνται καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἀρετὴν, καὶ ἀπα-
„ βάλλουσι καὶ παραιτοῦσι τὸν Κόσμον, καὶ ὅλα τὰ ἐν Κόσμῳ, καὶ φέ-
„ ρονται σκευάξουσιν καὶ τὰ φθάσαν εἰς τὴν Οὐρανίον ζωὴν, καὶ τὰ
δυναμῶν ἐπὶ πλέον τὴν ποιοῦντων, καὶ τὰ βοηθῆ εἰς αὐ-
τὰς εἰς τὰς σωματικὰς τὰς χρεῖας, ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντάς, καὶ τὰ
περικύπτει τὰς ἐξωθεν φροντίδας, καὶ τὰς περισπασμούς ὅπως ἡ-
δεῶν ἔχῃ καὶ αὐτὰς τὰς χρεῖας, μεγαλωτάτῳ ἀφελῶν ποιοῦν-
ται εἰς τὴν ψυχῇ, καὶ θησαυρὸν τίμιον ἀποταμιεύει διὰ αὐτὴν,
εἰς τὰ ἀσύλα ταμεία τῶ Οὐρανοῦ. ὅθεν, λέγει, ἡ Βασιλεία καὶ,
ἐπειδὴ ζητεῖ ἐκείναις ὅπως ἀφελῶσι τὴν ψυχῇ, καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν
ὁδοῦ Μακαριότητα, διὰ τοῦτο ἐβοήθησεν εἰς πύς ἀσκημάτων
Μοναχῆς, εἰς τὴν ἐν Χίῳ Νέαν Μονὴν τῆς Θεομήτορος, ὡς αὖ
ὅπως εἶναι ἀρετῆς ἐργάταις, διὰ τὰ μὲν ἔχουσι φροντίδας καὶ πε-
ρισπασμούς, πῶς τὰ εὖρωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τὰς, καὶ
ταῖς-

πιάτης λογῆς ἤθελαν ἀμελῶσι καμμίαν φορὰν τῆς Θεῶν ὑμερ-
 διῶν, καὶ ἤθελε τὰς γίνεται ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀρετὴν, τὸ νὰ με-
 ριμνῶσι πόθεν νὰ εὕρωσι, τὴν ἀναγκαίαν ζωοφάντους. καὶ
 ἐν ἄλλῳ Χρυσόβελλῳ πάλιν, λέγει, ἐπειδὴ ἡ Βασιλεία με τι-
 μᾶ τὴν ἀρετὴν τῆς Οἰκίας καὶ φιλαρέτων ἀνδρῶν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον
 καιρὸν θέλει νὰ δοξολογῇ τὸν Θεὸν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσπο-
 τείας αὐτῆς, ποιῶσα καὶ τὰ δύο αὐτῆς καλὰ, καὶ τῷ ὄντι Βασιλι-
 κα ἔργα, διὰ τὸ ἐσοχάδῃ νὰ δείξῃ τὴν δεργασίαν καὶ εἰς
 τὴν ἐν Χίῳ Νέαν Μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, διὰ νὰ ὀξα-
 πλώσῃται καὶ νὰ φαίνεται ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ εὐεργετικὴ γνώ-
 μι, ὅχι μόνον εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ
 εἰς αὐτὰ ἀκόμα τὰ Νησιά. ὅτι ἔχοντες πολλὴν φροντίδα οἱ
 Μοναχοὶ ὅπως δίδασκονται εἰς αὐτὴν τὴν Νέαν Μονὴν, διὰ νὰ
 ζῶσι κατὰ τὴν Θεῶν δαρέσιν καὶ ἀρέσκειαν, καὶ περισσώτερον
 ἀπὸ κάθε ἄλλοι, φροντίζοντες καὶ ἐπιμελόμενοι τὴν ἀρετὴν,
 ἀναλόγως μὲ τὴν ἀρετῶν, ἔλαβον καὶ τὸ ἔλεος τῆς Βασιλείας
 με. ὅθεν προδόντων ἐγὼ εἰς τὸν διάπυρον πόθον ὅπου ἔχω
 εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, τὴν ἀγαπῶν ὅπου
 ἔχω εἰς πάντας τοὺς φιλαρέτους ἀνδρας, καὶ ἐνώσας τὰ δύο αὐτὰ
 καλὰ, ἦγον τὸν πόθον τῆς Θεοτόκου, καὶ τὴν ἀγαπῶν τῆς φιλα-
 ρέτων ἀνδρῶν, ἐξέδωκα τὸ παρὸν Χρυσόβελλον. Ἄμα μὲν καὶ
 „ ἀρετὴν Οἰκίας καὶ φιλοθέαν ἀνδρῶν, τιμῶσα ἡ Βασιλεία ἡ-
 „ μῶν, ἄμα δὲ καὶ τὸ Θεὸν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας
 „ αὐτῆς εὐλογεῖν βουλομένη, καὶ τὰ δύο ταῦτα χρῆσθαι, καὶ τῷ
 „ ὄντι Βασιλικὰ ἡμετερομένη, δεῖν ὡς καὶ τῇ ἐν τῇ Χίῳ
 „ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Νέᾳ Μονῇ τὰ τῆς δεργασίας ἐνδεί-
 „ ξασθαι, ὡς αὐτὴ μὴ μόνον ἐν ἡπείροις καὶ θαλάσσαις, ἀλλὰ
 „ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Νήσοις, τὸ ταύτης ἐφαπλῶται φιλότιμον
 „ πολὺ ὅτι οἱ ἐκεῖσε Μοναχοὶ, τῷ καὶ Θεὸν βίᾳ ποιησάμενοι
 „ λόγον, καὶ ἀρετῆς εἴπερ τινὸς ἑτέρου φροντίσαντες, ἀναλόγως
 „ τῷ βίῳ καὶ τὸν ὅλῳ τῆς Βασιλείας ἡμῶν ἐπασάσαντο ἔ-
 „ λεον· ἐνδύνοντες καὶ τῷ περὶ τὴν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν ἡμῶν
 „ Θεοτόκον διαπύρῳ πόθῳ, τὴν περὶ τῶν φιλαρέτων πάντων ἀνδρῶν
 „ προδόντες σὺν τῷ, καὶ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ὅλῳ δίδοντες, τὸ
 „ παρὸν Χρυσόβελλον συγγίλλον ἐξεδέμεθα. Τοιοῦτοι ἐνάρετοι
 „ καὶ Ἄγιοι ἄνδρες, ἦσαν οἱ κατοικοῦντες τότε τὴν Νέαν ταύτην
 Μο-

Μονὴν, καὶ τοιαῦτα ἤξελε νὰ μαρτυρῇ καὶ νὰ λέγῃ περὶ αὐ-
 τῶν, ὁ ἀείμνητος Βασιλεὺς, ὅτι λογὴς εἶναι αὐτὰ ὅπως ἠκούσατε.

Δὲν ὑπέφερον ὅμως ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου γένους, ὁ μι-
 σόκαλος, καὶ τῆς ἀρετῆς πολέμιος, τὴν ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, δὲν
 ὑπέφερε λέγων νὰ βλέπῃ τὰ δύο Μοναστήρια ἐκεῖνα, ὡς αὐτὰ δύο
 ἰοσιτὰ κάστρα ἐναντιόν τε, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ νὰ εἶναι στρατιῶται
 τῶ Οὐρανίου Βασιλείως, καὶ μὲ τὰ ἀήττητα ὅπλα τῶ Πνύματος,
 νὰ τὸν πολεμῶσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ὅθεν τί ὅποιος ὁ παμπό-
 „ νηρος; ἐσοχάδῃ νὰ δὴ ἀπὸ τὸ μέσον, μὲ ὅποιον ὅσον
 ἡμπορέσῃ, τῆς ἀρχηγῆς τῶ ἀοράτου καὶ πνύματι ἐκεῖνα πολέ-
 με, οἵτινες ἦτον οἱ ἅγιοι Πατέρες, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐρημώσῃ,
 καὶ νὰ κατεδαφίσῃ τὰ κάστρα, ἦγον τὰ Μοναστήρια. καὶ
 ὅχι μόνον τὸ ἐσοχάδῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ ἔβαλε, καὶ Θεὸς
 συγχάρησιν ἴσως, ὅστις ἀφίνει πολλὰς τῆς δόξης τοῦ νὰ πε-
 ράξωνται, διὰ νὰ λαμβάνωσι περισσώτερες μισθὰς, καὶ μὲ λαμ-
 ποτέρως σεφάτους τῆς ὑπομονῆς νὰ κατασφώνται. τὸ ἔβαλε
 εἰς τὰς ἀρχὰς λέγων, καὶ ἐπαρακίνησε τινὰς πονηρὰς, καὶ σκῆπῃ
 ἐδικῆς τῆς κακίας ἐπιπείθῃ, καὶ ἐσκευάσθησαν τῶς Ἀγίους, κα-
 τὰς πλατύτερον εἰς τὸν βίον τῶν ἐδνηθῆμεν (α) ὁ αὐτὸς ἐ-
 κατέπεισε καὶ τῶς διοικῶντας τότε τῆς Βασιλείας τὰ πράγματα,
 καὶ ἐδέχθησαν τὰς συκοφαντίας καὶ κατηγορίας ἐκεῖνας, καὶ τῶς
 ἐξώρισαν. πρὸς πάντας καὶ κάποιον Δαβὶδ Ὑπατον τῶ τότε χρό-
 νῳ, καὶ Νεμέριον, ἐπαρακίνησε, καὶ τὰ ἱεράς Μοναστήρια τὰ
 ὑπεδαλῶσαν, καὶ μὲ τὸ οἰκοκράτειον τὰ ἠνώσαν, καὶ ἀκολού-
 θως τὰ τῷ Θεῷ ἀφιερωμένα, ἔκαμαν κοσμικὰ πράγματα. Οὐκ
 „ ἠνέχετο δὲ ταῦτα ἔως ὅραν ἔχοντα (λέγει ὁ Γεώργιος) ὁ
 „ τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει πολέμιος, ἀλλὰ σιωπᾶσαι τῶς Μοναχῶν
 „ ἡμετεροσάμηνος, καὶ οἶονε τινὰ καχλίδα ρίψας εἰς μέσον,
 „ ὑπερεῖαν κατακλειδῆναι τῶς Μοναχῶν παρεσκέασε, καὶ ἀφαι-
 „ ρεσιν ὑποσῆναι καὶ αὐτῶν τῶν Μοναστηρίων, ὡς εἰς Δεσπότης
 „ ὁ φιλανθρώπος Κύριος, διὰ τῆς τῶ πολλοῦ προκυρώσεως.
 „ καὶ γέγονε τὸτο, πλὴν ἐν ἔσῃ μέχρι τότε, τὰ τῆς τιμῆς
 „ εἰας αὐτοῖς, ἀλλὰ τῷ οἰκοκράτειν τὰ Μοναστήρια σιωπᾶ-
 „ ναι.

(α) εἰς Φύλλα.

ἡ γὰρ Θεὸς, καίτοι γε Θεῷ ἤδη ἀνακείμενα, καὶ εἰδέναι ὡς εἴρη-
ται, δεσπότην ἔχοντα, ἀλλὰ παρὰ μόνον διακυβερνῶμενα πῦ-
τὰ πάντα ἐφορῶντος Θεοῦ, ἐξ ἧς δὴ καὶ ἀφήνεται παρὰ τὰς
ἡμετέρας καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας, ὃ δὴ πάντως, εἰδὲν ἀπορρη-
τὸν ἐστὶν ὁσίον. τίς γὰρ ἀνάγκη κοσμικοῖς δικαίοις, τοῖς κα-
τὰ τὰς καὶ ῥέουσιν, σιωπῶνται, ὥστε Θεὸς ἐδέξατο, καὶ ὡς
οἰκεία ἡ ἀγκαλιόσασθαι; πλὴν ὅλα αὐτὰ ἦσαν, καθὼς ἔλεγον ὁ-
σίον, ὃ αὐτοῖς Κωνσταντῖνος ὁ Δεκάς, ὡς καί ποτε νύκτι ὁ-
πὲρ εἰς ὀλίγον ὥραν σκιαῖς καμμίαν φορῶν τὸν Ἡλίου, καὶ ἀφ'
ἐκείνου παρὰ τοῦ πάλιν ἐξαπλῶναι λαμπρὰς τὰς ἀκτῖνας
ταύτας. ὅτι μετὰ τὸν Θάνατον τῆς μακαρίτιδος Θεοδώρας (ἥτις ἐ-
βασίλευσε χρόνον εἴς καὶ μῆνας ἐννέα) καὶ μετὰ τὸν Θάνατον
Μιχαὴλ τοῦ Σφατιωτικῆς (ὅστις καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε χρόνον ἑ-
να) λαβὼν τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας, ὁ εἰρημὸς Ἰσαάκιος ὁ
Κομνηνός, πολλὰ δόξαζεν ἐδείξεν εἰς τοὺς Ὁσίους Πατέρας,
καθὼς ἔπαυσε. καὶ τὰ Μοναστήρια δὲ Χρυσόβελλα σιγίλλῃ ἐδώ-
κε, καὶ ὑποκατέστησεν εἰς αὐτοὺς, μετὰ πάσης τῆς προτέρας αὐτο-
κρατορίας. ὅπως λέγει. ἡ Βασιλεία μου, πρὸς αὐτὸ τὸ δι-
καιον ἀφορῶσα καὶ πρὸς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἔργον ὑποκλίνουσα,
καὶ τὰς διοικούντας ἐπὶ τῆς Δεσποίνης, καὶ καλῶν, καὶ τῆς γνώ-
μης οὐκ ἐπαίνοσα, ἀλλ' ἐκείνης μηδὲν ἐπὶ τοῖς τοιαύτοις συ-
νειδέας, (οἷα θαλασσοπόρος ἐν παίδων, καὶ ἱερῶν ἢ πολι-
τικῶν πραγμάτων, εἰδὲν βραχυτάτῃ ἐχέσθαι πᾶν, τῇ δει-
κνύοντι δὲ παρατήρησιν ὡς ἐβάλλοντο, καὶ ὡς περὶ τινὰ λεοντῆν
ἐπὶ τοῦ δούλου τὸ ἐκείνης ὄνομα) τὰ τὰ Θεῷ τῷ Θεῷ, εἶναι
καὶ ἀγαθὴν ποροσφιερωμένα, δέον εἶναι ἐκείνῃ, καὶ ἀπέσπασ-
ε μὴ τῇ δικαίᾳ τὰ οἰκοκτοροῦν τὰ Μοναστήρια, ἀφ' ὧς τε καὶ
παραλόγως ἐκείσε ποροσφιερόνται, αὐτοδέσποτα δὲ πάλιν εἶναι
διωκόμενα, δὲ τὸ παρόντος ὁσεβὲς Χρυσόβελλου σιγίλλῃ,
καὶ ὡς σιωπῶσα, καὶ Θεῷ φίλῃ, καὶ τῇ δικαίᾳ συμβαί-
νουν, καὶ ἱεροῖς Κανόσι φοιτῶσαν, καὶ ἀνθρώποις ἀρέσκουσιν.
ἔτι δὲ καὶ Βασιλέως ἐπιβεβαιῶσα γραφίᾳ καὶ σφραγίδι, ἢ
σεβάσσει καὶ σιωπῇ λυσιτελῆς, εἴπερ τί ἄλλο.

Ἀφ' ἧς λοιπὸν ἔλαβον οἱ Ὁσίοι τοῖς ἐκ τῶν Χρυσόβελλ-
ων, ἐλθόντες ἐκατοίκησαν πάλιν εἰς τὰ Μοναστήρια, καὶ καὶ
ἀλήθειαν, ὡς ἄλλος Ἡλῖος ἔλαμπον μετὰ τὰς ἀκτῖνας τῇ ἀρετῇ
οἱ

οἱ θεῖοι τοι, καὶ πολλὰς ἀδελφῶν εἰς τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας
ἐντολῶν τῆς Χειρὸς. καὶ καθὼς τὰ φανέραια ὅπερ φέγγον ἐμπρός
εἰς τὰς λιμῆρας ἐν καιρῷ τυκτός, ὁδηγοῦσι τὰ πλοῖα μέσα εἰς
τὰς λιμῆρας, ἔτῃ καὶ αὐτὰ λάμποντες μετὰ τὸ νοτιὸν φῶς τῇ ἀ-
ρετῇ, ἔφεραν πολλὰς εἰς τὰ Μοναστήρια, ἀγαθόντες τὰς ὑπὸ τὰς
παραχὰς τῆς κοσμικῆς θαλάσσης. καὶ οὕτως ἔχον, καὶ μετὰ κα-
θελογῆς εἰρήνης ἐπέρασεν χρόνος δύο καὶ μῶνας ἑξῆς, ὅπερ ἐ-
βασίλευσεν ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος Ἰσαάκιος. ἔπειτα ἐπειδὴ ἔμα-
θον ἐξ ὧν ἔπαυον, δὲ τοῦτο Βασιλεύσαντος Κωνσταντίνου τοῦ
Δεκά, ἐξήντησαν θερμῶς παρ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐπικυρώσῃ ὅλα τὰ
πορογεγονότα Χρυσόβελλα, τὰ Κωνσταντῖνου δηλονότι τὰ Μονομά-
χε, τῇ Δεσποίνῃ Ζωῇ καὶ Θεοδώρῃ, καὶ Ἰσαακίᾳ τῇ Κομνη-
νῇ, φοβούμενοι μήποτε πάλιν ἡδελαν κωμῶσιν τινὲς ἐναντίον-
τες, καθὼς καὶ πρότερον. καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης ὁμαλῶς τὰς ἐ-
δέχθη, καὶ φιλαγάθως ὑπήκουσε, καὶ βασιλικῶς καὶ μεγαλοπρε-
πῶς, πολλὰ ὀφλήσας ἐπέλειψε τὸ ζήτημά της. καὶ ὅχι μόνον ἐ-
πεκύρωσε τῇ παρ' αὐτὴν Βασιλείᾳ, τὰ Χρυσόβελλα, ἀλλὰ καὶ
προδικῶν ἔβαλεν εἰς ἐκεῖνο τὰ Μονομάχε, τὸ πρὸς τῇ χιλίᾳ
μοδίᾳ τῆς σίτης, καὶ δίδονται καθαρὸν σιταί. καὶ αὐτὸ ποροσφιε-
ρῶν, ὅτι δὲν ἔγινε καθαρὸν σιταί, καὶ πληρῶνται μετὰ ἅσπας
τὰ χίλια ἐκεῖνα μόδα εἰς τὴν Μονήν. Ἐπεὶ τὰς ὀλαβεσάτας
Μοναχῆς (ἰδὲ τὰ ἰδιά τε λόγια) τῆς Νέας Μονῆς τῆς ὑ-
περαγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ ἀγαθῆς, ἡγου-
μένης τῆς Μοναχὸν Νικήταν, καὶ τὸν Μοναχὸν Γεωργίου, εὖρον ἡ
Βασιλεία μου θερμῶς ἀγαπῶντας, καὶ δεομένους αὐτῆς, ὥστε
Χρυσόβελλον σιγίλλῃον ἔσθαι τούτοις, εἰς ἐπικύρωσιν τῇ
ποροσφιερόντων τῇ ρηθείᾳ ὑπ' αὐτῆς Μονῇ, Χρυσόβελλων σι-
γίλλῃ, καὶ δὲν ἔγνω ἡ Γαλλωπὸς ἡμῶν, τὴν τῶν ὑποπέμ-
ψαντων δέσπον, ἀλλὰ φιλαγάθως ἐς ὑποκλίνασα τούτοις δὴ-
κον, (χαίρει γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις εὐποιῖαις, καὶ φθάνει
ἐπὶ ταῖς τῇ θεῷ παραγμάτων ἀναφοαῖς τὰς αἰτίσεις ἢ παρὰ-
ξίς αὐτῆς,) ὁμαλῶς ποροσφιεράτο ταύτῃ, καὶ βασιλικῶς καὶ
μεγαλοπρεπῶς ἐξεπέρασε, δάπτον ἢ λόγος, πρὸς τὴν ἐκπλή-
ρωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀσκήσασα. καὶ ἐν ἄλλῳ αὐτῆς Χρυ-
σόβελλῳ λέγει, περὶ τῇ Ὁσίᾳ. ἀνδρῶν ἱερῶν, καὶ Θεῶν,
καὶ ὀλαβῶν, καὶ ἀσκήσει καὶ ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, τὴν αὐτῇ
σημνη-

ἡ, σμενύωντων κατέσασιν, τὰς αἰτήσεις ὁποῖαι ποτ' αὖ ἔσιν, πα-
 ,, ράτιον, οὐ δίκαιον ὑποσφραδαί. ποῖαν δὲ ὑπόληψιν, καὶ
 ποῖαν ἀλάβειαν ἔχον εἰς αὐτοὺς, αὐτὸς ὁ ἀείμνητος Βασιλεὺς
 σαφῶς δηλῶται ὑπὸ ἐκείνου ὅπῃ λέγει περὶ αὐτῶν, μέσα εἰς τὰ
 Χρυσόβελλα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ὀλίγα τινὰ ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ
 ἀρχῇ τῆς Βιβλίας. (α) ὅτε τὸ καλῶς καὶ μὲ βαθεῖαν εἰρήνην ἐ-
 περνεσαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, ἕως ὅπῃ ὁ Οὐρά-
 νιος Βασιλεὺς, καὶ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔλαβεν αὐτοὺς εἰς τὴν Οὐ-
 ρανίον αὐτοῦ Βασιλείαν, παρῶν τὸν Θεῖον Νικήταν, καθὼς ἐξ
 Ἰστορίας καὶ ἐκ παραδόσεως ἔχομεν, καὶ τὴν εἰκοστὴν τῆς Μαΐου
 Μηνὸς, ἔπειτα μετ' ὀλίγον, καὶ τὸν μακάριον Γεωργίου. ὁ δὲ
 Ὁσῖος Γεωργίου ὡς ἰεώτερος τῶν ἄλλων, ἔζησεν ὑπερὸν χρόνους
 τινάς, καὶ ὡς Κτίτωρ καὶ αὐτὸς, ἔμεινεν Ἡγέμενος, καὶ ἐκυβέρνησε
 διακρίτως τὰ Μοναστήρια, κατὰ τὰς δευτέρας τῶν Μακαρίων συ-
 νασκίῳ αὐτῶν Νικήταν, καὶ Γεωργίου. δὲ ἀναφέρεται δὲ τὸ ὄνομα
 τῶν Θεῶν Γεωργίου μέσα εἰς τὰ Χρυσόβελλα, ὅτι καθὼς εἶπον,
 ἦτον ἰεώτερος, καὶ ὡς φαίνεται δὲ ἐπαρρησιάζετο εἰς τὰς Βασι-
 λείας, ἀλλὰ μόνοι οἱ δύο αὐτάδελφοι, ὁ Νικήτας λέγων καὶ ὁ
 Γεωργίου ὡς πρεσβύτεροι καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀσκήσιν, ἐπαρ-
 ρησιάζοντο. πλὴν δὲ ἔμεινεν, ἕως τέλους εἰς αὐτὸς ἀγνώριστος
 εἰς τὰς Βασιλείας, ἐπειδὴ ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν ἡγουμένην καὶ τὴν
 διοίκησιν τῶν Μοναστηρίων, ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ μακαρίτης Κων-
 σταντῖνος ὁ Δεκάς, καὶ ἐβασίλευσε Ῥωμανὸς ὁ Διοργής, ὁ ὁποῖος
 δὲ ἡξόλυνεν ἀκόμα τὰ προνόμια τοῦ Μοναστηρίου, τότε κάποιος
 Μοναχὸς, Βασιλεὺς ὀνομαζόμενος, ἀνεδείχθη ζίζανιαν πο-
 ρεὺς, καθὼς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ Ῥωμανός. αὐτὸς λέγων ὁ Βασι-
 λεὺς, ἀνέφερον εἰς τὸν Βασιλέα Ῥωμανόν, ὅτι ἡ Νέα Μονὴ ἡ
 καὶ τὴν Χίον κειμένη, ἀρμόζει κατὰ πολλὰς ἑσώπας νὰ πληρῶνῃ
 δόσιμον εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἔπειτα δὲ πληρῶναι, ἀλλὰ τὰ ἔ-
 χον ὁ Ἡγέμενος καὶ οἱ Μοναχοὶ εἰς ἑσώπας καὶ ἀνάπαυσιν ἐδι-
 κλώτες. καὶ αὐτὰ μὲν ἀνήγγειλον ὁ κακοβασίλειος, πλὴν δὲ
 ἐδωκῆν νὰ καταπέσῃ τὸν Βασιλέα, νὰ κάμῃ κἀνένα ὑπὸ ἐ-
 κείνου ὅπῃ αὐτὸς ἠθέλει καὶ ἐπεθύμει. ἐπαρακινήθη ὁμοῦς ὁ Ῥω-
 μανός,

(α) εἰς φ. δ.

μανός, νὰ ἐρδυνήσῃ σαφῶς, καὶ νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, πῶς
 ἔχει αὐτὴ ἡ Νέα Μονή. ὅθεν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν Βασιλέα-
 σαν τὸν ἡγεμόνον Γεωργίου, καὶ αὐτὸς ἔχωντας συνοδίαν τοῦς
 ἐγκρίτους τῶν Μοναχῶν τῶν Μοναστηρίων παρίσταντο εἰς τὸν Βασι-
 λέα, καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὰ προνόμια τῶν Μοναστηρίων, ὅτε τῶν
 βασιλικῶν Χρυσόβουλων, καὶ οὕτως ἐπληροφορήθη ὁ ἀείμνητος
 Ῥωμανός, ὅτι ἡ μὲν Νέα Μονή εἶναι ἀφιερωμένη εἰς μόνον
 τὴν Θεομήτορα, ἕνα ἀνάστημα Γερόν, καὶ σκήνωμα περὶδοξον. ὁ
 ,, δὲ τὴν πικρὰν ἐξέμεινεν προσαγγελίαν Μοναχός, λέγει (ση-
 ,, μείονον τὰ βασιλικά τε λόγια) σκαιόστις καὶ παμμόχθι-
 ,, ρος, καὶ ποτηρὸς δαίμονος ἀντικρυς ἐνέργημα. δέον τοίνυν, λέ-
 ,, γει, τὴν κίλικα τῆς πικρίας ἣν ἐκεράσατο τοῖς Μοναχοῖς,
 ,, αὐτῶν προσεπικνεῖν, εἰς κάθαρσιν τῆς ἐν αὐτοῖς μοχθηρίας.
 ,, ἀλλ' ἡ Βασιλεία μὲν ἀρκεσαν αὐτοῖς τιμωρίαν ἡγησάμενη, τὴν
 ,, μετ' ἀχρήνης ὑποσφραδαί, καὶ τὴν ἄλλω ὑβριν καὶ αὐτοὺς ὑπὴ-
 ,, νεγκεν ἑαυτοῖς, τὸν μὲν ὅπῃ βελήτων εἶν φέρεται συνεχάρησε,
 ,, τῇ δὲ Νέᾳ Μονῇ, καὶ τοῖς ταύτῃ ἐνασκημένους Μοναχοῖς, ὥς-
 ,, περ τὴν ἄλλω φρενέχισμα καρπὸν τε καὶ ἀκαταίρετον, τὴν πα-
 ,, ρῶσαν Χρυσόβουλλον ἐπήγειρε γραφῶν, δι' ἧς ἐπικυροῖ μὲν
 ,, σύμπαντα τὰ ἐνόντα ταύτης Χρυσόβελλα, ὑπὲρ τῶν ἀπεξείρων
 ,, καὶ αὐτοδιδασκῶν, καὶ αὐτοῖς δὲ καὶ ἀφανισμῶν δίδωσι, πᾶσαν
 ,, ποτηρὰν γλώτταν καὶ παλίμνημον, καὶ λόγους ἅπαντας ἀντιθέ-
 ,, τας εἰς ἐλεπόλεις, τεχνάζομεν, καὶ ποιχαρυχεῖν ἐπιχειρῶντας
 ,, τὰς δισεβείας περὶ τῆς εἰρημνίας Μονῆς δευτέρας, καὶ τὰ Θεσι-
 ,, λῆ τῶν προσηγισμένων Βασιλέων Χρυσόβελλα. καὶ ταῦτα γὰρ
 ,, καὶ ἐ κατ' ἑαυτὸν αὐτῇ τε ἡ Μονὴ καὶ σύμπαντα τὰ ὑπ' αὐτῇ
 ,, γήσεται, ἄχρως δισεβεία, καὶ Νόμοι, καὶ Θεσμοὶ Θεοὶ, καὶ Βα-
 ,, σίλειοι, τὴν οἰκεμένην ἐπὶ φοβόλῃσι. τοῖσιν Χρυσόβελλων ἐ-
 δωκεν ὁ μακαρίτης ὁ Ῥωμανός, μετὰ τὴν κατηγορίαν τῶν Βασι-
 λείων, ὅθεν καλῶς καὶ εἰρηνικῶς καὶ ἐλδοθυραυλῶν ὑπὸ ἀνδραπί-
 νης πειρασμῶν ἐπέρασεν βασιλεύοντος τοῦ Ῥωμανοῦ. τελούσαν-
 τος δὲ αὐτοῦ, ἀγκαλὰ καὶ εἶχαν οἱ Μοναχοὶ τῶν Κτιπτῶν τὰ
 Χρυσόβελλα, καὶ τὰς ἐπικυρώσεις, τῶν καθεξῆς Βασιλέων, ὥσαν
 τόσα ἀκαταμάχητα ὅπλα, καὶ μὲν αὐτὰ ἠμποροῦσαν νὰ ὑποδίδωκεν
 κάθε ἐναντίον, ἀγκαλὰ λέγων καὶ τὰ προσηγοριώτα Χρυσόβουλ-
 λα, ἀπεφάσιζαν τὸ ἐδραῖον ,, (λόγια τῶν Βασιλέων Μιχαὴλ καὶ
 Γ
 ,, Δε-

„ Δέκα) καὶ ἀρράγες ἀμεταπώτων καὶ ἀνάλωτων, μὴ ὄλον-
ται, ἐζήπισαν πάλιν καὶ τὰ ἐπεκύρωσαν ἀκολούθως, καὶ ὁ εἰρημέ-
νος Μιχαὴλ ὁ Δέκας, ὅστις ῥητῶς ἔτω λέγει. ἡ γὰρ Θεοφύ-
λος, βληπὸς ἡμῶν Βασιλεῖα, ἀμεινῶς κατιδύσα τὸς Μοναχούς, τὰ
τῆς αἰπίσεως θάπτον ἢ λόγος ἐξεπέρασε, καὶ τὸν παρόντα, Χρυ-
σόβελλον λόγον αὐτοῖς παρέχε, διοιζομένη καὶ αὐτὴ δὲ τέ-
τῃ τὸ πάγιον ἀναμφίλεκτον καὶ ἀσασίαςον ὑποφέρειν, τὰ τῆς δὲ
τάξεως τῆς ἱσομακαρίων ἐκείνων Κτιτέρων, τῆς ἐν τῇ Νήσῳ
Χίῳ Νέας Μονῆς. μᾶλλον δὲ τῆς Μονῶν, τῆς τε εἰς ἀσκητή-
ειαν ἀνδρῶν περὶ τὴν Ζεόντων, καὶ τῆς Κυρίῳ Ἰῶν κοροπεδυμη-
μένων, ἐκ κρηπίδων αὐτῶν ἀνεγερθείσης, καὶ τῆς εἰς κατοικητή-
ειαν γυναικῶν σεμιῶν καὶ παρθένων, ἐξ αὐτῶν δὲ τῆς Σεμε-
λίαν δομηθείσης. ἐν αἷς φιλοσοφεῖται μὴ πᾶσα ἀρετὴ, καὶ
πᾶς ἥθος ἀσκήσεως ἐκπαιδεύεται, ἀτιμάζεται δὲ πᾶν τὸ
φειττόν, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. ὅθεν καλῶς καὶ εἰρηνικῶς ἐπέρα-
σαν καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Βασιλείας τότε τῆς Βασιλείας. ἔπειτα
(ἐπεὶ κατὰ τὸν Βασιλέα Νικηφόρον τὸν Βουτανειάτῃ) ἄρχη-
σαν νὰ ἀληθοποιῶνται τὰ κανονία τῆς Μονῆς, καὶ αἱ ἐκτάξεις
τῆς Βασιλείας, καὶ αἱ πολλαὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς χάριτες, καὶ δὲ
φοροὶ ἀργεῖσιαι, τῶν φιλοτίμων ἐκείνων ψυχῶν, καὶ τῶν Βα-
σιλικῶν, ὅπως ὡς ὑπὸ ἐράνης τινὸς ἔλαβον ἡ Μονή, καὶ ἐ-
κινδύνισαν νὰ ὑποσβιθῇ καὶ νὰ παύσῃν ὁλότελα, δὲ πῦτο ἔ-
λαβον χρεῖαν οἱ Πατέρες, δὲ νὰ ζητήσῃν πάλιν ἐπικύρωσιν καὶ
ἀσφάλειαν εἰς τῆς εἰρημῶν Βασιλείας τὰ Χρυσόβελλα ὑπὸ τὸν
Βουτανειάτῃ, τὸ ὅποιον καὶ ἔλαβον κατὰ τὸν πόθοντες, δὲ τὰ
ὅποια ἐπικυροῖ καὶ ἐπιβεβαιῶι αὐτὰ, καὶ ἔπος, ἰχύνει λέγει καὶ
τὸ ἐνδύαμον ὑποφέρειν, ὡς καὶ παρ’ αὐτῆς τῆς Βασιλείας μου
ἐκφωτισθέντα καὶ ὁριζόντα. ἐπεὶ δὲ πάλιν εἶχαν κάποιαι
δυσκολίαι, εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσι τὸ πετυπωμένον σολέμνιον (α)
ὡσαύτως ὅπως ποτὲ μὴ κοροπεσιζόμενοι ἐκείνοι ὅπως ἦσαν διωρισμένοι
νὰ τὸ δίδωσι τὸ ἀργοπορεῖσαν, καὶ εἰς τὸν διωρισμὸν καιρὸν δὲ

(α) πολέμιον. ἡ δὲ Βα- μένη ταῖς Ἐκκλησίαις.
σιλέως ἀναφαίρετος δωρεά, διδο-

τὸ ἐδίδαν, ποτὲ δὲ ἐξήταν ὑπὸ τῆς Μοναχῆς κανίσκια ἔχοντα τὰ τὸ
δῶσεν, εὐτυχὲς δὲ τότε τὰ σέλην καὶ ἁγιοῖαν καὶ ἔξοχίστας αἰθρά-
πας εἰς τὴν Μονὴν ὁ Βασιλεὺς αὐτῆς, ἔχοντα τὸ ἀναφέροντες αὐ-
τὰ οἱ Μοναχοὶ εἰς αὐτὸν τὸν Βασιλέα τὸν Νικηφόρον, ἔλαβον
παρ' αὐτῆ καὶ ἄλλο Χρυσόβαλλον, ἔχοντα τοῦ ὁποῦ διορθῶναι ὅλα
αὐτὰ, οὕτω προσομιμαζόμενος ἐν αὐτῷ. οἱ τῷ ἱερῷ φροντιστῇ
,, τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς ἐνασκέμενοι, ζῶντες μὴ καὶ μόνας
,, Θεῷ, καὶ βίον ἡσύχιον καὶ ἀπαράμικτον ἔχοντες, πόρρω δὲ κοσ-
,, μικῶν θορύβων καὶ τῆς ἐν βίῳ συγχύσεως διαμῶντες, ὡς
,, τὸ ἀπερείσασον καὶ ἀμέτρητον δεικνόντες ὅτι τῷ προσόντων τῷ
,, κατ' αὐτῆς σεμνὴν Χρυσοβάλλον ἔχοντων, αὐτὰ τε τοὺς αἰοδῶν
,, βασιλέως τῷ Μονομάχῃ, καὶ καθεξῆς. ἔπειτα καὶ τὸ λάθος ὁ-
,, πὲρ ἔκαμε καὶ ἔστειλεν ἔξοχίστας εἰς τὴν Μονὴν διορθῶναι, λέ-
,, γων, καὶ τὸ περὶ τῶν ἔξοχίστων ἀγνόνημα διορθῆται ὑπὸ τῆς σῆ-
,, μερον, καὶ καθεξῆς τῷ λοιπῷ, ὅπνῃκα τῆς ὑπερελπίας ἀνακλη-
,, θείον, (οἱ ἐν τῇ Μονῇ ἔξοχοι) ἐλθουσεῖται πάντων ἡ
,, Μονῇ τέλειον, καὶ ὑπὸ τῆς τῶν ἔξοχίστων ἐπιτηρείας, ὡς περὶ δὴ καὶ
,, πασῶν τῶν ἄλλων ἐπιτηρεῶν.

Ὡς πο λοιπὸν ἐδιοικεῖτο ἡ Μονὴ καὶ τὰς ὑπατάξεις τῆς Κτιώ-
ρων, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκήμιοι, ἔξισαν καὶ μόνας Θεῶ (κατὰ
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Βοτανειάτη) καὶ βίον ἡσύχιον καὶ ἀπαράμουν
εἶχον, καὶ ἔξω κοσμικῶν θορύβων καὶ πῆς ἐν βίῳ συγχύσεως διέ-
μεινον, κυβερνώμενοι ἀπεισιπιάτως καὶ ἀμαρτύντως, ὑπὸ τὰς Βασι-
λικὰς δωρεὰς καὶ τὰ σιτιπέσια, ἔχοντες καὶ τὰς καὶ καιρὸν Βασι-
λεῖς ὑπερασπιστάς καὶ ὑπερφύλακτάς τες. ὅθεν καὶ Ἀνδρόνικος ὁ Πα-
λαιολόγος ὕψερρον, χρείας τυχεύσης, ἔδωκεν εἰς αὐτὰς ἐπικυρωτι-
κὸν Χρυσόβελλον, κατὰ μίμησιν τῆς προβιβασιδικότητος. ἀλλὰ
καὶ Μιχαὴλ Δέκας Ἀγγελος Κομνένος, ὁ Παλαιολόγος, ἐν τοῖς
κάτω χρόνοις, ἔδωκε Χρυσόβελλον καὶ αὐτῆς, δι' ἣ ἐπιυροῖ καὶ εἰς
κάθε ἀσφάλειαν βάλλει, ὅλα τὰ παράμματα τῆς Μονῆς, καὶ κατ'
ὄνομα καὶ καὶ πόπον ἐπαριθμεῖ αὐτά. ὥς πο ἐδιοικεῖτο λέγω, καὶ
ἐκυβερνᾷτο ἡ Μονή, καὶ κατὰ πάντα καλῶς εἶχεν, ἐν ὅσῳ καὶ
τῆς Ρωμαίων ἡ Βασιλεία καλῶς εἶχε, καὶ καλὰς εἶχε δυνάμεις
πρὸς φύλαξιν καὶ ὑπερφύλακτον ἐδικήντης, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῷ. ἀφ' ἣ
ἔμως αὐτὴ ἀδιδάσκει, καὶ εἰς κακίῳ ἦλθε κατάστασιν, κατὰ τὴν εἶ-
ναι τοῖς πᾶσι δῆλον, τότε, καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Μοναστήριον, ἐμει-

τον εἰς ἑρπαγλῶν, καὶ καταπάτημα τῶν ἐθνικῶν λησῶν, καὶ κεί-
μασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐρημώθη παντάπασι, καὶ ἀκατοίκητον
ἔμεινεν. ὡς μὲν τινὲς λέγουσιν ὑπὸ πανέκλαν, ὡς δὲ ἄλλοι ὑ-
πὸ τὰς συχνὰς ὑπιδρομὰς διαφόρων ἐθνῶν, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν
ἔχουσιν ἐκ παραδόσεως (τὸ ὅποῖον εἶναι καὶ πιθανότερον) καὶ
ἐκ τῶν δύο, καὶ ὑπὸ πανολεθρίαν λοιμικῆς νόσου, καὶ ὑπὸ τὰς
ὑπιδρομὰς τῶν ἐθνικῶν. ἐπεὶ καθὼς ἴσμεν, Γεωργίου ὁ Ζωνα-
ρῆς, Βασιλεὺς Ἀλεξίῳ τῷ Κομνένῳ, ἤλθε μὲν ὀλίγα πλοιά-
ρια, καὶ ἄραξε κρυφίως εἰς τὴν Χίον, εἰς τὸν Τερκος, ὅχι ὑπὸ τῆς
ἐπιφανείας καὶ ὀνομασίας, Τζαχᾶς τὸ ὄνομα τῆς, δεινὸς ὅμως καὶ τῷ
πονηρίῳ πολὺς, καὶ ἔξαφια ἀνελπίστως ἐκυρίευσεν τὴν Νῆσον, καὶ
ἔπειτα ἐκατασκόλασε καὶ ὑπέμασεν ἀρμάδα ἐπάνω εἰς τὴν Χίον,
καὶ μὲν αὐτῷ ἤρπασεν τὴν Μιτυλήνῳ, καὶ τὴν Σάμον, καὶ τὴν Ρό-
δον, καὶ ἄλλας πολλὰς Νήσους. ποῖαν δὲ μεταβολὴν ἔλαβεν ἡ
Νῆσος εἰς αὐτὴν τὸν καιρὸν ὅπου τῷ ἐκυρίευσεν ὁ Τζαχᾶς, καὶ
ποῖαν κατάστασιν εἶχεν ὅταν ὑποδιώξαντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν
ἐκυρίευσαν πάλιν, ἀγνοῶμεν. ἀγνοῶμεν ὁμοίως πῶς εἶχε καὶ τὴν
λογίαν ἐπέραςεν εἰς τὰς 60. Χρόνους ὅπῃ ἐβασίλευσαν οἱ Φράγγοι
εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐπομῶς πότε ἠκολούθησεν αὐτῇ
ἡ δυσυχία τῆς ἐρημώσεως εἰς τὴν Μονὴν, δὲν ἡξέρομεν ἀ-
κριβῶς.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἐγένετο αὐτῇ ἡ ἐρήμωσις, πρὸ τῆς νῆς κυ-
ρίευσαν οἱ Γενβεζίοι τὴν Χίον. ἐπεὶ δὲ εἰσκόμην εἰς τὴν συμ-
φωνίαν ὅπῃ ἔκαμν Σίμων ὁ Ἀμοιραλῆς τῆς κομάνης τῆς Γενε-
βας (εἰς τὰς 1346) μὲν πρὸς Χίον, ὅταν ἐπαραδόθησαν εἰς
αὐτὸν, βιαζόμενος ὑπὸ τῷ πολυορκίῳ ὅπῃ καὶ ἔξ ἑνῆς καὶ ἑξ
θαλάσσης τῆς ἔκαμν, εἰσκόμην λέγω πῶς ἐσυμφώνησαν, ὅτι
αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Νήσου, καὶ τὰ Μοναστήρια, καὶ οἱ Κληρικοί,
ὅποιος ὑποχέσεις εἶχον εἰς τοὺς Ῥωμαίους Βασιλεῖς, νὰ ἔχουσι
καὶ εἰς τὸ κομάνιον τῆς Γενεβας. καὶ τῷ ἰδίῳ ὑποπαγλῶ νὰ φυ-
λάττωσιν. ὅθεν ἐπεὶ τὸ ἦτον τὸ πρῶτον καὶ μεγαλύτερον καὶ
λαμπρότερον ὑπὸ ὅλα τῆς Νήσου τὰ Μοναστήρια, συμπεραίνεται
ἐκ τούτου, πῶς ἦτον κατοικημένον τότε. ὅθεν αὐτὸ ἦτον ἀκατοίκητον,
δὲν ἐγένετο συμφωνία, ὅτι νὰ μένη καὶ εἰς τὸς Γενβεζίους, καθὼς
ἦτον εἰς τοὺς Χρυσιανὺς Βασιλεῖς. νὰ ἠκολούθησε πάλιν ἡ ἐρη-
μωσις αὐτῇ εἰς τὸν καιρὸν τῶν Γενβεζίων, δὲν εἶναι πιθανόν,
ἐπει-

ἐπεὶ φαίνεται, ὅτι κυρίευσαν αὐτοὶ τὴν Νῆσον, τὴν ἔβα-
λαν εἰς ἀσφάλειαν, ἐπεὶ βλέπομεν καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία ἐκτι-
σαν πύργους καὶ φρούρια, καὶ εἰς πολλότατα ἀκροθελία τῆς θαλάσ-
σης, καθὼς μέχρι καὶ τῆς σήμερον φαίνονται. πλὴν ἀγχαλὰ καὶ
ἀγνοῶμεν, ὡς εἴρηται, τὸν καιρὸν, τὸ ἡξέρομεν ὅμως ἐκ παρα-
δόσεως καὶ διαδοχῶν, καὶ βέβαιοι εἴμεθα ὅτι ἐρημώθη. ὅθεν τὸ καὶ
δὲν σώζεται κανένα ὑπὸ τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα κειμήλια τῆς Ναοῦ,
τὰ παρὰ τῶν Βασιλέων δοθέντα. ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς παλαιᾶς ἐ-
κείνης Θεομητορικῆς εἰκόνης, τῆς ἐν ἀρχῇ παρὰ τῶν Ὀσίων Πατέ-
ρων ἀρεθείσης, φέρεται λόγος, ὅτι Μοναχός τις ὑπὸ τὸ χωρίον
πυργί, τῷ ἐπὶ φούργωντας τότε ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ τῷ
ἐφύλαξε, καὶ ὅς αἰτίας τῆς εἰκόνης, κάποιος Κοσμοπάπας χιρδ-
μῆρος, ὑπὸ τῷ γενεῶν τῶ ρηθέντος Μοναχῶ, ἤλθε μετὰ και-
ρὸν, καὶ ἐκατοίκησε καὶ ἐμόνασεν εἰς τὸ Μοναστήριον, μὲν δύωτα
Τίτῳ, ἔχοντες καὶ τὴν εἰκόνα τὸ τιμαλφέστατον κειμήλιον, καὶ αὐ-
τὸς ὡς ἄλλος Νῶε ἐσάθη ἀρχηγὸς καὶ πρῶτος τῆς δούλας κα-
τοικίσεως, πλὴν ἐσάθη κατοικίσης, ὅχι ὅμως καὶ φύλαξ τῶν κτι-
τορικῶν ἐκτίξεων, καὶ τῆς Πατρισταρδότου Μοναδικῆς ζωῆς καὶ πα-
ντοκρίας. ἐπεὶ αὐτὸς αὐτὸς ἐντεθραμμένος εἰς τὴν κοσμητικὴν
ζωὴν, καὶ μὴ ἔχοντας πέραν Μοναδικῆς ἀκρίβειας, ἔπε αὐτὸς
ἐζῆσε καθὼς ἔπαρπον, ἔπε τὸς ἄλλους ὅπῃ κατ' ὀλίγον ἐσυμάχ-
θησαν, ἡξέρε νὰ κυβερνήσῃ καθὼς ἔπαρπε. καὶ ἐντεῦθεν ἠλλα-
ξε καὶ τύχην καὶ τάξιν ἡ Μονή. καὶ κατ' ὀλίγον εἰς τὸ χειρότερον
ἐκατανέστη καὶ ἤρχετο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ πράγματα τῶν Ῥωμαίων
κατ' ὀλίγον ἐσμικελιόντο καὶ ἐφθείροντο, κατ' ἐκείνας τὰς Χρόνους.
ὡς ὅμως ὅπῃ ἦτον ἡ Νῆσος ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Γενεβιζίων
* καὶ ἦτον ἐλδόμενον τὸ Μοναστήριον καὶ τὰς συμφωνίας ὅπῃ εἶχον
οἱ

* Σημείωσις περὶ τῆς Χίον, ὡς εἴρηται ἐν τινι χειρογράφῳ
Ἱστορικῷ.

Ἐξουσίασαν οἱ Γενβεζίοι τὴν νησίαν, ἤλθεν εἰς τὴν Χίον ὁ
Χίον χρόνος 220. ὑπὸ τὰ 1346, Πιπλὴ Πασᾶς μετὰ εὐλα κατέρ-
ῆως τὰ 1566. εἰς δὲ τὰ 1566, γων ὀρδοῦνόντες, καὶ προσεκαλέ-
ῆσαν 16. τῇ δ'. τῆς Διακαι-
σατο μὴ δόλῃ τὰς αὐθεντίας τὰ

οἱ Χῖοι μὲ αὐτοὺς, αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἀκρίβειαν πῶς μοναδικῆς πολιτείας, δὲ εἶχον, καὶ εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς παλαιᾶν ἐκείνων δὲ ἐφθάναν οἱ τότε Μοναχοὶ, ἐξοῦσαν ὅμως μετρίαν ζωὴν, καὶ καλῶς πατάσασιν εἶχον, ἀφ' ἧς δὲ ἡ Νῆσος ὅλη ὑπέκλινε τὸν αὐχένα ἀδελίως εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας τῆς Τούρκου, (εἰς τὸς 1566. Ἀπριλίῳ 17. τετάρτῃ τῆς Διακαινισίμου) καὶ ἀκολούθως ἐσερήθη καὶ ἡ Μονὴ τὰ Βασιλικά προνόμια καὶ σιτηρίσια καὶ ἄλλα πολλὰ πωράγματα, (καὶ εἰς ξενιτείας, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Νῆσον,) καὶ τὰς παροίκους ἤγαν τὰς ὑποπεταγμῆς ἀνθρώπου ὅς νὰ δουλεύον τὰ Μοναστηριακά μαλκία, ἐδουλόησε καὶ αὐτὴν, καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐδόθησαν οἱ Μοναχοὶ εἰς βιοτικὰς θορύβους, νὰ δουλώσιν οἱ ἴδιοι τὰ Μετόχια, καὶ τὰ ὑποστατικά τῆς Μονῆς, ὅς νὰ ἀγαθύν τὴν ζωοφορίαν τῆς. καὶ λοιπὸν ἡ σεβασμία, καὶ θεία, καὶ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σαυροπηνιακὴ Μονὴ ἡ Νέα, τὸ σεμνὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον μὲ πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπαίνας ἀναφέρουσι καὶ λέγουσιν οἱ ἀοίδιμοι Βασιλεῖς τῆς Ρωμῆας, καθὼς ἡ κάσατε, καὶ εἶδατε εἰς τὰ ἀναγνωσθέντα, καὶ μὲ ἀχόρταστον ὀρεξίν ἐκθειάζουσι τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀγιότητα τῆς τεισματούχου αὐτῆς Κτιστοῦ, καὶ καθεξῆς τῆς ἐν αὐτῇ ἀσκητικῆς. ἡ πάλαιτι λέγω, καὶ τὰ αὐτὴν θαυμαστὴ Μονὴ, ἐκατήχησε τὰρα, νὰ ἐργάζονται ἰδιοχείρως τὴν γλῶσσαν οἱ Καλόγηροί τῆς, καὶ μὲ μυστὶς κόπας νὰ ἀγαθύν τὴν ζωοφορίαν τῆς, καὶ τὰ ἄλλα βασιλικά δοσμάτα καὶ χρεῖ, ἐπεὶ δὲ ἔτε ταξείδῃς ἔχον καθὼς τὰ ἄλλα Μοναστήρια, ἔτε

ἄλλα-

κάσρα, ἐν τῷ κατέρρῳ, καὶ ὅς λεγόμενος αὐτῇ περὶ τὴν χαραττίζε, ἐδυμῶθη καὶ ἐδύσαν αὐτὴς ἐν ἀλύσει, καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ μὴ γνωσκόντων τῆς ἔξωθεν τὰ ἐν τῷ κατέρρῳ γινόμενα, ἔσειλε κελτὴν καὶ λαὸν ἴδιον ἐν τῷ παλατίῳ καὶ κατεκράτησαν αὐτὴν καὶ τὰ κάσρα παντὸς, ἐκράτησε δὲ αὐτὴς ἡμέρας πενήκοντα. εἶτα ἀπέσειλεν αὐτὴς μὲ τῆς γυναικῶν καὶ τῆς τέκνων αὐτῆς εἰς Κωνσταν-

τινέπολιν, ἀφ' ἧς καὶ τὰ χαράτζια ἔλαβε χιλιάδας χρυσὰ τετράκοντα. ἔλαβε δὲ ἰδίως ὅς αὐτῇ βίον πολὺν εἰς μετρίον, καὶ εἰς ῥῆχα, καὶ εἰς περὶ βόλια, καὶ ὅσπῃτα, ὅσκα τῆς ἐλδοθερίας αὐτῆς, καὶ ἀπατήσας αὐτὴς, ἐκ ἡ λούθερωσαν. ἔλαβε δὲ καὶ παιδία ἄρρενα ὅς αὐτῇ καὶ, καὶ ἰδιοποιήσας αὐτὰ, ἔσειλε δῶρον τῇ μεγάλῃ αὐθεντῇ Σουλταῖ Σελημῇ.

ἄλλοθεν ἔχουσι καμμίαν βοήθειαν, καθὼς εἶναι φανερόν εἰς ὅλας. καὶ ὅς αἰτίας ταύτης ἐπαύσαν ἡ κοινὴ ἑσπέρια καὶ ζωοφορία τῆς ἀδελφῶν, καὶ καθ' ἑαυτὰς φροντίζει πῶς νὰ ζήσῃ. ὅντας ὀλίγον καὶ μὴ ἱκανὸν εἰς τὴν χρείαν τῆς, ἐκείνο ὅς τὰ δίδει τὸ κοινόν, ἡ λεγομένη δικονία. ὅθεν καὶ τὰ παλαιὰ ἐκείνα ἀσκητικὰ καλλία καὶ τὴν παρῶσαν κατὰσαν μετεσκεύασαν, καὶ δὲ ἐμεινε κανεῖα ἀπὸ τὰ παλαιὰ ἐκείνα οἰκοδομήματα τὴν σήμερον, ἔξω ἀπὸ τὴν ἑσπέρια, ἀπὸ τὸν πύργον, ἀπὸ τὴν φανταίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ πύργος εἶναι εἷς φράγιον πρὸς Δυσμάς κείμῃον εἰς τὸ ὑψηλόπερον μέρος τῆς Μοναστηρίου, ἔρημον εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ ἀρχισον, ἡ φανταία εἶναι ἀξιόλογον πωράγμα, καὶ χρήσιμον ἀκόμα καὶ τὴν σήμερον, πολλὰ χρόνους καὶ κόπας καὶ δαπάνης καὶ σμικρὰς ἔργον, ἐπεὶ ἔχει ἱκανὸν βάθος, καὶ εἶναι ἐσκαμμένον καὶ ἀνοιγμένον αὐτὸ τὸ βάθος, εἰς τὸν πρὸς ἑσπέρια καὶ περὶ δὲ, διαιρεῖται δὲ τὸ πλάτος τῆς εἰς τεῖλα, μὲ δύο εἰσόδους κολωνῶν ὑψηλῶν. ἡ ἑσπέρια εἶναι καὶ αὐτὴ ἀξιόλογος οἰκοδομή, ὅμως ἀργὴ καὶ ἀρχισον. καὶ ταῦτα μὲν ἔπος.

Μέγας δὲ πῶρα νὰ περὶ τὴν ἑσπέρια, καὶ καὶ δυνάμει νὰ ἐκφράσω μνημονίαν τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ὅπως ἀξιόλογον καὶ ἀξιοθέατον θεῶρημα, τῆς βασιλικῆς φιλοτιμίας τῆς αἰδίου Κωνσταντίνου τὴν ἐπίδειξιν. ἄλλα πρὶν νὰ ἀρχίσωμεν, πρέπει νὰ εἰπῶμεν τιτὰ περὶ τῆς ὅλης τοποθεσίας τῆς Μοναστηρίου, καὶ ὕστερον περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέρει.

Φαίνεται ἐκ τῆς ἐξηγήσεως, ὅς ἐστιν ἐκ τῆς γεγονότων θαυμάτων, ὅτι ἡ Παναγία Θεοτόκος ἡρετίσατο, ἤγαν ἐξάλεξε τὸν τόπον τῆς εἰς κατοικίαν τῆς, καὶ μὲ δόξαν καὶ δόξαν ἐδίκην τῆς, ἔγινε τὸ ἱερὸν τῆς Μοναστηρίου. λοιπὸν ὅποιος δὲ εἶδε καὶ δὲ ἤξωρε τὴν τοποθεσίαν τῆς, ἴσως ἰομίζει πῶς εἶναι κἀνένας ἐξαιρετός καὶ τερπνὸς τόπος, καὶ καὶ πάντα θαυμάσιος, ὡς ἐκλελεγεμῆς ἀπὸ τὴν Θεομήτορα. πλὴν δὲ εἶναι τοῦτος, ἀλλὰ εἶναι ὅλον τὸ ἐναντίον καθὼς μετ' ὀλίγον θείλομεν τὸ φανερώσῃ εἰς τὰς ἀγνοῶντας. Ἡ Νῆσος αὕτη (τὴν Χίον λέγω) καὶ ὅς ἄλλας αἰτίας ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς ἀπὸ τὸς παλαιῖς, καὶ ἀκόμα ὅς ἐκτὶ, καθὼς λέγουσιν, ἔχει τὸ χῆμα τοῦ Χ. σοιχίου. ἐχηματισμένη λοιπὸν ἡ Χίος καθ' ὁμοίωσιν τῆς Χ. γράμματος, μέσῳ ἔχει λέγουσι τὴν τοποθεσίαν τῆς Νέας Μονῆς, καὶ πλὴν

ρὰς ἀπὸ Ἀνατολῆς μεν τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον κεῖται ἡ πό-
 λιν, καὶ τὸ κάστρον, ἀπὸ Δυσμᾶς δὲ τὸν λιθινὸν λιμένα, χαλεπὸν
 οὕτω καλέμενον. ὅθεν ἀπέχει τῆς θαλάσσης σχεδὸν ἐξήμισον, καὶ
 ἐξ Ἀνατολῶν, καὶ ἐκ Δυσμῶν. ὅλα δὲ τὰ πέριξ τῆς Μονῆς,
 εἶναι βενὰ πέφωδη καὶ δύσβατα, καὶ κατεσκευασμένα ἀπὸ ἀγριό-
 δενδρα. ἡ δὲ Μονὴ κεῖται εἰς τόπον ὅχι περτιδόν, καθὼς εἴ-
 ποι, καὶ ἀναπαυτικὸν καὶ ἐξαισθητικὸν, ἀλλὰ εἰς τόπον βαθυὺ
 περικλεισμένον τελευτᾶ ἀπὸ βενὰ ὑψηλὰ, καὶ ἄλλο δὲ βλέ-
 πει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη περὶ αὐτὰ τὰ βενὰ (ἐξαισθητικὸν ἐνὸς
 μέρους, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θεωρεῖ θάλασσαν, καὶ ἀντικρὺ τὸν Τζεσ-
 μέ) τὰ ὅποια χειμῶνος ἄρα, προξενεῖσι ψυχρότητα καὶ κρύον ἀ-
 νυπόφορον, ἐξ ἐναντίας δὲ εἰς τὸν καιρὸν τῆς καλοκαιρίας, θερ-
 μὴν καὶ καύσιν πολλὴν, ἥτοι ὅμως εἰς ἐκείνας τὰς χρόνας, τόπος
 ἐρημικός, καὶ ἥσυχος, καὶ πρὸς ἀσκήσιν πολλὰ ἀρμόδιος, καὶ κα-
 ταυτικὸς. καὶ ἡ μὲν τοποθεσία τῆς Μοναστηρίου, εἶναι τοιαύτη,
 τὸ δὲ Μοναστήριον κεῖται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς πύργου ὅπου εἶναι
 πρὸς Δυσμᾶς, τὸ ὁποῖον κατακοσμεῖ καὶ σολίζει, καὶ ἄξιον θεω-
 ρεῖται καὶ προσκυνησέως τὸ καταστάνει, ὃ ἐν αὐτῇ βασιλικὸς, καὶ
 περικαλλέστατος Ναὸς τῆς Θεοτόκου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ.

Αρχαία παράδοσις είναι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖος ὁ Μοιναχός, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὴν Οὔσιαν, νὰ λάβωι χέδιον ἀπὸ ὅποιαν Ἐκκλησίαν τῆς Βασιλοῦσσης θέλουσιν, ὁξυερμήνης μόνης τῆς ἁγίας Σοφίας. αὐτοὶ δὲ πολλὰς καὶ διαφορὰς θεωρήσαντες, ὁχαιρήθησαν καὶ χέδιον ἔλαβον, ἀπὸ τῆς Ἀγίας Ἀποστόλης τῆς Μικρῆς, ἦγον ἀπὸ τὸν μικρότερον Ναὸν τῆς Ἀγίας Ἀποστόλων, καὶ κατ' ἐκεῖνο τὸ χέδιον, ἔγινεν ὁ Ναὸς ὅπως.

Ἐκφρασις αἵτε περιγραφὴ τοῦ Ναοῦ.

Εἶναι δὲ αὐτὸς ὁ περίφημος Ναὸς ὁκοδομημένος, εἰς τὸν πόρον τῆς ἀκαταφλέκτου ἐκείνης Μυσσηνῆς, εἴθα εἰρέθη παρὰ τῆς Οὔσιαν, ἡ Θεομητορικῆς εἰκῶν. εἰδὺς λοιπὸν ὅπως ἔμβει τινὰς τὴν πόρταν τοῦ Μοιναχίου, ἥτις εἶναι καὶ τὸ βόρειον μέρος, βλέπει ἱκανὸν τόπον ἀνοικτὸν λιθόστρωτον, βλέπει δὲ ἐν ταύτῃ, καὶ τὴν ἔξω πόρταν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ βορρᾶν κειμένην, καὶ τὸ Καμπαναεῖον καὶ Δυσμὰς μὲν κείμενον, συνημμένον δὲ μὲν τὴν Ἐκκλησίαν, αὕτη δὲ ἡ πύλη ἔχει ἱκανὸν μέγεθος, καὶ εἶναι ὅλη μὲν λωκά μάρμαρα. ἐκεῖ πλησίον ἀπὸ τοῦ μέσα μέρος τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι καὶ ἡ θύρα τοῦ Καμπαναεῖου, μικρὰ ὅσον διὰ τὴν χεῖραν, ἐπάνω δὲ αὐτῆς τῆς πύλης, εἶναι εἴς τι κάποιον τζανάκι καὶ τὴν κοινὴν γλῶσσαν, σιδηρῶν, ἡ καὶ ὀλίγον μεγαλύτερον. θαυμαστὸν ὅμως καὶ ἀξιόλογον, ἐπεὶ δὴ πάντοτε εἶναι λαμπρότατον, καὶ παλαιῶσιν δὲ δοκιμάζει, πλὴν ὅτε μὲν χρυσὸν ὁμοιάζει, ὅτε μὲν ἄλλοτε ἀπὸ τῶν λαμπρὰ μέταλλα. αὐτὸ καὶ Φράγγοι τὸ ἐπεπεργάθησαν πολλάκις, πλὴν νὰ τὸ καταλάβωι δὲ ἠμπόρεσαν. τὸ δὲ Καμπαναεῖον εἶναι μὲν πίχτης σειράς. τὸ ὕψος τε φαίνεται χέδον τὸν Κεμπὲ τοῦ καθολικοῦ. ἔχει εἶα παρὰ-

Ὁ ΝΑΟΪ

παπόματα, καὶ εἰς τὸ τελευταῖον καὶ αὐτάτων, κρέμονται ἡ Καμπάναις, τέσσαραις πὺν ἀριθμὸν, ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη. εἶναι δὲ εἰς αὐτὸ τὸ πάπομα, καὶ δύο μεγάλα Ὠρολόγια κείμενα, τὸ ἓνα μετὰ συναπτῶς 24 ὥρας τὸ ἡμεροῦκτιον, καὶ τὸ ἄλλο χωριστὰ 12 καὶ 12 τὰ ὁποῖα ὁ ἥχος ἀκούεται μακρῶν, ἐπεὶ δὴ κτυπᾷ ἐπάνω εἰς τὴν μεγαλιτέραν Καμπάναν. ὁ Καμπέτης εἶναι μολυσκοκέπαςος, μετὰ Σταυρὸν ἐπάνω σιδηρῶν. ἐπεὶ τὰ ἡ ἔξω πόρτα τῆς Εκκλησίας ὅπως εἰπαμέν, δευτέρω ἐμβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν Νάρθηκα, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἄλλο μέρος, Σολοσκοκέπαςος καὶ ἰσομοίον, μετὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα τὸ μέτρον εἶναι πόδες 24 καὶ τὸ πλάτος πόδες 12, καὶ τὸ ὕψος πιδαιμῆς 27 ἐπεὶ τὰ μὲν ἀπαντὰ ἡ καθ' αὐτὸ καὶ κυρία πύλη τῆς Νάρθηκος. Πύλη καὶ ἀλήθειαν μεγαλοπρεπείας καὶ ὡραιότητος, τῆς ὁποίας οἱ παραστάται εἶναι μοιόλιθοι, διαφανεῖς καὶ τεχνιστῶς ἐξεσμήνοι, πορφυρᾶς τὰς λέγει ἡ συνήθεια, πλὴν ἔχουσι πολλὰ καὶ διάφορα χρώματα. ὀρθοῦσιν λοιπὸν ἄρχεται πλέον ἡ βασιλικὴ οἰκοδομὴ (ὥσπερ ὅπως τὸ εἰρημνικὸν μέρος, καὶ τὸ Καμπαναεῖον εἶναι μεταγενέστερα) διατὴν ἀμέσως ἀπὸ τῆς πύλης ἐκείνης ἐμβαίνει εἰς τὸν προναρθηκα, τὰ ὁποῖα τὸ ἔδαφος εἶναι ἐσφαμένον μετὰ ἐξομοίαν μεγάλα μαρμαρα, εἰς δὲ τὸ μέσον ἔχει πέντε κύκλους ὡραιότητος μονολίθους οἱ 4 εἶναι πολύχρωμοι, ὁ δὲ καὶ μέσῳ κείμενος, εἶναι μελανόχρους. εἶναι δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ ὡραιότης αὐτῶν τῶν κύκλων, αἱ τεχνικαὶ τὰς περιφέρειαι. ἐπεὶ δὴ καθεὶ μία ἀπὸ αὐτὰς, εἶναι κατεσκευασμένη καὶ ἑκάστη τινὰ πεπλεγμένη, μετὰ μικρὰ καὶ διαφόρων χρωμάτων πέφαιδα. καὶ ἐπεὶ τὰ περιφέρειαι τὰ μεσαῖα κύκλους ἐγγίζει καὶ ἐνώνεται τειγύρας μετὰ τὰς περιφέρειας τῶν πεσάρων πλαγίων, καὶ ἰκανὴν ἐκ τῆς προξενῶσι χάριν εἰς τὰς ὁρῶντας ἐνώμιοι καὶ οἱ πέντε φαινόμενοι. τὸ μὲν μήκος αὐτῶν τῆς Νάρθηκος εἶναι πόδες 51 δευτέρω εἶναι ὅμως καὶ τὴν συνήθειαν ἀπὸ Ἀνατολᾶς πρὸς Δυσμᾶς, ἀλλὰ πλαγίως ἀπὸ Νότις εἰς Βορρᾶν, καὶ ἔχον τὰς δύο πλάγας κυλινδροειδῆς καὶ ἐξομοίαν τῶν ἄλλων, σχηματίζει Σταυρὸν. τὸ δὲ πλάτος εἶναι πόδες 21 ἡ δὲ κατασκευὴ εἶναι τοιαύτη. δύο κολῶναι μοιόλιθοι, πορφυραῖ, χονδροὶ καὶ ὑψηλαί, ἵστανται καὶ Ἀνατολᾶς, βλέπεσαι πρὸς Δυσμᾶς, καὶ ἄλλαι δύο ὅμοιαι μετὰ αὐτὰς (πλὴν ἐκ λευκῆς μαρμαρᾶς) ἵστανται καὶ Δυσμᾶς, βλέπεσαι πρὸς Ἀνατολᾶς, ἐπάνω δὲ τῶν

πεσ-

πεσάρων τῶν κολωνῶν, ἵστανται αὐτὰς Καμπές τὰ ὁποῖα τὸ ὕψος ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἕως εἰς τὸ κοῦρον, εἶναι πιδαιμῆς 49 ἐκ δεξιῶν δὲ τέταρτα Καμπέ καὶ ἐξ ἀριστερῶν, ἵστανται ἄλλοι δύο Καμπέδες ὅμοιοι χεῖδον καὶ ἴσοι, οἵ τινες ἀπὸ τὸ εἶναι μέρος, ἐπικαθίστανται, εἰς τὰς εἰρημνίας κολῶνας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο εἰς τὰς καμάρους ὅπως κείνται ἐπάνω εἰς τὰς εἰρημνίας κυλινδροειδῆς πλάγας. εἶναι δὲ ὅλος αὐτὸς ὁ Νάρθηξ διὰ χρωμάτων ἰσομοίαν. εἰς αὐτὸν διέσκειται (καὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος) καὶ ἡ λάρναξ τῶν Ὁσίων Πατέρων, ἐκ πορφυρᾶς μαρμαρᾶς κατεσκευασμένη. εἰς τὸ μέσον δὲ τῶν κατ' Ἀνατολᾶς ἱεραρχῶν δύο κολωνῶν, εἶναι ἄλλη πύλη, μεγαλοπρεπὴς καὶ αὐτὴ, ἐκ λευκῆς μαρμαρᾶς ἐξεσμένη ἀκριβῶς. καὶ δι' αὐτῆς εἰσέρχόμεθα εἰς ἄλλον Νάρθηκα, ὅς τις καὶ αὐτὸς, ἔχει τὸ ἔδαφος μετὰ μαρμαρᾶν ποφυροχρῶν ἐσφαμένον. τὰ ὁποῖα τὸ πλάτος εἶναι πόδες 15 καὶ τὸ μήκος 31 πλαγίως δὲ ἐκτείνεται τὸ μήκος ἀπὸ Νότις εἰς Βορρᾶν, καθὰ καὶ τὰ προναρθηκος. ἔχει ὅμως ἴσας τὰς πλάγας, ὅχι κυλινδροειδῆς. ἔχει δὲ καὶ μικρὰν θύραν ἰδὼν αὐτὸς, ἐξ ἀριστερῶν, ἥτις διγαίνει εἰς τὸν σημαντήρα. καὶ παράθυρα μικρὰ δύο ἐν ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἄλλο ἐκ δεξιῶν. ἡ σέγις εἶναι ὅλος καὶ μετὰ ἡφίον ἰσομοίαν. πλὴν δευτέρω εἶναι αὐτὸς ὅλος, ἀλλὰ ἕτερος. ὁ μεσινὸς ἔχει χῆμα Καμπέ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο πλαγιοὶ ἔχουσιν ἄλλο διαφορετικὸν χῆμα, τὸ ὕψος εἶναι πιδαιμῆς 34 ἔχει δὲ ἁφύρας Ἰσορίας μετὰ ἡφί, ἐκείνη ὅμως ὅπως προξενῶσι θαῦμα εἰς τὰς ὁρῶντας, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Δεσποτῆς Χρυσῆς, ἐπάνω τῆς πύλης τοῦ καθολικῆ. ὅθεν ἀπὸ αὐτῆς τὴν Νάρθηκα ἀμέσως ἐμβαίνει εἰς τὸ καθολικόν, τὰ ὁποῖα ἡ πύλη εἶναι θαυμαστὴ μετὰ ὡραίας, καὶ ἀνόφλια καὶ κατόφλια, ποφυροχρῶα μονόλιθα.

Εἶναι δὲ αὐτὸ τὸ καθολικόν, ἡ καθολικὴ φιλοτιμία καὶ βασιλικὴ μεγαλοπρεπεία, τὰ αἰοδῶμεν Κωνσταντίνου. εἶναι λοιπὸν αὐτὸ κατὰ τὸ χῆμα ἀκριβῶς τετραγώνον, ὅσον εἶναι δηλαδὴ κατὰ τὸ μήκος εἶναι καὶ κατὰ τὸ πλάτος. καὶ κατὰ μὲν τὸ μήκος εἶναι πόδες 30 καὶ κατὰ τὸ πλάτος ὁμοίως εἶναι 30 ὅλον μετὰ ποφυροχρῶα μαρμαρα ἐσφαμένον, ἁφύρας ἐχηματισμένη. οἱ δὲ τοῖχοι καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλάγας, εἶναι μετὰ ποικιλόχρωμα μαρμαρα κατεσκευασμένοι, ποφυρα λεγόμενα. τὰ ὁποῖα εἶναι μὴ καὶ ἐκ φύσεως ὡραία, εἶναι ὅμως ὡραιότερα ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐπιμέλειαν,

λαιαν, καὶ ἀκρίβειαν τῆς τέχνης. ὅτι μὲ πολλὴν ἐπιτηδεύουσι εἶ-
ναι ἐξεργασία καὶ γλυμμοῖα, καὶ ἴσονται συνηρμοσμένα τὸ εἶναι μὲ
τὸ ἄλλο, ὥσπερ σαινίδια, συγκρατήματα μὲ ἄλλα εἰς τὰ μάρμαρα,
ὅν ἔχοντες αἱ εἰκόνες μέσα εἰς τὰ εἰκονοστάσια τῶν Τεμπλῶν. καὶ
ἄλλα μὲν εἶναι μικρότερα, ἄλλα δὲ μεγαλότερα, ἄλλα ὁρθὰ καὶ
ἄλλα πλάγια, κατὰ τὴν χεῖρ τῶν τέκτων. ὁ δὲ περὶ τὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀδείσκει θαυμαστὴν τέχνην εἰς τὴν συνάρμοσιν
καὶ ὁμοιότητι. ἐν θεωρήσει τὴν δεξιὰν πλάταν ὡς ὅσον, ἔ-
πειτα θεωρήσει καὶ τὴν ἀριστεράν, καμμίαν διαφορὰν δὲν ἀδείσκει.
ἐπειδὴ τὰ ἴδια μάρμαρα εἶναι, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κατὰ τὸ
χρῆμα, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα, καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα. ὥστε καὶ αἱ
δύο πλάται ἢ δεξιὰ διπλὴ καὶ ἢ ἀριστερά εἶναι κατὰ πάντα ὁ-
μοίαι, καὶ ὅλως ἀπαράλλακτοι. δὲν λέγει τὴν κατὰ Ἀνατολᾶς,
καὶ τὴν πρὸς Δυσμᾶς, ἐπειδὴ ἡ μὲν πρὸς Δυσμᾶς, ἔχει τὴν
βασιλικὴν λεγομένην πύλιν, καὶ κατὰ τὸ μόνον διαφέρει, ἡ δὲ
κατὰ Ἀνατολᾶς ἔχει ἑξὶς καμάρας, ὑπὸ κάτω τῶν ὁποίων εἶναι
τεῖα Τεμπλῆα, καὶ διαφέρει καὶ αὐτὴ κατὰ τὸτο. ἔξω δὲ ὑπὸ τὸν
τοῖχον τῆς κατὰ πλάτης ὡς πιδυμὴν μίαν, εἶναι δύο συζυγίαι
κολωνῶν, ἧς ἴσονται τέσσαραις κολωναῖς ἑκάστη μάρμαρα. ἀνὰ
δύο συζυγίαι, ὅλαι ὁμῶς 16 τὸν ἀριθμὸν, τῶν ὁποίων τὸ
μῆκος εἶναι πιδυμῆς 12 $\frac{1}{2}$ ἔξω ὑπὸ τὰς βάσεις τῶν ὅπως εἶναι
χωριστὰ μάρμαρα 4 πιδυμῆς. ἀπέχει δὲ ἡ μία συζυγία τῆς
ἄλλης πιδυμῆς 15 ἐπάνω δὲ αὐτῶν τῶν 16 κολωνῶν ἴσονται
ἄλλαι 16, ἑκάστη μάρμαρα καὶ αὐταί, ἀνὰ δύο συζυγίαι, κα-
θὼς καὶ αἱ κατωτέραι, τῶν ὁποίων τὸ μῆκος εἶναι πιδυμῆς. 9
Μεταξὺ δὲ τῶν ἐπάνω κολωνῶν, εἶναι εἰς καθεστὴ πλάταν μία
καμάρα, καὶ εἰς καθεστὴ γωνίαν ὁμοίως μία. αὐταῖς δὲ ἡ καμά-
ραις εἶναι κατὰ τὸ χρῆμα παρόμοιαι μὲ τὴν κόγχην ὅπως εἶναι
ἐπάνω εἰς τὰς ἀγίας ἑκατέρας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὥς τὸ ἡμι-
συν, εἶναι μὲ ὀρθομαρμαρῶσιν ἀρίστῳ. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἐπάνω ὁ-
λοντες τὸ κύρωμα εἶναι ἐξωγραφισμὸν μὲ ψήφον, καὶ καθεστὴ
μία ὑπὸ αὐτῆς, ἔχει μίαν δεσποτικὴν Ἐσφίον. καὶ εἰς μὲν τὴν
γωνίαν ὅπως εἶναι ἐπάνωθεν τῆς βορείης πύλης τῶν ἱερῶν (ἔξω γὰρ
ἀρχήσων ἀπὸ τὴν πρῶτῃ Ἐσφίον) εἶναι ὁ Θεὸς Εὐαγγελι-
σμός. εἰς ἐκείνῳ δὲ ὅπως εἶναι ἐπάνωθεν τῆς ἀγίας πύλης, εἶ-
ναι ἡ κατὰ Σάρκα τῶν Κυρίων Γέννησις. καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν
γωνίαν

γωνίαν τῆς ἰουδαίας πύλης, εἶναι ἡ Θεία Ὑπαπαντή. καὶ εἰς τῆς
δεξιᾶς πλάτης τὴν καμάραν, εἶναι ἡ Ἀγία Βάπτισις, εἰς δὲ
τὴν ἄλλαν καμάραν τῆς αὐτῆς γωνίας εἶναι ἡ φεικὴ Μεταμόρ-
φωσις, ἐπάνωθεν δὲ τῆς βασιλικῆς πύλης (ἥτις εἶναι πρὸς
Δυσμᾶς) εἶναι ἡ σωτήριος Σταύρωσις. καὶ εἰς τῆς ἀριστερᾶς γο-
νίας τὴν καμάραν, εἶναι ἡ Ἀποκαθήλωσις. καὶ εἰς τὴν ἄλλαν
καμάραν τέλος πάντων τῆς ἀριστερᾶς πλάτης, εἶναι ἡ ἐν Ἀΐδου
Κάθοδος τῶν Κυρίων. εἰς δὲ τὸν τόπον ὅπως μὲν ὑπὸ τὴν μίαν
καμάραν ὥς εἰς τὴν ἄλλαν ὑπὸ τὰ τέσσαρα μέρη, εἶναι ζωγρα-
φισμοὶ οἱ Θεοὶ Εὐαγγελιστῶν καὶ ἁγίων καὶ ῥαφοντες, ἔπειτα
καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι ἀπὸ τὸ ἑξῆς καὶ ἐπάνω. καὶ τὴν ἀνατο-
λικὴν πλάταν εἶναι δύο ἐξαπτερυγα πρὸς Δυσμᾶς βλέποντα,
καθὼς καὶ εἶδον ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ, ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν δυτι-
κὴν πλάταν εἶναι ἄλλα δύο, πρὸς Ἀνατολᾶς βλέποντα, κα-
θὼς καὶ εἶδον Ἡσαΐας ὁ Προφήτης. ὁ δὲ ὑπὸλοιπος τόπος δὲν
ἔχει εἰκόνας Ἀγίων ἰσορισμῶν, ἀλλὰ εἶναι ὁλόχρυσος μὲ
χρυσόμορφον ψήφον. ἀπὸ ἐκείνου καὶ ἐπάνω γίνεται πλέον τὸ χρῆμα
τῶν Ναῶν ὡς τὸν Κύκλος (ἔξω τὸν ὅποιον καὶ ἡ πραιρεσιμῶν κολ-
ωνίαις ὑπετέθησαν, καὶ ἡ καμάραις ἐπικυρήθησαν καὶ ἔγιναν) καὶ
αὐτὸς ὁ Κύκλος εἶναι ἡ βάσις τῶν Κυμπεῶν, ἔξω ἐκεῖθεν ἀρχι-
τὴν ὁ Κυμπεὶς καὶ ἀναβαίνει εἰς ὕψος ἑκατὸν, καὶ εἰς τὸ κεντῶν
τα, ἔχει ἐξωγραφισμὸν τὸν Παντοκράτορα Χριστὸν, ἑξῆς δὲ
εἰς τὸν Κυμπεὶς εἶναι Ἀγγελοὶ τὸν ἀριθμὸν 12 πολλὰ μεγάλοι
τὸ μέγεθος, ἔξω γὰρ φαίνονται κάτωθεν σύμμετροι, ἔξω τὸ ὅλον
ὕψος ἀπὸ τὸ ἔδαφος ὥς τὸ κεντῶν τῶν Κυμπεῶν, εἶναι ὀργῆαι
μεγάλαι ἀνδρὸς ὁπῶν καὶ μισή. ἔχει δὲ καὶ παράθυρα ἑξῆς τὸν
ἀριθμὸν 12. ὅλον δὲ τὸ μέρος τῶν Ναῶν ὅσον εἶναι μὲ πέντε
εἶναι μὲ ὀρθομαρμαρῶσιν καλλίστῳ καὶ τεχνικῶν, καθὼς εἴπομεν
πολλὰκις. τὸ ὕψος αὐτῆς τῆς ὀρθομαρμαρῶσεως εἶναι πέντε ὀκ-
τὼ καὶ μισὴ πιδυμή. ἐκεῖνο δὲ ὅπως εἶναι ἐξωγραφισμῶν, εἶναι
μὲ ψήφον μὲ θαυμασίαν καὶ ἀμίμητον τέχνην κατὰ ἀληθειαν.
καὶ κατὰ πάντα μὲν εἶναι ἀξιοπαινον, καὶ ἀξιοθέατον τὸ καθολι-
κόν, καὶ ἔξω τὴν τέχνην, καὶ διὰ τὴν πολυτελή ὕλην τῆς κατα-
σκευῆς, μάλιστα δὲ ἔξω τὸ πολὺ φῶς ὅπως χυίνεται μέσα εἰς
αὐτὸ ἀπὸ τὰ 12 ἐκεῖνα παράθυρα τῶν Κυμπεῶν, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλ-
λα 6 ὅπως εἶναι εἰς τὰς πλάτας ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν. μὲ
τὴν

τὴν αὐτὴν φωτοχυσίαν φωταγωγεῖται καὶ τὸ ἱερὸν Βῆμα, καὶ με-
τὴν αὐτὴν τέχνῃ, καὶ μετὴν αὐτὴν ὕλῃ εἶναι κατασκευασμέ-
νον. ἐπεὶ οἱ τοῖχοι τε εἶναι μετ' ὀρθομαρμάρωσιν, ἡ Ἰσορίαις
εἶναι μετ' ἑνὶ. ἔχει ἑξῆς κόγχας μίαν τῆς ἀγίας Τραπεζῆς εἰς
τὸ μέσον, καὶ ἄλλῃ τῆς ἀγίας Προθέσεως ὅξ' αἰσιρῶν, καὶ ἄλ-
λῃ ἐκ δεξιῶν. καὶ εἰς τὸ μέσον ἔχει ἰσορισμὸν τὴν Πανα-
γίαν, ἡ ὁποία ἐφαίνετο εἰς τὸν Χρυσοχόον (καθὼς δέλομαι εἰ-
πὴ εἰς τὰ θαύματα) ἔχει αὐτὴ τέλα παράθυρα φωτεινότητα,
εἰς δὲ τὸν τόπον τῆς ἀκαταφλέκτου μυστήνης, ἴσεται τὴν σήμερον
σύλην ξυλίνῃ, καὶ ἐπ' αὐτὴν εἰς αὐτὴν δέρεται τὸ ἅγιον Ἀρπύ-
ριον ἀργυρῶν καὶ θαυμαστὸν δὲ τὴν τέχνῃ τε, ἡ κόγχη τῆς Προ-
θέσεως, ὁμοίως καὶ ἡ ἄλλη ἐκ δεξιῶν ἔχουσιν εἷς παράθυρον
μόνον. ταῦτα πάντα καταστάνουσιν ἀξιοθέατον τὸν τὸν Ναὸν καὶ
ἀξιοθέατον. ὅθεν καὶ γυναῖκες τινὲς ἐπέσαν εἰς μεγάλης κινδύ-
νης, μόνον καὶ μόνον δὲ τὰ ἀξιοθῆναι τοιαύτης θαυμαστῆς, θα-
ρείας. καὶ ἡ μόνον γυναῖκα, καὶ ἄλλας τὰς τυχόντας, παρακινεῖ
εἰς θαυμάσιον, ἀλλὰ καὶ εἷς ὁ θαυμάσιον Ρ' ὡσον, Βασίλειον τῆ-
νικη, Μοναχὸν τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἱερέα τὴν ἀξίαν, ἔφερον ἀ-
πὸ μακρὰν εἰς προσκυνοῦσιν καὶ θαυμάσιον. ὅς τις καὶ θαυμάσιος
θαυμάσιος αὐτὸν, εἶπε τὰ ἀπόλυτα λόγια. νικῶσι τὴν φήμῃ
τὰ πράγματα. πόρρωθεν ἤκουον περὶ τῆς Ναὸς τῆς, ἀλλὰ δὲ
ἠλπίσα νὰ εἶναι πῦρ, καθὼς τὸν βλέπω. ἀλλὰ καὶ πολὺ πρό-
τερον, Μαρτῖος ὁ Βυγγαῖος ἀναφέρει εἰς τὸ ἰσορικὸν τὸ Βι-
βλίον, καὶ λέγει περὶ αὐτῆς, ὅτι εἶναι ὡραιότατος, καὶ εἰκόνας ὡ-
ραίας ἔχει μετ' ἑνὶ εἰς ὡραίας. καὶ ἴσως ἦτον λαμπρότε-
ρος, καὶ τί λέγω ἴσως; βεβαιότατα λαμπρότερος ἦτον, καὶ θαυμα-
σιώτερος πρότερον, πρὸ τῆς νὰ βλαφθῇ δηλαδὴ ἀπὸ τὸ πῦρ. ἐπεὶ δὲ
καὶ πῶρα εἰς τὸν ἐδικὸν μας αἰῶνα, ἐβλάφθη, καὶ πρότερον εἰς ἄλλας
αἰῶνας ἔπαθεν, ὅτε καὶ ἡ κολώναις ὅπως εἶναι ὀπίθεν τῆς Τέμ-
πλων, ἐρράγησαν ὑπὸ τὴν βίαν τῆς πυρὸς, καὶ κομμάτια τινὰ
ἐξεκόπησαν ἀπὸ αὐτῆς. τότε καὶ ἡ σεβασμία εἰκὼν τῆς Θεοτό-
κου, ἡ παλαιότατη ἐκείνη, μετετοπίσθη εἰς δυνάμει, καὶ ὀρέσθη
κρεμασμένη μέσα εἰς τὸν ἡγεμνικὸν θρόνον, καὶ ἔτις ἔμεινεν ἀ-
βλαβὴς ἀπὸ τὸ πῦρ, καθὼς μᾶς ἐδιηγῆθη πολλαῖς ὁ μακαρί-
της ὁ Πνευματικὸς Παπὰ Κωνσταντῖος Καλυπτερῆς, κατὰ τὴν
τῆς παλαιότερων παράδοσιν. πλὴν ὅτι καὶ αὐτὴ ἔπαθε, πάντως
εἶναι

εἶναι ὡραιότατος, καὶ τὸ μυστεῖον ἦγεν τὸ ἑνὶ εἶναι λαμπρότα-
τον, καὶ τὰ πορφυρόχρῳα τε μάρμαρα εἶναι ὡραία. καὶ ταῦ-
τα μετ' ἑνὶ τῆς Ναὸς, τὰ δὲ κανδήλια ὅπως ἀνάπτεται μέσα εἰς
τὸ καθολικὸν εἶναι 41 τὸν αἰθμόν, εἶναι ὅλα ἀργυρὰ καὶ ἀκοί-
μητα, ὁμοίως εἶναι ἀκοίμητα καὶ τὰ ἐν τοῖς Νάρθηξι, τὰ ὁποῖα
εἶναι τὸν αἰθμόν 33 ἔξωθεν δὲ εἶναι ὅλος ὁ Ναὸς μολυβο-
σκέπαστος. καὶ ἔχει πρὸς τὴν Καμπέδες. ὁ εἷς ὁ μέγας εἶναι τὸ
καθολικόν, οἱ ἑξῆς οἱ μικρότεροι εἶναι ὁ Νάρθηξ ὅπως ὀνομά-
ζεται φιάλιον. καὶ ὁ τελευταῖος εἶναι τὸ Καμπαναεῖς. τὰς ὁποίας
ὅλας ὁπισφραγίζει καὶ ὁπισφραγίζει, ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς
τῆς Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὃς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΣ
ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καθώς με παράδοξα καὶ θαύσια θαύματα τῆς ὑπερ-
ρουδύου Θεομήτορος, ἄρχισε καὶ ἔγινεν αὐτῇ ἡ ἱερὰ
καὶ σεβασμία Μοιρὰ, καὶ πῶρα μὲν, με φῶς θαυμάσιον διεγείρει
τὰς θεάς αὐτῆς θεράποντας, εἰς ζήτισιν τῆς ἀχράντης αὐτῆς εἰ-
κότος, ἄλλοτε δὲ, με τὴν θαφύλαξιν τῆς μυρσίνης, ὅπου τὴν ὑ-
περβάλλουσαν ἐκείνῳ φλόγα, πύς ὁδηγεῖ εἰς εὐρεσιν τῆς αὐτῆς
εἰκότος, ἄλλῳ φορὰν πάλιν με τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἰδίας εἰκό-
τος ἀπὸ τοῦ σπύλαιον, πύς βιάζει νὰ κτίσεν ἰδιοχείρως Ναὸν
εἰς τὴν μυρσίνῃ, ἄλλοτε δὲ, δι' ὑπεκαλύψεως θείας τῆς πέμ-
πει εἰς τὴν Μιτυλίνῃ, ὅρα νὰ φορητῶσιν εἰς τὸν Μορομά-
χον ὅτι μέλλει νὰ βασιλεύσῃ, καὶ ἀκολούθως νὰ ζητήσῃ παρ'
αὐτῆς Ναὸν ἱερὸν, καὶ Μοιρὰ ἁγίαν, καθὼς καὶ τὰ ἐζήτησαν καὶ
τὰ ποδεμύου ἐπέτυχον, καθὼς λέγω ὅλα αὐτὰ παραδόξως ἐ-
γίνοντο ἢ ὑπερύμνητος Δέσποινα πτε, καὶ δι' αὐτῶν φαίνεται ὅτι
ἡρετίστατο, καὶ ἐξελέξατο τὸν πόπον τῆτον, ταύτῃ τὴν θεῖαν Μο-
ιρὰ, εἰς κατωκίαν, ἔτω καὶ εἰς τὰς καθεξῆς χρόνας, καὶ ἕως
τῆς σήμερον, μένει ἀχώριστος ἀπὸ αὐτῶν, ἡ Θεῖα καὶ Θεομητο-
ρικὴ αὐτῆς χάρις, καὶ ἐνεργεῖ καὶ θαφόρις καιρὸς παράδοξα θαύ-
ματα, ἐκ τῶν ὁποίων καταγράφονται ἐνταῦθα μερικὰ κατὰ τὴν
ἐκ προσάγματος Θεῶν παλαιὰ συνήθειαν, ἡ ὁποία εἶναι νὰ γρά-
φω-

φονται τὰ θαλάδοξα ἔργα τῆς Θεῆς, πρὸς ἀφέλειαν καὶ διδασκα-
λίαν τῶν μεταφυσέων ἀνθρώπων. ἔτι καὶ ὁ Μωϋσῆς, ὁ Γισοὺς
τῆς Ναυῆ, καὶ ἄλλοι Προφῆται, ἐγράψαν τὰ παλαιὰ ἐκείνα φοβε-
ρὰ θαυμάσια τῆς Θεῆς, ἔτι καὶ ὁ Γερόσιος Λευκᾶς, συνέγραφε τὰς
πράξεις καὶ τὰ θαύματα τῶν συναποστόλων, αὐτὸς μίμνηται καὶ
ἄλλοι μεταφυσέοι, συνέγραψαν τὰ παράδοξα θαύματα τῶν Μαρ-
τύρων καὶ τῶν Ὁσίων. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν οἱ ἀπτελεῖς, καὶ μίμνηται
ἐκείνων τῶν παλαιῶν, ἀφ' ὧν ἐγράφηται καὶ ἐδινηθήθη τὸν Βίον
τῶν Ὁσίων Πατέρων, καὶ με αὐτὸν ἐφανερῶσαμεν, τὴν ἀρχὴν καὶ
τὴν σύστασιν τῆς Μοιρῆς, καὶ ἀκολούθως τὴν ἱστορίαν αὐτῆς ὅπου
τὴν ἀρχὴν ἕως εἰς τὴν παρῶσαν αὐτῆς καταστάσιν ὅσον ἦν δυ-
νατὸν ἐξηκελεύσαμεν, ἀφ' ὧν λέγω τὰ εἰρημένα οὕτω πως συνε-
γράφηται, δίκαιον ἐκείνην καὶ εὐλογον, νὰ συγγραφῇ, καὶ
εἰς πάντα νὰ φανερώσῃ, τὰ πλέον ἀξιόλογα καὶ βεβαιωμένα
θαύματα τῆς Θεομήτορος, ὅπως θαλάδοξως ἐγίνοντο εἰς ἐκείνους
ὅπως με τὸ τοῦ ὀνόματος (Παναγία Νέα Μοιρὰ) τὴν ἐπεκαλέσ-
θισαν εἰς βοήθειαν, ὅρα νὰ δοξάζηται τὸ ὑπερένδοξον αὐτῆς ὀ-
νομα, καὶ νὰ ὑμνῶνται καὶ νὰ μεγαλύνωνται τὰ θεῖα αὐτῆς καὶ ὑ-
περύμνητα μεγαλεῖα.

Θαῦμα.

Περὶ τῆς Γότθας, τῆς τοξεύσατος τὴν Ἀγίαν εἰκόνα
τῆς Θεοτόκου.

Ηλθε ποτὲ εἰς τὸ Μοναστήριον, εἰς τὴν Ἀγαθὴν, Γότθος
τὸ ὄνομα, ἦγεν Τάταρης, ὅς τις ἐζήτισε νὰ τὴν ἀντίξῃ τὸ
καθολικὸν καὶ νὰ τὴν θεωρήσῃ. καὶ θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, τὴν
ἀντίξῃ οἱ εὐρεθέντες ἐκεῖ· εἰσελθὼν δὲ αὐτὸς, ἐστάθη μέσα εἰς
τὸν ἡγεμνικὸν θρόνον, ὡς ὑψιλόπερον μέρος τῆς Ναῦς, καὶ ἐκεῖ-
θεν ἐβλέπε μετὰ πολὺ θάμβος καὶ ἐκπλήξιν, τὴν ἀξιοθαύμαστον
ἐκείνῃ καλλονήν. ἐκεῖ βλέπει πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ τὴν παλαιὰν
ἐκείνῃ Ἀγίαν εἰκόνα τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τὴν ὁποίαν εὗρον
ἐν ἀρχῇ οἱ Ὁσίοι Πατέρες εἰς τὴν μυρσίνῃ, ἡ ὁποία ἦτον θα-
φορικῶς καὶ κατ' ἐξαίρετον ἔσπον κεκοσμημένη. καὶ φρονήσας ὁ
ἀσεβὴς ἐκεῖνος βάρβαρος, εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς σε-

Η

π τῆς

πῆς εἰκότος, μᾶλλον δὲ τῆς εἰκονίζουμένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεομή-
τρος, ἔρριψε μὲ θυμὸν τὴν σαΐταν κατὰ τῆς θείας εἰκότος. τὸ
βέλος ἀφένον, ἐποχάρησε καὶ ἐπήγαγε κατ' ὁθείαν, καὶ κτυπή-
σῃ εἰς τὴν εἰκόνα, ἔπειτα, ὡς ἴδῃ μεγαλείον σε Παντάνασσα Δέσ-
ποινα, ἐγύρισεν ὀπίσω μὲ πολὺν θαυμασμόν ἴδῃ ὁράντων, καὶ
ἐκτύπησεν εἰς μίαν μικρὰν εἰκόνα, τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσιως,
ἣτις ἐκρέματο ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς τῆ βαρβάρου, μέσα εἰς τὸν
θρόνον, καὶ διεπέρασε καὶ ἐξύπησεν αὐτῷ, καθὼς ἀκόμα καὶ τὴν
σήμερον φαίνεται ὑψημένη, (ὡροῦνται δὲ αὐτὴ ἐν τῇ προσ-
κυνηταίῳ, ἐν ὁλαῖς ταῖς τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραις, ἕως τῆς Ἀ-
ναλήψεως, καὶ ὁ βελόμηρος τὴν βλέπει καὶ πληροφορεῖται τὴν ἀ-
λήθειαν.) καὶ ἐκ τῆς φοβηθείς ὁ Γότθος ἔφυγε χωρὶς καὶ κα-
μὴ κανένα κακόν, ἔτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔτε εἰς κανένα ὄπ-
τος Μοιχῆς.

Ἐτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆ διασωθέντος πλοῖος.

Εκινδύνει μίαν φορὰν ἐν καιρῷ νυκτός, οὗα πλοῖον, μέσα
εἰς τὸ πέλαγος. καὶ ἐπειδὴ ἄλλῃ ἐλπίς σωτηρίας δὸν πῶ
ἔμεινεν, ἔπεσαν ὅλοι οἱ ἐν αὐτῇ εἰς θερμὴν δέσιν, πρὸς τὴν
Πανάχαυτον Δέσποιναν, καὶ κοινῶς προσασίαν, καὶ ἀντίληψιν τῆ
θῆς τῆς ἀνθρώπων. Παναγία, λέγοντες Νέα Μονή, κατὰ τὴν
κοινῶν συνάθειαν, σῶσον ἡμᾶς ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ, ἐν τῇ μεγί-
στῃ κινδύνῃ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κυβερνήτης μάστιγα, ἐὰν ὕποψυ-
γῶν, ἔλεγε, τὸν φοβερόν τετον κίνδυνον, καὶ προσφέρειν εἰς τὸν
Ναόν σε μίαν λαμπάδα καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μέγεθος τῆς καταρ-
τίης τῆς πλοῖου. καὶ ὡς τῆς μεγάλης καὶ παχέας ἀντιλήψεως, ἀ-
δελφοί, τῆς Κυρίας Θεοπέκ, ἔφθασε τὴν ὥραν ἐκείνῃ, καὶ πα-
ρεῖσθαι εἰς τὸν κυβερνήτην, ὅς τις ὕπὸ τὴν πολλὴν ἀγωνίαν καὶ
τὸν φόβον, ἦτον ἐκστατικός, καὶ ἰδὼς ἐγὼ τῆ λέγει, ἦλθα καὶ σὲ
γλυτώσω, μὴ φοβῆ. ἔπειτα τῆ ἐφάνη, λέγει, πῶς ἐβυδίσθη εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἔφραξε μὲ ξύλον τὴν ἔσπῃαν τῆ πλοῖος. ἐν
ποσέτῳ δὲ ἔλθων εἰς τὸν αὐτόν τε ὁ κυβερνήτης, ἐγνώρισε τὴν
ἀλήθειαν τῆς ὁπτασίας. ὅτι ἡ φερπὴν ἐπαυσε, καὶ τὸ πλοῖον
ὁδη-

ὁδηγία τῆς Παναγίας Θεοπέκ, εἰς λιμένα σωτήριον ἔφθασεν. ἡ-
μέρας δὲ ἡγομένης ἐγνώρισαν ὅτι καὶ τὸ ξύλον ἐκείνο μὲ τὸ ὁ-
ποῖον ἔφραξε τὴν ἔσπῃαν ὅπῃ εἶχεν εἰς τὰ κάτω μέρη τὸ πλοῖον,
ἔτε αὐτὸ δὸν ἔγινε καὶ φαντασίαν, ἀλλὰ πραγματικῶς καὶ τῇ ἀ-
λήθειᾳ. ὅθεν καὶ τὴν ὑπόθεσίν τας, ἔκαμαν καὶ ταῦτα τὴν λαμ-
πάδα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς καταρτίης, καὶ τὴν ἐπρόσφεραν ὁμῶς μὲ
ἄλλα δῶρα εἰς τὴν Νέα Μονή, πρὸς δὲ χαρισίαν τῆς διεργε-
σίας. τὸ δὲ ἀσέιον ἦτον, καὶ εἶναι, ὅτι καὶ τὸ ξύλον ἐκείνο μὲ
τὸ ὁποῖον ἔφραξεν ἡ Παναγία τὴν ἔσπῃαν, ὡς εἴρηται, καὶ αὐτὸ
τὸ ἔφεραν εἰς τὸ Μοναστήριον. ἔλθων δὲ ἐκεῖ ὁ Καραβοκύρης,
καὶ δὲ χαρισίης τὴν Παναγίαν ὡς ἡδύνατο, ἐζήτην μετ' ἐργῶς καὶ
εὐρὴν εἰκόνα τῆς Θεοπέκ, καὶ ὁμοιάζει μὲ τὴν γυναικα ὅπῃ τοῦ
ἐφάνη εἰς τὴν φερπὴν, καὶ τῆτο, ὡς φαίνεται, καὶ οὕτως θεία ἐγέ-
νητο, δὲ περισσοτέρως βεβαίωσιν τοῦ θαύματος. ὕστερον δὲ ὑπὸ
πολλῶν ἔρσαν, ἦλθε καὶ εἰς τὸν Νάρθηκα, καὶ εὗρεν ἐκεῖ τὸ
ποσέτῳ εἰς τὸ ἀειρερόν μέρος, ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι ἡ θῆκη τῆς ἱε-
ρῶν Λειψάνων τῆς Ἀγίων Πατέρων, ὅπῃ καὶ οἱ Ἀρράπιδες κα-
τεκάνσαν, καθὼς εἶπομεν εἰς τὸν βίον τῆς Ὀσίαν. γνωρίσας δὲ
τὴν εἰκόνα καθὼς τῆ ἐφάνη, ἐκρέμασεν ἐκεῖ τὸ ξύλον ὅπῃ πολ-
λάκις εἶπομεν, εἰς μνήμην τῆς θαύματος, καὶ οὗα κομμάτι χρι-
στὸν χονδρὸν τείκλιον. καὶ ὅποια ἀκόμα καὶ τὴν σήμερον ἐκεῖ
κρέμονται. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἔγινε καὶ ἡ κατάφλεξις
τῆς Ἀράπιδων, δὲ τῆτο δὸν ἡξόρω πόθεν ἔλαβον τὴν ἀφορ-
μὴν, τινὲς ὅπῃ δὸν ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἀκρίβειαν
τῆς θαύματος, καὶ λέγαν ὅτι τὸ ξύλον ἐκείνο εἶναι τὸ ποσέτῳ τῆ
κατακασύτος Ἀράπη. τὸ ὁποῖον εἶναι ψυδὲς καὶ γελοιῶδες, ἡ ἀ-
λήθεια εἶναι καθὼς παρέλαβον ὑπὸ τῆς παλαιότερης οἱ γεροντό-
τεροι καὶ σωετότεροι τῆς Μοναστείας, καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ παρέδωκαν,
αὐτὸ ὅπῃ ἡμεῖς χρᾶφομεν φιλαλήθως. καὶ ταῦτα μὴ ἔτις ἔχει.
ἡ δὲ λαμπὰς ἐκείνη (αὐτὴ πρὲν καὶ τὴν εἰπέμεν λαμπάδα καὶ
ὄχι κατάρτι) ὅπῃ ἐπρόσφεραν, τὴν ἔσπῃαν καὶ μέχρι τῆς σήμε-
ρον ἴσεται, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς καθολικῆς, φθάνουσα ὑπὸ τὸ
ἔδαφος, ἕως ἐπάνω εἰς τὸ ψηφί.

Εὔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆ Βενέτικῃ καραβίᾳ τῆ καταβυθίσματος
τὸ Μπαρμπάρεισκον.

Συνέβη ποτὲ νὰ τζακιδῇ μία Καμπάνα τῆ Μοναστηρίου. ὁ-
θεν τὴν ἔσειλαν εἰς τὴν Βενετίαν μετὰ εἰς καράβι ὁποῦ
ἐταξίδευον ἐκεῖ, παραγγείλαντες εἰς τὸν Καπιτάνιον, νὰ ἐπιταπῇ-
σιν ἡμεῖς νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ νὰ ᾄδῃ καινέαια, καὶ φέρωντάς τιν,
νὰ λάβῃ τὰ ὅσα ἐξώδιδε. πλείωντας δὲ, κακῇ τύχῃ, περιέ-
πεσαν εἰς εἰς κερσαρικὸν μπαρμπάρεισκον, καὶ λοιπὸν τὸ μὲν
μπαρμπάρεισκον, ἀγωνίζεται ὅλαις δυνάμεισι, νὰ κυριεύσῃ καὶ
νὰ κάμῃ καλὴν πρὸς τὸ βενέτικον, τὸ δὲ βενέτικον δὲ ἐναν-
τίας, ἀντίστατο, καὶ κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον ἐπαρκευόμετο, καὶ νὰ
παραδοθῇ δευτέρῳ ἡδεῖ. τί δὲ εἰς ὅλον τὸ ὕπερον ἀκολουθεῖ, εἰς
μὲν τὸ μπαρμπάρεισκον ἀκολουθεῖ ἡ νίκη, ὡς ὅτε ἦτον ἐπι-
τιδὲς ἀρματωμένον, εἰς δὲ τὸ βενέτικον ἀπεκρεμάθη πλέον ὁ ἑ-
χατος κινδυνός. θορυβῶνται λοιπὸν αὐτοὶ οἱ δυσυχεῖς, παράτ-
τονται, καὶ τί νὰ κάμῃν δευτέρῳ ἡδεῖ, τότε καὶ τὴν Νέαν Μονὴν
ἐνθυμήθησαν, καὶ ἐπεκαλεῖτο εἰς βοήθειαν. καὶ δοπορῶντες τί νὰ
κάμῃν, ἔκοψαν εἰς κομμάτι ὑπὸ τὴν τζακισμὸν Καμπάναν,
καὶ βιώντες τὸ μέσα εἰς τὸ κανόνι ὡς ἂν μπαλάν, τὸ ἔρριψαν κατὰ
τῆς πολιορκίας, καὶ ὡς τῆς ἀκαταμαχίτης δυνάμειος τῆς Θεομήτορος,
βαβαὶ τῶν θαυμασίων σε Δέσποινα, ἐκεῖνο μόνον καὶ μόνον, ἐσα-
θη ἱκανὸν νὰ καταπρέψῃ καὶ νὰ καταποντίσῃ τὸ μπαρμπάρεισκον
ἐκεῖνο πλοῖον. διὸ καὶ μὲν τὴν δοπορῶν τῆ κινδυνός, ἀπελθόν-
τες εἰς τὴν Βενετίαν, κατεκράσατο τὴν Καμπάναν μετὰ ἑξοδα ἐ-
δικά τε ὁ Καπιτάνιος, καὶ τὴν ἐπαρκεύετο εἰς τὸ Μοναστήριον,
ὅθεν ἀνταμοιβὴν τῆς ἀεργεσίας, καὶ ἀχαριστίαν πρὸς τὴν Πανα-
γίαν. καὶ μάλιστα ἐφιλοτιμήθη νὰ τὴν κάμῃ μετὰ ὅλῳ τὴν ἀκρί-
βειαν τῆς τέχνης, ὅθεν ἦτον πλέον ἡδύφρονος ἀπὸ τὰς ἄλλας
ἑεῖς. ἐκρέματο δὲ αὐτὴ ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Καμπαναρίας,
ἕως καὶ πᾶρα τὸ ὀλίγον, καὶ ὅταν ἐσήμαινεν, ἐσήμαινεν ἐν πινυτῇ,
καὶ ἐδηλοποιεῖ, καὶ ἀνερμήνισκε τὸ γεγονός θαῦμα, εἰς δόξαν καὶ
τιμὴν τῆς Παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν.

Εὔτε-

Εὔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆ Χρυσόχοῦ τῆ ἰδούτος τὴν Παραγίαν.

Ἦσεν βασιλεὺς ἐκείνη εἰκὼν, ἡ παρὰ τῆς Ὀσίῳ Πατέρων ἐν
τῇ μυρσίῃ εὐρεθεῖσα, ἐσαθῇ καὶ εἶναι πάντοτε, ἡ δόξα
καὶ τὸ καύχημα τῆς Μονῆς. καὶ αὐτὴν ἔχουσιν οἱ Μοιχακοί, ὡ-
ς ἂν εἰς θεῖον καὶ ἱερὸν κειμήλιον. καθὼς ἔχουσιν οἱ Κοκκιάται
εἰς τὴν Κύκλον τὴν παρὰ τῆς θεῖας Λακᾶ Ἰσορηθεῖσαν, καὶ οἱ
Μεγασπηλαιῶται τὴν ἄλλαν εἰς τὸν Μωρία, καὶ οἱ Σαμιλιῶται
τὴν ἑτέραν εἰς τὴν Τραπεζῆντα, καὶ οἱ Γιβριῆται τὴν παρὰ αὐτῇ
Πορταίτισαν λεγομένην. (1) ἐπεὶ δὲ ὅμως ὑπὸ τὴν πολυκαιρίαν
ἐπαλαιώθη τὸ φορέμα τῆς, ἦγον τὸ χρυσὸν κόσμημα μετὰ τὸ ὁ-
ποῖον

(1) ἡ Θεομνηστική αὕτη καὶ
θαυματουργὸς εἰκὼν, περὶ τῆς ὁ-
ποίας εἶναι ὁ λόγος, εἶναι πα-
λαιωμένη, καὶ μόλις φαίνεται ὁ χα-
ρακτήρ τῆς προσώπου, πλὴν αὐτὴ
κατὰ πάντων ὁμολογούμενον, καὶ ἡ-
μεῖς οἱ ἴδιοι τὸ ἐργασασαμένον ὅτι
ἐκπνέει πολλὰς δαδίαν ἀρρη-
τον καὶ ἀκατανόητον, διὸ καὶ αἱ
γυναικες ἔχουσι πόσον νὰ τὴν
ἰδῶν, καὶ μὴ διωάμεναι νὰ εἰσέλ-
θω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ζητῶν καὶ
τὴν δύνανται οἱ Πατέρες εἰς τὴν
πόρταν τῆς Μοναστηρίου κατὰ πα-
λαιὰν συνήθειαν, καὶ τὴν προ-
σιμῶν καὶ τὰ ἀφιερώματα τοὺς
προσφέρουσιν. τὴν εὐχάνουσι δὲ μὲν
λιτανείας καὶ μεγάλης προπομπῆς,
πάντοτε ἀπαρασάδπως μὲν τὴν
Λειτουργίαν, εἰς πᾶσαν ἑορτήν· ὁ
δὲ ἄρχοντας, ἡ οἱ ἄρχοντες προπορεύον-
ται καὶ τὴν τάξιντες, μὲν θυμια-
τείων ἀργυρῶν, κατόπιν ἔρχον-

ται οἱ ἐφημέριοι, ἄλλος κρατῶν τὸ
ἱερὸν διαγγέλιον, ἄλλος τὸ τίμιον
ξύλον τῆς ζωοποιῆς Σπυριδίου, ἐπει-
τα ἀκολουθεῖν δύο βασίλεις μετὰ
διδασκαλίας τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῆς
Θεοτόκου, εἴτα ὁ Καθηγούμενος, καὶ
οἱ λοιποὶ καὶ συζυγίαν, καὶ τὴν
τάξιντες. οἱ δὲ φάλλται εὐθὺς ὁ-
πῶς βάλεν χεῖρ νὰ δύνανται τὴν
εἰκόνα ὑπὸ τὸ εἰκονομασίον, φάλλ-
λου Θεομνηστικὰ ἄσματα, ἕως
ὅτε νὰ τελειώσῃ ἡ λιτανεία καὶ
νὰ δοποτῇ πάλιν ἡ ἀγία εἰκὼν
εἰς τὸν τόπον τῆς, ὁμοίως καὶ ἡ καμ-
πάναις ὅλαις εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ ἑξέ-
σημα σημαίνου ἐναρμονίας, καὶ
τὸς κατὰνοξιν ἀπορροῦν, ὥστε
ὅτε ἦσαν πολλοὺς καὶ ἔλεγον
βλέπωντας τὴν δόξαν τῆς Θεοτόκου,
καὶ ἀνέκοντας τὰς καμπάνας, φαί-
νεται μοι, ὅτι εἶναι ἡ δευτέρα πα-
ρασία τῆς Χειρῆς, καὶ σημαίνει ἡ
σάλπιγξ.

Η 3

ποῖον τὴν ἔχουσι καλλωπισμῶν, ἠθέλησαν γὰρ τὸ ἀλλάξαι τὰ βάλλον νέον, καὶ λοιπὸν διακονήσαντες τὴν ὑπὸ τὸ εἰκονοστάσιον, τὴν ἔθεσαν εἰς τόπον ἐπιπλάθειον μέσα εἰς τὸ καθολικόν, καὶ ἄρχισεν ὁ Χρυσόχοος μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου, γὰρ δὲ γὰρ τὸ παλαιόν, ὅθεν γὰρ βάλλῃ τὸ νέον. ὁ δὲ Ἐκκλησιαρχὴς ὅπως ἐκεῖ παρῆλθε, χρεῖας τυχεύσης, διήκων ἔξω εἰς τὸν Νάρθηκα. καὶ ἰδὼς, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁλος δοσιμῶς εἰς τὸ ἔργον ὁ Χρυσόχοος, καὶ πολλῆς προσοχῆς, ἰδὼς λέγων, ἀκούει ἕνα ἑαυτὸν ἐπ' αὐτῷ μίαν μετείαν φωνήν, γλυκεῖαν ὅμως καὶ περπνὴν, λέγουσαν, ἐλαφρά, ἐλαφρά κτύπα γὰρ ἔχεις τὴν δὲ χλὴν, ἐπειδὴ εἶναι παλαιὰ ἡ εἰκόνα. αὐτὸς δὲ ἀναβλέψας, εἶδε μίαν μεγαλοπρεπεστάτην γυναικα, μὲ λαμπρὰ φορέματα ἐνδεδυμένην, καὶ ἐξασμῶν μετὰ ἑαυτῶν χρυσῶν μαυρίων, καὶ πρὶν αὐτὸς γὰρ λάβῃ καιρὸν γὰρ τὴν ἐρωτήσῃ, τίς, καὶ πόθεν ἦτον, ἐπέστρεψεν αὐτῇ, καὶ εἰσήλθε μέσα εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα ὑπὸ τὴν ἰότιον πύλιν, καὶ δραμόντος αὐτῇ γὰρ τὴν προσφάσῃ, ἄφαντος ἐγένετο. κράζει μέσα παρῶν τὸν Ἐκκλησιαρχήν, τὴν ἐρωτᾷ ἑαυτὸς εἶδε, ἢ ἑαυτὸν ἤκουσε τίποτε, καὶ αὐτὸς δὲ εἶχε παντελῶς τὴν εἰδὴν τῆς γυναικὸς. καὶ ἀκούσας αὐτὰ παρὰ τῷ χρυσόχῳ, ἐθαύμασε, καὶ θαῦμα, καὶ ἐμφανείαν τῆς Θεοτόκου ἔλεγε τὸ γυναικῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Χρυσόχοος εἰς τὴν κόγχην τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἶδεν ἐκεῖ τὴν Παναγίαν ἰσορυσμένην, καὶ ἦν ὁμοία καὶ πάντα καὶ ἀπαράλλακτος μετὰ τὴν γυναικα ὅπως τὴν ἐφάνη.

Ἔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς ὀλιγοτάμου ἐκ τῆς γέφυρας τῆς πύργου
ἢ μὴ πεσόμτος.

Μία ὑπὸ τὰς βασιλικὰς οἰκοδομὰς, ὅπως ἔγιναν εἰς τὸ Μοναστήριον, εἶναι καὶ ὅσας πύργους κείμενος πρὸς Δυσμὰς εἰς τὸ ὑψηλότροπον μέρος τῆς Μοναστηρίου, ὡς αὐτὸ φέρεται. ἡ γέφυρα εἶναι πυραμοειδής, βαβάκα καθὼς ἐπιχειρῶν τὴν λέγουσιν, ἐπ' αὐτῇ εἰς μίαν τοιαύτην σέλην, ἀλλέως δὲ ἡμπορεῖ γὰρ σαθῇ τινὰς, παρὰ γὰρ ἔχει ἐπ' αὐτῇ εἰς τὰς κεραμίδας σκάλαν πλαγίασμένην, καὶ σειρά δεδεμένην ὑπὸ τὴν ἄλλαν πλάταν, καὶ ἐπ' αὐτῇ

εἰς αὐτὴν γὰρ πατὴρ καὶ γὰρ σέλη. σωέβη δὲ μίαν φοράν ἐν καιρῷ ὅπως ἔβαναν νέαις κεραμίδες καὶ ἄλλα διορθώματα ἔκαμναν, σωέβη λέγων καὶ ἐγγλίσθησεν ἀπὸ τὴν κορυφῇ τῆς σέλης αὐτῇ τῷ πύργῳ, ὅσας ὑπεργός, κρατῶντας καὶ εἰς τὰς χεῖρας τε, μίαν σάμναν γεμάτην νερόν, καὶ ἐφέρετο εἰς τὰ κάτω βασιλεύοντας καὶ τὴν σάμναν, ὥς ὅπως ἔφθασεν εἰς τὰς πλάκας ὅπου εἶναι εἰς τὴν χεῖλιν τῆς τοίχης, καὶ ὅπως ὀλίγον ἀπὸ τὴν τοίχην, ὅπου καὶ δεδεμένος, καὶ μετὰ καθε λογιῆς ἀσφάλειαν γὰρ σέλη τινὰς, ἰλιγγία ὅθεν τὸ ὕψος καὶ τὸ κρημνῶδες. εἰς εἰς πᾶσι τὸν ὅπου φοβερίζει τὸν ἔχοντον κίνδυνον, τίς γὰρ μὴ τὸ εἶπῃ θαῦμα ὑπερφύεις; ἐκεῖ λέγων ἐσάθη πλέον, καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπέφυγε τὸ θάνατον, ἐπικαλεσάμενος τὴν Θεοτόκον εἰς βοήθειαν, τὴν Κυρίαν καὶ προστάτιδα τῆς Μονῆς.

Ἔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς μελαρίας ὅπως ἐκρημνίσθη μετὰ λάδι
φορτωμέρον.

Ηλθε ποτὲ εἰς προσκυῖνσιν τῷ Μοναστηρίῳ, ὅσας Μιτυληναῖος, καὶ ὀλαβηθεῖς τὴν Παναγίαν, ἔταξε γὰρ σέλη εἰς φορτίον λάδι, γὰρ καὶ εἰς τὸν Ναόν τῆς. κατέβη λοιπὸν εἰς τὴν Χώραν, ὅπως εἶχε τὸ λάδι, ὅμως μετὰ τὸν βορδονάρην. (ὥς ὁνομάζει τὸν ὁπισθίον τῆς μελαρίας τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν δύο τελέμια, τὰ ὅποια λαβὼν ἐκεῖνος, ἤρχετο εἰς τὸ Μοναστήριον. ἐλθόντων δὲ τῶν μελαρίων παρὰ πᾶσι ἀπὸ τὸν Ναόν τῷ μάρτυρος Φανερῆς, εἰς εἰς σερὸν καὶ κρημνῶδι τόπον, ἐκρημνίσθη ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν ὕψος τὸ μελάριον ὅπου ἐσύκωνε τὸ λάδι, καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὸν ποταμόν. ὁ δὲ μὴ δυνάμενος τί γὰρ κάμῃ, (χειμῶν γὰρ ἦν ὁ καιρὸς, καὶ νυκτὸς ὥρα) καὶ μάλιστα μὴ ἔχοντας καμμίαν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ζῆσθαι τὸ μελάριον, ὅθεν τὸ πολὺ ὕψος τῷ τόπῳ ὅπως ἔπεσε, τὸ ἀφῆσεν ἐκεῖ ὡς φοβισμῶν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον ἐδηγήθη τὸ συμβαῖν. δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, καὶ κτύπος ἔξωθεν τῆς πόρτας τῷ Μοναστηρίῳ ἠκούετο, καὶ κλημετισμὸς μελαρίας, καὶ αὐτὰ δὲν ἔπαυσαν ὥς ὅπως αἰοῖσεν ὁ πορτάρης, καὶ ἀνοίγωντας, ἀπα-

ραδὸς αὐτοῦ, βλέπει τὸ κρινισμὸν μελάριον, καὶ μὲ τὰ ἐμπροσθέντα ποδάρια ἐκτύπα τὴν πόρταν, καὶ ἐξαπλάγη ὁ αὐθραπος, καὶ βιώντας το μέσα, ὅλοι ὅσοι τὸ εἶδαν τὴν ὥραν ἐκείνῃ ἐξεπλάγησαν, καὶ θαῦμα τῆς Θεοτόκου ἔλεγον τὸ γινόμενον καὶ πάντα, καὶ ἕατ' ἔζησε, καὶ ἕατ' ὁ δὲ ἐχίδνησαν τὰ τελευτὰ τῆς λαδίας, καὶ ἕατ' ὁ δὲ ὅπως τόπον νὰ εἴγῃ ἀπ' ἐκεῖ ὅπῃ ἔππεσε, καὶ νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸν δρόμον. ἀλλὰ δὴ τῇ θαύματι τῶν θαύμα ἐπικολέθησαν ἕτερον. ὅτι αὐτὸς, τὴν ὥραν ἐκείνῃ ὅπῃ τὸ ἐξεφόρῳσαν, ἔππεσε καὶ γῆς, χωρὶς πρὸς καὶ ζωὴ καὶ ἐφόρησαν. τὸ δὲ κοινολογηθὲν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, καὶ ἀπεδοῦν, εἰς ὁπορίαν ἔβαλε τὰς πάντας, καὶ τί νὰ εἴπῃ δὲ ἡζώσαν, καὶ ποίαν αἰτίαν νὰ ὁποδώσαν τῇ γυναικὶ δὲ ἡδύωντο. καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕψος εἰς ἀπορίαν ἔμειναν, καὶ ἄλλῃ ἀφορμῇ τῇ θαύματος δὲ ἡμπόρεσαν νὰ σοχαθῶν, παρὰ τὴν πολλὴν ἀλάβειαν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ἐκείνη ὅπῃ ἀφιέρωσε τὸ λάδι, ἕατ' ὁ δὲ ποίαν ἐδέχθη τὸ δῶρον τε, καὶ νὰ χαθῇ δὲ τὸ ἄφισεν.

Ἔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς Χαψῆς τῆς μὴ διωνηθείσης εἰσελθεῖν εἰς τὴν Μοῦνην.

Ανῶθεν καὶ ὁ ἀρχὴς, ἐπεκράτισε καὶ κτιστικῶς ἔταξε, νὰ μὴ εἰσέρχονται γυναῖκες μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον, τὸ ὁποῖον καλὸν καὶ μέλει τῆς σήμερον διακρατεῖται, καὶ ἀπαραβάτως φυλάττεται. ἕατ' ὅσας γυναῖκες ἐδοκίμασαν νὰ εἰσελθεῖν, δὲ ἔμειναν ποτὲ ἀτιμώρηταις. σωζέβη δὲ νὰ ὑπάγῃ μίαν φορὰ εἰς προσκυλήσιν τῷ Μοναστηρίῳ, τῷ Ἀἰσάμ Πασᾷ ὁ ἀναστάτης, κατ' ὅπως ἐπιχωρίως λέγεται, ἦγεν ὁ τερνιστὴς λεγόμενος μπακτιζεβάνης. ἡ δὲ Χαψῆ ἡ σύζυγος τῷ Πασᾷ, ἐπαρακινῶσε καὶ τὴν σύζυγον τῷ ἀναστάτῳ Μαρκελῶν ὀνομαζομένην, νὰ ὑπάγῃ καὶ αὐτὴ μὲ τὸν ἄνδρα τῆς εἰς τὸ Μοναστήριον, ἕατ' ὁ δὲ συρριανίση. καὶ αὐτὴ, ὡς, μεγάλως τὸ ἐπιθυμῶν, ἀπεκρίθη, Κυρία μου, νὰ ὑπάγῃ νὰ ἰδῶ τὴν θαυμασίαν ἐκείνην ὡραιότητα ὅπῃ ἀκῶ, ὅμως δὲ εἶναι δυνατὸν, ἐπειδὴ δὲ θέλει ἡ Παναγία μας νὰ ἐμβαινεν μέσα ἢ γυναῖκες. ταῦτα ἀκῶσα ἡ ἀσεβὴς ἐκείνη, ἐγέλασε πλα-

τυῶ

τυῶ καὶ μεγάλον γέλωτα, χλοάζουσα καὶ καταγλώσα τὴν δὲ θειαν τάχα, καὶ τὴν ἀνοσίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἀπλῶς τὴν πλάτῃ τῇ Χριστιανῶν. καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὑπάγω, τίς λέγει, δὲ μὲ ἀφήνει ἡ Παναγία σας νὰ ἐμβῶ μέσα; μὴ, μὴ δοκιμάσης τίς ἔλεγε, Κυρία μου, τέτοιον παῖγμα, ἕατ' ὁ δὲ μὴ πάθῃς κανένα κακόν, ἐπειδὴ ἔττι ἔχω ἀκῶν, πῶς ὅσας ἐδοκίμασαν νὰ ἐμβῶν μέσα, ἔπαθαν ὅλως, καὶ τίς σε ἡ ἀνάγκη; αὐτὰ τὰ ἀπλοϊκῶς καὶ ἀπαιδῶτως λεγόμενα, ἡρέθισαν, καὶ μάλλον ἐπαρακινῶσαν τὴν Τέρκην νὰ ὑπάγῃ. εἰ μὴ ἕατ' ὁ δὲ ἰδῇ τὴν περὶ τὸν Ἐκκλησίαν ὅπῃ ἦκε, καὶ ἄλλο, ἕατ' ὁ δὲ δοκιμάσῃ αὐτὴ εἶναι ἀληθινόν, πῶς ἐμποδίζει ἡ Παναγία τὰς γυναῖκας. ἡπιμάθη λοιπόν, καὶ ἱκανῶς ἔλαβεν ἀπάντησιν τῆς συνοδίας, καὶ ἐκίνησε πρὸς τὸ Μοναστήριον, μὲ πολλὴν φαντασίαν καὶ ὑπερηφάνειαν, νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὸν Ναόν, ἕατ' ὁ δὲ δείξῃ φεῦδος καὶ φλυαρίαν, ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ πλανημένοι τάχα οἱ Ρωμαῖοι λέγουσι, καὶ ἕατ' ὁ δὲ ἀφ' ἑ δὲ ἀπέραςε μιᾶς ὥρας δρόμον, καὶ ἀνέβῃ εἰς τὸν ὅπῃ λέγεται τῷ Χαρτελλάρη, καὶ ἔλειπεν ἀκόμα ἄλλης μιᾶς ὥρας δρόμος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Μοναστήριον, νὰ καὶ φθάσῃ δρομαῖος, εἰς πικρὴν μυνημάτων μυνητῆς, λέγων, ὅτι ἀναψεν ὁ πύργος τῆς καὶ κατακαίεται, καὶ τινὰς δὲ δυνάται νὰ πλησιάσῃ ἐκεῖ. ταῦτα ἀκῶσα ἡ Χαψῆ, καὶ ἐπληγείσα εἰς τὸ ἀποσπῶν καὶ ἀνέλπιστον ἀκῶμα, ἐσάφη παρ' αὐτῆς εἰς τὰ ὀπίσω κακῶς ἔχευσε, καὶ ἄλλο δὲ εἶχεν εἰς τὸ σόματος, παρὰ τὸ, Νέα Μοῦνη, φύλαξαι τὰ τζοβαρικὰ μου, καὶ νὰ σὲ κάμῃ μίαν χρυσῶν φορεσίαν. καὶ ὡς τῇ θαύματος, ὅλος ὁ πύργος ἠφανίσθη ὑπὸ τὸ πῦρ, μόνη δὲ ἡ κάμερά της καὶ τὸ ζήτημά της, ἔμεινεν ἀβλαβὴς. καὶ ὅπως ἡ ταπεινὴ τῇ πνεύματι ἀειπαρθένος κόρη, ἐταπείνωσε καὶ εἰς τὰ βάθη τῆς λύπης ἐβύθισε, τὴν ὑπερήφανον καὶ ὑψηλόφροναν σύζυγον τῷ Πασᾷ, καὶ τὴν ἔκαμε νὰ βεβαιωθῇ ἐμπράκτως, εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἦκε μὲ λόγια, καὶ δὲ τὰ ἐπιστάσει, ἀλλὰ τὰ ἐγέλα, καὶ πεπλανημένων ἀνθρώπων καμώματα τὰ ἔλεγε. σάζονται δὲ ἀκόμα καὶ τὴν σήμερον λείψανα, ὑπὸ τὰ ἱερὰ ἄμφια, ὅπῃ ἔκαμαν μὲ τὰ χρυσούφανα ὅπῃ ἔσειλεν εἰς τὸ Μοναστήριον. τὸ δὲ παράδοξον ἦτον, ὅτι ἕατ' ὁ δὲ μὴ ἔχῃ τὸν καμμία ὑποψία, ὅτι ἔγινεν ὑπὸ ἀνθρώπων, εἶδον λέγουσι, πολλοὶ τὸ πῦρ, ὅτι κατέβη ἐραρόθεν, καὶ ἔκαυσε τὴν σέλω τῇ πύρ-

πύργῳ, ἔπειτα ἦλθε καὶ εἰς τὰ κατώτερα μέρη. ἔκτοτε δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀνομάσθη καὶ ὀνομάζεται μέχρι τῆς σήμερον, ὁ καμνὸς πύργος.

Εὔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς Γυναικὸς τῆς παρὰ τῆς Θεοτόκης λαβύσης τὸ φλωρίον.

Γυνὴ τις ὑπὸ χωρίον, Καλιμασία λεγόμενον, ἔχουσα ἀλλὰ βειαν εἰς τὴν Νέαν Μοιρὰν, ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὴν τὰ παράγμاتا τῆς. συνέβη δὲ μὲν ταῦτα νὰ ἀδυνήσῃ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς ἑλκυστὶν ἡδ' ἀναγκαίαν, καὶ τινὰς δὲν δέξαιτο νὰ τὴν βοηθήσῃ, καὶ νὰ τὴν παρηγορήσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς. ἐταλαιπαρεῖτο λοιπὸν ἡ ἀλογημένη, καὶ ὑπὸ τὴν ἀδυναμίαν, καὶ ὑπὸ τὴν ὑστέρησιν ἡδ' ἡμετέρας· οἱ δὲ συγγενεῖς τῆς (ὡς φαίνεται δὲν εἶχε παιδία) τὸσον μόρον ἐπήγαιναν καὶ τὴν ἐβλεπων, ὅσον ὅπως νὰ τὴν πικραίνον, καὶ νὰ καταβῶν τὴν καρδίαν τῆς, μετὰ τὰ σκληρὰ τὰς καὶ ἀπανθρώπα λόγια, λέγοντές τῆς, καλὰ νὰ πάθῃς, ἔτι καὶ σὲ ἀρέπει, βράμιζε τώρα αὐτὴ ὅπως κείπεται. ἃς ἔλθῃ νὰ σὲ κοιτάξῃ ἡ Νέα Μοιρὰ, ὅπως τῆς ἔρχεται τὰ παράγμاتا. αὐτὴς τὰς ἀπανθρώπας ὀνειδισμὰς ἀκούσα, τὰς ὑπέμεινε μετὰ σιωπῇ, λέγουσα μόρον, ἃς εἶναι Παναγία μου καὶ τὴν ἀγάπην μου. μίαν ἐσπέραν ὅμως, πολλὰ ἀναγκαθεῖσα ὑπὸ τὰ πειραστικά τῆς, ἔκλαυσε πικρῶς, καὶ, Παναγία μου, ἔλεγον, ἡ ἐλπίς ἡδ' ἀπηλπισμένων, ἡ κυβερνήτριά τῃ πτωχῶν, ὁ ἰατὸς ἡδ' ἀδυνάτων, βλέπεις Παναγία μου, Κυρία μου, τὴν θλίψιν τῆς καρδίας μου, τὴν ἀνάγκην μου τὴν γνωρίζεις, λοιπὸν δεῖξαι καὶ εἰς ἐμέ τὸ ἔλεός σου, καὶ ὅπως θέλεις ἐλθέδέρωσαί με ὑπὸ τὰ δεινὰ ταῦτα. αὐτὴ λέγουσα μοναχὴν, καὶ σφραγίσαντάς με εἰς τὴν νῦν τῆς, ἀπεκοιμήθη, καὶ ἰδὼ, τίς νὰ μὴ θαυμάσῃ Χριστιανοὶ ἀδελφοί, καὶ μετὰ χαρμώσυνα δάκρυα τὸ πέλαγος ἡδ' οἰκτιρμῶν τῆς Παναγίας Θεοῦ καὶ νὰ μὴ δοξάσῃ; ἰδὼ λέγω τῆς ἐφανή μία γυναῖκα ἀγνωρίστου, καὶ τί ἔχεις, τῆς λέγει, καὶ τὸσον πολλὰ λυπεῖσαι καὶ κλαῖεις; αὐτὴ δὲ λαβύσα ἀφορμὴν, ἄρχισε καὶ ἐδινῆθαι τὰ πάντα, τί ἔκαμε, καὶ τί ἔπαθε. καὶ τέλος πάντων, ὅτι ἀδυνατεῖ, καὶ

ὅτι

ὅτι κυβερνήσιν δὲν ἔχει. ἡ δὲ φανείσα ἐκείνη ξυμὴ γυνὴ, τὴν ἐπαρηγόρησεν εἰς ὅλα, λέγουσα πρὸς αὐτὴν καὶ τῷ, ὅτι ἡ ἀδυναμία σου ἔπαυσε πλέον καὶ μὴ φοβῆσαι. λάβε δὲ καὶ τὸ φλωρίον καὶ νὰ κυβερνήσῃς, πρὸς ὅραν, καὶ ἐγὼ ἔχω πάλιν τὴν φροντίδα σου. ἡ δὲ Καλιμασιώτισσα τὴν ἠρώπησε, καὶ ποῖα εἶσαι ἐσύ; ἐγὼ εἶμαι τῆς ἀπεκρίθη, ἡ Νέα Μοιρὰ. ἐξύπνησεν δὲ αὐτὴ τὴν ὅραν ἐκείνην ἡ γυναῖκα, καὶ ὡς τὴν θαύματος, ἔδεδῃ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ὅλη ὑγιᾶς, κρατῶσα καὶ τὸ φλωρίον εἰς τὴν δεξιάν τῆς χεῖρα. τότε γυνὴν, ἔτυχε νὰ κατέβῃ τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς τὴν Καλιμασίαν, ὁ ἡγούμενος τῆς Νέας Μοιρᾶς, Ἀνθιμὸς ὀνομαζόμενος, ὁ ἐπιγεγνημένος Ἀγιοπατερίτης, τὸ ὅποιον μαθῶσα ἡ γυνὴ, τὸν ἔκραξε, καὶ τὰ ὅσα ἐπαύδα ἐδινῆθαι, τὰ ἐφάνερωσε, καὶ τὸ φλωρίον, ἐκείνο τὸ παρὰ τῆς Παναγίας δοθέν πῦρ ἐνεχέρησεν. ἀλλὰ τὰ μέχρι τότε, καὶ ὁ μακαρίτης ἐκείνος Ἀνθιμὸς, μετὰ χαρὰν μᾶς τὰ ἐδινῆθαι, καὶ ἡμῖς μετὰ θαυμάσιον χαρὰν τὰ ἐγράψαμεν, τὸ ἀκόλουθον ὅμως, καὶ ἐκείνος μετὰ λύπην τὸ ἔλεγε, καὶ ἡμεῖς λυπεῖσθαι τὸ ἀποδέττομεν εἰς τὸ διήγημα. εἶπεν λέγει τότε ἀκόμα ἐν ἡμέραις ἀφροσύνης μου νέος, κατ' ἀρχὰς τῆς παλαιᾶς μου ἡγεμονίας καὶ καὶ τὸ δὲν ἐβάλλθηκα εἰς πολλὴν περιέργειαν, νὰ φυλάξω τὸ φλωρίον ἐκεῖνο, ὡς καὶ εἶπον κερμίλιον, ὅθεν καὶ πολλὰ τὸ ἐμετανόησα ὕστερον. σὰς βεβαιώσω ὅμως, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ μὲν τὸ θαύματος, καὶ εἰς τὰς χεῖράς μου ἔλαβα τὸ φλωρίον ἐκεῖνο, καὶ τὴν γυναῖκα ἐφιλοδώρησα καὶ ἐκυβέρνησα.

Εὔτερον Θαῦμα.

Κατὰ ἱεροσύλα γεγομὸς.

Μᾶς ἐδινῆθαι ἀκόμα καὶ τῷ, ὁ σεβασμιώτατος γέρον Αἰγιοπατερίτης. ἡ δὲ κατὰ πέταρτον ἡπὸν λέγει, τὸ Σεπτεμβρίῳ Μηνὸς, ἐν ᾧ γίνεται μεγάλη συνδρομὴ ἡδ' Χριστιανῶν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἐντοπίων καὶ ξένων, καὶ τὴν ὕψαισιν τὰ τιμὰ καὶ ζωποῖα Σταυρῶν. λοιπὸν εἶχον προκειμένον ἐπαύω εἰς τὸ προσκυνητάριον τὸν θεῖον Σταυρὸν μετὰ τὸ τίμιον ξύλον, καὶ νὰ τὸ προσκυλῶν καὶ νὰ ἀγιάζωνται οἱ ἀνθρώποι ὑπὸ τὴν ἐν αὐτῷ δέξαν

θείαν χάριν. τινὲς δὲ ἐκ τῆς προσκυνητῆς, ἐφιλοδορῶσαν πρὸς Ἐκκλησιάρχῳ καὶ τῷ συνήθειαν. ὅθεν παρατηρήσας αὐτὰς κάποιος Χριστιανὸς, ὅτι ὁ Ἐκκλησιάρχης ἐναχολεῖτο εἰς τὸ νὰ γράφῃ τὰ ἐνόματα ἐκείνων ὅπως ἔδιδαν τὰς Λειτουργίας, καὶ τὰς παρακλήσεις, ἰδὼν δὲ καὶ τὰς ἄλλας, ὅτι εἶχαν τὴν νύκτα ἐκεῖ, καὶ εἰς ἄλλο μέρος δὲ ἐβλεπαν, εὐρὺν λέγων πιαυτίῳ δίκαιαν, ἄρπαξεν ὑπὸ τὸ προσκυνητάριον τὸν τίμιον Σταυρὸν, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις, καὶ ἔφυγε τὸ ὀβλιγαρότερον. καὶ ἔτι μὴ ὁ ἱερόσυλος, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ἐλθὼν μετ' ὀλίγον, καὶ μὴ εἰδὼν τὸν Σταυρὸν, εἰς μεγάλῳ ἀγωνίῳ καὶ λύπῳ ἔπεσε, καὶ τὴν νύκτα κάμῃ δὲ ἤϊετο. Ἀλλ' ὡς τῆς θαυμασίῳ πνεύματι Δέσποινῃ, ὀλίγον ἐξεμάκρυνεν ὁ ἱερόσυλος ἐκεῖτος, καὶ ἦλθεν ἕως εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας μάρτυρος Φαυρίας, καὶ ἐκεῖ (δὲν ἤϊετο πλεον τὸ κυρίας αἰτίον, ἢ τὰς θερμὰς δέσεις τῆς Ἐκκλησιάρχης ἐπὶ κησεν ἡ ἀσπληγνεία της, ἢ καὶ νὰ μὴ ὑπεριβῇ τὰ ἱερὰ ἐκεῖτο κειμήλιον, ἢ καὶ καὶ νὰ σαφρονίσῃ, καὶ πρὸς σωτηρίαν νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ἱερόσυλον ἐκεῖνον, ἀγνοῶ, ἐκεῖνη μόνη γινώσκουσα τὴν ὄντως αἰτίαν) ἐκεῖ λέγων εἰς τὸν ἅγιον Φαυρίαν, ἔπεσε τυφλὸς εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ κυριδύμῳ ὑπὸ φόβον καὶ φόμον ἀνείκατον, ἐφώναζε καὶ ἐκήρυτε παρρησίᾳ εἰς τὰς δευτέρας τὸ τὸλμημά της, καὶ τὴν ἱεροσυλίαν της. ὅθεν γνωρίσας καλῶς τὴν θείαν ὀργὴν, ἐμετανόησε τὴν ἀμαρτίαν της, καὶ τὸ φῶς τῆς ἐζήτει θερμῶς, καὶ μὴ δακρύων, ὑπὸ τὴν Μητέρα τῆς φωτὸς, τὴν ἀειπάρθετον Θεοτόκον. ἀλλὰ καὶ νὰ γαίῃ μέγα καὶ λαμπρὸν τὸ θαῦμα, δὲν τὸ ἔλαβεν, ἕως ὅπου τὸν χειραγώγησαν, καὶ ἦλθε πάλιν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἀπέθηκε τὸν Σταυρὸν μετὰ τὰς ἰδίας της χεῖρας εἰς τὸ προσκυνητάριον, καὶ τότε δειδεῖς μὴ δακρύων πολλῶν, θαυμαστὰ τὰ μεγαλεῖά της Παύλας, ἔλαβε πάλιν τὸ φῶς της ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἀνέχωρησεν ἐν εἰρήρῃ δοξάζων καὶ δεικνύων τὴν Παναγίαν, ἣτις δικαίως τὸν ἐπαίδευσεν, καὶ ἀσπλάγχχως τὸν ἐθεράπευσεν.

Εἴτε.

Εἴτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς πεσόμτος ἐκ τῆς παραθύρας
ἐ μνησὶ πασόμτος.

Λέγεται λόγος παλαιὸς, πῶς ὅταν ἠθέλησαν νὰ θεμελιώσῃ τὴν Μονήν, ἐμπήσαν τέσσαρες Σταυροὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρά της μέρη. ὑπὸ τὰς ὁποίας ἕνας ἔτι καὶ τὴν σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐπάνω τῆς Μονῆς ποροβάτειον ὄρος, ἐμπηγμένος εἰς ἕνα ὑψηλότατον καὶ μεγαλώτατον κρημνόν. εἰς αὐτὸν λοιπὸν τὸν Σταυρὸν, ἔδειξαν καὶ δείχνουσι πολλὰν ἀλλάθειαν οἱ ἄνθρωποι καὶ τὴν ἀρχαιοπιάτη. ὅθεν καὶ ἡ ἐν αὐτῇ θεία χάρις, ἐνεργεῖ πολλὰς σημεῖα καὶ τέρατα εἰς πολλὰς. καὶ ἐντεῦθεν ἐξαπλώθη ἡ φήμη εἰς μόνον εἰς ὅλῳ τὴν Νῆσον, ἀλλὰ καὶ εἰς μακρὰς ἐξουσίας. ὅθεν ἐν τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς Σεπτεμβρίου, γίνεται ἐκεῖ μεγάλη λαοσυρτά, καὶ ἐντοπίων καὶ ξένων. καὶ φάλλεται ἡ Ἐορτὴ, καὶ ὁ Σταυρὸς ὑψαίνεται μέσα εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Ὁσίας Πατέρων, ἔπειτα ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλήθη καταβαίνουσι καὶ ἀσπάζονται τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκεῖνον τὸν παλαιὸν τὸν σιδηρὸν, καὶ ὑπάγει ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. ἦλθε δὲ πρὸ χρόνων τινῶν εἰς τὴν πανήγυριν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς Χριστιανὸς Χῖος, Παντελῆς ὀνομαζόμενος, Παντελίδης τὸ ὀνόμαζον. ὅστις ἔχοντας φίλους καὶ συγγενεῖς εἰς τὸ Μοναστήριον, ἐμεινεν ἐκεῖ καὶ τὴν ἀκόλουθον νύκτα. (ἐν ἡ τελείῃ τῇ μνήμῃ τῆς μεγαλομάρτυρος Νικήτας) ἀφ' ἧς λοιπὸν ἐδείπνησεν αὐτὸς μετὰ τὴν σιωδίαν, ἀρχισαν νὰ φλυαρῶν καὶ νὰ χορευοῦν ὡς δημώδεις ἄνθρωποι ὅπως ἦσαν, καὶ δὲν τὰς ἐφθασαν τὰ ἄλλα τὰ πρότερα, ἀλλὰ ἀκόμι καὶ τὴν ὥραν ὅπου ἀνέγνωσκον τὰς οἰκίας τῆς Παναγίας καὶ νὰ κοιμηθῶν, κάποιος ἐπείραξε τὸν εἰρημνικὸν Παντελῆν, καὶ αὐτὸς τὸν ἠλεγξε λέγωντάς της, δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεόν, ὡς καὶ τὴν ὥραν ὅπου ἐξαβάζουσι τὰς Χαιρετισμούς της Παναγίας, δὲν ἡσυχάζεις; αὐτὰ μὴ ἔγιναν ἀφ' ἑσπέρης, τὴν δὲ νύκτα ἐσυνάθη ὁ Παντελῆς ὑπὸ τὸν ὕπνον, καὶ βλέπωντας αὐτὸν μεγάλῳ πόντῳ ἀνοικτὸν ὑπὸ τὸ βόρειον μέρος, ἐπλανήθη, καὶ νομίζωντάς το πόρταν, ἔπεσεν ὑπὸ αὐτὸ ἔξω ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, ὑπὸ αὐτὸν ἑκὼν ὕψος, καὶ ἐκεῖ ὅπου καὶ πρῶτον πορῶν

φορὰν ἐκτύπησεν, εἶναι πέτραις ριζομήταις καὶ κοπτεαῖς, ὁμοίως καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐκύλισεν καὶ ἔπεσεν, εἶναι δρόμος τραυλὸς με πέτραις τῷ βετὲ βραχίαις, με ὅλον τῆτο, τὸν ἐφύλαξεν ἡ Παναγία, καὶ δευὲς ἐπαθε καμμίαν βλάβην ὁλότεια, ἀλλὰ ἐσυκώθη μοίους τε, καὶ ἐφώναζε τὰς ἀνθρώπους τῷ κελίῳ ἕως ὅπῃ ἐξύπνισαν, καὶ ἀνοῖξαν τὴν πόρταν τῷ Μοναστηρίῳ καὶ τὸν ἐπῆραν μέσα. τῆτο τὸ πᾶθος ἀκούσαντες οἱ Καλόγηροι, τὸ ἀπεδέχθησαν, καὶ τὸ ἐκήρυξαν ὁ Θεὸς Ὁ αὐτὸς τῆς Παναγίας. καὶ ὅχι νὰ ἔγινε τάχα ἀπλῶς ὅτι νὰ μὴ πέσῃ εἰς πειρασμούς τὸ Μοναστήριον ὅτι τὸν φόνον, ἀλλὰ ὅτι τὴν προσοχὴν καὶ τὴν δόξαν ὅπῃ εἶχεν ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀνενιώσκοντο οἱ Χαιρετισμοί. ἔκτοτε δὲ καὶ εἰς τὰς καθέτης χρόνας, ὁ μακαρίτης ὁ προηγούμενος Κλήμης (ἐπειδὴ ἔγινε μέσα εἰς τὸ κελίον τε) ἔκαμνεν Εἰσοδὸν μετὰ πολλῶν Γερέων καὶ Διακόνων τὴν ἐσπέραν ἐκείνῃ, καὶ τὸ παρὶ Συλλείτουργον. εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας αὐτῇ Μητρὶ, καὶ ἡ μόνον ζῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ θάνατον ἐδιώκει νὰ γίνονται, καθὼς καὶ μέχρι τῆς σήμερον γίνονται.

Εἴτερον Θαῦμα.

Δεῦν εἶναι πολλοὶ χρόνοι ὅπῃ ἔγινε τὸ ἀκόλεθον θαῦμα, ὅθεν καὶ πολλοὶ τὸ ἐνθυμῶνται καὶ τὸ λέγουσι. κλέπται ἤλθον κρυφίως, καὶ ἐκλείδθησαν ἀφ' ἐσπέρας μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον, ὅτι νὰ εὔρην εὐκαιρίαν ἐν καιρῷ τῆς νυκτὸς, νὰ κλέψωσι τὰ σκεύη τῆς Ἐκκλησίας. ἔχοντες ὁδηγόντες σὺν Καλόγηρον τὸ αὐτοῦ Μοναστηρίου Γεννάδιον ὀνομαζόμενον, ὑποτακτικὸν τῷ τότε προηγμένῳ Καρβετιάρῃ ἐπιλεγομένῳ. ὁ ὁποῖος Γεννάδιος ἐδιώχθη πρότερον ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ ὡς σὺν σσηπὸς μέλος ἀπεκόπη ἀπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς ἀδελφότητος, ὅτι τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν φαυλοβιοσύνην. αὐτοὶ λοιπὸν ὅταν ἐσοχάθησαν πῶς καιρὸς εἶναι πλέον, νὰ βάλωσι εἰς ἔργον τὴν πονηρίαν τῆς βελῶν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ βλέποντες ἀπὸ τὰ παράθυρα, εἶδον τὸν Ἐκκλησιάρχην ὅπῃ ἐγύριζε μέσα εἰς τὸ καθολικόν, ὅθεν ἐκρύβθησαν καὶ ἐπαφύλαττον, καὶ ἐπρόσμελλαν νὰ φύγῃ μὴ δὲ ἄρῃ ἰκνῶν, ἐπῆγαν νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἐφυγε, καὶ πάλιν μέσα τὸν βλέπεσι καὶ ἐγύριζε. λοιπὸν ὅλῳ τὴν νύκτα ἐκείνῃ

καιρο-

καιροφυλακτῆτες, ποτὲ καιρὸν δευ εὔρηκαν ἐπιπείθειον, ἀλλὰ ποτὲ μὴ, σὺν εὐρίνῳ μέσα παρέρχόμενος, ποτὲ δὲ ξέως, ἕως ὅπῃ φθάσαντες τῷ Ὁρθρῷ, ἡτοίχον ἡ πόρτα τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐφυγαν πάλιν κρυφίως ἀπαρακτοί. ἀλλ' ἤθελον ἀποστήσῃ τινὰς, ὅταν κρυφίως εἰσῆλθον, καὶ κρυφίως ἐξῆλθον, τίς ἐκατάλαβε καὶ ἐφάνέρωσε τὰ γρόμματα; εἰδὲς. μόνος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ παμμόχθηρος ἐκείνος Γεννάδιος τὰ ἐδιήγηθη μὴ καιρὸν, καὶ τὰ ἐφάνέρωσε, καὶ ἔλεγε πῶς τότε ἐγνωρίσαμεν, ὅτι οἱ φαινόμενοι ἐκείνοι, καὶ παρέρχόμενοι μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δευ ἦτον ἄνθρωποι, ἀλλὰ θεοὶ τις ὁπτασία, καὶ ὅτι θεόθεν, ἐμποδίσθημεν, ὅταν ἤλθον ἐξωθεν ὁ Ἐκκλησιάρχης ἐν ἄρῃ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ ἡτοίχῃ τὴν Ἐκκλησίαν.

Εἴτερον Θαῦμα.

Φρικτὸν καὶ βλασφῆμικον γεγενημένον.

Ἀγαθὰ καὶ ὁ Θεὸς ἐδιώκει μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν μέλει νὰ καταβῇ εἰς τὴν γλῶσσαν, μὴ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς, ὅτι νὰ κερὶν τὰς ἀνθρώπους, καὶ νὰ ὑποδάσῃ ἑκάστῳ καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, με ὅλον τῆτο, καὶ παρὸς τῆς φοβερᾶς ἡμέρας ἐκείνης, δευ ἐλείπει ἀπὸ τὸ νὰ παιδέσῃ τινὰς ἀμαρτωλούς, ὅτι νὰ σωφρονίζωνται καὶ νὰ μετανοῶσιν οἱ ἄλλοι. καὶ εἰς ἀπόδειξιν τῆς, δευ εἶναι χρεία νὰ ἀναφέρωμεν τὰς ὅπῃ Νῶε κατακλυδύνεται, εἰδὲς τὰς ἐν Σοδόμοις κατακλυδύνεται, εἰδὲς τὰς γογγυσίας καὶ βλασφημίας Εἰβραίων, εἰδὲς ἄλλας πολλὰς, οἱ ὁποῖοι ἐν ἀσφόροις καιροῖς ἐδοκίμασαν, φεῦ, τὴν θεῖαν ὀργήν. δευ εἶναι χρεία λέγω νὰ ἀναφέρωμεν ἄλλας εἰς ἀπόδειξιν. ἐδῶ, ἐδῶ μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον, εἰς τὴν τὸν ἱερὸν τόπον, ἔγινεν ἡ ἀπόδειξις. ἐδῶ ἐγνωρίσθη ὁ Θεός, Θεὸς ἐδικήσων, καὶ τὸν προσφθάνοντα. καὶ ποτὲ; ὅχι εἰς τὰς παλαιὰς καιρὰς, ἀλλὰ τώρα εἰς τὴν τὸν ἐδικόν μας αἰῶνα, ζῶσιν ἀκόμα καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ αὐτόπται, καὶ αὐτίκοι τῶν παραγμάτων, καὶ μετὰ δακρύων μᾶς τὰ διηγῶνται. Δοχεῖα ἦτον λέγουσιν ὁ Νεόφυτος ὁ Βαβυλῶνης, καὶ κάποιος Γερβάσιος ἀπὸ χωρίον πυργί, τὸ ἐξήκουσε βέβητον, καὶ αὐτὸς δευ τὸ ἔδωκε λέγωντας, ὅτι δευ ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ δίδω δικονίας βέβη-

βαυρον. καὶ ἐκ τῆς ἡλθεν εἰς λογοτεχνίαν ὁ Γερβάσιος μετὰ τὸν Νεόφυτον. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ Γερβάσιος, ἠιοῖξε τὴν μιανόντα σόμα νὰ λέγῃ πολλὰς βλασφημίας κατὰ τὸ Νεόφυτον, καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕψερρον, ἐπέφερον ὡσαύτῃ ὑπὸ λογὸν τῇ ἄλλαντα κακολογίαν καὶ βλασφημιῶν, τὴν βλασφημίαν τὴν ὑπερηνήν καὶ προσκυμνὴν ὀνόματος, τὴν Κυρίαν καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Παναγίας αὐτῆς Μητρός, λέγων, ὅτι τὸν Χριστόν σου (ὡς τῆς ἀσεβείας, ἴλεως γὰρ ἡμῶν Κύριε) καὶ τὴν Παναγίαν σου. εἶπα τί ἀπολαύσεις; ἔφυγεν ἐκεῖθεν ὁ Γερβάσιος, καὶ ἀναβαίνοντας τὴν σκάλαν τὴν κεκλιμένην ἐκρημνίσθη, καὶ πίπτωντας κάτω, ὡς Θεὸς κρείσσει, ἔμεινε ἱερὸς. πλὴν μὴ θαυμάσῃτε τὸ τοιοῦτον ἀδελφοί, ἐπεὶ δὲ θέλετε ἀκούσθαι ἄλλο θαυμασιώτερον καὶ φοβερώτερον. Πανέκλα ἠκούετο, λέγουσι, τότε καὶ ἔτι γὰρ μὴ ἀκούσθαι εἰς τὰ κρηττέρα πῶς ἀπέθανεν ἀπὸ τοῦ κρήμνισμα, καὶ ζημιώθει τὸ Μοναστήριον, εἶπον, ὅτι ἀπὸ Πανέκλα ἀπέθανε. καὶ λοιπὸν ἐπορεύσαν οἱ πορευόμενοι δύο ἐξ ἐπαρχιαρχίδος, τὸν Κλήμην τὸν Κοινοῦ, (ὅς τις ἦτον καὶ πορτοῦρης) καὶ τὸν Μίνα τὸν Χειλῶν, καὶ τὸν ἐσύκωσαν νὰ ὑπάγουν νὰ τὸν θάψουν, χωρὶς ἱερέα, (καὶ τὸ φαίνεται μοι καὶ Θεὸς παραχάρησιν ἐγὼ, ὅτι ἐδὲ ταῦτα δὲ ἦτον ἅγιος) οἱ δὲ λοιποὶ ἐπορευόμενοι, ὅτι φοβῶνται, καὶ δὲ ἐπλησίασαν, ἀλλὰ ἐσέκοιτο παράμερα. ὅταν δὲ ἔφθασαν οἱ δύο ἐκεῖνοι οἱ βυζαντινοὶ τὸν νεκρὸν, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἴσατο, καὶ ἐβλασφήμει πρὸ ὀλίγου ὁ δαίμων Γερβάσιος, μία ἄορατος δύναμις, ἔσεισε βιβαίως, καὶ ἐκλόνησε τὸν κράββατον, ἐπάνω εἰς τὰς ὤμας τῶν, καὶ ἐν ταυτὶ εὐρέθη ἐφθιμὸν εἰς τὴν γλῶτταν τὸν μιανὸν ἐκεῖνο λείψανον τῆς βλασφημίας Γερβάσιου μετὰ πολὺ θάμβος, καὶ ἐκπληξιν, καὶ φόβον καὶ φόβον ἀνέκασον τῇ βλέποντων. ὅτι καὶ πρὸ τῆς ἡν πεφοβισμένοι ἔτι τὸ ὀφθαλμικὸν καὶ βίαιον τὴν θανάτω, καὶ Θεὸς ὀργῇ ἐλέγον τὸν ἡρόμενον, καὶ θεῖας ἀγανακτήσεως σημεῖον τὸ ἐσοχάζοντο ἔτι τὰς βλασφημίας. τὸ ὅμως τὰς ὀφείσει καὶ πολλὰ τὰς ἐξέπληξεν, ὅτι καλῶς καὶ ἀναμφισβότως τὸ ἐγνώρισαν τότε. εἰς αὐτὴν τὴν φοβερὰν θείαν, εὐρέθη παρὼν, καὶ αὐτόπτης ἐγγύετο μὲν τῇ ἄλλαν, καὶ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μακάριος ὁ πατὴρ Θεῶν Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ὁ Συμεὼν, ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς φιλαληθής, καὶ κατὰ πάντα ἅγιος ὑπολήψεις, ὅς τις μέλει καὶ τῆς σήμερον ἡ, καὶ μετὰ δερματὰ δάκρυα εἰς τὰς ὀφθαλμούς,

μᾶς, μᾶς τὰ διηγῆται. φείξατε ἀδελφοί, οἱ τὸ φοβερὸν τὸ τοιοῦτον ἀναγινώσκοντες, καὶ ἀκούοντες, καθὼς καὶ ἐγὼ μετὰ φείλω τὸ γράφω. φείξατε οἱ βλασφημῶντες καὶ τὸ Θεοῦ τὸ ὑψίστου, φοβήθητε, φοβήσατε ὑβρίζαι τῆς θεῖας μεγαλειότητος. ὅτι φοβερὸν, φοβερὸν βέβαια, τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ, τὴν ὀφθαλμὸν ἔχοντος, καὶ μὴ τὸ ὑποθαλεῖν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γένναν τὴν πυρὸς αἰωνίως.

Ε' τερον. Θαῦμα.

Κατὰ τιμος ἀμαξίως Γέρωντος.

Η τὸν λέγουσιν, ἐδὼ εἰς τὸ Μοναστήριον, αἷας νέος, ὅς τις ἐζήτησε πολλὰς καὶ τὸν μακαρίτην τὸν πατὴρ Θεῶν (τὸν ὁποῖον ἀνεφάρμυ εἰς τὸ ἀνώτερον διήγημα, ὅς τις ἡσύχαζεν ἐδὼ) νὰ τὸν χειροτονήσῃ. καὶ αὐτὸς δὲ ἠθέλησεν ποτε, ἔτι κάποια αἵτια ὅπου ἐγνώριζε. μὴ τυχὼν λοιπὸν τοῦ ποθεμένου ὁ νέος, ἀνεχώρησεν ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ πηγαίνοντας εἰς ἐξουσίαν ἐχειροτονήθη ἐκεῖ. ἔπειτα ἐπέστρεψεν ἱερομόναχος πλέον, Παπᾶ Λεόντιος ὀνομαζόμενος. ὁ δὲ θεὸς Ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος βλέπωντας τὸν, τὸν ἐκράξεν εἰς τὸ κεκλιμένον καὶ μόνον, καὶ τὸν ἐσυμβέλλοι τὰ εἰκότα. πλὴν δὲ ὑπήκουσεν ὁ ἀδελφὸς Λεόντιος εἰς τὰς πατερικάς τε συμβουλὰς, καὶ παραιτήσῃ τὴν ἱεροπραξίαν, ἀλλὰ ἐκαπτολήμυσεν ἡδὲ θείαν, καὶ ἄρχισε νὰ ἐφημερεύῃ μέσα εἰς τὸ καθελικόν. ἀλλὰ καθὼς καὶ ἀνώτερον εἶπομεν, φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος, μίαν καὶ μόνον φορὰν ἐφημερεύσεν εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰς δὲ τὸν Ὁρθρὸν προσκυμνὴν ὡρὰν ἱκανῶς νὰ ἔλθῃ ὁ Ἐφημέριος, καὶ αὐτὸς δὲ φαίνεται. ἔσειλαν λοιπὸν καὶ τὸν φωνάζον, μήπως δὲ ἦκεσε τὴν Καμπάναν, τὸν ἐφώναζαν, ἐκρυσαν τὴν πόρταν, δὲ ὑποκρίνεται παντελῶς, τέλος πάντων ἔκαμαν φόβον, καὶ ἀνοῖξαν τὴν πόρταν, καὶ ἐμβαλόντες μέσα τὸν εὐρήκαν νεκρὸν, καὶ ξηρὸν ὡσαύτῃ ξύλον. τὴν ἡρομένη καὶ ἀκούσας, δύο αἰτίας ἀπέδωκεν εἰς τὸ κατὰ γὰρ, ὁ μακαρίτης ὁ Θεῶν, ὅτι, ἡ παντάπασιν ἦτον ἀχειροτονήτης, καὶ ἔτι τὸ ὁ Θεὸς τὴν ἐκολε τὴν ζωὴν ἔτι τὸ πλῆμα, ἡ ἐὰν ἦτον χειροτονη-

μένος τῇ ἀληθείᾳ, τὸν ἐπαίδευσεν ἕκ τὴ ἀναξίως χειροποιηθεὶς, δεὺ ἦτον ἄξιος νὰ ἐνεργῇ τὰ θεῖα.

Ἡ ἐξ ὧν βέβαια, πῶς οἱ φιλόκαλοι, ἀγαπᾷ νὰ ἀνέκον μόνον καλὰ, καὶ ὅχι κακὰ, ἐπαίνας μόνον τῇ Μοναστείᾳ, ὅχι καὶ τὰ ἐναντία, τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ τὸ ἐπιθυμῶσα. μὰ τί νὰ κάμω, ἔταν τὰ πράγματα δεὺ συνῆχον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου, νὰ κρύψω καὶ νὰ σιωπήσω τῇ Θεῇ τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα γίνονται πρὸς διδασκαλίαν, καὶ σωφοτισμὸν, καὶ ὠφέλειαν τῷ ἀνθρώπῳ; ἀλλὰ φοβᾶμαι ἵνα μὴ πέσω καὶ ἐγὼ εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος. Διὰ τὸ ἐγὼ Χερσινοὶ ἀδελφοὶ σὰς πληροφορῶ ἐν συνειδήσει, πῶς πόσον ἐφρόντισα ἀληθείας, εἰς ὅλα αὐτὰ ὅτῃ ἐδὼ ἔγραψα, ὥστε ὅτῃ ὅχι μόνον τὰ πρὸς ἐπαῖνον ὑποβλέποντα τῇ Μοναστείᾳ, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς κατηγορίαν καὶ ὀνειδος. μιμνήσκου πὺς θεῖος Εὐαγγελιστὴς, οἱ ὁποῖοι ὅχι μόνον τὰ θαύματα, καὶ τὰ ἄλλα Θεοπροεπη ἔργα τῇ Θεοανδρώτῃ Σωτῆρος, τὰ διδασκαλῶν ἔγραψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐμπυτῶν, καὶ τὰς ἐνεδεισμῶν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ τέλει τὰ ἐφύλαξα ἕκ νὰ μὴν ἀνεξάληπτα ὑπὸ πῖν μνήμῃ τῇ ἀναγνωσκόντων εἰς ὠφέλειάν τας. Ἀλλὰ ἕκ νὰ μὴ ἀφήσωμιν παντάπασιν λυπημένους τὺς φιλόκαλους ἀναγνώτας ἕκ τὰ ὀλοῦσθαι αὐτὰ διηγήματα, ἵδὲ γραφομένη πλοῦταῖον εἶνα περιπλῆν καὶ χαλῆσατον διήγημα. Τί δὲ εἶναι τὸ; εἶναι εἶνα πρὸς δόξαν θαῦμα, τῇ ἀγίᾳ μετὰ δόξαν μεγαλομάρτυρος Εὐστατίου, καὶ τῇ σὺ αὐτῷ θεῶν καὶ καλῶν Μαρτύρων. Τὸ ὁποῖον ὡς νομίζω, δεὺ θέλει φανῇ ἕκ τὰ προκειμένη, ἐπειδὴ εἰς Μετόχιον τῆς Νέας Μοῦνης ἐγίνε, καὶ μὲ ἱκανῶς διηγήσαν ἀναφέρει αὐτῇ τὸ σεβάσμιον ὄνομα, ὁ τὸ θαῦμα γραφῆς, καὶ οἰκεῖον ἔσπον τινὰ τῆς ὑποθέσεώς μου, τὸ κάμνει, μὲν αὐτὴν ὅτῃ πρὸ τὰ πράγματος λέγει.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ ΝΑΥΠΛΟΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΜΑΛΑΞΟΥ ΔΙΗΓΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς γεγορότος θαύματος ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ, ὑπὸ τῇ Ἀγίᾳ ἐνδόξῳ τῇ Χειρὶ Μαρτύρων, Εὐστατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου.

Εἰς τῇ Νήσῳ τῆς Χίῳ, Μοναστήριον ἱερὸν καὶ ὡρεῖα, ἕκ εἰς τόπον ἀναχωρητικόν, καὶ πρὸς ἀσκήσιν ἐπιτηδεῖον ἐκτίθεται. ὅπερ εἰς ὄνομα τῆς ὑπερβλοχμῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ βάθρων ἀνεγέρθη, Νέα Μοῦνη ἐπικέκληται. ἱκανῶς δὲ προσόδους πρὸς τὰ χεῖρῃ κεκμηλῶν, χοροῖς Ὁσίων Πατέρων ἱεραρχῶν ἅμα καὶ ἰδιωτῶν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Θεῷ, καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ πάντων τῶν ἁγίων διηλεκτῶς ἐπικεκλήσθηται. Πρὸς τίς ἄλλοις δὲ καλοῖς οἷς τὸ ποιεῖν διαγὰς Μοναστήριον εὐδωκίμων ἕκ ἄρτε, ἔχει καί τινα σεβάσμιον Ναὸν, εἰδὼν τῆς ἐν αὐτῇ Νήσῳ πόλεως, τιμῶν μὲν εἰς ὄνομα τῇ πεντε ἁγίων καὶ θαυμασῶν τῇ Χειρὶ Μαρτύρων, Εὐστατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου. ὅστις ἱερὸς τῇ ἁγίᾳ τῶν Ναὸς εἰς τῇ Μετόχῃ τῇ ποιεῖν διαγὰς Μοναστερίῳ ἕκτελῶν, ὑπ' αὐτῇ τε προσημαίνεται καὶ κυβερνᾶται ἐν πᾶσι τῇς ἀναγκαῖς καὶ χρεῖαί. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ μνήμῃ τῇ ἁγίων, ἥτις κατὰ τὴν τρίτην καὶ δεκάτην τῇ Δεκεμβρίᾳ Μηνὸς ἐπιτελεῖται, πάντα τὰ τῇ Ἐορτῇ προσήκοντα, ὅσα τε εἰς φωταγωγίαν καὶ θυμιάματα, καὶ πῖν τῇ Ναὸς ἀπὸρρέουσαν, ὅσα τε εἰς ὑποδοχὴν τῇ ἐν τῇ Ἐορτῇ συναθροισμένων, ἐκκλησιαστικῶν.

I 2

τε α'

τε ἅμα καὶ λαϊκῶν, ἐκείθεν παρὰ τῇ Μοναστείᾳ ἐπιστάως εἰσδέ-
χεται (1) συνέβη δὲ μίαν φοράν, νὰ ᾄδῃ σφοδρότατος χειμῶν,
τότε κοινὰ ὅπῃ ἐπλησίαζον ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας, καὶ πόσον σφο-
δρὸν καὶ πολὺ χιῶνι ἐπιπτεον εἰς τὴν γῆν εἰς πολλὰς ἡμέρας,
ὥστε ὅπῃ δὲ ἐδωκένησαν οἱ Πατέρες τῆς Νέας Μονῆς, νὰ κα-
τέβην εἰς τὴν Ἑορτήν, καὶ νὰ φέρην τὰ χρεαζόμενα εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν, καὶ τὴν συνήθειαν. Ἐπειδὴ ἦτον σκεπασμένοι οἱ δρό-
μοι ὑπὸ τῷ χιῶνι, καὶ δὲ ἐγνώριζον πῶς εἶναι δρόμος, καὶ πῶς
εἶναι κρημνός, καὶ ὅχι μόνον οἱ Πατέρες δὲν ἠμπούσαν νὰ ἔλθουν
εἰς τὴν Ἑορτήν, ἀλλ' ἐδὲ οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας, διὰ τὴν σφο-
δρότητα τῆς κρύου καὶ τῆς χιόνος. ἀλλ' εἰς μὲν τὸν Ἐσπερινὸν συ-
νήχθησαν ὀλίγοι τινές, εἰς δὲ τὸν Ὁρθρὸν δὲν ἐδωκένη νὰ ὑ-
πάγῃ τις, ἀλλὰ μόνος ὁ Ἐρημίτης κατέβη εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν, ὅστις ἀφ' ἧς ἀναβῆ τὰς κωνίδας, καὶ ἔκρυσσε τὸ Σήμα τῶν
ἐκαμῶν Εὐλογητῶν νὰ ἀναγνώσῃ μόνος τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ὁρ-
τρῆς. παρ' αὐτοῦ δὲ ὅπῃ ἐκαμῶν Εὐλογητῶν, νὰ καὶ βλέπει πρὸς
ἄνδρας ἀρεπῆς καὶ ἀχρημόνας, ὅπῃ ἐμβῆκαν σεμνοσπεπῶς καὶ
ἀλαβῶς μέσα εἰς τὸν Ναόν, οἱ ὅποιοι ὑπὸ μὲν τὸ ἥθος καὶ τὸ
χῆμα, ἐφάνησαν εἰς τὸν Ἱερέα ἕξοι ἄνθρωποι, ὑπὸ δὲ τὸ πρό-
σωπον ἐφαίνοντο κατὰ πάντα ὅμοιοι μὲ τὸς πρῶτος ἐνδόξους
Μάρτυρας, τὸν Εὐσέβιον λέγω, τὸν Αὐξέντιον, τὸν Εὐγενίον,
τὸν Μαρδάρειον, καὶ τὸν Ὁρέσιον, καθὼς ἐφαίνοντο ζωγραφισμένοι
εἰς τὴν εἰκόνα. ἀφ' ἧς εἰσῆλθον λοιπὸν μέσα εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν αὐτοὶ οἱ πρῶτοι ἄνδρες, οἱ μὲν δύο ἀπελθόντες, ἐσάδην καὶ
εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο εἰς τὸν ἀριστερὸν, καὶ ὁ πέμ-
πτος ὁ ὅποιος ὁμοίαζε μὲ τὸν ἅγιον Ὁρέσιον, ἐσάδην εἰς τὸ ἀναλο-
γεῖον, καὶ ὅταν ἐφθασεν ἡ ὥρα ἐκαστοῦ ἀναγνώσκει μὲ
λαμπρὰ καὶ παρρησιασμένῳ φωνῇ. οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες ἱερεῖς
οἱ μὲν ὑπὸ τὸν δεξιὸν χορὸν (ὡς εἴρηται) οἱ δὲ ὑπὸ τὸν ἀρι-
στερὸν, ἔβαλλον μὲ φωνὴν λυγρὰ καὶ γλυκυτάτῃ τὴν ἱερὰς ὕ-
μνης. αὐτὰ λοιπὸν βλέπωντας καὶ ἀκούοντας ὁ Ἱερεὺς, ἔχαιρε κατ'
ἐαυτὸν, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος τοῦ ἐσεῖλον αὐτὸς τοὺς

πρῶ-

(1) τὰ μέγιστά τῶν εἰρημένων, αὐτολεξεῖ εἰς τὴν μαλαξίαν, καὶ
δὲ ἐξῆς μετεφράσθησαν.

πρῶτοι ἄνδρες, βοηθῶν εἰς τὴν Ἀκολουθίαν, εἰς οὗα ποιῶν καιρὸν
ὅπῃ δὲ εἶχε καμμίαν βοήθειαν ἀνθρώπινον, ἔχαιρε μὲν, ἀλλὰ
καὶ ἐξίστατο καὶ ἐθαύμαζεν, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τὸ οὗα μέρος ἐβλεπον
αὐτὸς, ὅτι ἔχον ὁμοιότητα καὶ πάντα, μὲ τὴν εἰκόνα, καὶ ὑπὸ
τὸ ἄλλο ἐπειδὴ ἦκε τὴν ἀρετήν καὶ τὴν ὁρθότητα καὶ τὴν χά-
ριν τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς, καὶ τὴν γλυκυτάτην φωνὴν καὶ ἐναρμό-
νιον μουσικὴν καὶ ἡδὸν ἀγγελικὴν μελωδίαν τὴν ὁποίαν ἔχον
εἰς τὰς ἱερὰς ὕμνας ὅπῃ ἔβαλλον, ἔχαιρε λέγω διὰ ὅλα αὐτὰ καὶ
ἐξίστατο, ὅθεν καὶ εὐερίσκειτο εἰς ὑποτίαν ποῖοι νὰ ἦτον οἱ φαιδ-
μοῖοι. δι' ὃ καὶ βιαζόμενος ὑπὸ τῷ πολλῷ χαρῇ, ὑποτίσας
ποῖον ὑπὸ τὰ δύο νὰ κάμῃ. νὰ τὴν ἐρωτήσῃ τάχα εἰς τὸν και-
ρὸν ὅπῃ ἐβάλλετο ἡ Ἀκολουθία ποῖοι ἦτον, καὶ πόθεν ἦλθον, ἢ
νὰ προσμενῇ νὰ τελειώσῃ; ἀλλὰ τέλος πάντων βλέπωντας τὴν
λαμπρότητα, καὶ τὴν ποιοῦσαν ὅπῃ ἐδείχθη εἰς τὴν ἀρε-
τήν καὶ τὴν τελείωσιν τῆς Ἀκολουθίας ἐκαταπέδη καὶ περὶ μέ-
νε τὸ τέλος τῆς Ὁρτρῆς, καὶ τότε νὰ συνομιλήσῃ μὲ αὐτὸς καὶ νὰ
τὴν ἐρωτήσῃ. ἔγω δὲ ἱεροσπεπῶς καὶ ἀγιοκοσμήτως τελευτήσας τῆς
Ἀκολουθίας, ἐφθασε καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀναγνώσεως τῆς Μαρτυρίου
τῆς Ἀγίας. καὶ λοιπὸν ἐπέδη εἰς τὸ μέσον τῆς Ναὸς τὸ δικέριον,
καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἐβάλλη τὸ Βιβλίον ὅπῃ εἶχε τὸ μαρτύριον
τῆς Ἀγίας. τότε ὅπως ἐπιμαρτυροῦν, ἐσάδην εἰς τὴν ἀνάγνωσιν
τῆς μαρτυρίας, ἐκείνος ὅπῃ ἐφαίνετο ὅμοιος μὲ τὸν ἅγιον Ὁρέσιον,
(ὁ ὅποιος ἐσάδην ἐξ ἀρχῆς καθὼς πορεύομεν εἰς τὸ νὰ σιχα-
λογῇ καὶ νὰ κωνοαρχῇ καὶ νὰ ἀναγνώσκει) ἀρχισε δὲ ἀφροσύ-
νας τὴν ποιούσαν ἀνάγνωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἀγῶνης, τὴν γέ-
μισαν ἀφροσύνης καὶ θυμῶν πνευματικῆς, καὶ αὐτὸς μὲν ὁ ἀ-
ναγνώσκων μὲ πολλὴν παρρησίαν καὶ μὲ λαμπρὰ φωνὴν, καὶ
καθαρὰν γλῶσσαν ἀνεγίνωσκεν, οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες μὲ πολλὴν
ἡδονὴν καὶ ἡδονήσιν ἦκεν τὰ ἀναγινώσκοντα, καὶ ἐφαίνον-
το εἰς τὸν Ἱερέα ὅπως δι' ὅλα ἐκδοτοὶ καὶ ποσειδονοὶ εἰς τὴν ἀ-
κρόασιν τῆς ἀναγνώσεως ἐκείνης. Ἀνεγίνωσκε λοιπὸν, καὶ ἐδιη-
γεῖτο ὁ ἀναγνώσκων τὴν διήγησιν τῆς μαρτυρίου ἀπαράλλακτος
ἕως εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὁρέως, ἐκεῖ ὅπῃ διηγέται καὶ
καὶ λέγει τοῦτο λογῆς. τότε καλεῖται (ὁ Ἀγγελόλαος δηλαδὴ)
κλίνῃ σιδηρὰν ἐνεχθῆναι καὶ ὑποσφραθῆναι πῦρ πολὺ, ὥστε αὐ-
τὴν πυρακτωθεῖσαν ἀπινθηρακῶς ἀφαιρεθῆναι, καὶ τὸν ἅγιον Ὁρέ-
σιον

εἰς τὸν ὄρωτον ἐπ' αὐτῇ ὀπιθῶναι κελόει. ἦγεν τότε προσάξει ὁ Ἀγκυκόλαος νὰ φερθῇ εἰς αὐτὴν σιδηρὴν κρεβάτι καὶ νὰ βαλθῇ ὑπὸ κάτω εἰς αὐτὸ πολὺ πῦρ, εἰς τόπον ὅτι ὅτ' οὐκ ἔστιν ἐν τῷ πολλῷ πυρὶ καὶ καύσιν νὰ ὀργάνῃ σπινθῆρας, καὶ ἐπ' αὐτὸν εἰς αὐτὸ τὸ κρεβάτι, ἐπρόσαξε νὰ ριφθῇ πρῶτος ὁ Ἅγιος Οὐρέσης, καὶ μετ' ὀλίγα λέγει, ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρέσης ἐπαγόμενος ἦτοι φερόμενος ὅπ' οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κλίτῳ ἐδειλίασεν. Αὐτὰ ἔλεγε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἢ διήγησις. ὁ δὲ ἀνὰ γινώσκων ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο εἰς τὸν Γερέα καθὼς πολλὰς εἰπομένης, ὁμοίος μὲ τὸν Ἅγιον Οὐρέσην, φθαίνωντας ἐκεῖ, δὲν εἶπε καθὼς ἦτον γεγραμμένον, ἀλλὰ παρήλλαξε τὸ ῥῆμα ὅπ' ἔλεγε ἐδειλίασε, καὶ αὐτὴ νὰ εἰπῇ ἐδειλίασεν, εἶπεν ἐμειδίασεν, ἦγεν ἐχαμογέλασεν.

Τότε ἀνέωντάς τον ἐκεῖνος ὅπ' ὁμοίαζε μὲ τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, ἐσύκωσε τὰ ὀμμάτιά τε καὶ εἶδε μὲ πολλὴν παρατήρησιν αὐτὸν τὸν ὅμοιον τῷ Οὐρέσει, καὶ τὸν εἶπε, ὅτι ἐναλλάτεις τὸ ῥῆμα, καὶ δὲν τὸ λέγεις καθὼς εἶναι γεγραμμένον; ἀλλὰ ἀνέγνωσε πάλιν καὶ εἶπε τὸ καθὼς εἶναι γεγραμμένον μέσα εἰς τὴν Βίβλον. ὑπήκουσε λοιπὸν καὶ ἀνέγνωσεν ἐκ δευτέρου, τὰ ἡδὴ ἀναγνωσθέντα, πλὴν τὸ ἐδειλίασε, δὲν τὸ ἔλεγε καθὼς ἦτον γεγραμμένον, ἀλλὰ ἔβλεπον τινὰ ὡσανὺ νὰ ἐξέπτετο νὰ εἰπῇ ἐδειλίασεν, ἔλεγε ἐμειδίασεν, ἔτω λέγω ἐκ δευτέρου. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρέσης ἀπαγόμενος ὅπ' οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κλίτῳ, ἐμειδίασεν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὴν πρῶτην καὶ τὴν δευτέραν φοράν μετέβαλεν ἔτω τὸ ῥῆμα, καὶ δὲν εἶπεν ἐδειλίασεν ἀλλ' ἐμειδίασε, πορεύθους πάλιν ὑποβλέψας πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, τῷ εἶπε, μὲ παρρησιασμένον χῆμα καὶ μεγαλητέραν φωνῇ, ἀνέγνωσε τὸ γεγραμμένον καθὼς τὸ ἔπαυες, ὅτι ἐσὺ δὲν ἐχαμογέλασες βλέπωντας τὴν κλίτῳ, ἀλλ' ἐδειλίασες. ἔπος εἰπόντος τῷ Ἅγιῳ Εὐστράτιῳ πρὸς τὸν Οὐρέσην, πορεύθους καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ Χεισοῦ Μάρτυρες ἔγιναν ἄφαντοι ὅτ' οὐκ ἔστιν ὁφθαλμοῖς τῷ Γερέῳ. αὐτὸς δὲ ὁ Γερέας τὸ παράδοξον τῷ θαύματι ἰδὼν, ἐμεινεν ἄφαντος καὶ ἄλαλος εἰς πολλὴν ὥραν. καὶ πάλιν ἀφ' ἐκείνου καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, μὴ βίας ἐδωκέναι νὰ πλειώσῃ τὴν Ἀκολαθίαν τῷ Οὐρέσει, ἔπαυ ὀλίγον ἀναπαυθεὶς, ἀνέγνωσε καὶ τὴν Ἀκολαθίαν τῷ ἁγίῳ μόνος τε, καὶ ὅταν ἔφθασεν ἢ ὥραν, σιωπήθησαν δὲ καὶ μερικοὶ Χεισιανοί, διετέλεσεν εὐλαβῶς τὴν Γεράν Δει-

Λειτουργίαν, καὶ ἔπειτα ἐδιηγῆθη λεπτομερῶς εἰς τὰς παρρησιαστικὰς, ὅλα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν εἰς τὴν παράδοξον ἐκείνην ὀπτασίαν. Καὶ ὅλοι ἀκούοντες ταῦτα θαυμάζον, δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες τὸν Θεόν, τὸν θαυμαστὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ ποιῶντα τὰς Ἀγίας, καὶ θαυμαστὸν αἰετὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῖς, ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ξ.

Η' Α'κολυθία τῷ ὁσίῳ. Φύλ.	1
Κανὼν ἀδακλιτικὸς εἰς τὰς ὁσίας.	35
Κανὼν ἔπερος ἀδακλιτικὸς.	41
Βίος καὶ πολιτεία τῷ ὁσίῳ.	46
Η' Γεορία τῆς Μοιῆς.	63
Η' θεωρητὴ τῷ Ναῶ.	87
Περὶ τῶν θαυμάτων τῆς Θεότητος κοροϊσμιον.	94
Περὶ τῶν τοξασαντος τῷ εἰκόνα τῆς Θεότητος.	95
Περὶ τῶν ὁσώθεντος πλοῖα.	96
Περὶ τῶν παραβίε τῶν καταβυθίσαντος τὸ μαρμαρέσικον.	98
Περὶ τῆς ἐμφανείας τῆς Θεότητος εἰς τὸν χρυσοχόν.	99
Περὶ τῶν ὀλιθήσαντος ἐκ τῶν πύργων καὶ μὴ πεσόντος.	100
Περὶ τῆς χανῆς τῆς μὴ εἰσελθεῖν εἰς τὴν μοῖαν δωρηθείσης.	102
Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς παρὰ τῆς Θεότητος λαβέσης τὸ φλαγιόν.	104
Περὶ τῶν κατὰ ἱεροσύλῃ γεγονότος.	105
Περὶ τῶν πεσόντος ἐκ τῶν ἀδαθύρων καὶ μηδὲν παθόντος.	107
Περὶ τῶν κατὰ βλασμήμῃ γεγονότος.	109
Περὶ τῶν κατὰ τὸ ἀνάξιως ἱερωθέντος γεγονότος.	111
Περὶ τῶν κατὰ τὸ Ἄγιον Εὐσεβίαν καὶ τῶν αὐτῶν γεγονότος.	113

Τ Ε Λ Ο Σ.